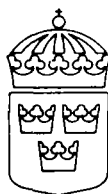

Regeringens proposition

1992/93:90

om ändrad lagstiftning för värdepappershandel med
anledning av EES-avtalet, m.m.

Prop.
1992/93:90

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 29 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Bo Lundgren

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag till ändringar i lagstiftningen för värdepappersfonder samt i reglerna om prospekt i lagen om börs- och clearingverksamhet och lagen om handel med finansiella instrument. Beträffande den sistnämnda lagen föreslås också ändringar i reglerna om offentliggörande av aktieinnehav (s.k. flaggning).

De flesta ändringarna är betingade av de EG-regler rörande handel med värdepapper som omfattas av avtalet mellan EG och EFTA-länderna om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

I fråga om *värdepappersfonder* föreslås, som komplement till tidigare genomförd anpassning till 1985 års direktiv om företag för kollektiva investeringar i värdepapper (fondföretag), regler om

- rätt för utländska fondföretag hemmahörande inom EES att med stöd av sin auktorisation i hemlandet bedriva fondverksamhet i Sverige,
- viss begränsad tillsyn över sådana fondföretag,
- rätt till domstolsprövning vid dröjsmål med ställningstagande till ansökan om tillstånd att bedriva fondverksamhet,
- hinder mot ombildning av värdepappersfonder till annan form av kollektiv kapitalbildning.

Såvitt gäller *prospekt* föreslås regler som innebär att ett i annat land anslutet till EES-avtalet (EES-land) godkänt börsprospekt eller prospekt vid emission av värdepapper till allmänheten i princip skall godtas när

samma värdepapper - inom kort tid - börsregistreras resp. bjuds ut till allmänheten här i landet. Vidare föreslås att prospekt som godkänts vid emission av värdepapper till allmänheten här eller i annat EES-land under vissa förutsättningar skall godtas som börsprospekt vid börsregistrering. Under motsvarande förutsättningar skall ett godkänt börsprospekt godtas som prospekt vid erbjudande till allmänheten.

De ändringar av *flaggningsreglerna* som föreslås görs för att fullständigt anpassa dessa till EES-avtalets bestämmelser om flaggning.

Härutöver föreslås vissa ändringar i lagstiftningen för *allemanfonder*. Bl.a. öppnas det möjlighet för fondbolag att förvalta fler allemansfonder. De regler enligt vilka regeringen utser offentliga styrelseledamöter i fondbolagens styrelser tas bort.

I propositionen ingår vidare förslag om att uppgiften att föra *insiderregistret* överflyttas från Värdepapperscentralen till Finansinspektionen.

Den lagstiftning som går tillbaka på EES-avtalet föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Avsikten är att ikraftträdandet av dessa lagändringar skall ske den dag EES-avtalet blir gällande, dvs. tidigast den 1 januari 1993.

Lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1983:890) om allemanssparande¹

dels att 10, 12, 13 och 21 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in en ny paragraf, 15 a §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*10 §²

En allemansfond är en fond för sparande i svenska aktier och andra svenska värdepapper.

En allemansfond är en fond för sparande, *huvudsakligen* i svenska aktier och andra svenska värdepapper.

I fråga om allemansfonder gäller vad som föreskrivs i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder och annan författning i fråga om värdepappersfonder med de avvikelser som följer av denna lag och lagen (1988:847) om skattelättnader för allemanssparande och ungdomssparande.

12 §³

En allemansfond förvaltas av ett fondbolag som bildas särskilt för detta ändamål.

Ett fondbolag får inte förvalta mer än en allemansfond.

Finansinspektionen kan, om det finns särskilda skäl, medge undantag från första stycket.

13 §

Styrelsen för fondbolaget skall bestå av minst *sju* ledamöter. Av dessa väljs flertalet och bland dem ordföranden av *en* fondandelsägarstämma. Av de övriga ledamöterna utses *två* av *regeringen* och *minst en* av bolagsstämman i fondbolaget.

Styrelsen för fondbolaget skall bestå av minst *fem* ledamöter. Av dessa väljs flertalet och bland dem ordföranden av fondandelsägarstämma *i den eller de allemansfonder som fondbolaget förvaltar*. Den eller de övriga ledamöterna utses av bolagsstämman i fondbolaget. För *de* av fondandelsägarstämma valda ledamöterna skall stämman välja *suppleanter*.

Om ett fondbolag förvaltar flera allemansfonder, skall för varje sådan fond i fondbolagets styrelse

¹Lagen omtryckt 1986:552.

²Senaste lydelse 1990:1116.

³Senaste lydelse 1992:690.

ingå minst en ledamot, som har valts av fondandelsägarstämman i fonden.

Intill dess att *fondandelsägarstämman* hållits består styrelsen av de ledamöter som *regeringen och bolagsstämman* har utsett.

Intill dess att *fondandelsägarstämman* hållits består styrelsen av *den eller de* ledamöter som bolagsstämman har utsett.

Fondandelsägarstämmans val av ledamöter och suppleanter i fondbolagets styrelse skall beredas av en valberedning, utsedd av en fondandelsägarstämman. Detta gäller dock ej första gången val äger rum.

15 a §

Utöver vad som anges i 15 § får

1. i en allemansfond ingå andelar i andra fonder i enlighet med vad som sägs i 22 § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,

2. ett fondbolag för en allemansfond handla med optioner och terminskontrakt eller liknande finansiella instrument i enlighet med vad som sägs i 25 § samma lag.

21 §⁴

Styrelsen för fondbolaget skall bestå av minst fem ledamöter. Av dessa väljs flertalet och bland dem ordföranden av fondandelsägarstämman. Minst en ledamot skall väljas av bolagsstämman i fondbolaget. För de av fondandelsägarstämman valda ledamöterna skall stämman välja suppleanter.

Om ett fondbolag förvaltar flera företagsanknutna allemansfonder, skall för varje sådan fond i fondbolagets styrelse ingå minst en ledamot, som har valts av andelsägarstämman i fonden.

Utan hinder av 13 a § första meningen får till styrelseledamöter i ett fondbolag, som förvaltar en företagsanknuten allemansfond för anställda hos ett kreditinstitut, utses anställda i institutet.

⁴Senaste lydelse 1991:1116.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.
 2. Förordnandena för styrelseledamöter som utsetts av regeringen enligt 13 § upphör att gälla vid lagens ikraftträdande.

Lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:1114) om värdepappersfonder

dels att lagen (1992:556) om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder inte skall träda i kraft,

dels att 4 § skall upphöra att gälla,

dels att i 10, 11, 21, 29, 32-35, 38 och 40-43 §§ ordet "bankspektionen" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Finansinspektionen" i motsvarande form,

dels att 1, 3, 6, 13, 18-20, 22, 23, 27, 30, 39 och 44-46 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in åtta nya paragrafer, 7 a, 7 b, 7 c, 10 a, 13 a, 43 a, 44 a och 44 b §§, samt närmast före 7 a och 44 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

I denna lag förstås med

1. värdepappersfond: en fond bestående av fondpapper och andra finansiella instrument, vilken bildats genom kapitaltillskott från allmänheten och ägs av dem som skjutit till kapital,

2. fondverksamhet: den förvaltning av en värdepappersfond och den försäljning och inlösen av andelar i fonden, som utövas av ett fondbolag,

3. fondbolag: ett svenskt aktiebolag som fått tillstånd att utöva fondverksamhet,

4. förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som förvarar en värdepappersfonds tillgångar och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden.

4. förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som förvarar en värdepappersfonds tillgångar och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

5. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Fondbolaget och förvaringsinstitutet skall handla oberoende av varandra och uteslutande i andelsägarnas gemensamma intresse.

Lagen (1904:48 s. 1) om samäganderätt skall inte tillämpas på delägarskap i en värdepappersfond.

3 §

Annan näringsverksamhet, som inte är fondverksamhet enligt denna lag eller verksamhet enligt 2 § andra stycket, och där allmänheten

Annan näringsverksamhet, som inte är fondverksamhet enligt denna lag eller verksamhet enligt 2 § andra stycket, och där allmänheten

erbjuds att för gemensam räkning delta i förvärv och förvaltning av fondpapper och andra finansiella instrument, får bara utövas efter särskilt tillstånd av *regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen*. Sådant tillstånd får endast lämnas till den som står under tillsyn av *bankinspektionen*. För sådan verksamhet gäller bestämmelserna i denna lag i den mån inte undantag medgetts i det särskilda fallet. Av tillståndet skall framgå vilka villkor i övrigt som skall gälla för verksamheten.

erbjuds att för gemensam räkning delta i förvärv och förvaltning av fondpapper och andra finansiella instrument, får bara utövas efter särskilt tillstånd av *Finansinspektionen*. Sådant tillstånd får endast lämnas till *fondbolag och annan* som står under tillsyn av *inspektionen*. För sådan verksamhet gäller bestämmelserna i denna lag i den mån inte undantag medgetts i det särskilda fallet. Av tillståndet skall framgå vilka villkor i övrigt som skall gälla för verksamheten.

6 §

För fondbolag gäller vad som är föreskrivet om aktiebolag i allmänhet om inte annat följer av denna lag.

Ett fondbolag skall ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens omfattning är tillräckligt stort. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, *bankinspektionen* skall meddela närmare föreskrifter om aktiekapitalets storlek.

Ett fondbolag skall ha sitt huvudkontor i Sverige.

Ett fondbolag skall ha ett aktiekapital som med hänsyn till verksamhetens omfattning är tillräckligt stort. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, *Finansinspektionen* skall meddela närmare föreskrifter om aktiekapitalets storlek.

Utländska fondföretag

7 a §

Ett utländskt fondföretag får efter tillstånd av Finansinspektionen driva fondverksamhet här i landet, från avdelningskontor med självständig förvaltning (filial) eller utan att inrätta filial.

Tillstånd får lämnas bara om

1. företaget i sitt hemland driver likartad fondverksamhet och där står under tillsyn av en myndighet eller annat behörigt organ,

2. företaget vidtar nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna

- göra utbetalningar till andelsägarna,

- lösa in andelar och

- lämna den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla, samt

3. den planerade verksamheten här i landet kan antas komma att uppfylla kraven på en sund fondverksamhet.

7 b §

Ett fondföretag som har sitt säte i ett annat land inom EES får driva verksamhet här i landet utan tillstånd enligt 7 a §, om företaget

1. i sitt hemland har tillstånd att driva fondverksamhet och

2. vidtar nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna

- göra utbetalningar till andelsägarna,

- lösa in andelar och

- lämna den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Ett företag som vill driva verksamhet med stöd av första stycket skall anmäla detta till Finansinspektionen. Verksamheten får påbörjas två månader efter det att anmälan gjorts, om inte inspektionen i ett beslut dessförinnan har förbjudit detta därför att förutsättningarna enligt första stycket inte är uppfyllda.

7 c §

För utländska fondföretags filialverksamhet i Sverige gäller bestämmelserna i denna lag i tillämpliga delar och i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att information som utländska fondföretag lämnar här i landet skall vara på svenska språket samt meddela närmare föreskrifter om de åtgärder som skall vidtas enligt 7 a § andra stycket 2 och 7 b § första stycket 2.

10 a §

En värdepappersfond får inte ombildas till någon annan form av kollektiv kapitalbildning.

13 §

Fondbolaget får inte i fondverksamheten

1. ha hand om egendom som ingår i fonden,
2. ta upp eller bevilja lån, eller
3. gå i borgen.

Fondbolaget får inte i fondverksamheten

1. ha hand om egendom som ingår i fonden,
2. ta upp eller bevilja penninglån,
3. gå i borgen, eller
4. sälja fondpapper som fonden inte förfogar över.

Fondbolaget får trots bestämmelserna i första stycket ta kortfristiga lån till ett belopp motsvarande högst 10 procent av fondens värde.

13 a §

Ett fondbolag som avser att i ett annat land inom EES bjuda ut andelar i en värdepappersfond som bolaget förvaltar skall underrätta Finansinspektionen om detta.

18 §

Medel som ingår i en värdepappersfond får, med de begränsningar som följer av 19-24 §§, placeras i fondpapper och andra finansiella instrument som är eller inom ett år från emissionen avses bli

1. inregistrerade vid en fondbörs, eller
2. föremål för regelbunden handel vid någon annan reglerad marknad som är öppen för allmänheten, under förutsättning att fondbörsen eller marknaden är godkänd av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen, eller finns angiven i fondbestämmelserna.

Medel som ingår i en värdepappersfond får, med de begränsningar som följer av 19-24 §§, placeras i fondpapper och andra finansiella instrument som är eller inom ett år från emissionen avses bli

1. noterade vid en svensk eller utländsk börs,
2. noterade vid en auktoriserad marknadsplats, eller
3. föremål för regelbunden handel vid någon annan reglerad marknad som är öppen för allmänheten.

En förutsättning för placeringar enligt första stycket är att börsen, marknadsplatsen eller marknaden finns angiven i fondbestämmelserna eller har godkänts av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen för sådana placeringar.

I en värdepappersfond får det ingå andra fondpapper och finansiella instrument än de som anges i första stycket, dock högst till 10 procent av fondens värde.

Om registrering eller regelbunden handel enligt första stycket inte skett inom ett år från emissionen och de förvärvade instrumenten inte ryms inom tioprocentsgränsen enligt andra stycket, skall de avyttras så snart det lämpligen kan ske. Skälig hänsyn skall därvid tas till fondandelsägarnas intressen.

Om notering eller regelbunden handel enligt första stycket inte skett inom ett år från emissionen och de förvärvade instrumenten inte ryms inom tioprocentsgränsen enligt tredje stycket, skall de avyttras så snart det lämpligen kan ske. Skälig hänsyn skall därvid tas till fondandelsägarnas intressen.

En värdepappersfond får ha de likvida medel som behövs för verksamheten.

19 §

I en värdepappersfond får, med de begränsningar som följer av 23 §, ingå fondpapper och andra finansiella instrument med samme emittent till högst

1. 5 procent av fondens värde, eller
2. 10 procent av fondens värde, om det sammanlagda innehavet av sådana tillgångar uppgår till högst 40 procent av fondens värde, eller
3. 25 procent av fondens värde, om de består av obligationer eller andra skuldförbindelser utfärdade av ett kreditinstitut, under förutsättning att det sammanlagda värdet av dessa tillgångar uppgår till högst 80 procent av fondens värde, eller
4. 35 procent av fondens värde, om de är utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet eller av något allmänt internationellt organ som har godkänts av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen.

3. 25 procent av fondens värde, om de består av obligationer utfärdade av ett kreditinstitut som har säte i ett land inom EES och som enligt lag är underkastat särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda innehavare av institutets obligationer, under förutsättning att det sammanlagda värdet av dessa tillgångar uppgår till högst 80 procent av fondens värde, eller
4. 35 procent av fondens värde, om de är utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet i ett land inom EES eller av något allmänt internationellt organ i vilket ett eller flera länder inom EES är medlemmar.

Om en värdepappersfond efter förvärvet kommer att överskrida någon av gränserna i denna paragraf skall fondpapper och andra finansiella instrument avyttras i motsvarande mån så snart det lämpligen kan ske, varvid skälig hänsyn skall tas till andelsägarnas intressen.

20 §

Begränsningarna i 19 § gäller inte för värdepappersfonder som har fått särskilt tillstånd att inneha obligationer och andra skuldförbindelser utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet eller av något allmänt internationellt organ som har godkänts av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen under förutsättning att de härrör från minst sex olika emissioner och att inte något av förvärven överstiger 30 procent av fondens värde.

Särskilt tillstånd enligt första stycket lämnas av bankinspektionen i samband med att inspektionen godkänner fondbestämmelserna.

Begränsningarna i 19 § gäller inte för värdepappersfonder som har fått särskilt tillstånd att inneha obligationer och andra skuldförbindelser utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet i ett land inom EES eller av något allmänt internationellt organ i vilket ett eller flera länder inom EES är medlemmar under förutsättning att de härrör från minst sex olika emissioner och att inte något av förvärven överstiger 30 procent av fondens värde.

Särskilt tillstånd enligt första stycket lämnas av Finansinspektionen i samband med att inspektionen godkänner fondbestämmelserna.

22 §

I en värdepappersfond får upp till 5 procent av fondens värde ingå andelar i andra fonder. Om fonderna har samma förvaltare eller direkt eller indirekt har samma ledning eller ägare som den egna fonden, får förvaltaren inte ta ut någon avgift för förvärv, förvaltning eller inlösen av andelarna.

I en värdepappersfond får upp till 5 procent av fondens värde ingå andelar i andra fonder. Om en sådan fond förvaltas av samma fondbolag som den egna fonden eller av en förvaltare som direkt eller indirekt har samma ledning eller ägare som det egna fondbolaget, får andelarna innehas bara efter tillstånd av Finansinspektionen. Sådant tillstånd får lämnas endast om den andra fonden, i enlighet med sina fondbestämmelser, är inriktad på placeringar inom ett visst geografiskt område eller en viss ekonomisk sektor.

Om fonderna har sådan anknytning till varandra som anges i

första stycket, får förvaltaren inte ta ut någon avgift för förvärv, förvaltning eller inlösen av andelarna.

23 §

Tillgångarna enligt 19 § får inte överstiga

1. för aktier, 5 procent av röstvärdet för samtliga av emittenten utfärdade aktier,

2. för obligationer och andra skuldförbindelser, 10 procent av emittentens utestående lån om de inte är utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet eller av något allmänt internationellt organ som har godkänts av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, bankinspektionen.

Om ett fondbolag förvaltar fler värdepappersfonder gäller bestämmelserna i första stycket om röstvärdesbegränsning det sammanlagda aktieinnehavet i fonderna.

2. för obligationer och andra skuldförbindelser, 10 procent av emittentens utestående lån om de inte är utfärdade eller garanterade av en stat, en kommun eller en statlig eller kommunal myndighet i ett land inom EES eller av något allmänt internationellt organ i vilket ett eller flera länder inom EES är medlemmar,

3. för andelar i andra fonder, 10 procent av andelarna i fonden.

Om ett fondbolag förvaltar fler värdepappersfonder gäller bestämmelserna i första stycket 1 om röstvärdesbegränsning det sammanlagda aktieinnehavet i fonderna.

27 §

Fondbolaget skall för varje fond som bolaget förvaltar lämna

1. en årsberättelse inom fyra månader från räkenskapsårets utgång,

2. en halvårsredogörelse för räkenskapsårets första sex månader inom två månader från halvårets utgång.

Årsberättelser och halvårsredogörelser skall innehålla den information som behövs för att man skall kunna bedöma varje värdepappersfonds utveckling och ställning. De skall tillställas samtliga andelsägare och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet.

Årsberättelser och halvårsredogörelser skall innehålla den information som behövs för att man skall kunna bedöma varje värdepappersfonds utveckling och ställning. *Handlingarna* skall tillställas *de* andelsägare som inte avsagt sig detta och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet.

30 §

Andelarna i en värdepappersfond skall vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden.

Andelarna i en värdepappersfond skall vara lika stora och medföra lika rätt till den egendom som ingår i fonden. *En fondandel får inte utfärdas innan betalning för andelen har tillförts fonden.*

Värdet av en fondandel är fondens värde delat med antalet fondandelar. Fondens värde beräknas enligt de grunder som bestämts i fondbestämmelserna. Den egendom som ingår i fonden skall värderas med ledning av gällande marknadsvärde.

Fondbolaget skall förlöpande och minst en gång i veckan beräkna och på lämpligt sätt offentliggöra fondandelsvärdet.

39 §

Fondbolagen och förvaringsinstituten står under *bankinspektionens* tillsyn. Dessa skall lämna inspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Fondbolagen skall med årliga avgifter bekosta inspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

Fondbolagen och förvaringsinstituten står under *Finansinspektionens* tillsyn. Dessa skall lämna inspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Fondbolagen och de utländska fondföretag som avses i 7 a och 7 b §§ skall med årliga avgifter bekosta inspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

43 a §

Finansinspektionen skall omedelbart underrätta behöriga myndigheter i de andra länder inom EES där ett fondbolag bjuder ut andelar i en värdepappersfond som bolaget förvaltar, när

- 1. åtgärd enligt 43 § har vidtagits mot bolaget,*
- 2. uppskov med inlösen av fondandelar enligt 32 § första stycket har anmälts till inspektionen.*

44 §

Om någon utövar sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan

Om någon utövar sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan

att ha tillstånd till det, skall bankinspektionen förelägga honom att upphöra med verksamheten.

att ha tillstånd till det *eller utan att ha följt det i 7 b § föreskrivna anmälningsförfarandet*, skall Finansinspektionen förelägga honom att upphöra med verksamheten.

Är det osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som bedriver verksamheten att lämna de upplysningar som behövs för att bedöma om lagen är tillämplig.

Ett föreläggande enligt denna paragraf får riktas såväl mot ett utländskt företag som mot den som här i landet är verksam för ett sådant företags räkning.

Särskilda bestämmelser om ingripanden mot utländska fondföretag

44 a §

Om ett utländskt fondföretag som driver fondverksamhet i Sverige med stöd av tillstånd enligt 7 a § överträder denna lag eller på annat sätt visar sig olämpligt att utöva fondverksamhet, får Finansinspektionen återkalla tillståndet eller, om det är tillräckligt, meddela varning.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om återkallelse skall gälla omedelbart.

Inspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten i företagets hemland om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

44 b §

Om ett utländskt fondföretag som driver fondverksamhet i Sverige efter anmälan enligt 7 b § överträder denna lag eller på annat sätt visar sig olämpligt att utöva sådan verksamhet, får Finansinspektionen förelägga företaget att göra rättelse. Om rättelse inte sker, får inspektionen förbjuda företaget att göra nya åtaganden här i landet.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om förbud att göra nya åtaganden skall gälla omedelbart.

Inspektionen skall underrätta behörig myndighet i företagets hemland om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

45 §

Ett föreläggande enligt 44 § får förenas med vite.

Ett beslut om återkallelse enligt 43 § får förenas med förbud vid vite att fortsätta verksamheten.

Föreläggande enligt 44 § och förbud enligt 44 b § får förenas med vite.

Beslut om återkallelse enligt 43 och 44 a §§ får förenas med förbud vid vite att fortsätta verksamheten.

46 §

Bankinspektionens beslut enligt 41 § och 44 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut i särskilda fall som bankinspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten.

Finansinspektionens beslut enligt 41 § och 44 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut i särskilda fall som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten.

Har Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 11 § inte fattat beslut inom sex månader efter det att ansökan gavs in, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Har inspektionen inte meddelat beslut inom sex månader efter det att en sådan förklaring lämnats, skall det anses som att ansökan har avslagits.

Denna lag träder i kraft, i fråga om 13, 18 och 27 §§, den 1 januari 1993 och i övrigt den dag regeringen bestämmer.

Lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av
lagen (1990:1114) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1990:1115) om ikraftträdande av
lagen (1990:1114) om värdepappersfonder skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

De fondbolag som har utfärdat
fondandelsbevis enligt aktiefonds-
lagen (1974:931) skall senast den
31 december 1992 ha registrerat
samtliga innehavare av andels-
bevis i värdepappersfonden. Intill
dess skall bestämmelserna i 33 §
aktiefondslagen tillämpas på ute-
löpande andelsbevis.

De fondbolag som har utfärdat
fondandelsbevis enligt aktiefonds-
lagen (1974:931) skall senast den
31 december 1993 ha registrerat
samtliga innehavare av andelsbevis
i värdepappersfonden. Intill dess
skall bestämmelserna i 33 § aktie-
fondslagen tillämpas på utelöpande
andelsbevis.

Den som företer andelsbevis för registrering efter den i första stycket
angivna tiden skall för att bli registrerad som andelsägare göra troligt att
han varken kände till eller borde ha känt till att registrering skulle ha
skett dessförinnan.

En tvist mellan fondbolag och innehavare av andelsbevis om registre-
ring enligt andra stycket skall handläggas enligt lagen (1929:145) om
skiljemän. Fondbolaget skall bekosta skiljemannaförfarandet, om inte
innehavarens talan är uppenbart oggrundad.

Denna lag träder i kraft den 30 december 1992.

Lag om ändring i insiderlagen (1990:1342)

Härigenom föreskrivs att 14 och 15 §§ insiderlagen (1990:1342) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

14 §

Ett aktiemarknadsbolag skall utan dröjsmål anmäla till *värdepapperscentralen* vilka personer som har insynsställning enligt 8 § första stycket 1-4 och 6. Aktiemarknadsbolaget skall genast skriftligen underrätta personer med insynsställning enligt 8 § första stycket 3 eller 6 om anmälan.

Ett aktiemarknadsbolag skall utan dröjsmål anmäla till *Finansinspektionen* vilka personer som har insynsställning enligt 8 § första stycket 1-4 och 6. Aktiemarknadsbolaget skall genast skriftligen underrätta personer med insynsställning enligt 8 § första stycket 3 eller 6 om anmälan.

15 §

Ett aktiemarknadsbolags moderföretag skall utan dröjsmål anmäla till *värdepapperscentralen* vilka personer i moderföretaget som har insynsställning enligt 8 § första stycket 1, 2 och 4-6. Moderföretaget skall genast skriftligen underrätta personer med insynsställning enligt 8 § första stycket 6 om anmälan.

Ett aktiemarknadsbolags moderföretag skall utan dröjsmål anmäla till *Finansinspektionen* vilka personer i moderföretaget som har insynsställning enligt 8 § första stycket 1, 2 och 4-6. Moderföretaget skall genast skriftligen underrätta personer med insynsställning enligt 8 § första stycket 6 om anmälan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

dels att 1 kap. 4 § samt 5 kap. 1 och 5 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall föras in tre nya paragrafer, 4 kap. 7 § samt 5 kap. 5 a och 5 b §§, och närmast före 4 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §

I denna lag betyder

1. *börs*: företag som har fått auktorisation enligt 2 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument mellan till verksamheten anslutna medlemmar,

2. *börsmedlem*: den som av en börs har fått tillåtelse att delta i handeln vid börsen,

3. *auktoriserad marknadsplats*: företag som har fått auktorisation enligt 7 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument,

4. *clearingverksamhet*: verksamhet som består i att yrkesmässigt i options- eller terminsavtal träda in som part eller på annat sätt garantera att avtalet fullgörs,

5. *clearingorganisation*: företag som har fått tillstånd enligt 8 kap. att driva clearingverksamhet,

6. *clearingmedlem*: den som av en clearingorganisation har fått tillåtelse att delta i clearingen hos organisationen,

7. *option*: en rätt att till ett bestämt pris i framtiden få köpa eller sälja tillgångar eller en rätt att vid en framtida tidpunkt få ett belopp som räknas ut på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

8. *termin*: ett avtal om köp av tillgångar som mot ett i avtalet bestämt pris skall levereras vid en framtida tidpunkt eller ett avtal om att betalning mellan parterna i framtiden skall ske på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

9. *finansiellt instrument och fondpapper*: vad som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

9. *finansiellt instrument och fondpapper*: vad som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

10. *EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*.

4 kap.

Internationellt samarbete

7 §

En börs skall lämna de upplysningar och underrättelser till behöriga myndigheter i andra länder inom EES som dessa behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt avtalet om EES samt i övrigt ha ett sådant nära samarbete med dessa myndigheter som föranleds av avtalet.

5 kap.

1 §

Inregistrering av fondpapper vid en börs sker efter ansökan av den som har gett ut fondpapperen.

Inregistrering får ske endast om det med hänsyn till marknadsförhållandena för de fondpapper som avses och omständigheterna i övrigt föreligger förutsättningar för en ändamålsenlig börshandel med fondpapperen.

Om skyldighet föreligger enligt 5 § att offentliggöra börsprospekt, får fondpapperen inte inregistreras förrän prospektet har godkänts av börsen och offentliggjorts av utgivaren.

Om skyldighet föreligger enligt 5 § att upprätta börsprospekt, får fondpapperen inte inregistreras förrän prospektet enligt vad som sägs i 5 a och 5 b §§ har godkänts eller godtagits av börsen och offentliggjorts av utgivaren.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om villkoren för inregistrering.

5 §

Till en ansökan om inregistrering skall utgivaren av fondpapperen foga en särskild redogörelse för sina förhållanden (börsprospekt). Prospektet skall innehålla de upplysningar som behövs för att en investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av utgivarens verksamhet och ekonomiska ställning samt av de rättigheter som är förenade med fondpapperen.

Skyldighet att upprätta börsprospekt föreligger inte om inregistreringen avser fondpapper

Skyldighet att upprätta börsprospekt föreligger inte om inregistreringen avser fondpapper

som är utgivna av *staten* eller är andelar i en värdepappersfond. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att upprätta börsprospekt i fall då behovet av information har tillgodosetts på något annat sätt.

När börsen har godkänt prospektet, skall prospektet offentliggöras av utgivaren.

som är utgivna av *en stat inom EES* eller är andelar i en värdepappersfond *eller i ett utländskt fondföretag med säte i ett land inom EES*. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att upprätta börsprospekt i fall då behovet av information har tillgodosetts på något annat sätt.

5 a §

Ett börsprospekt skall godkännas av börsen.

Om det samtidigt föreligger en ansökan om inregistrering av samma fondpapper i ett eller flera andra länder inom EES, skall börsen dock inte pröva frågan om godkännande om

1. utgivaren har sitt säte i ett land inom EES och ansökan om inregistrering har gjorts i det landet, eller

2. utgivaren i annat fall har ansökt om godkännande av prospektet i ett av de andra länderna.

5 b §

Om ett börsprospekt högst tre månader före ansökan om inregistrering har godkänts av behörig myndighet i ett annat land inom EES, skall prospektet utan ny prövning godtas som börsprospekt här i landet. Detsamma gäller ett prospekt för emission av fondpapper som har upprättats i enlighet med reglerna om börsprospekt och som inom samma tid har godkänts av Finansinspektionen eller av behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Börsen får trots bestämmelserna i första stycket kräva att ett utländskt prospekt skall översättas

till svenska språket och kompletteras med uppgifter som särskilt gäller förhållandena här i landet.

När börsen har godkänt eller godtagit prospektet skall det offentliggöras av utgivaren.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342)

Härigenom föreskrivs

dels att lagen (1992:000) om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342)¹ inte skall träda i kraft,

dels att 2, 9, 16 och 18 §§ insiderlagen (1990:1342) i paragrafernas lydelse enligt lagen (1992:557) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse*²

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag förstås med

1. *handel på värdepappersmarknaden*: handel på börs eller annan organiserad marknadsplats eller genom värdepappersinstitut,

1. *handel på värdepappersmarknaden*: handel på börs eller annan organiserad marknadsplats eller genom någon som driver värdepappersrörelse med stöd av 1 kap. 3 eller 3 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

2. *fondpapper*: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, andel i värdepappersfond och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

3. *aktiemarknadsbolag*: svenskt aktiebolag som utgivit aktier vilka är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats,

4. *värdepapperscentralen*: Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag.

Vad som föreskrivs om aktie skall också tillämpas på emissionsbevis, interimisbevis, optionsbevis, konvertibelt skuldebrev, skuldebrev förenat med optionsrätt till nyteckning, vinstandelsbevis, aktieoption och aktietermin. Utfärdande av köpoption skall likställas med försäljning av de aktier optionen avser medan utfärdande av säljoption skall likställas med köp av aktierna.

Med fondpapper jämställs i denna lag ränteoption, räntetermin, indexoption och indextermin.

Om fondpapper ägs av två eller flera med samäganderätt, skall en delägare vid tillämpningen av denna lag anses vara ägare till så många av fondpapperen som svarar mot hans lott i det samfällda innehavet.

¹Jfr prop. 1992/93:89.

²Lydelse enligt 1992:557.

9 §

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till värdepapperscentralen.

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan medge befrielse från anmälningsskyldigheten om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt.

Anmälningsskyldigheten gäller dock inte

1. innan den som avses i 8 § första stycket 3 eller 6 tagit emot underrättelse enligt 14 eller 15 §,

2. om innehavet inte uppgår till 200 aktier eller, om innehavet avser värdepapper som enligt 2 § andra stycket likställs med aktier, understiger ett marknadsvärde motsvarande 50 000 kronor,

3. om ändring i innehavet efter den senast gjorda anmälningen inte uppgår till 200 aktier eller, om ändringen avser värdepapper som enligt 2 § andra stycket likställs med aktier, understiger ett marknadsvärde motsvarande 50 000 kronor,

4. om ökning i innehavet föranletts av fondemission eller av att akties nominella belopp sänkts genom att aktien delats upp,

5. interimisbevis som erhållits i utbyte mot annat värdepapper som avses i 2 § andra stycket.

Av 10 § framgår att anmälningsskyldigheten omfattar även vissa närståendes aktieinnehav.

16 §

Värdepapperscentralen skall föra register (*insiderregister*) över anmälningar som gjorts enligt 9, 14 och 15 §§ eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, över däremot svarande uppgifter från register som förs med stöd av aktiekontolagen (1989:827).

Finansinspektionen skall föra eller låta föra register (*insiderregister*) över anmälningar som gjorts enligt 9, 14 och 15 §§ eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, över däremot svarande uppgifter från register som förs med stöd av aktiekontolagen (1989:827).

Uppgifter som inte längre omfattas av anmälningsskyldighet får avföras ur registret. Uppgifterna skall dock bevaras i minst 10 år efter det att de avförts.

Registret skall föras med hjälp av automatisk databehandling. Finansinspektionen är registeransvarig enligt datalagen (1973:289) för registret. Inspektionen skall på lämpligt sätt underrätta de registrerade om registret.

Registret skall vara offentligt.

18 §

Om det finns anledning anta att en bestämmelse i 4 § överträtts, har

Om det finns anledning anta att en bestämmelse i 4 § överträtts, har

bankinspektionen rätt att få de uppgifter som den behöver för sin utredning från

Finansinspektionen rätt att få de uppgifter som den behöver för sin utredning från

1. den som det finns anledning att anta har gjort överträdelsen,
2. ett aktiebolag eller en juridisk person i övrigt vars fondpapper överträdelsen gäller,
3. den juridiska person som lämnat det offentliga erbjudandet om aktieförvärv,
4. moderföretaget till de aktiebolag eller den juridiska person som avses i 2 eller 3,
5. myndighet,
6. värdepappersinstitut,

6. någon som driver värdepappersrörelse med stöd av 1 kap. 3 eller 3 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

Denna lag träder i kraft, såvitt avser 2 § första stycket 1 och 18 §, den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 1993.

Lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 §, 2 kap. 1, 2 och 4 §§ samt 4 kap. 1 och 5 §§ lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument¹ i paragrafernas lydelse enligt lagen (1992:558) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse²

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag betyder

finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, andel i värdepappersfond och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2 kap.

1 §

Vid emissioner som avses i 2 § och erbjudanden som avses i 3 §, som är riktade till en öppen krets, skall prospekt upprättas om summan av de belopp som till följd av emissionen eller erbjudandet kan komma att erläggas uppgår till minst 300 000 kronor. Ett sådant prospekt skall innehålla de upplysningar som, med hänsyn till de finansiella instrument som avses, behövs för en välgrundad bedömning av emissionen eller erbjudandet.

Prospekt behöver inte upprättas om

1. emissionen eller erbjudandet görs av *staten*,

1. emissionen eller erbjudandet görs av *en stat inom EES*,

2. emissionen eller erbjudandet avser andelar i en värdepappersfond,

2. emissionen eller erbjudandet avser andelar i en värdepappersfond *eller i ett utländskt fondföretag med säte i ett land inom EES*,

3. emissionen eller erbjudandet avser fordringsrätter med kortare löptid än ett år,

¹Lagen omtryckt 1992:558.

²Lydelse enligt 1992:558.

4. lägsta beloppet som skall erläggas av en enskild investerare är 300 000 kronor eller mer.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om ytterligare undantag från skyldigheten att upprätta prospekt.

2 §

Vid emission av fondpapper som inte är inregistrerade och inte heller avses att inregistreras vid en börs, skall utgivaren upprätta prospekt.

Vid emission av fondpapper som inte är inregistrerade eller föremål för ansökan om inregistrering vid en börs, skall utgivaren upprätta prospekt.

4 §

Prospektet skall lämnas in till Finansinspektionen med ansökan om registrering. Sedan inspektionen har registrerat prospektet skall det offentliggöras.

För ansökan om registrering av prospekt skall sökanden betala avgift enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

Prospektet skall lämnas in till Finansinspektionen med ansökan om registrering.

Om ansökan gäller ett prospekt som avses i 2 § skall det godkännas av inspektionen innan det registreras.

Om samma fondpapper emitteras i ett eller flera andra länder inom EES, vars lagstiftning kräver förhandsgranskning av prospekt, och utgivaren därvid upprättar prospekt enligt reglerna om börsprospekt, skall inspektionen dock inte pröva frågan om godkännande om

1. utgivaren har sitt säte i ett av länderna och fondpapperen emitteras där, eller

2. utgivaren i annat fall har ansökt om godkännande av prospektet i något av länderna.

4 kap.

1 §

Den som har förvärvat eller överlätit aktier i ett svenskt eller utländskt aktiebolag, som har gett ut aktier vilka är noterade vid en börs eller auktoriserad marknads-

Den som har förvärvat eller överlätit aktier i ett svenskt aktiebolag, som har gett ut aktier vilka är inregistrerade vid en börs belägen eller verksam i ett land inom EES

plats, skall inom sju dagar därefter skriftligen anmäla förvärvet eller överlåtelsen till bolaget och till den börs eller auktoriserade marknadsplats där aktier i bolaget är noterade om

eller som utan att vara inregistrerade är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats här i landet, skall inom sju dagar därefter skriftligen anmäla förvärvet eller överlåtelsen till bolaget och till svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktier i bolaget är noterade eller, om aktierna inte är noterade här i landet, till Finansinspektionen, om

1. förvärvet medför att förvärvarens andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget uppnår eller överstiger någon av gränserna 10, 20, 33 1/3, 50 och 66 2/3 procent,

2. överlåtelsen medför att överlåtarens andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget går ned under någon av gränserna i 1.

5 §

Börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen får besluta att ett offentliggörande enligt 4 § inte behöver ske om

Börsen, den auktoriserade marknadsplatsen eller, om aktierna inte är noterade här i landet, Finansinspektionen får besluta att ett offentliggörande enligt 4 § inte behöver ske om

1. det strider mot något allmänt intresse,

2. det kan allvarligt skada aktiebolaget, såvida inte ett underlåtande att offentliggöra skulle kunna vilseleda allmänheten om bolagets ställning,

3. ett värdepappersinstitut förvärvat eller överlätit aktierna i sin värdepappersrörelse.

Börsen eller marknadsplatsen skall omedelbart *underrätta aktiebolaget* om ett beslut om undantag enligt första stycket. Beslutet skall också omedelbart tillställas Finansinspektionen som har att pröva om offentliggörande ändå skall ske. Beslutar inspektionen att uppgifterna skall offentliggöras, skall börsen eller marknadsplatsen göra detta omedelbart.

Aktiebolaget skall omedelbart *underrättas* om ett beslut om undantag enligt första stycket. *Om beslutet fattats av en börs eller auktoriserad marknadsplats* skall *det* också omedelbart tillställas Finansinspektionen som har att pröva om offentliggörande ändå skall ske. Beslutar inspektionen att uppgifterna skall offentliggöras, skall börsen eller marknadsplatsen göra detta omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Den som vid lagens ikraftträdande innehar aktier motsvarande minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier i ett bolag som avses i 4 kap. 1 §, skall senast vid den första ordinarie bolagsstämma som hålls senare

än tre månader efter ikraftträdandet skriftligen anmäla sitt innehav till bolaget och till svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktier i bolaget är noterade eller, om aktierna inte är noterade här i landet, till Finansinspektionen.

Någon anmälan behöver inte göras om förvärv eller överlåtelse av aktier i bolaget tidigare anmälts i enlighet med bestämmelserna i 4 kap.

Inom en månad från bolagsstämman skall samtliga innehav av aktier i bolaget som uppgår till eller överstiger 10 procent av röstetalet för samtliga aktier i bolaget offentliggöras i enlighet med vad som i 4 kap. föreskrivs i fråga om offentliggörande av ändring i aktieinnehav.

Lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument¹ skall föras in två nya paragrafer, 2 kap. 5 och 6 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Om en emission av utländska fondpapper görs både här i landet och i ett eller flera andra länder inom EES och ett prospekt som har upprättats enligt reglerna om börsprospekt har godkänts av behörig myndighet i något av dessa länder inom tre månader före ansökan om registrering, skall Finansinspektionen godta prospektet utan ny prövning.

Inspektionen får trots bestämmelserna i första stycket kräva att ett utländskt prospekt skall översättas till svenska språket och kompletteras med uppgifter som särskilt gäller förhållandena här i landet.

6 §

Sedan Finansinspektionen har registrerat prospektet skall det offentliggöras.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹Lagen omtryckt 1992:558.

Lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs

dels att lagen (1992:000) om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.¹ inte skall träda i kraft,

dels att 3 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. i paragrafens lydelse enligt lagen (1992:560) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse*²

Föreslagen lydelse

3 §

Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för bankföretag 1 kap. 4 § 1. för bankföretag 1 kap. 4 och bankrörelselagen (1987:617), 5 §§ bankrörelselagen (1987:617),

2. för värdepappersföretag 2 kap. 7 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

3. för finansbolag 5 a § lagen 3. för företag som driver finansieringsverksamhet 2 kap. 8-10 §§ lagen (1992:000) om kreditmarknadsbolag, (1988:606) om finansbolag,

4. för utländska försäkringsföretag lagen (1950:272) om rätt för utländska försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse i Sverige,

5. för börser, auktoriserade marknadsplatser och clearingorganisationer 2 kap. 7 §, 7 kap. 2 § respektive 8 kap. 3 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, 5. för börser, auktoriserade marknadsplatser och clearingorganisationer 2 kap. 7 §, 7 kap. 2 § respektive 8 kap. 3 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

6. för utländska fondföretag 7 a-c §§ lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Denna lag träder i kraft, såvitt avser 3 § 1, 3 och 6, den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 1993.

¹Jfr prop. 1992/93:89.

²Lydelse enligt 1992:560.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Lundgren

Proposition om ändrad lagstiftning för värdepappershandel med anledning av EES-avtalet, m.m.

1 Ärendet och dess beredning

En promemoria med utkast till lagrådsremiss om EES-anpassning av lagstiftningen om värdepappershandel utarbetades inom Finansdepartementet under sensommaren 1992. Promemorian har remissbehandlats. Till protokollet i detta ärende bör fogas en förteckning över remissinstanserna som *bilaga 1*. Remissyttrandena finns tillgängliga i lagstiftningsärendet (Dnr 4370/92).

Förutom den nu nämnda promemorians förslag tar jag i detta ärende upp vissa andra lagstiftningsfrågor.

Fondbolagens Förening hemställde i en skrivelse som kom in till Finansdepartementet i juni 1991 om ändringar i lagen om värdepappersfonder. De begärda ändringarna avser bl.a. en mildring av kravet för fondbolag att tillställa fondandelsägarna årsberättelser och halvårsredogörelser. Skrivelsen bör fogas till detta protokoll som *bilaga 2*. Skrivelsen har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena, såvitt avser den nämnda frågan, bör fogas till protokollet som *bilaga 3*. Föreningens skrivelse behandlas i avsnitt 3.7.

I en skrivelse, som kom in till Finansdepartementet i juni 1992, hemställde Fondbolagens Förening om ytterligare ändringar i lagen om värdepappersfonder. I skrivelsen begärs bl.a. att det i lagen klargörs att fondbolag får förvalta sådana fonder som avses i 3 § nämnda lag, dvs. s.k. nationella fonder. Även denna skrivelse har remissbehandlats. Skrivelsen och en sammanställning av remissyttrandena bör fogas till protokollet som *bilaga 4 resp. 5*. De frågor som aktualiseras i denna senare skrivelse tas upp i avsnitt 3.6.

Inom Finansdepartementet färdigställdes under år 1991 promemorian (Ds 1991:7) Nya placeringsregler för allemansfonder, som innehåller bl.a. förslag om utvidgning av allemansfondernas placeringsmöjligheter.

Promemorian har remissbehandlats. Till protokollet i detta ärende bör Prop. 1992/93:90 fogas en sammanställning av remissyttrandena som *bilaga 6*.

Frågan tas upp i avsnitt 6.2. I avsnitt 6 behandlas även några andra förslag till ändringar i lagstiftningen för allemansfonder.

I en skrivelse som kom in till Finansdepartementet i juni 1992 föreslog Finansinspektionen vissa ändringar i insiderlagen (1990:1342), bl.a. att uppgiften att föra insiderregistret skulle flyttas över från Värdepapperscentralen till inspektionen. Skrivelsen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 7*. Skrivelsen har remissbehandlats. Remissyttrandena finns tillgängliga i lagstiftningsärendet (dnr 3484/92).

Frågan om förandet av insiderregistret tas upp i avsnitt 7.

Regeringen beslutade den 20 oktober 1992 att inhämta Lagrådets yttrande över inom Finansdepartementet upprättade förslag till

1. lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande,
2. lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
3. lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
4. lag om ändring i insiderlagen (1990:1342),
5. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
6. lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342),
7. lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

Lagrådet har i yttrande den 27 oktober 1993 lämnat förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 8*.

Utöver de av Lagrådet granskade förslagen bör riksdagen föreläggas ett förslag till lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. Dessutom bör av författningstekniska skäl 2 kap. 5 och 6 §§ i det lagrådsgranskade förslaget till lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen om handel med finansiella instrument - i oförändrad lydelse - brytas ut och läggas i ett särskilt förslag till lag om ändring i lagen om handel med finansiella instrument.

Vissa redaktionella ändringar har gjorts i de remitterade lagförslagen. En ändring har vidare gjorts i 19 § första stycket 3 förslaget till lag om ändring i lagen om värdepappersfonder. Dessutom har gjorts förtydligande tillägg i 5 kap. 5 a § förslaget till lag om ändring i lagen om börs- och clearingverksamhet och i 2 kap. 4 § förslaget till lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen om handel med finansiella instrument. Slutligen har i förslaget till lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen gjorts vissa lagtekniska justeringar med anledning av de ändringar i samma lag som har föreslagits i prop. 1992/93:89.

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen (EG), gemenskapens medlemsländer och EFTA-länderna om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) undertecknades den 2 maj 1992. Genom avtalet har Sverige och övriga EFTA-länder bl.a. åtagit sig att införa regler om etableringsfrihet och om rätt att tillhandahålla tjänster, motsvarande vad som enligt Fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen (Romfördraget) gäller för medlemsländerna i EG. De grundläggande bestämmelserna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster finns i artiklarna 31 och 36 i EES-avtalet. Dessa artiklar hänvisar i sin tur till preciserade regler i särskilda bilagor till avtalet. Av dessa hänför sig bilaga IX till området för finansiella tjänster, omfattande bl.a. handel med värdepapper.

Bilaga IX är i likhet med andra motsvarande bilagor disponerad så att ett antal EG-rättsakter (direktiv, förordningar etc.) räknas upp. Referenserna till rättsakterna innebär att dessa skall tillämpas inom hela EES-området. I några fall har förteckningen kompletterats med särskilda regler, enligt vilka ett eller flera EFTA-länder ges rätt att avvika från det för EG gällande regelverket. Det kan vara fråga om temporära lättnader i tillämpningen eller om utsträckt tid för införlivande i nationell lagstiftning av de relevanta bestämmelserna. I den mån sådana övergångsregler inte gäller för något särskilt land, skall varje EFTA-land införliva de EG-regler som omfattas av EES-avtalet för ikraftträdande den 1 januari 1993, eller den senare tidpunkt då EES-avtalet blir gällande.

I propositionen om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (prop. 1991/92:170, bil. 6) har lämnats en översiktlig redogörelse för de rättsakter inom värdepappersmarknadsområdet som ingår i EES-avtalet. Av propositionen framgår att den svenska lagstiftningen inom detta område redan i väsentliga delar är anpassad till de EG-regler som ingår i EES-avtalet. Det som i huvudsak återstår att införliva rör dels systemet med en enda auktorisation och hemlandstillsyn för värdepappersfondsverksamhet och annan liknande verksamhet, dels ömsesidigt godtagande av börsprospekt och prospekt vid erbjudanden till allmänheten. De lagstiftningsåtgärder som rör värdepappersfonderna tas upp i avsnitt 3, medan de som angår prospekt behandlas i avsnitt 4. I resp. avsnitt tas även upp vissa andra ändringar än de nu nämnda som föranleds av anpassningen till de EG-regler om värdepappersfonder och prospekt som omfattas av EES-avtalet. I avsnitt 5 behandlas några ändringar i reglerna om offentliggörande av aktieinnehav (flaggningsreglerna). Dessa ändringar syftar till att fullständigt anpassa de svenska reglerna om flaggningskyldighet till EES-avtalets regler härom.

3.1 Allmänt om EES-regler om fondföretag

EES-reglerna för värdepappersfondsverksamhet återfinns i bilaga IX till EES-avtalet. Där hänvisas bl.a. till rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och rådets direktiv 88/220/EEG av den 22 mars 1988 med ändring, såvitt gäller placeringsinriktningen för vissa fondföretag, av direktiv 85/611/EEG. Direktiven bör i svensk översättning fogas till protokollet i detta ärende som *bilagorna 9 och 10*.

Med *fondföretag* avses, enligt artikel 1 i 1985 års direktiv, företag

- som har till enda syfte att företa kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om riskspridning, och

- vars andelar på begäran av innehavarna återköps eller inlöses med medel ur företagets tillgångar.

Från direktivets tillämpningsområde undantas

1. fondföretag vars andelar inte återköps eller inlöses (slutna fonder),
2. fondföretag som anskaffar kapital utan att marknadsföra sina andelar till allmänheten inom gemenskapen,
3. fondföretag vars andelar får säljas endast till allmänheten i icke-medlemsländer,

4. särskilda kategorier av fondföretag som undantagits av hemlandet därför att direktivets placeringsregler och bestämmelser om inlåning inte är ändamålsenliga för dessa,

5. sådana fondföretag som bygger på bolagsrättslig grund (investeringsbolag) och vars tillgångar via dotterbolag är placerade huvudsakligen i annat än överlåtbara värdepapper.

Fondföretagen kan ha olika rättslig form beroende på vad som stadgas i varje enskilt lands nationella lagstiftning. Enligt artikel 1 i direktivet kan fondföretag vara bildade på kontraktsrättslig grund ("mutual fund"), enligt trustlagstiftning ("unit trust") eller på bolagsrättslig grund ("investment company"). I det fall fondupphyggnaden baseras på bolagsrättslig grund ägs tillgångarna av bolaget och "andelsägarna" utgörs då av aktieägarna i bolaget. I de andra fallen ägs fondförmögenheten av andelsägarna gemensamt. Vid trustkonstruktionen finns också en särskild rättslig ägare ("trustee") med i bilden. De svenska värdepappersfonderna är närmast att hänföra till kategorien "mutual fund".

Direktivet föreskriver obligatorisk auktorisation av fondföretag (artikel 4). Härutöver innehåller direktivet bl.a. bestämmelser om hur verksamheten skall vara organiserad (avsnitten III och IV), placeringsregler (avsnitt V), bestämmelser om information till andelsägarna (avsnitt VI), fondföretags allmänna förplikter (avsnitt VII), regler för fondföretag som bjuder ut sina andelar i andra medlemsländer än hemlandet (avsnitt VIII) och bestämmelser om de myndigheter som svarar för auktorisation och tillsyn (avsnitt IX).

EG:s regler för en inre finansiell marknad, vilka omfattas av bilaga IX till EES-avtalet, bygger på tre grundprinciper: en enda auktorisation, hemlandstillsyn och minimiharmonisering av medlemsländernas regelverk. Dessa principer har genomförts i störst utsträckning beträffande verksamhet i banker och andra kreditinstitut. Inom värdepappersmarknadsområdet gäller de för närvarande enbart för värdepappersfonder och andra typer av fondföretag. För fondföretag innebär principen om en enda auktorisation att en auktorisation som ett fondföretag fått i det medlemsland där det hör hemma skall gälla i hela EG-området. Fondföretaget skall med stöd av denna auktorisation obehindrat kunna bjuda ut och marknadsföra sina andelar, utan att det där skall ställas krav på etablering eller särskilt tillstånd. Verksamheten skall, var den än bedrivs inom gemenskapen, i princip stå under hemlandstillsyn. En ordning med en enda auktorisation och hemlandstillsyn förutsätter att varje medlemsland godtar övriga medlemsländers regler för fondverksamhet och offentlig tillsyn som tillräckliga för att tillgodose det egna landets anspråk på sundhet i rörelsen. Därför har i direktivform lagts fast vissa baskrav syftande till harmonisering av grundläggande regler för verksamheten.

Genom lagen om värdepappersfonder, som trädde i kraft den 1 januari 1991 (prop. 1989/90:153, bet. 1990/91:NU4, rskr. 1990/91:47, SFS 1990:1114), skedde en nära nog fullständig anpassning av den svenska lagstiftningen till minimikraven i direktivet om fondföretag. Denna anpassning innebar, i förhållande till då gällande lagstiftning (1974 års aktiefondslag), att bestämmelserna om riskspridning och om skyldighet att lämna information om fonden till fondandelsägare och blivande sådana skärptes. I övrigt genomfördes flera mindre justeringar i regelverket för att nå harmonisering med EG-reglerna.

Ett första steg i riktning mot svenskt deltagande i ett gemensamt system för tillsyn av värdepappersfonder baserat på principerna om hemlandsauktionisation och hemlandstillsyn togs genom att det i lagen om värdepappersfonder infördes möjlighet för utländska fondföretag, som väsentligen uppfyller lagens krav, att få bedriva fondverksamhet i Sverige efter tillstånd av Finansinspektionen.

3.2 Utländska fondföretag

Mitt förslag: Fondföretag som har auktoriserats i ett land inom EES får, efter *anmälan* till Finansinspektionen, bedriva fondverksamhet i Sverige med eller utan etablering av filial. För fondföretag hemmahörande i ett land utanför EES krävs *tillstånd* av Finansinspektion för rätten att bedriva samma verksamhet.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt förslag utom så till vida att i promemorian även fondföretag från länder utanför EES föreslås få rätt att bjuda ut och marknadsföra sina andelar här i landet efter

anmälan till Finansinspektionen och att fondföretag inom EES föreslås få söka tillstånd vid filialetablering.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* har ingen erinran mot att fondföretag verksamma inom EES får bjuda ut och marknadsföra sina andelar i Sverige efter ett enkelt anmälningsförfarande. *Svenska Fondhandlareföreningen*, med vilken *Svenska Bankföreningen* instämmer, anser att möjligheten för utländska fondföretag att bjuda ut och marknadsföra sina andelar i Sverige, efter anmälan till Finansinspektionen, bör begränsas till fondföretag med säte i något av de länder som omfattas av EES-avtalet. Enlig föreningen garanteras härigenom ett rimligt mått av likställda krav på fondföretagens kvalitet och på tillsynen av dem. Liknande synpunkter framförs även av *Sparbankernas Bank*.

Riksgäldskontoret menar att principen om en enda auktorisation bör tillämpas fullt ut beträffande fondföretag från länder som är anslutna till EES-avtalet och att de således bör få etablera filial i Sverige utan särskilt tillstånd. *Konkurrensverket* anser, från de utgångspunkter som verket har att beakta, det värdefullt att någon skillnad inte görs mellan fondföretag hemmahörande inom EES och företag från andra länder.

EES-avtalet: Genom direktivet om fondföretag infördes i EG-rätten regler om frihet för sådana företag att bjuda ut ("market") sina andelar i andra medlemsländer med stöd av auktorisation som meddelats i hemlandet.

Enligt direktivets artikel 4 skall en auktorisation som meddelats i ett fondföretags hemland gälla i samtliga medlemsländer. Det ställs inte något krav på att fondföretag som bjuder ut sina andelar i ett annat medlemsland än hemlandet måste ha någon form av etablering i värdlandet.

Av artikel 44 framgår att ett fondföretag som bjuder ut sina andelar i ett annat medlemsland måste följa de lagar och andra författningar som gäller i värdlandet och som faller utanför direktivets tillämpningsområde. Det sägs uttryckligen att fondföretaget får marknadsföra ("advertise") sina andelar i de medlemsländer där dessa bjuds ut. Därvid måste värdlandets bestämmelser om marknadsföring följas.

Fondföretaget måste - i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i värdlandet - vidta erforderliga åtgärder för att där kunna göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna den information som fondföretag är skyldiga att tillhandahålla (artikel 45).

Innan ett fondföretag bjuder ut sina andelar i annat medlemsland skall de behöriga myndigheterna i hemlandet och värdlandet underrättas (artikel 46). Underrättelsen till värdlandet skall åtföljas av ett intyg från de behöriga myndigheterna i hemlandet som utvisar att fondföretaget uppfyller de villkor som ställs i direktivet samt av vissa angivna uppgifter om verksamheten. Andelar får bjudas ut i värdlandet två månader efter det att underrättelsen med tillhörande uppgifter getts in till värdlandsmyndigheten. Detta gäller dock inte om värdlandsmyndigheten i beslut dessförinnan bedömt att den planerade försäljningen av andelar i värdlandet strider mot de regler som gäller i värdlandet.

Skälen för mitt förslag: De beskrivna direktivreglerna om verksamhet i annat land än hemlandet gäller sådan verksamhet som bedrivs utan att en självständig juridisk person bildas eller förvärvas i värdlandet. Reglerna är alltså inte tillämpliga på ett utländskt fondföretags etablering av dotterföretag. Sådana formellt fristående företag regleras i princip helt och hållet av lagstiftningen i det land där etableringen sker. Rätten att etablera dotterföretag i annat land följer bl.a. av artiklarna 31-35 i EES-avtalet och de skyldigheter ett land har att tillåta kapitalöverföringar i form av direktinvesteringar. Vad gäller fri rörlighet för kapital inom EES finns bestämmelser i bilaga XII till avtalet, särskilt i det där intagna s.k. slutliberaliseringsdirektivet (88/361/EEG).

Den fråga som nu är aktuell gäller verksamhet som utgår från ett fondföretag som auktoriserats i utlandet.

Enligt 4 § lagen om värdepappersfonder får utländska företag bedriva fondverksamhet i Sverige efter tillstånd av Finansinspektionen, om verksamheten väsentligen uppfyller de krav som ställs i lagen. I annan lagstiftning på det finansiella området, t.ex. lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, ställs i motsvarande fall krav på etablering (filial). Ett sådant krav finns dock inte i den nämnda paragrafen. Mot bakgrund av detta och då lagen om värdepappersfonder inte innehåller något uttryckligt förbud för utländska fondföretag att tillhandahålla tjänster i Sverige direkt från utlandet (cross border-verksamhet) kan det i vissa fall råda osäkerhet om en aktivitet är av sådant slag att den kan hänföras till tillståndspliktig verksamhet.

Det nya med EES-reglerna om fondföretag är att svenska myndigheter har att godta auktorisationer meddelade i andra EES-länder som legitimerande för rätten att bjuda ut - och därmed även marknadsföra - andelar i Sverige. På samma sätt skall svenska värdepappersfonder kunna bedriva verksamhet i andra EES-länder. Den ordning som skall gälla enligt EES-reglerna bygger på en harmonisering av deltagande länders bestämmelser om grundläggande verksamhetsförutsättningar och på en samsyn i fråga om kraven på tillsyn av fondföretagens verksamhet. Den anpassning av den svenska lagstiftningen om värdepappersfonder till EG-reglerna som genomfördes år 1991 har berett väg för sådana lagändringar som jag nu föreslår. EES-reglerna i dessa delar kan med i huvudsak oförändrad lydelse fogas in i lagen om värdepappersfonder.

Det bör i enlighet härmed i lagen föras in särskilda bestämmelser om rätt för utländska fondföretag med säte inom EES att med stöd av hemlandsauktorisering driva verksamhet i Sverige. Vad gäller förutsättningarna för marknadstillträdet bör, enligt min mening, i princip ingen skillnad göras mellan de fall då verksamheten bedrivs via filialetablering och då sådan etablering inte sker. I båda fallen bör tillträdet kunna ske i enlighet med EES-reglerna, dvs. verksamhet får inledas här i landet efter det att ett anmälningsförfarande iakttagits.

De föreslagna reglerna om rätt för fondföretag att verka i Sverige med stöd av hemlandsauktorisering har relevans för EES-området. I fråga om fondföretag från länder utanför EES bör, i överensstämmelse med vad som nu gäller, ställas krav på särskilt tillstånd. Ett tillståndsförfarande är

enligt min mening nödvändigt för att tillgodose andelsägarnas behov av ett grundläggande skydd. Tillstånd bör beviljas om företaget i sitt hemland driver likartad verksamhet och där står under betryggande tillsyn, och den planerade verksamheten här i landet kan antas komma att bedrivas i sunda former. Tillståndsprövningen bör i överensstämmelse med den ordning som gäller för svenska företag anförtröas Finansinspektionen direkt i lagen.

3.3 Tillsyn över utländska fondföretag

Mitt förslag: Ett utländskt fondföretag som bedriver verksamhet i Sverige står i första hand under tillsyn av myndighet i hemlandet. Finansinspektionen skall dock vaka över att företaget följer de regler som måste iakttas beträffande den del av verksamheten som bedrivs här i landet. Vid överträdelse av dessa regler får inspektionen ingripa mot företaget. Finansinspektionen skall underrätta hemlandsmyndigheten om sådana ingripanden.

Finansinspektionen skall underrätta behöriga myndigheter i andra EES-länder där ett fondbolag bjuder ut andelar i en svensk värdepappersfond när återkallelse av tillstånd eller andra allvarliga åtgärder vidtas som rör fonden och då uppskov med återköp eller inlösen av fondandelar görs.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med mitt.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anmärker att den bör ha verkningfulla medel att ingripa mot fondföretag från länder utanför EES, eftersom det i dessa fall kan råda osäkerhet om vilka sanktionsmöjligheter som står hemlandsmyndigheten till buds. Remissinstanserna i övrigt tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: Enligt artikel 49 i direktivet om fondföretag skall ansvaret för tillsynen över fondföretag vila på myndigheterna i hemlandet. I de fall fondföretag bjuder ut sina andelar i andra länder än hemlandet skall emellertid världlandsmyndigheterna svara för kontrollen av att företagen följer de särskilda bestämmelser som enligt direktivet måste iakttas vid sådana aktiviteter.

Enligt artikel 50 i direktivet skall de behöriga myndigheterna i medlemsländerna samarbeta och utbyta nödvändig information. Av samma artikel framgår att sekretess skall gälla i fråga om information som erhållits inom ramen för tillsynsmyndigheternas verksamhet. Sekretessen skall dock inte hindra informationsutbytet mellan medlemsländernas tillsynsmyndigheter.

Liksom beträffande rätten att auktorisera och utöva tillsyn tillkommer rätten att ingripa mot fondföretag som bryter mot hemlandets lagstiftning eller fondens egna bestämmelser hemlandsmyndigheten (artikel 52). Världlandsmyndigheten får dock vidta åtgärder mot fondföretag som överträder de särskilda föreskrifter som det enligt direktivets avsnitt VIII

(artiklarna 44-48) åligger fondföretag som bjuder ut sina andelar i andra länder att följa. Dessa åligganden innebär sammanfattningsvis att fondföretaget skall

- överlämna viss information till världandsmyndigheten innan det börjar bjuda ut sina andelar i världandet,
- iaktta de bestämmelser som gäller i världandet om marknadsföring och reklam,
- se till att arrangemang för utbetalningar till andelsägarna samt återköp och inlösen av fondandelar finns i världandet,
- i världandet tillhandahålla erforderliga handlingar och information till andelsägarna på minst ett av världandets officiella språk samt
- göra ett förtydligande tillägg till sin "företagsbeteckning", om världlandet kräver detta.

Direktivet säger inget om vilka åtgärder som världandsmyndigheten får vidta mot utländska fondföretag eller om förfaringsättet för sådana ingripanden.

Enligt artikel 52 föreligger skyldighet för hemlandsmyndigheten att i vissa fall "utan dröjsmål" underrätta myndigheterna i de andra medlemsländer där det egna landets fondföretag bjuder ut sina andelar om beslut som rör dessa fondföretag. Världandsmyndigheterna skall underrättas då ett fondföretags auktorisation återkallas, när andra allvarliga åtgärder vidtas mot företaget och när fondföretaget av någon anledning inte omgående kan lösa in andelar.

Skälen för mitt förslag: Varken i lagen om värdepappersfonder eller förarbetena till lagen sägs något om Finansinspektionens tillsynsansvar för utländska fondföretag som fått tillstånd att bedriva fondverksamhet här i landet. Härav kan knappast dras någon annan slutsats än att tillsynsansvaret i princip vilar på hemlandets tillsynsmyndighet. Detta är också utgångspunkten i EES-reglerna om fondföretag. Det tillsynsansvar som förbehålls världandets myndigheter begränsar sig enligt EES-reglerna, som tidigare redovisats, till en kontroll av att de utländska fondföretagen iakttar de särskilda bestämmelser som gäller vid utbudande av andelar utanför hemlandet.

I lagen om värdepappersfonder bör införas de regler som krävs för att Finansinspektionen skall kunna utöva den tillsyn som EES-reglerna ger möjlighet till beträffande fondföretag från andra EES-länder som bedriver verksamhet här i landet. För att tillsynen skall få någon reell innebörd bör den förenas med befogenheter för inspektionen att ingripa genom att, som en yttersta åtgärd, förbjuda företaget att göra nya åtaganden här i landet.

För utländska fondföretag hemmahörande utanför EES föreslås, som tidigare nämnts, ett krav på tillstånd för att de skall få driva verksamhet här. Den yttersta sanktionsmöjlighet som skall kunna tillgripas för sådana fondföretag bör därför vara återkallelse av tillståndet. Redan nu finns möjlighet att förelägga den som bedriver verksamhet utan tillstånd att upphöra med denna.

Vid ingripanden mot såväl fondföretag från andra EES-länder som företag från länder utanför EES bör Finansinspektionen vara skyldig att underrätta hemlandsmyndigheten.

Den informationsskyldighet för Finansinspektionen som följer av artikel 52 i direktivet om fondföretag, nämligen att behöriga myndigheter i andra EES-länder där svenska värdepappersfonder bjuder ut och marknadsför sina andelar skall underrättas om viktiga förhållanden som inträffat beträffande fonderna, bör skrivas in i lagen.

EES-ländernas behöriga myndigheter skall enligt EES-reglerna samarbeta och utbyta nödvändig information. Jag bedömer det inte ändamålsenligt att - utöver vad som nyss sagts - i lag ta in föreskrifter om i vilka situationer och under vilka förutsättningar Finansinspektionen skall förse tillsynsorgan i de andra EES-länderna med uppgifter om i Sverige verk samma fondföretag. I den mån det behövs kan regeringen lämna närmare föreskrifter genom förordning.

3.4 Domstolsprövning vid uppehållande av tillståndsärende.

Mitt förslag: Om ett beslut om tillstånd att bedriva fondverksamhet inte har fattats inom sex månader, har sökanden rätt att begära förklaring av kammarrätt att ärendet onödigt uppehålls. Har beslut inte meddelats inom viss tid efter det att domstolen avgett en sådan förklaring, skall det anses som att ansökan avslagits.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna: *Sparbankernas Bank* anser att den lösning med rätt att väcka klandertalan vid allmän domstol som valts i lagen om börs- och clearingverksamhet för liknande situationer är att föredra. En sådan ordning kan förväntas ge en större garanti för ett snabbt avgörande och samtidigt säkerställa en större rättssäkerhet. *Finansbolagens Förening* ifrågasätter om inte en anpassning till EES-avtalets regler kräver en sådan fullständig rätt till domstolsprövning som, enligt föreningens mening, direktivet om fondföretag föreskriver. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: Enligt artikel 51.2 i direktivet om fondföretag skall myndighetsbeslut som fattats med stöd av lag eller annan författning, som utfärdats i enlighet med direktivet, kunna göras till föremål för domstolsprövning. Detsamma skall gälla då inget beslut har fattats inom sex månader från det att en auktorisationsansökan innehållande alla nödvändiga uppgifter har getts in.

Skälen för mitt förslag: Beslut som Finansinspektionen fattar i ärenden enligt lagen om värdepappersfonder överklagas hos kammarrätten. Den i direktiven föreskrivna ordningen att en myndighets underlåtenhet att meddela beslut i ett tillståndsärende skulle kunna föranleda domstolsprövning saknar motsvarighet i gällande svensk rätt. I den nya lagen om

börs- och clearingverksamhet, som träder i kraft senast vid årsskiftet, finns emellertid en regel av sådan typ i fråga om beslut om inregistrering av fondpapper vid börs. Om börsen inte fattat beslut i anledning av en ansökan om inregistrering inom sex månader från det att en fullständig ansökan förelåg, skall detta anses som ett avslag på ansökan. Avslagsbeslut får enligt 12 kap. 2 § samma lag angripas genom att sökanden väcker talan mot börsen vid allmän domstol inom tre månader från beslutet. Om talan inte väcks inom denna tid går talerätten förlorad. Den beskrivna ordningen har införts i den nya börslagstiftningen för att tillgodose krav i det första börsdirektivet (79/279/EEG) av motsvarande innebörd som den nu aktuella bestämmelsen i direktivet om fondföretag.

I föreliggande fall kan det knappast anses ändamålsenligt att en förvaltningsdomstol skall överta en auktorisationsansökan från en dröjande myndighet och i dess ställe göra en fullständig prövning av alla föreliggande omständigheter. Det lämpligaste torde i stället vara en procedur som framtvingar att den myndighet som det åligger att göra denna prövning verkligen gör det och meddelar ett uttryckligt beslut.

Detta syfte kan enligt min mening bäst vinnas genom att sökanden får rätt att begära domstolens förklaring att ärendet onödigt uppehålls. Har domstolen väl anslutit sig till sökandens uppfattning och avgett en sådan förklaring finns det inte längre något giltigt försvar för myndigheten att ytterligare dröja med beslutet. Domstolen skall således i första hand endast pröva om ärendet är färdigt för avgörande, om samtliga handlingar och uppgifter som behövs som underlag för beslutet har lämnats till myndigheten och, i förekommande fall, om alla nödvändiga samrådsförfaranden har iakttagits.

Mitt förslag till införlivande av direktivreglerna innebär att sökanden får en ovillkorlig rätt att vända sig till domstol när den föreskrivna tiden om sex månader har gått från det att ansökan gavs in. Finner domstolen att ärendet inte är färdigt för avgörande och att detta förhållande inte kan lastas myndigheten, kan sökanden när som helst begära en ny förklaring om onödigt uppehållande. När domstolen väl har kommit fram till att ärendet är moget för avgörande börjar en ny frist om sex månader löpa. Föreligger det vid utgången av denna frist fortfarande inget beslut, får det anses som att ett avslagsbeslut meddelats samma dag. I denna situation tillämpas de generella reglerna om överklagande. Sannolikt kommer denna utväg aldrig att behöva tillgripas.

Frågan om ett ärende onödigt uppehålls bör prövas av kammarrätt som första instans.

Det bör erinras om att Domstolsutredningen i betänkandet (SOU 1991:106) Domstolarna inför 2000-talet har föreslagit att den första domstolsprövningen av i princip alla förvaltningsbeslut skall ske i länsrätt. Remissbehandlingen av betänkandet avslutas under oktober 1992. Instansordningen i nu aktuellt ärende, liksom beslut av Finansinspektionen i ärenden enligt lagen om värdepappersfonder, kan komma att ändras på grund av Domstolsutredningens förslag. Detta betyder i så fall att prövning skall ske i länsrätt i stället för i kammarrätt.

Några remissinstanser har rest invändningar mot förslaget och i stället förordat den speciella ordning för domstolsprövning av uteblivet beslut som föreskrivs i lagen om börs- och clearingverksamhet. Reglerna i den lagen skall emellertid ses mot bakgrund av att en börs inte är någon myndighet och att det där således i grunden blir fråga om en civilrättslig tvist mellan börsen och den emittent som söker inregistrering av sina värdepapper. Det bör nämnas att ordningen med rätt att begära förvaltningsdomstols prövning av om ärendet onödigt uppehålls i prop. 1992/93:89 om ändrad lagstiftning för banker och andra kreditinstitut med anledning av EES-avtalet, m.m. har föreslagits beträffande bl.a. uteblivet ställningstagande till ansökan om bankkottorj och auktorisation av kreditmarknadsbolag.

3.5 Förbud mot ombildning av värdepappersfonder

Mitt förslag: Ett förbud införs mot att ombilda värdepappersfonder till annan form av kollektiv kapitalbildning.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: Enligt artikel 1.5 i direktivet om fondföretag skall det föreligga förbud för fondföretag att ombilda sig till ett sådant företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av direktivet.

Skälen för mitt förslag: Lagen om värdepappersfonder innehåller för närvarande inte något uttryckligt förbud av det slag som anges i direktivet. Det kan emellertid ifrågasättas om inte bestämmelserna om upphörande av fondverksamhet och återkallelse av tillstånd att bedriva sådan verksamhet i praktiken har samma verkan som ett utbildningsförbud, även om de uttalanden som gjorts vid tillkomsten av den nya börslagstiftningen angående möjligheterna att göra om en värdepappersfond till en s.k. nationell fond enligt 3 § lagen om värdepappersfonder (prop. 1991/92:113 s. 120) pekar i annan riktning. Ett fullständigt uppfyllande av EES-avtalet fordrar emellertid att det inte råder någon oklarhet i detta avseende. Jag föreslår därför att det förs in ett uttryckligt utbildningsförbud i lagen om värdepappersfonder. Med ett sådant förbud tydliggörs bl.a. att det inte går att transformera en värdepappersfond till en s.k. nationell fond, som ju inte omfattas av EES-reglerna.

3.6 Förvaltning av s.k. nationella fonder

Mitt förslag: Fondbolag får efter tillstånd av Finansinspektionen även bedriva sådan annan näringsverksamhet som avses i 3 § lagen om värdepappersfonder, dvs. förvalta nationella fonder.

Fondbolagens Förenings förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Aktiesparares Riksförbund* anser att frågan inte är tillräckligt utredd och att förslaget leder till att det institutionella ägandet ytterligare ökar och koncentreras. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. *Riksskatteverket* redogör i sitt remissyttrande för de olikheter i beskattningreglerna som föreligger för olika slag av fonder. Verket förordar sammanfattningsvis att inkomstbeskattningen löses så att reglerna för i vart fall fonder med ett större antal delägare blir så enhetliga som möjligt.

Skälen för mitt förslag: De nuvarande bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder innebär att fondbolag inte får ägna sig åt annan verksamhet än fondverksamhet, dvs. förvaltning av en eller flera värdepappersfonder samt försäljning och inlösen av andelar i fonderna. Sådan annan näringsverksamhet enligt 3 § nämnda lag som inte är fondverksamhet och där allmänheten erbjuds att för gemensam räkning delta i förvärv och förvaltning av finansiella instrument står ej öppen för fondbolag (jfr prop. 1989/90:153 s. 48).

Som framgår av det föregående avsnittet föreslår jag att det införs ett förbud mot ombildning av värdepappersfonder till någon annan form av kollektiv kapitalbildning. Förbudet föranleds av EES-anpassningen av reglerna för värdepappersfonder. Det föreslagna förbudet innebär hinder mot sådan ombildning av värdepappersfonder inriktade på placeringar i penningmarknadsinstrument (penningmarknadsfonder) till nationella fonder enligt 3 § lagen om värdepappersfonder som utgör ett av motiven för Fondbolagens Förenings framställning. Även om sådan ombildning inte längre kan komma i fråga anser jag att det bör öppnas möjlighet för fondbolag att förvalta fonder av det slag som avses i den nyss nämnda bestämmelsen. Som anförts av föreningen och Riksbanken finns det skäl att tillvarata fondbolagens kompetens och administrativa resurser även för dessa förvaltningsuppgifter. En sådan utvidgning av fondbolagens verksamhetsfält medför dessutom att de kan åta sig förvaltning av förutvarande företagsanknutna aktiesparfonder, vilket Fondbolagens Förening framfört önskemål om i sin framställning.

Den utvidgning av fondbolagens verksamhetsfält som här föreslås är förenlig med EES-reglerna om fondföretag. Enligt artikel 6 i direktivet 85/611/EEG får ett förvaltningsbolag, dvs. vad som i Sverige motsvaras av ett fondbolag, inte ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av värdepappersfonder ("unit trusts") och investeringsbolag. En värdepappersfond i direktivets mening innefattar dock även andra företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper än sådana som regleras i direktivet och som däri benämns fondföretag ("UCITS").

Jag har förståelse för den av Fondbolagens Förening framförda uppfattningen att även sådana fonder som förvaltas av fondbolag enligt bestämmelserna i 3 § bör behandlas som värdepappersfonder i skatterättslig mening. Enligt min mening kräver denna fråga dock ytterligare överväganden.

Mitt förslag: Skyldigheten för fondbolag att tillställa samtliga andelsägare årsberättelser och halvårsredogörelser ändras på så sätt att handlingarna inte behöver tillställas andelsägare som avböjt att få dem.

Fondbolagens Förenings förslag: Föreningen föreslår att årsberättelser och halvårsredogörelser skall behöva tillställas enbart andelsägare som begärt det eller andelsägare som inte avböjt att få handlingarna.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna motsätter sig en förändring av skyldigheten att skicka ut årsberättelser och halvårsredogörelser till andelsägarna. Olika meningar föreligger dock om vilket av föreningens två förslag som är den lämpligaste lösningen.

Kammarrätten i Sundsvall, Konsumentverket, Sveriges Industriförbund, Sveriges Aktiesparares Riksförbund och Aktiefrämjandet förordar det alternativ som innebär att en andelsägare själv måste avsäga sig den aktuella informationen för att fondbolaget inte skall behöva tillställa honom den. *Riksbanken, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen och Stockholms Fondbörs* ansluter sig till det alternativ som innebär att handlingarna i fråga måste tillställas endast andelsägare som begärt att få dem.

Skälen för mitt förslag: Enligt 27 § andra stycket lagen om värdepappersfonder skall fondbolagen tillställa samtliga fondandelsägare årsberättelser och halvårsredogörelser avseende de fonder som bolagen förvaltar. I samband med införandet av den nya lagen om värdepappersfonder skärptes överlag kravet på information om fonderna till andelsägarna. Detta hade delvis sin grund i att den i den gamla lagen (aktiefondslagen) föreskrivna rätten för fondandelsägarna att utse styrelseledamöter i fondbolaget togs bort.

Fondbolagens Förening framförde redan vid beredningen av lagen om värdepappersfonder uppfattningen att skyldigheten att sända ut information om fonden borde inskränkas till dem som särskilt begär att få sådan. Med anledning härav anförde föredragande statsrådet att visst material bör skickas ut till samtliga andelsägare (prop. 1989/90:153 s. 69). Härvid framhölls att en möjlighet att begränsa kostnaderna för detta var att skicka ut förkortade versioner av årsberättelser och halvårsredogörelser med en upplysning om att fylligare material fanns tillgängligt.

Som skäl för den nu aktuella begäran om mildring av informationsskyldigheten har föreningen anfört bl.a. att många andelsägare inte är intresserade av den information som ges i årsberättelserna och halvårsredogörelserna och att det innebär onödiga kostnader att ändå skicka ut handlingarna till dessa andelsägare. Föreningen anför också att slopandet av den undre åldersgränsen för sparande i allemansfond inneburit att antalet familjer med flera fondsparare ökat, vilket i sin tur medfört att samma information skickas i flera exemplar till samma familj. Före-

ningen anmärker att kostnaden för informationen i sista hand drabbar andelsägarna själva.

Prop. 1992/93:90

Givetvis ligger det ett visst resursslöseri i att skicka ut årsberättelser och halvårsredogörelser till andelsägare som inte är intresserade av den information om fonden som finns i dessa handlingar. Samtidigt är det viktigt att andelsägarna för att kunna bevaka sina intressen får del av sådan grundläggande, regelbunden information om fondens verksamhet som årberättelserna och halvårsredogörelserna innehåller. Med hänsyn härtill anser jag det vara att gå för långt att inskränka skyldigheten att skicka ut handlingarna till enbart sådana andelsägare som uttryckligen begärt att få dem. Däremot ser jag det som rimligt att årsberättelser och halvårsredogörelser inte skall behöva tillställas andelsägare som avböjt att få dem. Ingen av remissinstanserna har heller invänt mot en sådan mildring i informationsskyldigheten. Bestämmelsen i 27 § lagen om värdepappersfonder bör därför ändras i enlighet med vad jag nu angett.

Den nu behandlade frågan väcktes av Fondbolagens Förening i en skrivelse som kom in till Finansdepartementet i juni 1991. I samma skrivelse föreslogs även att det genom ändringar i lagen om värdepappersfonder och skattelagstiftningen öppnas möjlighet för sammanslagning och delning av värdepappersfonder. Detta förslag behöver övervägas ytterligare. Jag är därför inte beredd att nu ta ställning i saken. Jag avser i stället att återkomma till frågan.

3.8 Fondandelsbevis

Mitt förslag: Enligt 5 § lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen om värdepappersfonder skall fondbolag som har utfärdat fondandelsbevis enligt den upphävda aktiefondslagen (1974:931) senast per årsskiftet 1992/93 ha registrerat samtliga innehavare av andelsbevisen. Slutdatumet för denna registrering flyttas fram till den 31 december 1993.

Bakgrunden till mitt förslag: Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Bankföreningen, Fondbolagens Förening och Sparbankernas Bank har i en skrivelse, som kom in till Finansdepartementet den 2 oktober 1992, hemställt om lagändringar som gör det möjligt att hos fondbolagen förvaltarregistrera andelar i värdepappersfonder senast vid årsskiftet 1992/93. Som skäl för ändringarna anförs bl.a. att förbudet mot förvaltarregistrering av fondandelar avsevärt försvårar möjligheterna att arrangera en samlad förvaltning av enskilda personers värdepappersinnehav och att hanteringen av pantsäkerheter kompliceras. Kravet på snara lagändringar motiveras med att innehavare av fondandelsbevis som utfärdats medan aktiefondslagen gällde skall ha registrerats av fondbolagen före utgången av år 1992. Omläggningen till ett system med direktregistrering hos fondbolagen av i depå lagda fondandelsbevis

kommer enligt förslagsställarna att medföra ett kostsamt och omfattande arbete om inte en möjlighet till förvaltarregistrering öppnas.

Skälen för mitt förslag: Enligt 31 § lagen om värdepappersfonder skall fondbolag föra eller låta föra ett register över samtliga innehavare av fondandelar. Bestämmelsen innebär att endast registrerande fonder är tillåtna. Vidare innebär bestämmelsen att förvaltarregistrering av andelsägare är utesluten (prop. 1989/90:153 s. 70).

Enligt 5 § lagen om ikraftträdande av lagen om värdepappersfonder skall fondbolag som har utfärdat fondandelsbevis enligt aktiefondslagen senast den 31 december 1992 ha registrerat samtliga innehavare av andelsbevis i värdepappersfonden.

Skrivelsen från Svenska Fondhandlareföreningen m.fl. har helt nyligen kommit in till Finansdepartementet. Den har därför ännu ej kunnat remissbehandlas. Den föreslagna lagstiftningsåtgärden är enligt min mening inte så okomplicerad att kravet på en normal beredning kan frångås. Jag är inte beredd att utan en sådan ta ställning i saken. I avvaktan härpå bör dock den tidpunkt då fondbolagen senast skall ha registrerat innehavare av fondandelsbevis flyttas fram ett år, dvs. till den 31 december 1993. Härigenom behöver inte innehavarna av fondandelsbevis, fondbolag m.fl. drabbas av sådana kostnader och olägenheter som enligt skrivelsen annars kan uppstå.

4 Prospekt

4.1 Allmänt om EES-regler om prospekt

Inom EG finns på värdepappersområdet regler beträffande två slags prospekt, dels prospekt vid inregistrering av värdepapper vid fondbörs (börsprospekt), dels prospekt vid erbjudanden av värdepapper till allmänheten (emissionsprospekt).

De grundläggande reglerna om börsprospekt finns i rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, det s.k. andra börsdirektivet. I direktivet föreskrivs som en förutsättning för inregistrering av värdepapper vid en börs att ett prospekt har godkänts av en behörig myndighet, t.ex. den berörda börsen, och därefter offentliggjorts. Direktivet innehåller också regler om vilken information som skall lämnas i prospektet.

Innehållet i det andra börsdirektivet har ändrats genom två senare direktiv. Det första är rådets direktiv 87/345/EEG av den 22 juni 1987 om ändring av direktiv 80/390/EEG om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs. Detta direktiv innehåller regler om ömsesidigt godtagande av börsprospekt mellan medlemsländer och om vilket lands behöriga myndigheter som

skall granska och godkänna ett prospekt i de fall ansökan om inregistrering (officiell notering) görs samtidigt i flera EG-länder.

Det andra ändringsdirektivet är rådets direktiv 90/211/EEG av den 23 april 1990 om ändring av direktiv 80/390/EEG såvitt avser ömsesidigt godtagande av prospekt för erbjudande till allmänheten som prospekt för notering av värdepapper vid fondbörs. Syftet med detta direktiv är att prospekt för erbjudande till allmänheten (se avsnitt 4.3) under vissa förutsättningar skall kunna godtas som börsprospekt. Detta skall gälla såväl inom ett land som mellan olika medlemsländer.

Reglerna om emissionsprospekt finns i rådets direktiv 89/298/EEG av den 17 april 1989 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten. Direktivet ställer upp minimikrav för prospekt avseende värdepapper som i ett eller flera medlemsländer bjuds ut till allmänheten och som inte redan är inregistrerade (officiellt noterade) vid en börs i det land där erbjudandet görs. Vidare finns regler om ömsesidigt godtagande mellan medlemsländer av emissionsprospekt och om godtagande av börsprospekt som emissionsprospekt.

Genom lagen om börs- och clearingverksamhet (prop. 1991/92:113, bet. 1991/92:NU26, rskr. 1991/92:321, SFS 1992:543) och föreskrifter som skall meddelas med stöd av lagen anpassas den svenska lagstiftningen till EG:s regler om börsprospekt såvitt gäller de krav på ett prospekts innehåll, granskning och offentliggörande som enligt direktiven skall gälla i varje särskilt land.

Regler om prospekt vid emissioner av fondpapper och vid erbjudanden till allmänheten om köp eller försäljning av finansiella instrument har nyligen förts in i 2 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument (prop. 1991/92:113, bet. 1991/92:NU26, rskr. 1991/92:321, SFS 1992:558).

Genom de nya bestämmelserna i lagen och föreskrifter som skall utfärdas med stöd av lagen anpassas den svenska lagstiftningen till EG:s regler om prospekt för erbjudanden till allmänheten såvitt gäller de obligatoriska krav på ett prospekts innehåll, granskning och offentliggörande som enligt direktivet skall gälla i varje särskilt land.

De tidigare nämnda direktiven bör, i svensk översättning, fogas till denna lagrådsremiss som *bilagorna 11-14*.

Mitt förslag: Undantaget från skyldigheten att upprätta börsprospekt i fråga om fondpapper som är utgivna av staten eller som är andelar i en värdepappersfond utvidgas till att omfatta även fondpapper som är utgivna av någon annan stat inom EES eller som är andelar i ett utländskt fondföretag hemmahörande i ett EES-land.

När ansökan om inregistrering (officiell notering) av utländska fondpapper sker samtidigt eller med kort mellanrum både här i landet och i ett eller flera andra EES-länder skall frågan om godkännande av börsprospekt enligt huvudregeln prövas av den behöriga myndigheten i det av dessa länder där utgivaren av fondpapperen har sitt säte.

Ett prospekt som inom tre månader före ansökan har godkänts i ett annat EES-land skall - med förbehåll för översättning och komplettering med uppgifter som är specifika för den svenska marknaden - godtas här utan ny prövning. Detsamma skall gälla ett emissionsprospekt som uppfyller kraven för ett börsprospekt och som inom samma tid har godkänts av Finansinspektionen eller i ett annat EES-land.

En börs skall samarbeta med de behöriga myndigheterna i andra EES-länder och lämna dem de upplysningar m.m. som erfordras för detta.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: Det andra börsdirektivet (80/390/EEG) gäller inte värdepapper som emitterats av fondföretag för kollektiva investeringar som omfattas av direktivet 85/611/EEG eller värdepapper som emitterats av en stat eller av dess regionala eller lokala myndigheter (artikel 1.2).

Efter de ändringar i det andra börsdirektivet som skett genom direktiven 87/345/EEG och 90/211/EEG föreskrivs följande i fråga om godkännande och ömsesidigt erkännande av börsprospekt. Om det samtidigt eller med kort mellanrum görs ansökningar om inregistrering (officiell notering) av fondpapper vid börser i två eller flera medlemsländer, däribland det där utgivaren har sitt säte, skall börsprospekt godkännas av den behöriga myndigheten i det landet. Har utgivaren inte säte i någon av de länder där ansökan görs, skall utgivaren bland dessa välja ett land enligt vars lagstiftning prospektet skall upprättas och godkännas (artikel 24). När ett börsprospekt har godkänts i enlighet med artikel 24 skall det med förbehåll för eventuell översättning godtas även i de andra medlemsländer där ansökan har gjorts. Myndigheterna i resp. land får dock kräva att prospektet kompletteras med uppgifter som är specifika för marknaden i det landet (artikel 24a.1). Ett godkänt prospekt skall godtas även i det fall undantag eller avvikelser till viss del medgetts i enlighet med

direktivets regler, om undantaget eller avvikelserna skulle vara tillåtna även i det andra landet och omständigheterna som motiverar dem föreligger även där. Medlemsländerna får även om dessa förutsättningar inte är uppfyllda tillåta att ett sådant prospekt godtas (artikel 24a.2).

Den myndighet som godkänner ett prospekt skall överlämna ett intyg härom till myndigheterna i de andra länder där ansökan om inregistrering görs. Har undantag eller avvikelse medgetts skall detta anges jämte skälen (artikel 24a.3). Vid ansökan om inregistrering skall utgivaren till den behöriga myndigheten i varje land där ansökan görs ge in ett utkast till det prospekt han avser att använda i det landet (artikel 24a.4).

Ett land får begränsa tillämpningen av artikel 24a till utgivare som har sitt säte i något EES-land (artikel 24a.5). Om så inte sker gäller reglerna även för företag hemmahörande utanför EES.

Vad som föreskrivs beträffande börsprospekt skall gälla även ett emissionsprospekt som upprättats enligt reglerna om börsprospekt och godkänts i ett EES-land inom tre månader före ansökan om inregistrering (artikel 24b.1).

De behöriga myndigheterna i medlemsländerna skall när de behöver det för att fullgöra sina uppgifter samarbeta och utbyta den information som fordras (artikel 24c.1). Om en ansökan om inregistrering av konvertibler eller andra värdepapper som ger rätt till aktier i ett bolag - antingen omedelbart eller efter en viss löptid - görs i ett annat land än det där bolaget har sitt säte får de behöriga myndigheterna där ansökan görs fatta beslut först efter samråd med myndigheterna i bolagets hemland, om bolagets aktier är inregistrerade vid en börs där (artikel 24c.2). Om en ansökan om inregistrering avser värdepapper som mindre än sex månader tidigare inregistrerats i ett annat medlemsland, skall kontakt tas med de myndigheter som tidigare godkänt värdepapperen för inregistrering. Utgivaren skall därvid så långt möjligt befrias från skyldigheten att upprätta ett nytt börsprospekt (artikel 24c.3).

Skälen för mitt förslag: I linje med bestämmelserna i artikel 1.2 i det andra börsdirektivet har i 5 kap 5 § andra stycket lagen om börs- och clearingverksamhet från prospektkravet undantagits dels fondpapper som är utgivna av staten, dels andelar i värdepappersfonder. Vid ikraftträdande av EES-avtalet måste dock undantagets begränsning till svenska statspapper och den svenska formen av fondföretag anses diskriminerande i förhållande till de andra länder som omfattas av avtalet. Jag föreslår därför att prospekt inte heller skall erfordras i fråga om värdepapper som getts ut av en annan stat inom EES eller som är andelar i ett utländskt fondföretag hemmahörande inom EES.

Börsprospektreglerna i den nya lagen om börs- och clearingverksamhet saknar bestämmelser som reglerar förhållandet till andra länder. I lagen bör därför tas in bestämmelser om kompetensfördelning och ömsesidighet i förhållande till de andra länder som omfattas av EES-avtalet. I enlighet med den lagstiftningsteknik som tidigare använts bör lagen innehålla endast de centrala bestämmelserna.

Jag föreslår att det införs en kompetens- eller forumregel för det fall att en utländsk utgivare samtidigt eller med kort mellanrum ansöker om

inregistrering av samma fondpapper både här och i ett annat EES-land. Frågan om godkännande av prospekt skall då prövas i det av dessa länder där utgivaren har sitt säte. Har utgivaren inte säte i något av de länder där ansökan görs, skall han av dessa länder välja ett där prövning skall ske. Prospektet skall upprättas och godkännas i enlighet med lagstiftningen i det land där prövningen görs. En svensk börs skall i dessa fall alltid pröva ett prospekt utifrån de svenska reglerna.

Vidare bör regleras i vilka fall ett prospekt som har godkänts i ett annat EES-land skall godtas här utan ny prövning. Ett börsprospekt, eller ett emissionsprospekt som upprättats i enlighet med reglerna om börsprospekt, som godkänts inom tre månader före ansökan om inregistrering, bör därvid godtas utan att nytt godkännande erfordras. Börsen får även om prospektet skall godtas utan ny prövning kräva att prospektet skall översättas till svenska och att det skall kompletteras med upplysningar som gäller särskilt för marknaden i Sverige.

EES-avtalet ger utrymme för att inskränka godtagandet av godkända prospekt till utgivare med hemvist i ett EES-land. Jag anser inte att det finns skäl att göra en sådan begränsning. *Svenska Fondhandlarenföreningen*, med vilken *Svenska Bankföreningen* instämt, har i sitt remissyttrande uttryckt tveksamhet till denna hållning. Härvid synes emellertid föreningen utgå från att godtagandet skulle avse prospekt som har godkänts i ett land som inte är anslutet till EES-avtalet, dvs. utgivarens hemland. Så är inte förhållandet. Ett godtagande förutsätter att prospektet har godkänts i ett EES-land även i de fall utgivaren har sitt hemvist utanför EES.

Som framgår av 5 kap. 1 § tredje stycket lagen om börs- och clearingverksamhet får fondpapper inte inregistreras vid en börs förrän ett prospekt över fondpapperen har godkänts av börsen. Som en konsekvens av de ovan angivna EES-reglerna om godtagande av prospekt som godkänts i annat land som är anslutet till EES-avtalet krävs en ändring i den nämnda bestämmelsen så att det av den framgår att även prospekt som har godtagits av börsen kan ligga till grund för en inregistrering.

Som jag tidigare redovisat föreskriver det andra börsdirektivet samarbete mellan de behöriga myndigheterna i de olika medlemsländerna. Det finns dels en allmän skyldighet att samarbeta, dels ålägganden i särskilda fall att samråda med eller att underrätta och informera myndigheter i andra länder. Motsvarande regler finns i andra direktiv på börsområdet. Enligt min mening bör denna förpliktelse för en börs att samarbeta med motsvarande organ i andra länder också komma till uttryck i lagen. Jag föreslår därför att en ny bestämmelse med denna innebörd tas in i 4 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet.

Mitt förslag: Undantaget från skyldigheten att upprätta prospekt vid emissioner och erbjudanden till en öppen krets om köp eller försäljning av finansiella instrument utvidgas till att omfatta även värdepapper som är utgivna av någon annan stat inom EES eller som är andelar i ett utländskt fondföretag hemmahörande i ett EES-land.

Ett *emissionsprospekt* skall innan det registreras godkännas av Finansinspektionen. Görs en emission samtidigt eller med kort mellanrum både här och i ett annat EES-land skall frågan om godkännande enligt huvudregeln prövas av den behöriga myndigheten i utgivarens hemland, om det landet föreskriver förhandsgranskning av prospekt.

Ett emissionsprospekt som högst tre månader före ansökan om registrering har godkänts i ett annat EES-land skall - med förbehåll för översättning och komplettering med uppgifter som är specifika för den svenska marknaden - godtas här utan ny prövning. Detsamma skall gälla i fråga om ett börsprospekt som inom samma tid godkänts i ett annat EES-land. Börsprospektet skall således godtas såsom ett emissionsprospekt.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* och *Svenska Fondhandlareföreningen*, med vilken *Svenska Bankföreningen* instämmer, anför i sammanhanget vissa kritiska synpunkter beträffande kravet på registrering och granskning av prospekt vid erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument. Dessa refereras och kommenteras i det följande. I övrigt tillstyrker remissinstanserna förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: Prospektdirektivet (89/298/EEG) omfattar bl.a. inte värdepapper som emitterats av sådana fondföretag (värdepappersfonder) som lyder under direktivet 85/611/EEG eller värdepapper som emitterats av en stat eller av dess regionala eller lokala myndigheter eller av ett internationellt offentligt organ i vilket ett eller flera medlemsländer är medlemmar (artikel 2.2).

Direktivet föreskriver följande i fråga om godkännande och ömsesidigt erkännande av prospekt för erbjudanden till allmänheten, dvs. *emissionsprospekt*. Om samma värdepapper samtidigt eller med kort mellanrum erbjuds till allmänheten i två eller flera medlemsländer och ett prospekt, som med de anpassningar som följer av ett erbjudande till allmänheten, har upprättats enligt reglerna om börsprospekt, skall den myndighet som är behörig att godkänna prospektet vara myndigheten i det medlemsland där emittententem har sitt säte om erbjudandet görs också i det landet (artikel 20.1). Om detta land inte föreskriver generell förhandsgranskning av prospekt för erbjudanden till allmänheten och utgivaren inte samtidigt

ansöker om børsregistrering i det landet, skall utgivaren bland de länder där erbjudandet görs och som föreskriver sådan granskning välja ett land enligt vars lagstiftning prospektet skall upprättas och godkännas (artikel 20.2).

När ett prospekt har godkänts i enlighet med artikel 20, skall det med förbehåll för eventuell översättning godtas även i de andra medlemsländer där samma värdepapper samtidigt eller med kort mellanrum erbjuds allmänheten. Myndigheterna i resp. land får dock kräva att prospektet kompletteras med uppgifter som är specifika för marknaden i det landet (artikel 21.1).

Ett *børsprospekt* som har godkänts av de behöriga myndigheterna som avses i artikel 24a i det andra börsdirektivet skall godtas som ett prospekt för erbjudande till allmänheten i ett annat medlemsland, även i det fall undantag eller avvikelse till viss del medgetts i enlighet med direktivets regler, om undantaget eller avvikelsen skulle vara tillåten även i det andra landet och omständigheterna som motiverar den föreligger även där. Medlemsländerna får även om dessa förutsättningar inte är uppfyllda tillåta att ett sådant prospekt godtas (artikel 21.2). Den som gör erbjudandet skall till den behöriga myndigheten i varje annat medlemsland där erbjudande till allmänheten görs ge in ett utkast till det prospekt han avser att använda i det landet. Utkastet skall vara identiskt med det prospekt som har godkänts av den myndighet som avses i artikel 20 (artikel 21.3).

Medlemsländerna får begränsa tillämpningen av artikel 21 till utgivare som har sitt säte i ett medlemsland (artikel 21.4).

De behöriga myndigheterna i medlemsländerna skall när de behöver det för att fullgöra sina uppgifter samarbeta och utbyta den information som fordras (artikel 22.1). Om ett erbjudande till allmänheten av värdepapper som ger rätt till aktier i ett bolag - antingen omedelbart eller efter en viss löptid - görs i ett annat land än det där bolaget har sitt säte, får de behöriga myndigheterna där erbjudandet görs fatta beslut först efter samråd med myndigheterna i bolagets hemland, i de fall prospektet granskas (artikel 22.2).

Skälen för mitt förslag: I 2 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument anges att prospekt inte behöver upprättas om emissionen eller erbjudandet görs av staten eller avser andelar i en värdepappersfond. Som jag tidigare anfört för motsvarande fall i fråga om börsprospekt (avsnitt 4.2) måste inskränkningen till svenska statspapper och den svenska formen av fondföretag anses diskriminerande mot andra länder som är anslutna till EES-avtalet. Jag föreslår därför att undantaget från prospektkravet även beträffande detta slag av prospekt skall omfatta också emissioner och erbjudanden som görs av ett annat land inom EES eller som avser andelar i ett utländskt fondföretag hemmahörande inom EES.

Reglerna om emissionsprospekt i 2 kap. lagen om handel med finansiella instrument saknar regler om förhållandet till andra länder. För anpassning till vad som skall gälla vid ikraftträdande av EES-avtalet erfordras därför dels regler om vilket lands myndigheter som är behöriga

att godkänna ett prospekt vid erbjudanden som görs samtidigt eller med kort mellanrum i Sverige och andra EES-länder, dels regler om ömsesidigt godtagande av prospekt. Som jag tidigare anförts i fråga om börsprospekt bör i lagen tas in endast de grundläggande bestämmelserna.

Enligt 2 kap. 4 § lagen om handel med finansiella instrument skall såväl emissionsprospekt (2 §) som prospekt vid erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument (3 §) lämnas in till Finansinspektionen för registrering. Av förarbetena till bestämmelsen (prop. 1991/92:113 s. 154) framgår dels att registrering av ett prospekt skall föregås av en kontroll av att prospektet innehåller föreskrivna uppgifter, dels - vad gäller emissionsprospekt - att denna kontroll skall avse huruvida prospektet uppfyller de krav som ställs i EG:s prospektdirektiv. Således får registrering inte ske förrän en granskning av prospektet har gjorts. Av den aktuella paragrafen framgår vidare att ett prospekt efter registreringen skall offentliggöras.

Även om det i de nämnda förarbetena valts att inte karakterisera det angivna granskningsförfarandet som en förhandsgranskning så kan inte bortses från att det i direktivets mening faktiskt är fråga om en sådan. Som tidigare framgått är en generell förhandgranskning av emissionsprospekt i EES-sammanhanget en förutsättning för att uppnå full ömsesidighet i fråga om godtagande av prospekt. Således skall ett emissionsprospekt som är upprättat enligt reglerna om börsprospekt och granskat i Sverige enligt EES-reglerna kunna användas vid erbjudanden av samma värdepapper i ett annat EES-land.

För att tydliggöra att registrering av emissionsprospekt skall föregås av en granskning bör i lagtexten skjutas in att Finansinspektionen skall godkänna prospektet innan det registreras. I fråga om granskningens innehåll avses inga förändringar ske. Granskningen skall således begränsas till en kontroll av att prospektet innehåller föreskrivna uppgifter och prövning av yrkanden om undantag eller avvikelser. Granskningen innebär därför ingen garanti för att uppgifterna i prospektet är sakligt riktiga. Detta förhållande bör på lämpligt sätt anges vid godkännandet. Även av prospektet bör framgå vilken innebörd som Finansinspektionens godkännande har. Detta kan säkerställas genom att inspektionen i föreskrifter om emissionsprospekts innehåll tar med ett krav härpå.

Den i 2 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument föreskrivna skyldighet att upprätta prospekt avser fondpapper som inte är inregistrerade och inte heller avses att inregistreras vid en börs. Utformningen av det sistnämnda undantaget passar mindre väl samman med ett system för godkännande av ett emissionsprospekt såsom ett börsprospekt. Jag föreslår därför att detta undantag ändras till att avse fondpapper som inte är föremål för ansökan om inregistrering vid en börs. Om fondpapper som emitteras till en öppen krets samtidigt är föremål för ansökan om inregistrering gäller nämligen i fråga om skyldighet att upprätta prospekt reglerna i 5 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet.

Enligt Sveriges Advokatsamfund framgår inte tydligt om ett börsföretag som emitterar nya aktier över huvud taget är skyldigt att upprätta prospekt enligt någon av bestämmelserna i lagen om börs- och clearingverksamhet eller i den föreslagna ändringen i 2 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument. Härtill vill jag göra följande kommentar. Om företaget ansöker om inregistrering av de nya aktierna skall prospekt upprättas enligt bestämmelserna i 5 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet. Om det inte är aktuellt att inregistrera de nya aktierna och emissionen riktas till en öppen krets, föreligger skyldighet att upprätta prospekt enligt 2 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument. I de fall aktierna, utan att inregistreras, noteras vid en börs eller om de noteras vid en auktoriserad marknadsplats skall frågan om prospekt behöver upprättas avgöras enligt sistnämnda lagrum, eftersom den nya börslagen inte innehåller något krav på prospekt vid enbart notering (jfr prop. 1991/92:113 s. 217 och 218). Utöver vad som nu sagts kan skyldighet också föreligga att upprätta emissionsprospekt på grund av bestämmelserna i aktiebolagslagen.

Den sortens prospekt som avses i 2 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument, dvs. *prospekt vid erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument* som riktar sig till en öppen krets, omfattas inte av några EES-regler. I förarbetena till bestämmelsen (prop. 1991/92:113 s. 155 och 219) förutsätts att kraven på innehållet i sådana prospekt i princip skall utformas genom självreglering. Finansinspektionen har emellertid möjlighet att med stöd av ett bemyndigande i 1 § 2 förordningen (1992:562) om ändring i förordningen (1991:1007) om handel och tjänster på värdepappersmarknaden meddela de föreskrifter om innehållet i prospekten i fråga som kan behövas. Liksom emissionsprospekten skall de nu aktuella prospekten lämnas in till inspektionen för registrering.

Av uttalanden i den nämnda propositionen (s. 219) framgår att registreringen skall föregås av en granskning av prospektet. *Finansinspektionen* har i sitt remissyttrande påtalat att det är osäkert vad som skall utgöra utgångspunkt för granskningen av prospekten, när deras innehåll bestäms genom självreglering. Inspektionen anser att registreringsförfarandet är onödigt, om avsikten är att innehållet i prospekten skall styras genom självreglering. Eftersom regler om granskning av prospekten vid erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument inte heller påkallas av EES-anpassningen anser inspektionen att de kan utgå helt. Frågor om innehållet i de aktuella prospekten bör enligt inspektionen övervägas inom ramen för Aktiebolagskommitténs arbete. Liknande synpunkter har även framförts av *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Svenska Bankföreningen*.

För förtroendet för värdepappersmarknaden är det enligt min mening av väsentlig betydelse att investerarna får saklig och korrekt information även om andra offentliga erbjudanden än emissioner. Det bör därför ligga i aktörernas eget intresse att tillse att prospekten håller en hög standard. Därtill kommer att området som kännetecknas av en dynamisk utveckling beträffande såväl nya typer av erbjudanden som finansiella instrument

lämpar sig väl för självreglering. Eftersom granskning av prospekt vid dessa erbjudanden inte är påkallat av EES-reglerna och då goda erfarenheter föreligger av självreglering beträffande prospekt, t.ex. Näringslivets Börskommittés rekommendationer, är jag beredd att godta att Finansinspektionen får registrera prospekten utan föregående granskning. Detta gäller dock inte om inspektionen begagnat sig av bemyndigandet i 1 § 2 förordningen (1992:562) om ändring i förordningen (1991:1007) om handel och tjänster på värdepappersmarknaden att meddela föreskrifter om prospektinnehållet. I sådant fall skall en granskning av prospekten göras innan de registreras.

Genom registreringen kan inspektionen skaffa sig en tydligare bild av den standard som prospekten i allmänhet håller. Finner inspektionen att standarden inte är godtagbar med hänsyn till investerarnas intresse av att erhålla fyllig och korrekt information om erbjudandena bör föreskriftsrätten utnyttjas för att komma till rätta med missförhållanden (jfr prop. 1991/92:113 s. 219). En registrering av prospekten innebär också att investerare genom hänvändelse till inspektionen kan få upplysning om vilka erbjudanden som gått ut till marknaden och om innehållet i dessa.

Vad gäller kompetensfördelning mellan myndigheter i olika länder och frågor om ömsesidigt godtagande bör införas regler som svarar mot vad jag föreslagit beträffande börsprospekt. Vid en emission av fondpapper som sker samtidigt eller med kort mellanrum både här och i ett annat EES-land skall prospektet således granskas och godkännas i emittentens hemland. Som förutsättning härför gäller dock att det landet föreskriver generell förhandsgranskning av prospekt och att prospektet upprättats enligt reglerna för börsprospekt. I annat fall skall emittenten välja ett sådant land bland dem där emissionen görs.

Även i fråga om ömsesidigt godkännande föreslår jag regler som är en spegelbild av dem för börsprospekt. Ett emissionsprospekt som högst tre månader före ansökan om registrering har godkänts i ett annat land inom EES som föreskriver förhandsgranskning skall således godtas även här. Detsamma skall gälla beträffande ett börsprospekt. Ett sådant prospekt skall således godtas som prospekt vid emission.

Även vad gäller emissionsprospekt kan krav ställas på översättning och komplettering med uppgifter som särskilt gäller förhållandena i Sverige.

Mitt förslag: Reglerna om offentliggörande av aktieinnehav i lagen om handel med finansiella instrument ändras så att skyldigheten att i vissa fall anmäla förvärv eller överlåtelse av aktier begränsas till aktier i svenska aktiebolag som är inregistrerade (officiellt noterade) vid en börs i ett EES-land eller, som utan att vara inregistrerade, är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats här i landet.

Promemorians förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

EES-avtalet: EES-regler om offentliggörande av förändringar av aktieinnehav, s.k. flaggning, finns i rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag (flaggningsdirektivet). Direktivet, i svensk översättning, bör fogas till denna lagrådsremiss som *bilaga 15*.

Direktivet syftar dels till att lägga fast vissa för medlemsländerna gemensamma minimikrav i fråga om flaggningsskyldighet, dels till att genom samordning av reglerna i övrigt garantera att enhetlig information om ägarförhållandena i ett visst bolag blir tillgänglig i alla medlemsländer där bolagets aktier är börsregistrerade.

Flaggningsdirektivets regler innebär i korthet att den som genom förvärv eller överlåtelse passerar någon av de i direktivet angivna nivåerna för rösträttsandel i ett bolag inom viss tid skall anmäla detta till det berörda bolaget och till den behöriga myndigheten. Bolaget, eller myndigheten, skall därefter offentliggöra innehållet i anmälan.

Anmälningsskyldigheten omfattar i princip alla fysiska och juridiska personer. Varje medlemsland skall göra direktivets regler tillämpliga i fråga om bolag som bildats enligt det landets lag och vars aktier är inregistrerade (officiellt noterade) vid en eller flera börser belägna eller verksamma inom gemenskapen (artikel 1). Medlemsländerna får uppställa strängare eller mer långtgående krav under förutsättning att dessa gäller generellt (artikel 3). Tillsynsmyndighet skall vara den behöriga myndigheten i bolagets hemland (artikel 13). Innehållet i en anmälan skall offentliggöras i varje medlemsland där det berörda bolagets aktier är börsregistrerade (artikel 10).

Fysiska eller juridiska personer med innehav som representerar minst 10 % av röstetalet skall - enligt artikel 5 - underrätta bolaget om innehavet vid den första årliga bolagsstämman i bolaget som äger rum senare än tre månader efter det att direktivet införlivats i den nationella lagstiftningen. Samtidigt skall de behöriga myndigheterna underrättas om innehavet. Någon underrättelse behöver inte göras om ändring av innehavet tidigare anmälts i enlighet med gängse regler i artikel 4. Inom

en månad från bolagsstämman skall samtliga innehav om 10 % eller mer offentliggöras på det sätt som föreskrivs i artikel 10.

Genom föreskrift i flaggningsdirektivet (artikel 1.4) gjordes en ändring i rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, det s.k. första börsdirektivet. Ändringen innebar att det i fråga om den information som ett börsregistrerat bolag skall vara skyldigt att offentliggöra intogs en föreskrift att bolag som inte omfattas av flaggningsdirektivet, dvs. bolag hemmahörande i ett land utanför EES, ändå skall offentliggöra sådana innehavsförändringar som avses i detta och som bolaget får kännedom om. Denna regel kompletteras med de sedan tidigare gällande föreskrifterna om att enhetlig information skall lämnas på alla marknader där bolagets aktier är börsregistrerade, om bolagets aktier är inregistrerade vid fondbörser i flera länder.

Skälen för mitt förslag: Genom de nyligen företagna ändringarna i lagen om handel med finansiella instrument (prop. 1991/92:113, bet. 1991/92:NU26, rskr. 1991/92:321, SFS 1992:558) infördes för första gången bestämmelser i lag om flaggningsskyldighet. Bestämmelserna är, med undantag för avgränsningen av vilka bolag som omfattas, anpassade till reglerna i EG:s flaggningsdirektiv.

Som jag tidigare redovisat bygger EG:s system på en princip om hemlandsreglering, dvs. skyldigheten att flagga och förfarandet för detta skall inom direktivets ramar bestämmas av reglerna i bolagets hemland. Vid ikraftträdande av EES-avtalet kommer det därigenom att föreligga skyldighet för utländska bolag hemmahörande i ett land inom EES att enligt det landets regler offentliggöra förändringar i ägarkretsen även i Sverige, under förutsättning att bolagets aktier är inregistrerade vid en börs här. För bolag hemmahörande i ett land utanför EES kommer i princip motsvarande regler att gälla enligt de krav på information från bolaget som enligt det första börsdirektivet skall gälla som villkor för inregistrering. Några regler i svensk lag om flaggning torde därför inte erfordras såvitt gäller utländska bolag vars aktier är inregistrerade vid en börs. Detta skulle tvärtom strida mot principen om hemlandsreglering och kunna medföra en dubbel skyldighet att anmäla och offentliggöra förändringar i ett aktieinnehav.

Jag föreslår därför att flaggningsreglernas tillämpning såvitt gäller inregistrerade aktier inskränks till att omfatta endast svenska aktiebolag. För att nå full överensstämmelse med föreskrifterna i flaggningsdirektivet måste reglerna omfatta också svenska bolag vars aktier är inregistrerade i ett annat land inom EES utan att vara inregistrerade här, även om detta torde vara ovanligt.

Aktier som är noterade, men inte inregistrerade, omfattas inte av EG:s regelsystem. Såvitt gäller utländska aktier finns därför enligt dessa regler inga garantier för att information om ägarförhållandena i ett sådant bolag offentliggörs i Sverige på grund av regler i bolagets hemland. Antalet utländska bolag med aktier som inte inregistreras utan noteras i Sverige torde emellertid bli litet.

Enligt min mening föreligger med de regler som nu föreslås beträffande inregistrerade aktier inte tillräckliga skäl att ha flaggningsregler i lag som träffar även utländska bolag vars aktier endast är noterade här. Jag föreslår därför att de särskilda flaggningsreglerna enhetligt görs tillämpliga endast på aktier i svenska aktiebolag. Behovet av information om ägarförändringar i utländska bolag med säte i länder utanför EES och vars aktier noteras här i landet kan tillgodoses genom föreskrifter i de villkor för notering som enligt bestämmelser i lagen om börs- och clearingverksamhet skall gälla vid en börs eller auktoriserad marknadsplats.

Anmälan om och offentliggörande av befintliga innehav i enlighet med vad som föreskrivs i flaggningsdirektivets artikel 5 skall ske i samband med lagens ikraftträdande. Regler härom bör därför lämpligen ha formen av övergångsbestämmelser till lagen.

6 Allemansfonder

6.1 Förvaltning av flera fonder

Mitt förslag: Fondbolag tillåts att förvalta fler än en allemansfond.

Bakgrunden till mitt förslag: I samband med remissbehandlingen av promemorian (Ds 1991:7) Nya placeringsregler för allemansfonder har förslag framförts från Svenska Sparbanksföreningen, Sveriges Föreningsbankers Förbund och Fondbolagens Förening - till vars yttrande Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen anslutit sig - om ändring i 12 § lagen (1983:890) om allemanssparande på så sätt att förbudet för fondbolag att förvalta mer än en allemansfond tas bort.

Riksbanken, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Sveriges Aktiesparares Riksförbund och Aktiefrämjandet har getts tillfälle att lämna synpunkter på förslaget. Samtliga utom *Sveriges Aktiesparares Riksförbund* har tillstyrkt förslaget eller lämnat det utan erinran. Riksförbundet anser att det saknas samhällsekonomiska skäl för att ytterligare förbättra villkoren för att driva allemansfonder. Åtgärder bör i stället snarast vidtas för att eliminera de konkurrensfördelar allemansfonderna har framför enskilt direkt sparande i aktier.

Skälen för mitt förslag: Varje allemansfond måste förvaltas av ett fondbolag som bildas särskilt för detta ändamål. Någon möjlighet för ett fondbolag att förvalta fler allemansfonder finns inte. Motsvarande begränsning saknas beträffande vanliga värdepappersfonder. Av förarbetena (prop. 1983/84:30 s. 35) till den aktuella bestämmelsen i lagen om allemanssparande framgår att syftet med begränsningen var att motverka alltför dominerande placerare på aktiemarknaden.

I promemorian Ds 1991:7 föreslås att allemansfonderna får samma placeringsbestämmelser som vanliga värdepappersfonder. Om detta genomfördes skulle allemansfondernas huvudsakliga inriktning på placeringar på den svenska börsen brytas upp. Förslaget om en ändring av 12 § lagen om allemanssparande har framförts mot en sådan bakgrund. Enligt vad som föreslås i avsnitt 6.2 lämnas emellertid allemansfondernas placeringsbestämmelser i huvudsak oförändrade. Oaktat detta bedömer jag riskerna för att enskilda fondbolag skall uppnå en alltför dominerande ställning, om de får förvalta fler fonder, som förhållandevis små. Betydelsen av begränsningen i 12 § får heller inte överskattas. Som bl.a. Riksgäldskontoret påpekat kan dess verkningar delvis undvikas genom samverkan fondbolag emellan. Det är t.ex. vanligt förekommande att fondbolag som förvaltar allemansfonder har samma ledning och kansli.

På sikt bör också särregleringen av allemansfonderna i förhållande till vanliga värdepappersfonder upphöra. Att ta bort den aktuella begränsningen får ses som ett led i en sådan strävan.

Om fondbolag får förvalta fler fonder samtidigt torde detta generellt sett kunna innebära att en mer kostnadseffektiv förvaltning av fonderna åstadkoms.

6.2 Placeringsbestämmelser

Mitt förslag: Allemansfonder tillåts placera upp till fem procent av sina medel i andra värdepappersfonder.

Ett fondbolag får för en allemansfond handla med optioner och terminer eller liknande finansiella instrument i syfte att effektivisera förvaltningen av fondens tillgångar eller skydda dem mot valutakursförluster eller andra risker.

Förslaget i promemorian Ds 1991:7: I promemorian föreslås att allemansfondernas placeringsmöjligheter utvidgas genom att de ges samma placeringsbestämmelser som vanliga värdepappersfonder. Mitt förslag sammanfaller med promemorians endast vad avser möjlighet att placera fondmedel i värdepappersfondsandelar och utnyttjande av optioner och terminer eller liknande finansiella instrument i syfte att effektivisera förvaltningen av fondens tillgångar eller skydda dem mot valutakursförluster eller andra risker.

Remissinstanserna: Riksgäldskontoret avstyrker den föreslagna utvidgningen av allemansfondernas möjlighet att inneha räntebärande värdepapper, så länge som sparande i dessa fonder är skattemässigt gynnat. Enligt kontoret innebär förslaget en kraftig försvagning av statsbudgeten genom minskad skatt på kapitalinkomster och ökade utgifter på statsskuldräntor. Riksbanken bedömer effekterna av ändrade placeringsregler på det totala sparatet som osäkra. Enligt Riksbanken kan de föreslagna placeringsreglerna leda till en ökning av skattesubventionerna

och därmed en ökning av snedvridningseffekterna på kreditmarknaden. Även *Sveriges Aktiesparares Riksförbund* avvisar förslaget att tillåta placeringar i räntebärande tillgångar utan begränsningar men ställer sig positivt till att allemansfonderna skall få placera i utländska instrument.

Av övriga remissinstanser är flertalet positiva till promemorians förslag eller lämnar det utan erinran.

Skälen för mitt förslag: Mot bakgrund av den rådande oron på de finansiella marknaderna bedömer jag det som mindre lämpligt att nu genomföra en så genomgripande förändring av placeringsbestämmelserna som föreslås i promemorian. Framför allt kan det befaras leda till negativa konsekvenser för den svenska aktiemarknaden. De invändningar som Riksgäldskontoret och Riksbanken gjort i sina remissyttranden talar också mot en utvidgning av allemansfondernas möjligheter att placera i räntebärande instrument, så länge sparandet i dessa fonder är skattegynnade.

Det nu sagda hindrar emellertid inte att vissa mindre förändringar av placeringsbestämmelserna genomförs. I en skrivelse till Finansdepartementet har styrelserna för de fondbolag som förvaltar S-E-Bankens allemansfonder 1-4 begärt att placeringsbestämmelserna ändras så att det blir möjligt för allemansfonder att placera upp till 5 % av tillgångarna i andra värdepappersfonder. Som motiv härför anförts bl.a. att detta skulle underlätta allemansfondernas möjligheter att investera i mindre börsbolag och OTC-bolag genom förvärv av andelar i värdepappersfonder som är specialiserade på sådana placeringar (småbolagsfonder). Härigenom gynnas indirekt mindre bolags möjligheter till kapitalanskaffning.

Utöver vad som anförts ser jag för egen del sådana fördelar med en möjlighet till viss placering i värdepappersfondsandelar som att riskspridningen ökar och att ett ytterligare närmande till vad som gäller för vanliga värdepappersfonder sker. Jag föreslår därför att det i lagen om allemanssparande förs in en bestämmelse som tillåter allemansfonder att placera upp till 5 % av fondernas medel i andra värdepappersfonder. Rätten till sådana placeringar bör därvid vara densamma som för vanliga värdepappersfonder enligt 22 § lagen om värdepappersfonder. Detta innebär att utländska värdepapper, direkt eller indirekt, kan komma att ingå i en allemansfonds tillgångar. Placeringar kan nämligen enligt den nämnda paragrafen ske i utländska fonder resp. i svenska fonder som placerar i utländska värdepapper.

I promemorieförslaget ingår att allemansfonderna, i likhet med de vanliga värdepappersfonderna, skall få utnyttja optioner och terminer och liknande finansiella instrument för att effektivisera förvaltningen av fondens tillgångar eller skydda fondens tillgångar mot valutakursförluster eller andra risker. De skäl som i förarbetena till lagen om värdepappersfonder (prop. 1989/90:153 s. 35 och 36) anfördes för att tillåta sådana fonder att handla med derivatinstrument gör sig gällande även beträffande allemansfonder. Även allemansfonderna bör därför tillåtas att nyttja sådana instrument. Härigenom minskar också särregleringen av allemansfonderna ytterligare.

Mitt förslag: Systemet med offentliga styrelseledamöter i de fondbolag som förvaltar allemansfonder tas bort. Till följd härav sänks gränsen för minsta antalet ledamöter från sju till fem.

Bakgrunden till mitt förslag: I prop. 1992/93:89 om ändrad lagstiftning för banker och andra kreditinstitut med anledning av EES-avtalet, m.m. har föreslagits att systemet med offentliga styrelseledamöter i bankaktiebolag tas bort. I propositionen redovisas de skäl som ligger till grund för förslaget om avskaffande av offentlig styrelserepresentation i bankerna. Härvid konstateras bl.a. att systemet med offentlig styrelserepresentation spelat ut sin roll i och med den avreglering av kreditmarknaden som skett och den ökade betydelse som tillsynen har fått för det allmännas kontroll över bankväsendet.

Skälen för mitt förslag: Enligt 13 § lagen om allemanssparande skall styrelsen i ett fondbolag som förvaltar en allemansfond bestå av minst sju ledamöter, varav flertalet, inklusive ordföranden, väljs av en fondandelsägarstämma. Av de övriga ledamöterna utses två av regeringen och minst en av bolagsstämman i fondbolaget. Bestämmelsen har sitt ursprung i den numera upphävda lagen (1978:428) om aktiesparfonder. Som skäl för den angivna ordningen uppgavs i förarbetena till den lagen (prop. 1977/78:165, s.37 och 38) att aktiesparfonderna skulle komma att ha en särskild karaktär och en särskild inriktning jämfört med dåvarande aktiefonder. I fråga om de ledamöter som skulle utses av regeringen sades att dessa bör utses så att man får en så bred intresseförankring som möjligt.

Motiven för införandet av offentliga styrelserepresentanter i fondbolag kan inte sägas vara helt överensstämmande med dem som anförts till stöd för sådan representation i banker. Principfrågan är dock densamma. Den särreglering som tills vidare kommer att bestå för allemansfonderna i förhållande till de vanliga värdepappersfonderna motiverar ingen skillnad i det här avseendet. De regler i lagen om allemanssparande enligt vilka regeringen utser offentliga styrelseledamöter bör därför tas bort. Eftersom principfrågan om offentlig styrelserepresentation, enligt min mening, här är densamma som för sådan representation i banker får förslaget anses berett genom den remissbehandling som skett i det sammanhanget.

Vid ett borttagande av möjligheten för regeringen att utse styrelseledamöter i fondbolag bör kravet på minsta antalet ledamöter i fondbolagens styrelser sänkas till fem.

Mitt förslag: Finansinspektionen övertar från Värdepapperscentralen uppgiften att föra insiderregistret. Anmälningarna enligt insiderlagen (1990:1342) skall alltså i fortsättningen göras till Finansinspektionen i stället för till Värdepapperscentralen.

Finansinspektionens förslag överensstämmer med mitt förslag.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser som yttrat sig, dvs. *Riksbanken, Riksgäldskontoret, Riksåklagaren, Datainspektionen, Stockholms Fondbörs, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Bankföreningen, Sparbankernas Bank, Svenska OTC-föreningen, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Aktiefrämjandet, Försäkringsförbundet, Sveriges Industriförbund, OM Stockholm Aktiebolag, Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag, Svenska Handelskammarförbundet*, tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. *Datainspektionen* anför att den självfallet inte har någon erinran mot att ansvaret för registret förs över till den myndighet som har det rättsliga ansvaret och för vars verksamhet registret förs. *Värdepapperscentralen* uttalar att insiderregistrets hantering - med dess stora inslag av myndighetsutövning - inte passar centralens roll som fristående bolag.

Skälen för mitt förslag: Genom insiderlagen ålades Värdepapperscentralen uppgiften att föra insiderregistret, som innehåller uppgifter om innehav av aktier m.m. i aktiemarknadsbolag beträffande personer med insynsställning i sådana bolag. Dåvarande Bankinspektionen hade tidigare fört motsvarande register enligt lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden. I förarbetena (prop. 1990/91:42 s. 57) angavs som motiv för överflyttningen av registerföringen att samtliga aktiemarknadsbolag har sina aktieböcker upplagda hos Värdepapperscentralen och att en effektiv tillsyn av insiderreglernas efterlevnad kräver att registret förs så nära den mest innehållsrika informationskällan i sammanhanget som möjligt. Insiderlagen föreskriver att registret förs med hjälp av automatisk databehandling. Finansinspektionen är registeransvarig enligt datalagen (1973:289) för insiderregistret.

Finansinspektionen svarar för övervakningen av att insiderlagens regler efterlevs. Insiderregistret utgör underlag för denna tillsyn. I egenskap av registeransvarig enligt datalagen för insiderregistret bär inspektionen ansvaret bl.a. för att uppgifterna i registret är riktiga. Mot denna bakgrund bör, enligt min mening, inspektionens framställning om övertagande av registerföringen tillmötesgå om inte några särskilda skäl talar häremot. Några sådana skäl kan inte anses ha framkommit. Tvärtom stöds den föreslagna ändringen av remissinstanserna och då särskilt av vad *Datainspektionen* och *Värdepapperscentralen* anför. Jag föreslår därför att uppgiften att föra insiderregistret flyttas över på Finansinspektionen. Ändringen bör ske per den 1 januari 1993.

Även om Finansinspektionen avser att på egen hand föra registret bör inspektionen inte vara förhindrad att uppdra åt någon annan att föra registret. Den lagändring som krävs bör utformas med beaktande av detta. Härigenom möjliggörs också att det faktiska övertagandet av registerföringen från Värdepapperscentralen kan ske vid en tidpunkt då inspektionen har skaffat sig de tekniska resurser som krävs för detta. Finansinspektionen kan alltså välja att låta Värdepapperscentralen tills vidare föra registret.

I och med att Finansinspektionen föreslås föra insiderregistret bör givetvis också anmälningar enligt 9, 14 och 15 §§ insiderlagen av sådana uppgifter som skall föras in i insiderregistret i fortsättningen göras till inspektionen i stället för till Värdepapperscentralen. Enligt 9 § andra stycket insiderlagen kan inspektionen befria den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag från skyldigheten att anmäla innehav av aktier i bolaget och ändringar i detta om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt. Dispensmöjligheten avser de fall då överföring av uppgifter till insiderregistret kan ske automatiskt från det kontobaserade värdepapperssystemet hos Värdepapperscentralen, dvs. avstämningsregistret. Föresättningarna för att få sådan dispens bör inte försämrats genom att ansvaret för förandet av insiderregistret går över till Finansinspektionen. Detta förutsätter att det, liksom i dag, finns någon form av datorförbindelse mellan Värdepapperscentralens kontobaserade system och insiderregistret fr.o.m. den tidpunkt då registret flyttas över till inspektionen.

Den skrivelse som Finansinspektionen gav in till Finansdepartementet i juni 1992 innehåller - förutom den nu behandlade frågan - förslag om andra ändringar i insiderlagstiftningen. Bl.a. föreslås att gränserna för inträde av anmälningsskyldighet till insiderregistret höjs och att inspektionen får ökad insyn i avstämningsregistret hos Värdepapperscentralen. Inspektionen föreslår också att det utreds om en dispensmöjlighet kan införas beträffande förbudet för personer med insynsställning att ha sina aktier förvaltarregistrerade för sådana fall där inspektionen kan få de uppgifter som skall anmälas till insiderregistret direkt från förvaltaren. Vid remissbehandlingen av skrivelsen har från flera håll framförts uppfattningen att denna fråga, liksom frågan om en ökad insyn för inspektionen i avstämningsregistret, bör utredas närmare.

De frågor som Finansinspektionen tar upp i sin skrivelse - bl.a. de nu nämnda - bör enligt mening utredas närmare innan några förslag om lagändringar kan läggas fram. Jag avser att snarast vidta åtgärder för att ett sådant arbete sätts igång.

8 Ikraftträdande m.m.

De flesta av lagförslagen är föranledda av EES-avtalet, som är avsett att träda i kraft den 1 januari 1993. De föreslagna bestämmelserna om rätt för utländska fondföretag att vara verksamma i Sverige och om hemlandskontroll för sådana företag, liksom reglerna om ömsesidigt

godtagande av prospekt, är direkt beroende av att EES-avtalet blir gällande. Eftersom det inte kan uteslutas att EES-avtalet träder i kraft vid en senare tidpunkt än den 1 januari 1993 föreslår jag att lagförslagen skall träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Med en sådan befogenhet kan regeringen vid behov förordna om särskilt ikraftträdande för sådana lagändringar som inte har direkt samband med EES-avtalet.

Flera remissinstanser har i sina yttranden över promemorian om EES-anpassningen efterlyst övergångsbestämmelser till de ändringar av placeringbestämmelserna i 22 och 23 §§ lagen om värdepappersfonder som föreslås i detta ärende och det i avsnitt 3.5 behandlade förbudet mot ombildning av värdepappersfonder.

De ändringar beträffande vilka övergångsbestämmelser efterfrågas är betingade av anpassningen till de regler om fondföretag som omfattas av EES-avtalet. Eftersom avtalet inte ger Sverige något utrymme att i några delar skjuta på införlivandet av EES-reglerna om fondföretag till senare tidpunkt än avtalets ikraftträdande kan inte heller övergångsbestämmelser med sådan verkan införas. Följaktligen kan inte remissinstansernas begäran om övergångsbestämmelser tillmötesgå.

Det föreslås här en rätt till domstolsprövning vid uppehållande av beslut om tillstånd att bedriva fondverksamhet enligt lagen om värdepappersfonder. Denna lagändring torde medföra endast ringa ökning i förvaltningsdomstolarnas arbetsbelastning varför inga ytterligare resurser nu bedöms erforderliga.

Finansinspektionen åläggs enligt förslaget vissa smärre nya uppgifter. Frågan i vad mån detta skall föranleda att inspektionen skall tillföras ytterligare resurser får prövas i budgetprocessen.

9 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom Finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande,
2. lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
3. lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
4. lag om ändring i insiderlagen (1990:1342),
5. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
6. lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342),
7. lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
8. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument samt
9. lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Samråd har skett med chefen för Näringsdepartementet beträffande lagförslag 9.

Lagrådet har granskat lagförslagen 1-7. Lagförslagen 8 och 9 är av så enkel beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Prop. 1992/93:90

10 Specialmotivering

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande

10 §

Den ändrade lydelsen föranleds av att det enligt den nya 15 a § i en allemansfond kan ingå andelar i utländska fonder i begränsad utsträckning.

12 §

Bestämmelsen har behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 6.1)

13 §

I paragrafen har gjorts ändringar betingade av att systemet med offentliga styrelseledamöter i fondbolagen tas bort och att därvid kravet på minsta antalet styrelseledamöter i fondbolagen sätts ned till fem.

Av ändringen i 12 § framgår att ett fondbolag får förvalta flera allemansfonder. Med anledning härav har i *andra stycket* tagits in en regel som säkerställer att det i fondbolagets styrelse finns representation från varje fond. En motsvarande bestämmelse för företagsanknutna allemansfonder finns för närvarande i 21 § andra stycket.

Paragrafens nuvarande andra stycke har flyttats till första stycket.

Av punkten 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att samtliga förordnanden för styrelseledamöter som utsetts av regeringen enligt den förevarande paragrafen upphör att gälla vid årsskiftet 1992/93.

15 a §

Paragrafen, som är ny, har behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 6.2).

Med anledning av EES-avtalet görs vissa ändringar i 22 § lagen om värdepappersfonder. Dessa kommenteras i specialmotiveringen till den paragrafen.

21 §

Enligt 19 § gäller bestämmelserna för vanliga allemansfonder (10-18 §§) i tillämpliga delar även för företagsanknutna allemansfonder. Genom de ändringar som görs i 13 § bortfaller behovet av de särregler för företagsanknutna fonder angående fondbolagets styrelse m.m. som finns i första och andra styckena i den förevarande paragrafen. Dessa har därför tagits bort.

I en lag (SFS 1992:556), som ännu inte har trätt i kraft, görs vissa ändringar i lagen om värdepappersfonder. För att kunna samla alla aktuella ändringar i ett författningsförslag föreskrivs att den nämnda ändringslagen inte skall träda i kraft. De ändringar som gjordes i den lagen tas i stället upp i det förevarande författningsförslaget.

1 §

I flera av de nya paragraferna används - i förenklande syfte - förkortningen EES som beteckning för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Med anledning härav har den förevarande paragrafen tillförts en *punkt 5*, vari innebörden av förkortningen förklaras.

3 §

Ändringen, som innebär att även fondbolag efter tillstånd av Finansinspektionen får förvalta fonder med annan placeringsinriktning än värdepappersfonder, har behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 3.6). På grund av hänvisningen i 10 § andra stycket lagen om allemanssparande kommer den möjligheten att stå öppen även för sådana fondbolag som förvaltar allemansfonder.

6 §

I paragrafen har lagts in ett nytt andra stycke.

Endast svenska aktiebolag (fondbolag) får förvalta värdepappersfonder. Härav följer att bolaget har sitt säte i Sverige. Kravet på att fondbolaget måste ha även sitt huvudkontor i Sverige är en anpassning till bestämmelsen i artikel 3 i direktivet om fondföretag. Direktivbestämmelsen kräver att fondföretag skall ha säte och huvudkontor i samma land. Ett syfte med bestämmelsen är att hindra uppkomsten av "brevlåde-fondföretag" som har sitt registrerade säte i ett medlemsland, medan administration och förvaltning är förlagda utanför gemenskapen. Vidare underlättas tillsynen om fondföretagets administration och handlingar finns i samma land som det där företaget har sitt säte.

Kravet att fondbolag skall ha sitt huvudkontor i Sverige innebär inte att verksamheten nödvändigtvis måste i sin helhet förläggas inom landet. Delar härav kan lokaliseras utomlands, t.ex. i länder där den eller de fonder som bolaget förvaltar gör sina investeringar.

7 a §

Paragrafen är ny.

Bestämmelsen gäller i de fall utländska fondföretag vill starta verksamhet i Sverige, antingen det sker i form av filialetablering eller på annat sätt.

De i *punkten 1 i andra stycket* upptagna förutsättningarna hänför sig till företagets förhållanden i hemlandet. Det ankommer på Finansinspektionen att bedöma huruvida företaget i sitt hemland bedriver den typ av verksamhet som tillståndsansökan avser och huruvida det finns en betryggande tillsyn av företaget där. Det är av vikt att ett tillfredsställande informationsutbyte kan etableras mellan inspektionen och den utländska tillsynsmyndigheten. Det primära tillsynsansvaret åvilar tillsynsmyndigheten i hemlandet.

Av *punkten 2 i andra stycket* framgår att utländska fondföretag som vill driva fondverksamhet i Sverige måste se till att det finns viss finansiell service för andelsägarna här. Företaget måste också kunna tillhandahålla andelsägarna här i landet information om fondverksamheten. De ifrågasvarande kraven bygger på de bestämmelser som finns i artikel 45 i direktivet om fondföretag och görs alltså här tillämpliga även beträffande fondföretag utanför EES.

Kravet i *punkten 3 i andra stycket* innebär att Finansinspektionen skall göra en kvalitativ bedömning av företaget och dess planerade verksamhet. Grundtanken med bestämmelsen är att det vid tillståndsprövningen skall ställas krav som i princip är likvärdiga med dem som gäller för svenska fondbolag.

7 b §

Paragrafen är ny.

Paragrafen innehåller en specialregel för fondföretag med säte inom EES som undantar dem från tillståndskravet enligt 7 a §. Med stöd av sin hemlandsauktorisering får fondföretag från andra länder inom EES bedriva fondverksamhet här i landet efter en anmälan till Finansinspektionen. Hemlandsauktoriseringen måste ha meddelats i enlighet med de krav som uppställs i EG-direktivet om fondföretag. Detta förhållande skall framgå av ett intyg från hemlandsmyndigheten som lämnas samtidigt med anmälan till Finansinspektionen.

Två månader efter det att anmälan gjorts till Finansinspektionen får det utländska fondföretaget starta verksamheten i Sverige. Tidpunkten kan dock komma att uppskjutas om fondföretaget inte ordnat med den finansiella service och informationsutlämning för andelsägare här i landet som krävs enligt paragrafens första stycke. Det åligger inspektionen att kontrollera dessa förhållanden. De utländska fondföretagen kan behöva utnyttja huvuddelen av de två månaderna för att ordna med den obligatoriska servicen åt andelsägarna här i landet. Inspektionen bör därför först mot slutet av perioden ta ställning till om de nödvändiga arrangemangen vidtagits. Finner inspektionen att så inte är fallet skall den i ett beslut ange vari bristerna består och förbjuda företaget att inleda sin verksamhet i Sverige innan bristerna har avhjälpits. När detta skett kan det vara lämpligt att inspektionen i ett nytt beslut upphäver det tidigare hindrande beslutet, såvida inte företaget väljer att göra en ny anmälan. I sådana fall börjar en ny tvåmånadersperiod att löpa.

Eftersom samarbete och informationsutbyte skall ske mellan tillsynsmyndigheterna i EES-länderna får det förutsättas att Finansinspektionen tar kontakt med hemlandsmyndigheten när ett fondföretag hemmahörande inom EES anmäler att det vill starta verksamhet i Sverige. En sådan kontakt kan också bidra till att reda ut eventuella oklarheter kring de arrangemang som enligt paragrafen måste vidtas här i landet.

Enligt artikel 44 i direktivet om fondföretag skall fondföretag som bedriver verksamhet i annat land än hemlandet ha rätt att marknadsföra sina andelar i det landet. Företaget måste dock följa de nationella bestämmelser om marknadsföring som gäller i värdlandet. Sådana bestämmelser får inte tillämpas på ett diskriminerande sätt gentemot det utländska företaget.

Bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder hindrar inte utländska fondföretag från att marknadsföra sina andelar här i Sverige. Marknadsföringslagens (1975:1418) bestämmelser måste dock följas. Det som nu sagts gäller alla utländska fondföretag, således även sådana som varken fått tillstånd enligt 7 a § eller som iakttagit det i förevarande paragraf föreskrivna anmälningsförfarandet. Tillstånds- eller anmälningsplikt inträder först om ett företag - här i landet - genom egen personal eller annan skall sälja eller lösa in andelar.

I artikel 46 i EG-direktivet om fondföretag specificeras vilka upplysningar och handlingar som ett fondföretag skall lämna till värdlandsmyndigheten samtidigt med att det gör en anmälan till denna myndighet om att företaget avser att bjuda ut sina andelar i värdlandet. De upplysningar och handlingar som skall åtfölja en anmälan till Finansinspektionen från ett fondföretag från ett land inom EES bör specificeras i föreskrifter meddelade av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen.

7 c §

Paragrafen är ny.

Regeln i *första stycket* gäller samtliga utländska fondföretag som inrättat filial i Sverige, således även de som är hemmahörande inom EES.

Av *andra stycket* framgår att Finansinspektionen får ange i vilken omfattning information som lämnas av utländska fondföretag skall vara avfattad på svenska språket. Det ifrågavarande kravet har sitt ursprung i direktivet om fondföretag. Enligt artikel 47 skall information som lämnas i värdlandet vara avfattad på minst ett av det landets officiella språk. Detta krav görs alltså här tillämpligt även i fråga om fondföretag som inte är hemmahörande inom EES. Enligt direktivet avser kravet på översättning den information som är obligatorisk i hemlandet och som enligt 7 a § första stycket 2 och 7 b § första stycket 2 måste lämnas även här i landet. Genom föreskriftsrätten får inspektionen möjlighet att ange i vilken utsträckning annan information även måste översättas till svenska språket. Av samma stycke framgår att inspektionen i föreskrifter får

närmare ange vilka åtgärder som utländska fondföretag måste vidta för att tillhandagå andelsägare här i landet. Prop. 1992/93:90

10 a §

Bestämmelsen, som är ny, faller tillbaka på det förbud som i artikel 1.5 i direktivet om fondföretag finns mot ombildning av fondföretag till sådana företag för kollektiv investering som ligger utanför direktivets tillämpningsområde. En värdepappersfond kan på grund av förbudet i paragrafen bara omskapas via en upplösning av fonden med en efterföljande återuppbyggnad i annan form. Således är bl.a. en direkt ombildning till en s.k. nationell fond enligt 3 § ej möjlig.

13 §

I paragrafen görs på nytt de ändringar som infördes genom SFS 1992:556 (se kommentaren vid rubriken till förevarande lagförslag).

13 a §

I paragrafen, som är ny, anges vad ett fondbolag skall iaktta gentemot Finansinspektionen när bolaget vill börja bjuda ut och marknadsföra andelar i värdepappersfond, som det förvaltar, i ett annat land inom EES. Av direktivets bestämmelser följer ej att Finansinspektionen behöver göra någon särskild prövning av det lämpliga i att fondbolaget på detta sätt verkar mot utlandet. En sådan bedömning ingår emellertid i den allmänna bevakningen av att fondbolaget bedriver en sund verksamhet.

EES-reglerna innebär att svenska fondbolag efter ett anmälningsförfarande hos den utländska tillsynsmyndigheten av det slag som föreskrivs i 7 b § får bjuda ut och marknadsföra andelar i en värdepappersfond som förvaltas av bolaget. Som nämnts i allmänmotiveringen skall en underrättelse till värdlandsmyndigheten, enligt artikel 46 i direktivet om fondföretag, åtföljas av bl.a. ett intyg från hemlandsmyndigheten som utvisar att fondföretaget uppfyller de villkor som ställs upp i direktivet. Det åligger Finansinspektionen att på begäran av fondbolag utfärda sådana intyg.

18 §

I paragrafen görs på nytt de ändringar som infördes genom SFS 1992:556 (se kommentaren vid rubriken till förevarande lagförslag).

19 §

I punkten 3 i första stycket har gjorts ett tillägg som innebär en EES-anpassning. Denna punkt innehåller ett tak för värdepappersfondernas placeringar i obligationer och - för närvarande även andra skuldförbindelser - utfärdade av ett och samma kreditinstitut. Detta tak, som tillika är ett undantag från grundregeln om att högst 5 % av fondförmögenheten får placeras i finansiella instrument med samme emittent,

gäller enligt artikel 22 i direktivet om fondföretag - i dess lydelse efter 1988 års ändringsdirektiv - enbart obligationer utfärdade av kreditinstitut som har sitt säte i ett land inom EES-området och som enligt lag är underkastat särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda obligationsinnehavarna. För att nå en fullständig EES-anpassning har en motsvarande avgränsning av kretsen kreditinstitut vidtagits i den förevarande punkten. Efter lagradsgranskningen har i samma syfte placeringsutrymmet begränsats till att avse enbart obligationer.

De ifrågavarande obligationerna måste erbjuda innehavarna särskilt i lag föreskrivet skydd. I den nämnda artikel 22 sägs nämligen att det särskilt skall iakttas att kapital som härrör från emissionen av obligationerna måste, enligt lag, placeras i tillgångar, som under obligationernas hela giltighetstid täcker de med obligationerna förenade fordringarna och som i händelse av emittentens oförmåga att fullgöra sina ekonomiska åtaganden skall med prioritet användas för återbetalning av kapital och upplupen ränta.

Även ändringen i *punkten 4 i första stycket* är betingad av EES-anpassningen. Den är av samma natur som ändringen i den föregående punkten och härrör från en bestämmelse i artikel 22.3 i direktivet om fondföretag. I och med den inskränkning som gjorts i fråga om innehav av skuldförbindelser utfärdade av något allmänt internationellt organ, nämligen att detta skall ha åtminstone ett EES-land som medlem, finns inte längre behov av att ställa krav på att organet skall ha godkänts av regeringen eller Finansinspektionen. Villkoret har därför kunnat tas bort.

20 §

Ändringarna i denna paragraf är av samma slag som de i 19 § första stycket 4.

22 §

I *första stycket* har, förutom redaktionella ändringar, gjorts ett tillägg beträffande placeringar i andelar i fonder som har viss samhörighet med den förvärvande fonden. Sådana placeringar får göras endast efter tillstånd av Finansinspektionen. Som förutsättning för att inspektionen skall kunna ge tillstånd gäller att den fond vars andelar är föremål för förvärv skall ha en speciell placeringsinriktning, vilken dessutom skall vara dokumenterad i fondbestämmelserna. I likhet med vad som nu gäller skall förvärv av andelar i andra fonder kunna avse såväl inhemska som utländska fonder.

Tillägget i första stycket har sitt ursprung i artikel 24.3 i direktivet om fondföretag. Direktivet präglas av en restriktiv hållning i fråga om förvärv av andelar i andra fonder. Särskilt påtagligt är detta i fråga om andelar i sådana fonder som har viss samhörighet med den förvärvande fonden, vilket kommer till uttryck i den nämnda bestämmelsen.

I sitt remissyttrande över promemorian har Finansinspektionen anmärkt att det av promemorian inte framgår vilket syfte den aktuella bestämmelsen har och vilket skyddsvärde som kan föreligga. Med anledning härav

kan tilläggas följande. Ett skäl till att förvärv av andelar i andra fonder över huvud taget kommit att tillåtas i direktivet lär ha varit att fonderna härigenom skulle kunna investera viss del av tillgångarna inom ett speciellt område utan att behöva dra på sig extra kostnader för analys och efterforskning. Inom EG pågår arbete med att se över direktivet om fondföretag. Ett av de förslag till ändringar som därvid diskuteras är ett borttagande av 5 %-spärren för placeringar i andelar utgivna av andra fondföretag. Om ändringen genomförs kan detta leda till att motsvarande ändring görs i lagen om värdepappersfonder.

Fondbolagens Förening och Finansinspektionen har i sina remissyttranden över promemorian om EES-anpassningen anfört synpunkter som mynnar ut i ett anspråk på ett klagörande uttalande om vad som avses med "visst geografiskt område eller en viss ekonomisk sektor". Den aktuella passusen är hämtad ordagrant från direktivet.

Det remissinstanserna pekar på är ett generellt problem vid EES-anpassning av den svenska lagstiftningen. Delar av EG-reglerna kan många gånger vara oklara och allmänt formulerade. Inte sällan är det säkert ett resultat av kompromisser medlemsländerna emellan. Bestämmelser har således medvetet getts ett oprecist innehåll för att ländernas olika särintressen härigenom skall kunna tillgodoses. Till EG-reglerna finns inte heller några förarbeten att söka vägledning i. Om konflikt uppkommer är det i sista hand EG-domstolen som avgör hur en bestämmelse skall tolkas. Enligt EES-avtalet kan en sådan prövning också komma att ske av den EFTA-domstol som skall inrättas, om tvisten enbart berör länder inom EFTA-området.

Bristen på uppgifter om vad det från EG-direktivet hämtade uttrycket har för närmare innebörd påkallar självfallet viss försiktighet. Till fonder med inriktning på placeringar inom visst geografiskt område bör dock även med denna utgångspunkt kunna räknas exempelvis sådana fonder som är specialiserade på placeringar inom viss världsdel. Det som för mig ligger närmast till hands när det gäller en bestämning av placeringar inom viss ekonomisk sektor är fonder som gör placeringar i värdepapper utgivna av exempelvis skogsföretag, läkemedelsföretag eller finansiella företag.

Fondbolagens Förening frågar sig om småbolagsfonder, dvs. fonder som gör placeringar i små eller medelstora företag som är börs- eller OTC-noterade kan anses inriktade på placeringar inom viss ekonomisk sektor. Till detta ställer jag mig mer tvekande, om inte företagen väljs ut på även annan grund än storleken. Även i fråga om räntefonder, vilka används för rationell likviditetsförvaltning, ställer sig föreningen undrande. Beroende på en räntefonds placeringsbestämmelser m.m. kan den enligt min mening vara att anse som inriktad på en viss ekonomisk sektor. Det får sedan ankomma på inspektionen att pröva om det finns sakliga skäl för den egna fonden att placera en del av sina tillgångar i räntefonden i stället för att själv förvärva räntebärande papper.

Sparbankernas Bank har anmärkt att det av promemorian inte framgår vad som skall gälla övergångsvis, dvs. om nuvarande innehav av

fondandelar skall omfattas av bestämmelsen och fordra ett tillstånd eller om så inte skall vara fallet.

Såsom kravet på tillstånd utformats omfattar det även andelar som innehas när lagändringen träder i kraft. Tillstånd bör därför i förekommande fall sökas före ikraftträdandet. Om ansökan då inte har prövats av inspektionen bör andelarna få behållas till dess att ett beslut i tillståndsfrågan föreligger.

Förbudet mot avgiftsuttag vid förvärv, förvaltning och inlösen av andelar i fonder med sådan anknytning till varandra som anges i första stycket har brutits ut och lagts i ett nytt *andra stycke*. Förbudet är i sak oförändrat.

23 §

Ändringarna i *punkten 2 i första stycket* är av samma slag som de i 19 § första stycket 4 och 20 §.

Av *punkten 3*, som är ny, framgår att en värdepappersfond maximalt får inneha 10 % av antalet andelar i en annan fond. Begränsningen härrör från artikel 25.2 (tredje strecksatsen) i direktivet om fondföretag.

Som framgår av allmänmotiveringen (avsnitt 3.1) kan utländska fondföretag vara uppbyggda i form av aktiebolag i vilka andelsägarna är desamma som de som innehar aktier i bolaget. Ett exempel på en sådan typ av fondföretag, som omfattas av EES-reglerna, är de i Luxemburg hemmahörande SICAV-bolagen, vars aktiekapital är rörligt. Som Fondbolagens Förening anmärkt i sitt remissyttrande över promemorian om EES-anpassningen skall andelar (aktier) i dessa bolag vid tillämpningen av 23 § anses som fondandelar enligt *punkten 3*.

I *andra stycket* har gjorts ett förtydligande så att det klarare framgår att bestämmelsen är kopplad till röstvärdesbegränsningsregeln i *punkten 1 i första stycket*.

27 §

Genom ändringen i denna paragraf införs en viss mildring av den undantagslösa skyldighet som nu föreligger att tillställa samtliga fondandelsägare årsberättelser och halvårsredogörelser. Ändringen innebär att fondbolagen inte behöver skicka dessa handlingar till fondandelsägare som anmäler att han inte önskar erhålla dem.

Det ställs inte något krav på att avsägelsen måste ske i viss form. Den kan därför göras såväl skriftligt som muntligt. Andelsägare bör vara oförhindrad att avsäga sig enbart den ena av handlingarna. Om andelsägare efter en avsägelse ändrar inställning och vill ha handlingarna sig tillsända skall fondbolaget givetvis hörsamma detta.

I fråga om nya andelsägare kan en lämplig ordning vara att fondbolaget i samband med att sparandet inleds begär besked huruvida de önskar få sig årsberättelser och halvårsredogörelser tillsända.

Enligt artikel 40 i direktivet om fondföretag får andelar i ett fondföretag emitteras endast om fondtillgångarna inom sedvanlig tid tillförs betalning motsvarande emissionens nettopris. Uttryckligen sägs att denna bestämmelse inte utgör hinder mot tilldelning av bonusandelar. Med bonusandelar torde avses sådana andelar som tilldelas andelsägare i stället för utdelning ur fonden.

Tillägget i *första stycket* avser att fänga in den nämnda direktivregeln.

39 §

I det *andra stycket* har gjorts ett tillägg som innebär att även utländska fondföretag skall bidra till finansieringen av inspektionens verksamhet med årliga avgifter. Avgiftsskyldigheten gäller alla utländska fondföretag som opererar här i landet, antingen med stöd av tillstånd enligt 7 a § eller efter anmälan i enlighet med bestämmelserna i 7 b §.

43 a §

Paragrafen är ny. Den behandlar Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i andra EES-länder där andelar i en svensk värdepappersfond bjuds ut om vissa i paragrafen angivna, allvarliga förhållanden inträffat beträffande fonden. Bestämmelsen bygger på artikel 52.3 i direktivet om fondföretag.

44 §

Tillägget i första stycket innebär att Finansinspektion kan ingripa även mot utländska fondföretag från EES-länderna som bedriver fondverksamhet här i landet utan att ha iakttagit anmälningsförfarandet enligt 7 b §.

44 a §

Paragrafen är ny.

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar och med vilka medel som Finansinspektionen får ingripa mot sådana utländska fondföretag som bedriver verksamhet med stöd av tillstånd enligt 7 a §. Av 45 § andra stycket framgår att ett beslut om återkallelse av tillstånd får förenas med förbud vid vite att fortsätta verksamheten.

Inspektionens beslut om återkallelse skall inte automatiskt gälla omedelbart. Bestämmelserna i *andra stycket* ger emellertid inspektionen möjlighet att förordna att ett beslut om återkallelse skall gälla omedelbart. Om beslutet överklagas kan kammarrätten meddela inhibition, dvs. förordna att beslutet tills vidare inte skall gälla.

Bestämmelsen i *tredje stycket* ålägger inspektionen att underrätta hemlandsmyndigheten om ingripanden beträffande ett utländskt fondföretag.

Paragrafen är ny.

Av *första stycket* framgår under vilka förutsättningar och med vilka medel som Finansinspektionen kan ingripa mot ett utländskt fondföretag hemmahörande inom EES. Av 45 § första stycket framgår att ett förbud att göra nya åtaganden här i landet får förenas med vite.

Beträffande möjligheten enligt *andra stycket* för inspektionen att ge ett beslut om förbud enligt första stycket omedelbar verkan hänvisas till vad som anförts i specialmotiveringen till 44 a §.

Bestämmelsen i *tredje stycket* ålägger inspektionen att underrätta hemlandsmyndigheten om ingripanden beträffande ett utländskt fondföretag hemmahörande inom EES.

45 §

Bestämmelserna har utvidgats till att omfatta även Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot utländska fondföretag.

46 §

Ändringen har behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 3.4).

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder

5 §

Bestämmelsen har behandlats i allmänmotiveringen (avsnitt 3.8).

10.4 Förslaget till lag om ändring i insiderlagen (1990:1342)

Förslaget att Finansinspektionen skall från Värdepapperscentralen överta uppgiften att föra insiderregistret föranleder ändringar i flera paragrafer i insiderlagen. Dessa ändringar tas upp i två skilda författningsförslag, dels det förevarande, dels förslaget till lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen. Sistnämnda förslag kommenteras i avsnitt 10.6.

14 och 15 §§

I och med att Finansinspektionen föreslås överta uppgiften att föra insiderregistret skall anmälningar enligt de förevarande paragraferna göras till inspektionen.

1 kap. 4 §

I flera av de ändrade paragraferna används förkortningen EES i syfte att förenkla bestämmelserna. Med anledning härav har paragrafen tillförts en ny tionde punkt där innebörden av förkortningen förklaras.

4 kap. 7 §

Paragrafen är ny.

I paragrafen uttrycks den grundläggande informationsplikt och samarbetskyldighet som åvilar en börs i egenskap av behörig myndighet enligt EG-direktiven. Bestämmelser om informationsutbyte och samarbete mellan behöriga myndigheter, som har relevans för börser, finns i artikel 18 i det första börsdirektivet (79/279/EEG), artikel 24c i det andra börsdirektivet (80/390/EEG) i dess lydelse enligt 87/345/EEG, artikel 10 i det tredje börsdirektivet (82/121/EEG) och artikel 12 i flaggningsdirektivet (88/627/EEG).

5 kap 1 §

Genom ändringen i tredje stycket klargörs att en börs i det fall som avses i den nya 5 b § får inregistrera fondpapper även om prospektet inte har godkänts av börsen själv.

5 kap. 5 §

Enligt den nuvarande lydelsen av *andra stycket* behöver prospekt inte upprättas om ansökan om inregistrering avser fondpapper som är utgivna av svenska staten eller är andelar i en värdepappersfond. Detta skulle vid ikraftträdande av EES-avtalet verka diskriminerande i förhållande till de andra länder som omfattas av avtalet. Enligt den nya lydelsen undantas från prospektkravet även andra EES-stater och utländska fondföretag som lyder under EES-reglerna. De sistnämnda företagen är sådana som avses i EG:s direktiv om fondföretag (85/611/EEG).

Bestämmelserna om offentliggörande av prospekt har flyttats till den nya 5 b §.

5 kap. 5 a §

Paragrafen är ny.

I *första stycket* ges en uttrycklig föreskrift att ett prospekt skall godkännas av börsen.

Andra stycket innehåller en typ av forumregel i fråga om behörigheten att godkänna prospekt i det fall det föreligger ansökan om inregistrering både i Sverige och i ett eller flera andra EES-länder. Bestämmelsen grundar sig på artikel 24 i det andra börsdirektivet (80/390/EEG) i dess lydelse enligt 87/345/EEG. Som huvudregel skall prospekt därvid

upprättas enligt reglerna i emittentens hemland och godkännas där. Har emittenten inte säte i något av länderna där ansökan görs, skall han bland dem välja i vilket land prövningen skall ske. För att nå full överensstämmelse med EES-reglerna i sistnämnda fall har - efter lagrådsgranskningen - andra stycket ändrats så att det uttryckligen framgår att börsen inte heller skall pröva frågan om godkännande av prospektet om utgivaren har begärt godkännande av detta i ett annat EES-land än hemlandet.

5 kap. 5 b §

Paragrafen är ny.

Det *första stycket* innehåller den grundläggande regeln om ömsesidigt godtagande av börsprospekt. Ett prospekt som inom tre månader före ansökan om inregistrering i Sverige har godkänts i ett annat EES-land skall godtas här utan ny prövning. Något nytt godkännande erfordras således inte i Sverige. På motsvarande sätt skall även godtas ett emissionsprospekt som högst tre månader före ansökan om inregistrering har godkänts av Finansinspektionen eller av de behöriga myndigheterna i ett annat EES-land. I sistnämnda fall är det dock en förutsättning att emissionsprospektet har upprättats i enlighet med reglerna om börsprospekt i det land där det har godkänts.

Bestämmelserna i första stycket bygger på artiklarna 24a och 24b i det andra börsdirektivet (80/390/EEG) i dess lydelse enligt 87/345/EEG resp. 90/211/EEG.

I ett *andra stycke* föreskrivs att börsen - även om ett prospekt skall godtas utan prövning - kan kräva att prospektet översätts till svenska språket samt kompletteras med uppgifter som särskilt avser förhållandena i Sverige. Stöd för sådana krav finns i de nyss nämnda direktivreglerna.

Bestämmelsen i *tredje stycket*, som tidigare fanns i 5 §, har av redaktionella skäl flyttats till förevarande paragraf. Därjämte anges att även ett prospekt som enligt bestämmelserna i första stycket har godtagits av börsen utan ny prövning skall offentliggöras.

10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342)

Som anmärkts i inledningen av avsnitt 10.4 är ändringarna i insiderlagen uppdelade på två författningsförslag.

I prop. 1992/93:89 om ändrad lagstiftning för banker och andra kreditinstitut med anledning av EES-avtalet, m.m. har föreslagits ändringar i 2 och 18 §§ insiderlagen. Av lagtekniska skäl föreskrivs att den i nämnda proposition föreslagna ändringslagen inte skall träda i kraft. De aktuella ändringarna tas i stället upp i det förevarande författningsförslaget.

I punkten 1 i första stycket görs på nytt den ändring som har föreslagits i prop. 1992/93:89.

I och med att uppgiften att föra insiderregistret flyttas över till Finansinspektionen och att anmälningar om förhållanden som skall föras in i insiderregistret skall göras till inspektionen kommer Värdepapperscentralen inte att förekomma i någon av de andra paragraferna i insiderlagen. Behovet av att ange en definition av Värdepapperscentralen i den förevarande paragrafen försvinner därmed. I den gällande lydelsen av insiderlagen förekommer Värdepapperscentralen - förutom i den förevarande paragrafen - i 9 samt 14-16 §§.

9 §

Av den nu föreslagna ändringen i 16 §, att Finansinspektionen skall föra insiderregistret, följer att anmälningar enligt förevarande bestämmelse skall göras till inspektionen i stället för till Värdepapperscentralen.

16 §

Bestämmelsen har kommenterats i den allmänna motiveringen (avsnitt 7).

18 §

I paragrafen görs på nytt de ändringar som har föreslagits i prop. 1992/93:89 (se kommentaren vid rubriken till förevarande lagförslag).

10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Ändringar i fråga om lagen om handel med finansiella instrument tas upp i två skilda författningsförslag dels det förvarande, dels förslaget till lag om ändring i lagen om handel med finansiella instrument. Sistnämnda förslag kommenteras i avsnitt 10.8.

1 kap. 1 §

I flera av de ändrade paragraferna används förkortningen EES för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i syfte att förenkla bestämmelsernas utformning. Med anledning härav har i den förevarande paragrafen gjorts ett tillägg, vari innebörden av förkortningen förklaras.

2 kap. 1 §

Enligt den nuvarande lydelsen av andra stycket 1 och 2 behöver prospekt inte upprättas om emissionen eller erbjudandet görs av svenska staten eller avser andelar i en värdepappersfond. Detta skulle vid ikraftträdande av EES-avtalet verka diskriminerande i förhållande till de andra länder som omfattas av avtalet. Enligt den nya lydelsen undantas därför från

prospektkravet även andra EES-stater och utländska fondföretag som lyder under EES-reglerna. De sistnämnda företagen är sådana som avses i EG:s direktiv om fondföretag (85/611/EEG).

Prop. 1992/93:90

2 kap. 2 §

Villkoret att fondpapperen "inte avses att inregistreras vid en börs" har ersatts med "föremål för ansökan om inregistrering", eftersom möjlighet införs att i vissa fall använda ett emissionsprospekt som börsprospekt. Om de fondpapper som emitteras är föremål för en ansökan om inregistrering skall frågan om prospekt behöver upprättas avgöras i enlighet med reglerna i lagen om börs- och clearingverksamhet.

2 kap. 4 §

Det krav på offentliggörande av ett prospekt som har registrerats, som nu finns inskrivet i *första stycket*, har flyttats till 6 §.

I ett nytt *andra stycke* föreskrivs att prospekt som avses i 2 §, dvs. prospekt om emissioner av fondpapper som inte är börsregistrerade eller föremål för ansökan om börsregistrering, skall godkännas av Finansinspektionen innan registrering av prospektet får ske. Härigenom klargörs att Sverige har en sådan förhandsgranskning som är en förutsättning för fullt ömsesidigt godtagande av prospekt i förhållande till andra EES-länder. Ett emissionprospekt som godkänts här kan således under vissa förutsättningar, bl.a. att prospektet har upprättats enligt reglerna för börsprospekt, användas inom hela EES-området. Granskningen skall liksom tidigare endast avse att prospektet innehåller föreskrivna uppgifter. Inspektionen åläggs således ingen skyldighet att kontrollera om de lämnade uppgifterna är sakligt riktiga. I den mån felaktigheter eller brister upptäcks skall dessa dock självfallet åtgärdas.

Den i paragrafens nuvarande *andra stycke* intagna bestämmelsen har tagits bort, eftersom frågan om avgiftsuttag vid ansökningar enligt lagen om handel med finansiella instrument numera regleras i förordningsform.

I det *tredje stycket*, som också är nytt, införs en typ av forumregel i fråga om behörigheten för Finansinspektionen att godkänna prospekt i de fall en emission görs både i Sverige och i ett eller flera andra länder inom EES. Som huvudregel inom EES gäller att prospekt skall upprättas enligt bestämmelserna i emittentens hemland och godkännas av myndigheterna där. Detta gäller dock bara om det landet föreskriver förhandsgranskning av emissionsprospekt och om prospektet uppfyller normerna för ett börsprospekt. Emittenten skall i annat fall bland de länder där emissionen görs välja ett land som föreskriver förhandsgranskning. För att nå full överensstämmelse med EES-reglerna i sistnämnda fall har - efter lagrådsgranskningen - tredje stycket ändrats så att det uttryckligen framgår att inspektionen inte heller skall pröva frågan om godkännande av prospektet om utgivaren har begärt godkännande av detta i annat EES-land än hemlandet.

Med införandet av en uttrycklig svensk regel om förhandsgranskning kan även Sverige komma att väljas som granskningsland av en utländsk

Om Finansinspektionen enligt de i tredje stycket givna förutsättningarna inte skall pröva frågan om godkännande av ett prospekt, får inspektionen avvakta att ett godkännande sker i hemlandet innan en registrering av prospektet kan ske.

4 kap. 1 §

Enligt den nya lydelsen av paragrafen avgränsas flaggningsskyldigheten, dvs. såväl skyldigheten att anmäla förvärv eller överlåtelser som skyldigheten att offentliggöra innehåll i en sådan anmälan till att omfatta svenska aktiebolag. Detta gäller både inregistrerade och endast noterade aktier. Beträffande inregistrerade aktier sker dock en i huvudsak formell utvidgning så till vida att flaggningsskyldighet kommer att föreligga även beträffande svenska aktiebolag vars aktier - utan att vara inregistrerade här - är inregistrerade (officiellt noterade) i ett annat EES-land.

Anmälan skall liksom tidigare ske till bolaget och i normalfallet även till den svenska börs eller auktoriserade marknadsplats där aktierna är noterade. Om ett svenskt bolags aktier är inregistrerade endast i ett annat EES-land skall anmälan i stället ske till Finansinspektionen. Offentliggörande enligt 4 § skall då ombesörjas av bolaget. Prövning enligt 5 § av fråga om undantag från kravet på offentliggörande skall i dessa fall göras av inspektionen.

4 kap. 5 §

Att anmälan enligt den ändrade lydelsen av 1 § skall göras till Finansinspektionen i de fall aktierna inte är noterade här i landet föranleder vissa justeringar i den förvarande paragrafen.

Av ändringen i *första stycket* framgår att det är Finansinspektionen som prövar frågan om undantag från kravet på offentliggörande i de fall ett svenskt bolags aktier inte är noterade här i landet men inregistrerade (officiellt noterade) vid en börs i ett annat land inom EES.

I det *andra stycket* har gjorts vissa språkliga justeringar med anledning av ändringen i första stycket. Sakinnehållet är detsamma som tidigare.

Av 4 § och den förevarande paragrafen följer att aktiebolag som inte har sina aktier noterade här i landet - utan inregistrerade vid en börs i ett annat land inom EES - alltid skall ombesörja offentliggörandet av uppgifterna i en flaggningsanmälan.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Reglerna i 4 kap. innebär skyldighet att anmäla förändringar i aktieinnehavet som medför att någon av de i 1 § angivna gränserna passeras. Någon skyldighet att anmäla sådana större innehav som föreligger vid flaggningsbestämmelsernas ikraftträdande följer emellertid inte av 4 kap. Övergångsbestämmelserna i *punkten 2* avser att fånga in flaggningsdirektivets krav (artikel 5) på att anmälan och offentliggörande av samt-

liga större innehav i aktiebolag skall ske i samband med att direktivets regler införlivas i den nationella lagstiftningen.

Vid bestämmande av rösträttsandelen skall reglerna i 4 kap. 2 § beaktas.

Anmälan av de aktuella innehaven skall göras till bolaget och till svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om aktierna i bolaget inte är noterade i Sverige skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen. Ägarförhållandena skall offentliggöras inom en månad från den ordinarie bolagsstämma som avses i första stycket. Offentliggörandet skall ske i samma ordning som vid förändringar av aktieinnehav.

10.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Som anmärkts i inledningen av avsnitt 10.7 är ändringarna i lagen om handel med finansiella instrument uppdelade på två författningsförslag.

2 kap. 5 §

Paragrafen är ny.

Det *första stycket* innehåller den grundläggande regeln om ömsesidigt godtagande av prospekt. Ett emissionsprospekt som inom tre månader före en ansökan om registrering i Sverige har godkänts i ett annat EES-land skall godtas utan ny prövning. Något nytt godkännande erfordras således inte i Sverige. En förutsättning är dock att prospektet upprättats enligt reglerna om börsprospekt i det land där det har godkänts. På motsvarande sätt skall även godtas ett börsprospekt som högst tre månader före ansökan om registrering har godkänts av en behörig myndighet i ett annat land inom EES eller av en svensk börs; även en svensk börs omfattas av uttrycket "behörig myndighet i något av dessa länder".

I ett *andra stycke* föreskrivs att Finansinspektionen - även om ett prospekt skall godtas utan prövning - kan kräva att prospektet skall översättas till svenska samt kompletteras med uppgifter som särskilt avser förhållandena i Sverige.

2 kap. 6 §

Paragrafen är ny.

Av redaktionella skäl har bestämmelsen om offentliggörande av prospekt, som nu finns i 2 kap. 4 §, förts över till den förevarande paragrafen.

10.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

I prop. 1992/93:89 om ändrad lagstiftning för banker och andra kreditinstitut med anledning av EES-avtalet, m.m. har föreslagits vissa ändringar i punkterna 1 och 3 i 3 § lagen om utländska filialer m.m. Av lagtek-

niska skäl föreskrivs att den i nämnda proposition föreslagna ändringslagen inte skall träda i kraft. De aktuella ändringarna tas i stället upp i det förevarande författningsförslaget.

Prop. 1992/93:90

3 §

I *punkterna 1 och 3* görs på nytt de ändringar som har föreslagits i prop. 1992/93:89.

I den nya *punkten 6* hänvisas till de bestämmelser om filialetablering av utländska fondföretag som i detta ärende föreslås bli införda i lagen om värdepappersfonder.

11 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

dels anta de av Lagrådet granskade förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande,
 2. lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
 3. lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
 4. lag om ändring i insiderlagen (1990:1342),
 5. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
 6. lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342),
 7. lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
- dels* anta förslagen till
8. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument samt
 9. lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

12 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Förteckning över remissinstanser vid beredning av
Finansdepartementets promemoria med utkast till
lagrådsremiss om EES-anpassad lagstiftning om
värdepappershandel

Prop. 1992/93:90
Bilaga 1

Riksbanken, Kommerskollegium, Finansinspektionen, Riksgäldskontoret, Konkurrensverket, Konsumentverket, Stockholms Fondbörs, Svenska Bankföreningen, Sparbankernas Bank, Finansbolagens Förening, Svenska Fondhandlareföreningen, Fondbolagens Förening, Stadshypotekskassan, Sveriges Advokatsamfund, Industriförbundet, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Aktiefrämjandet, OM Stockholm AB och Näringslivets Börskommitté.

Finansdepartementets dnr 2593/91

Ang ändring i lag 1990:1114 om värdepappersfonder (VPL) m m

Fondbolagens Förening, som sammansluter de fondförvaltande företagen i Sverige i en gemensam intresseorganisation, vill härmed föreslå vissa ändringar i lagen om värdepappersfonder samt i lagen om statlig inkomstskatt.

A. Möjlighet att sammanlägga och dela fonder

Föreningen föreslår

1. att genom ett tillägg till 33 § i lagen om värdepappersfonder möjlighet införes att sammanlägga resp dela fonder

2. att genom tillägg till 27 § 4 mom i lagen 1947:576 om statlig inkomstskatt uttryckligen stadgas att sådan sammanläggning/delning som anges i 33 § VPL inte medför beskattning för andelsägarna.

Skälen till de föreslagna förändringarna är följande:

Under senare hälften av 1980-talet expanderade fondmarknaden mycket kraftigt. Ett stort antal fonder etablerades i Sverige. Under 90-talets första år har denna utveckling i viss mån dämpats. På ägarsidan i fondbranschen har skett en rad uppköp och sammanslagningar, en utveckling som p g a branschglidning och internationalisering sannolikt kommer att fortsätta framöver. Stordriftsfördelarna med fondförvaltning är uppenbara för såväl andelsägare som förvaltare. Kostnaderna för att förvalta ett större kapital stiger inte proportionellt med fondförmögenheten, och det kan därför bli mer kostnadseffektivt för andelsägaren att spara i en större fond.

Idag har vi en situation där ett antal fondbolag p g a sammanslagningar av respektive ägare förvaltar flera parallella eller likartade fonder under olika namn. Det är ett önskemål från branschen - och, vad vi erfarit, även från tillsynsmyndigheten - att möjlighet öppnas, såväl civilrättsligt som skatterättsligt, att strukturrationalisera förvaltningen på ett smidigt sätt utan att detta drabbar andelsägarna.

I praktiken innebär en sammanslagning att man helt enkelt lägger samman två fonders förmögenheter och ger ut nya andelar i den sammanslagda fonden i proportion till varje andelsägars andelsvärde på avstämningsdagen. En sådan sammanslagning bör självklart inte utlösa beskattning, då detta endast innebär ett byte av värdepapper och inte någon realisering av kapital (jfr RSV Dnr 6970/91/019).

Idag finns enligt lagen endast möjlighet att avveckla en fond och utskifta nettobehållningen till andelsägarna. Föreningen föreslår därför att en bestämmelse om möjlighet för fondbolag att sammanslå resp dela fonder införes i ett nytt stycke i 33 § efter andra alternativt tredje stycket. Rubriken bör då också ändras till "Upphörande och överlåtelse av fondverksamhet mm".

När det gäller skälen till att kunna dela en fond, vill föreningen anföra följande:

Vi har på marknaden exempel på gemensamägda/samförvaltade fonder, vars ägare på grund av ändrad organisation eller ägarstruktur är angelägna om att kunna genomföra en delning av förvaltningen. I det åsyftade fallet finns redan två separata register och två olika förvaringsbanker, men en formell, legal möjlighet att fullfölja delningen saknas. Förslaget att införa möjlighet till delning av fonder kan kanske uppfattas som stick i stäv mot den argumentering som anförts angående behovet av att slå samman fonder. Föreningen föreslår ändå mot bakgrund av vad som anförts ovan att delningsmöjligheten införs - förslagsvis som en dispensregel - så att fondbolag, efter angivande av särskilda skäl, kan av bankinspektionen beviljas tillstånd till delning av fond. Sådan uppdelning bör inte heller utlösa någon beskattning hos andelsägarna.

B. Information till andelsägarna

Föreningen hemställer om ändring av lydelsen i VPL 27 § in fine på följande sätt:

Alt 1) "De skall kostnadsfritt tillställas andelsägare på begäran och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet."

Alt 2) "De skall tillställas andelsägare som inte muntligen eller skriftligen avböjt detta och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet."

Alt 1) överensstämmer med lydelsen i UCITS-direktivet, artikel 33 p 3. Alt 2) innebär att en särskild åtgärd krävs av andelsägaren för att "slippa" informationen.

Skälen till hemställan är följande:

Föreningen framförde redan i samband med remissbehandlingen av lagen uppfattningen att skyldigheten att skicka årsberättelse och halvårsredogörelse borde inskränkas till att avse andelsägare som anmält intresse av att få informationen vid förvärv av andelar eller senare. Departementschefen ansåg i prop 1989/90:153 att visst material bör tillställas samtliga andelsägare.

Det har, dels i samband med undersökning av andelsägarnas önskemål, dels genom klagomål på "resursslöseri" m m, framkommit att en mycket stor del av andelsägarna av olika skäl inte är intresserade av den information som ges i årsberättelserna och halvårsredogörelserna. Ett ytterligare argument som tillkommit efter remissbehandlingen av lagen om värdepappersfonder är att allemansfonderna numera är öppna för alla, d v s även för barn under 16 år. 27 § - som den är formulerad och tillämpad idag - innebär t ex att redovisning skall tillställas även icke läskunniga. Vidare innebär den att till familjer med flera sparare skickas flera exemplar av samma information o s v.

Kostnaderna för utskick av rapporterna är mycket höga - ca 10-15 kr/st inkl porto vid en större upplaga. Antalet andelsägare hos medlemsföretagen uppgår till ca 2 miljoner. Eftersom kostnaden för informationen

drabbar andelsägarna själva, anser föreningen det vara orimligt att man inte skall kunna välja bort informationen om man så önskar.

Prop. 1992/93:90
Bilaga 2

Föreningen hemställer om en översyn av de bestämmelser som berörts ovan samt anhåller om så skyndsam handläggning som möjligt avseende regler om sammanslagning/delning av fonder.

FONDBOLAGENS FÖRENING

Marie Lidgard

Sammanställning av remissyttranden över framställningen 1991-06-19 från Fondbolagens Förening

Prop. 1992/93:90
Bilaga 3

1 Remissinstanserna

Efter remiss har yttranden avgetts av kammarrätten i Sundsvall, Riksbanken, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Riksskatteverket, Konsumentverket, Industriförbundet, Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF), Aktiefrämjandet, Stockholms Fondbörs, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Sparbanksföreningen (numera Sparbankernas Bank), Sveriges Föreningsbankers Förbund (numera Sveriges Föreningsbank, central föreningsbank).

Stadshypotekskassan, Landsorganisationen i Sverige (LO), Värdepapperscentralen VPC AB och Svenska Arbetsgivareföreningen SAF har förklarat sig avstå från att yttra sig.

2 Synpunkter angående informationsskyldigheten till fondandelsägarna

2.1 Kammarrätten i Sundsvall

Frågan om *information till andelsägarna* var - som framgår av framställningen - föremål för övervägande vid tillkomsten av lagen om värdepappersfonder. Departementschefen ansåg då att visst material borde skickas ut till samtliga andelsägare. Han anförde dock att en möjlighet att begränsa kostnaderna för utskick vore att sända ut förkortade versioner av årsberättelser och halvårsredogörelser med en upplysning om var ett fylligare material finns tillgängligt (prop 1989/90:153 s 69). Kammarrätten delar uppfattningen att skyldigheten att sända ut informationsmaterial till andelsägarna inte behöver vara så omfattande som nu och att den alltså kan inskränkas utan avsevärd olägenhet för andelsägarna. Kammarrätten tillstyrker därför förslaget i det avseendet. Av de föreslagna alternativen är den såsom alt 1) betecknade föreskriften förenad med den fördelen att den kommer att överensstämma med motsvarande regel i EG-direktiven. Kammarrätten anser emellertid att starka skäl talar för en ordning som innebär att informationen skall tillställas en andelsägare som inte uttryckligen avböjt att få den och förordar därför den ordning som betecknas som alt 2).

2.2 Riksbanken

Fullmäktige har, beträffande informationen till andelsägarna i form av årsberättelse och halvårsredogörelse, heller inget att erinra mot en ändring i samma lag i enlighet med det förslag som ges i alternativ 1. Den lydelsen, "De (årsberättelse och halvårsredogörelse) skall kostnadsfritt tillställas andelsägare på begäran och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet", står också i samklang med EG:s direktiv på området.

2.3 Riksgäldskontoret

Vad gäller skyldigheten att sända information till andelsägare delar riksgäldskontoret föreningens uppfattning att information bör tillställas bara de andelsägare som begärt att få information. Riksgäldskontoret förordar därför att bestämmelsen om informationsskyldighet utformas i enlighet med alternativ 1 i föreningens framställning. Dock bör i samband med försäljning av andelar köparen upplysas om sin rätt att kostnadsfritt få information. Detta bör framgå av lagtexten, exempelvis genom ett tillägg i 28 §.

2.4 Finansinspektionen

Finansinspektionen har inget att erinra mot föreningens förslag - som överensstämmer med EG's direktiv på området - att årsberättelse och halvårsredogörelse kostnadsfritt skall tillställas andelsägare på begäran. Inspektionen förutsätter att fondandelsägare tex i samband med ingåendet i en värdepappersfond, ges möjlighet att anmäla intresse för sådan information. Förslaget överensstämmer även med VPC's rutiner för VP-konton, där kontohavaren i samband med begäran om att öppna ett VP-konto eller genom en ändringsanmälan lämnar uppgift om huruvida bolagsrapporter önskas eller ej.

2.5 Konsumentverket

En väsentlig förutsättning för att fondsparare rätt ska kunna bedöma en fonds lönsamhetsutveckling och i möjligaste mån kunna bedöma ekonomiska risker är att dessa får god information. Därför motsätter vi oss förslaget om att sådan information, som idag automatiskt tillställs alla andelsägare, i fortsättningen endast skulle tillsändas de, som uttryckligen begär det. (Information till andelsägare - Alt.1) Däremot tillstyrker vi förslaget enligt Alt.2 där andelsägaren själv frivilligt kan avsäga sig informationen.

2.6 Industriförbundet

Industriförbundet tillstyrker att förslaget genomförs. Båda de föreslagna alternativa regleringarna synes stå i överensstämmelse med Europa-respektive OECD-reglering. Industriförbundet förordar alternativ 2.

2.7 Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF)

SARF avvisar bestämt de av FF framlagda förslaget att informationsmaterial endast skall sändas till andelsägare som begär detta. Som framgår av ovan anser SARF att andelsägarnas inflytande över fonderna skall öka. Det föreslagna innebär en ytterligare försämring för andelsägarna. De skulle ej ha någon självklar rätt till att utgöra fonders styrelse, ej heller till grundläggande information om fondens utveckling. Därmed minskar också andelsägarnas möjligheter till kontroll över fondens förvaltning. Givetvis skall andelsägare på eget initiativ kunna

avböja att få information. Det ytterligare argument som FF anför - att barn under 16 år kan äga allemansfonder och att dessa i viss utsträckning ej är läskunniga, förtjänar ej att beaktas. Förhoppningsvis företräds dessa omyndiga personer av någon förmyndare. Det borde då givetvis ligga i dennes intresse att bevaka den omyndiges intresse.

Prop. 1992/93:90
Bilaga 3

2.8 Aktiefrämjandet

Aktiefrämjandet anser bestämt att fondsparare så långt möjligt skall ha lika omfattande information som direkta aktieägare. Vi motsätter oss därför förslaget (alt 1) att kostnadsfri information bara skall tillställas de sparare som uttryckligen begär det. Direkta aktieägare kan vid VP-registrering aktivt avböja aktieägarinformation, t ex årsredovisning. Aktiefrämjandet skulle nog gärna se att denna regel försvinner. Det är emellertid inte orimligt att tills vidare ge samma möjlighet för fondandelssparare. Men, i motsats till framställningens alternativ 2, insisterar vi på att informationen skall vara kostnadsfri.

2.9 Stockholms fondbörs

Stockholms fondbörs förordar i fråga om den föreslagna ändringen i 27 § VPL att detta sker enligt det förslag som redovisats under alternativ 1 i Föreningens framställning. Detta förslag överensstämmer med den uppfattning som börsstyrelsen tidigare redovisat i yttrande den 27 mars 1990 över departementspromemorian (Ds 1989:71) En ny aktiefondslag.

*Finansdepartementets dnr 3372/92***Angående ändring i lag (1990:1114) om värdepappersfonder m m**

Fondbolagens Förening, som sammansluter de fondförvaltande bolagen i Sverige i en gemensam intresseorganisation, hemställer om ändring av 1 § och/eller 3 § lagen om värdepappersfonder på så sätt att det klargörs att även fonder som verkar under tillstånd enligt 3 § får förvaltas av ett fondbolag enligt definitionen i 1 §. Samtidigt bör klart uttryckas att också fondbolag till företagsanknutna allemansfonder enligt 12 § lag (1983:890) om allemanssparande har rätt att förvalta "nationella fonder". De företagsanknutna f d aktiesparfonderna kan på så sätt ombildas till nationella fonder, och företagets befintliga fondbolag kan fortsätta att förvalta den nationella fonden.

Skälet till hemställan är att ett svenskt fondbolag idag enligt Finansinspektionens tolkning inte kan ges tillstånd att förvalta fonder vars verksamhet överensstämmer med 3 § lagen om värdepappersfonder, t ex nationella fonder. Detta är enligt Fondbolagens Förenings uppfattning ett icke avsett resultat av att definitionerna av fondverksamhet resp fondbolag i 1 § hänvisar till varandra, och i 3 § anges "annan verksamhet".

Den uppkomna situationen är mycket olycklig, och en lagändring bör göras skyndsamt. Skälet till detta är dels att det ligger ansökningar inne hos Finansinspektionen om tillstånd att bedriva verksamhet som nationell fond (t ex av f d aktiesparfonder), som under nuvarande lagstiftning inte kan beviljas, dels att det finns en risk att samtliga svenska penningmarknadsfonder inför årsskiftet 92/93 måste ombildas till "nationella fonder". Detta beror i sin tur på den nya lagtolkning av penningmarknaden som en icke reglerad marknad som framförts i prop (1991/92:113) om ny börslagstiftning m m. Tolkningen innebär att om det inte finns en "auktoriserad marknadsplats" 1993-01-01, på vilken penningmarknadsinstrumenten kan handlas, faller svenska penningmarknadsfonder utanför lagen om värdepappersfonders placeringsbestämmelser. Därmed skulle dessa fonder behöva söka tillstånd enligt 3 § och tillsammans med alla andra fonder som inte helt överensstämmer med vår svenska "EG-lagstiftning", som lagen ser ut f n, hamna utanför fondbolagens förvaltning. Detta skulle vara både ologiskt och irrationellt, eftersom all kompetens kring fondförvaltning har samlats i fondbolagen.

Föreningen förutsätter att det i samband med den civilrättsliga lagändringen skapas samklang med skatterättsliga regler, så att även de fondbolagsförvaltade fonderna enligt 3 § betraktas som värdepappersfonder i skatterättslig mening.

FONDBOLAGENS FÖRENING

Marie Lidgard

Sammanställning av remissyttranden över framställningen den 1992-06-17 från Fondbolagens Förening

Prop. 1992/93:90
Bilaga 5

1 Remissinstanserna

Efter remiss har yttranden avgetts av Riksbanken, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Riksskatteverket, Industriförbundet, Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF), Aktiefråmmandet, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlarenföreningen, Sparbanksgruppen AB (numera Sparbankernas Bank)

2 Riksbanken

Sammanfattning

Fullmäktige i Riksbanken tillstyrker en anpassning av tillståndsreglerna i lagen om värdepappersfonder som ger fondbolagen möjlighet att förvalta såväl reguljära värdepappersfonder som fonder med annan, avvikande placeringsinriktning.

Mot bakgrund av att lagstiftningen förutsätter stora skillnader i inriktning och risktagande mellan de alternativa fondtyperna förefaller det dock mindre lämpligt att i stor skala överväga ombildningar av svenska penningmarknadsfonder till fonder av annat slag enligt lagstiftningens 3 §. Fullmäktige förutsätter i stället att en viss anpassning av penning- och obligationsmarknadens struktur och handelssystem kan komma till stånd.

Bakgrund

Fondbolagens Förening har i en skrivelse till regeringen hemställt om en ändring i lagen om värdepappersfonder så att det klargörs att befintliga fondbolag kan få tillstånd att förvalta såväl reguljära värdepappersfonder, som fonder vilka driver annan, avvikande förvaltning på värdepappersområdet.

Enligt 3 § lagen om värdepappersfonder finns en möjlighet att söka tillstånd att driva annan placeringsverksamhet än den som är tillåten för reguljära värdepappersfonder. Detta förutsätter att de företag som söker tillstånd står under tillsyn av Finansinspektionen. Vidare skall placeringsbestämmelserna för sådan verksamhet skilja sig väsentligt från vad som gäller för vanliga värdepappersfonder ifråga om placeringsinriktning och riskexponering. Normalt kommer därmed de krav som EG uppställer enligt det s.k. Ucits-direktivet på inriktning och riskspridning i kollektiv fondförvaltning inte att kunna uppfyllas. Fonder som drivs med stöd av 3 § i lagen om värdepappersfonder brukar därför benämnas "nationella fonder".

För närvarande kan ett fondbolag som förvaltar reguljära värdepappersfonder med stöd av lagstiftningens 1 § inte erhålla Finansinspektionens tillstånd att också förvalta nationella fonder av det slag som här angivits.

Fondbolagens Förening hemställer dock om en lagändring på denna punkt. Föreningen hänvisar till den kompetens som de svenska fondbolagen besitter och anser att det vore olyckligt om bolagen uteslutande skulle hänvisas till förvaltning av reguljära värdepappersfonder.

Ett ytterligare skäl till hemställan har att göra med att den nya börslagstiftningen fr.o.m. 1993 kommer att få konsekvenser för de svenska penningmarknadsfonder som specialiserat sig på olika räntebärande instrument. Merparten av värdepappersfondernas placeringar måste avse papper som är föremål för handel på en av myndigheterna auktoriserad marknadsplats med godkända handelsregler. Hittills har penningmarknadsplaceringar av olika slag kunnat betraktas som fondgilla tillgångar i här avsedd bemärkelse till följd av den självreglering som förekommer på penningmarknaden och den offentliga tillsyn över större aktörer som Finansinspektionen och Riksbanken svarar för. Enligt motivuttalanden i anslutning till den nya lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet kan emellertid denna självreglering och tillsyn inte längre anses vara tillräckligt med hänsyn till de mer formella krav som EES-avtalet och det bakomliggande Ucit-direktivet inom EG uppställer.

Fondbolagens Förening antyder därför att ett stort antal penningmarknadsfonder kan behöva ombildas till nationella fonder vid det kommande årsskiftet för att den vägen kunna bibehålla en oförändrad placeringsinriktning i olika räntebärande papper. Fonderna riskerar å andra sidan genom en sådan omvandling att hamna utanför fondbolagens förvaltning, om inte lagstiftningen på denna punkt ändras.

Fullmäktiges synpunkter

Fullmäktige i Riksbanken har i princip inget att erinra mot en anpassning av tillståndsreglerna i 1 respektive 3 § lagen om värdepappersfonder som ger svenska fondbolag möjlighet att förvalta såväl reguljära värdepappersfonder som s.k. nationella fonder med annan placeringsinriktning. Fullmäktige tillstyrker alltså den aktuella framställan. När det gäller de motiv som där redovisas vill fullmäktige lämna följande allmänna kommentarer.

Fullmäktige delar uppfattningen att den föreslagna anpassningen bör leda till att fondbolagens kompetens och administrativa resurser bättre kan tas tillvara över bredare verksamhetsfält. Fullmäktige förutsätter dock att de fonder som får tillstånd att bedriva verksamhet med stöd 3 § lagen om värdepappersfonder alltså kommer att kunna ha en placeringsinriktning och en riskexponering som väsentligen skiljer sig från vad som gäller för reguljära värdepappersfonder. Några krav på riskspridning på olika tillgångar kommer inte att uppställas, inte heller krav på att fonden vid behov omedelbart skall kunna sälja värdepapper på likvida marknader.

Mot bakgrund av att lagstiftningen förutsätter stora skillnader i inriktning och risktagande mellan de alternativa fondtyperna förefaller det mindre lämpligt att för penningmarknadens vidkommande överväga lösningar av det slag som Fondbolagens Förening antyder i sin skrivelse,

dvs. ombildningar i stor skala av svenska penningmarknadsfonder till fonder av annat slag enligt lagstiftningens 3 §. Visserligen skulle penningmarknadsfonderna härigenom kunna undgå de skärpta krav som inträder vid årsskiftet till följd av EES-avtalet och den nya svenska börslagstiftningen, men samtidigt skulle alla kvarvarande värdepappersfonder i praktiken vara förhindrade från att inneha större placeringar i t.ex. stats- och bostadspapper. (Frånsett 10 procent av fondförmögenheterna som får placeras fritt, även på oreglerade marknader.) Detta är enligt fullmäktiges uppfattning inte en acceptabel lösning.

De motivuttalanden om penning- och obligationsmarknadens nuvarande status och reglering som återfinns i regeringens proposition (1991/92:113) om börslagstiftning m.m. kan visserligen ifrågasättas från olika utgångspunkter. Likväl måste den tolkning och bedömning som där redovisats av de krav som EES-avtalet och tillämpliga EG-direktiv uppställer för fondförvaltare på värdepappersområdet få vissa återverkningar. Fullmäktige förutsätter att de legala möjligheter till auktorisation av marknadsplatser i annan form än formella börser som nu föreligger granskas och utvärderas av berörda institut och aktörer på penning- och obligationsmarknaden. Marknadens struktur och handelssystem kan till följd härav bli föremål för viss anpassning.

3 Riksgäldskontoret

Riksgäldskontoret har inte något att erinra mot förslaget.

4 Finansinspektionen

Finansinspektionen har inte något att erinra mot att det i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder vidtas sådana ändringar att ett fondbolag får möjlighet att förvalta också nationella fonder. Inom inspektionen finns f.n. 2 ansökningar från företagsanknutna aktiesparfonder, som kan komma att beröras av sådana ändringar.

I framställningen från Fondbolagens Förening framhålls vidare att det finns en risk att samtliga svenska penningmarknadsfonder inför årsskiftet 1992/93 måste ombildas till nationella fonder. Skälet till detta anges vara att den svenska penningmarknaden i propositionen om ny börslagstiftning m.m. (1991/92:113) inte längre betraktas som en reglerad marknad.

Inspektionen ifrågasätter i detta sammanhang om inte enbart genom de föreslagna ändringarna i lagen om värdepappersfonder kommer att bli möjligt att ge penningmarknadsfonder tillstånd att driva verksamheten som nationella fonder. I propositionen 1991/92:113 sägs det visserligen på sidan 120 att det torde vara möjligt för en värdepappersfond som t.ex. placerar övervägande delen av sina tillgångar på den svenska penningmarknaden, att ombildas till en nationell fond. Som inspektionen ser det torde emellertid en sådan ombildning också kräva omfattande ändringar i fondernas placeringsbestämmelser, så att dessa i väsentlig mån skiljer sig från placeringsbestämmelserna i EG-direktiven rörande kollektiva investeringsfonder (jfr prop. 1989/90:153 s. 37-38).

Sammanfattning

RSV förordar att inkomstbeskattningen löses så att reglerna för i vart fall fonder med ett större antal delägare blir så enhetliga som möjligt.

Vidare bör frågorna kring i vart fall kupongskatt och mervärdesskatt lösas.

Inkomstskatt

Av 1 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt (SIL) framgår att svenska värdepappersfonder är skattesubjekt trots att de inte är juridiska personer. De beskattas därför för fondens intäkter enligt bestämmelserna i 2 § 10 mom SIL. Andelsägarna beskattas endast för utdelning från fonden och för reavinster på fondandelarna, 3 § 1 mom SIL.

S.k. nationella fonder enligt 3 § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder är däremot inte skattesubjekt. I stället beskattas delägarna för fondens intäkter, både för löpande intäkter som utdelningar och räntor och för reavinster.

Om en fond övergår från att vara en värdepappersfond till att bli en nationell fond förändras därför beskattningen.

Enligt RSVs mening är det olyckligt om olika fonder som vänder sig till småsparare beskattas efter olika regler. Vi har redan sex olika beskattningsmetoder för olika slag av fonder; aktiefonder, f.d. aktiesparfonder, allemansfonder, räntefonder, avkastningsfonder och försäkringspremiefonder. Detta upplevs av småspararna som förvirrande och gynnar i vart fall inte hushållssparandet.

Enhetliga regler för beskattning av både fonder och andelsägare skulle också förenkla skatteadministrationen.

Vidare vore det bra om även beskattningen av fonder enligt 3 § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder övervägdes i sammanhanget.

Förmögenhetsskatt

Förmögenhetsskatten är slopad fr.o.m. 1995 års taxering. Vid 1994 års taxering uppkommer emellertid en skillnad vid värderingen om en fond bestående av annat än marknadsnoterade aktier byter karaktär. För en fond med enbart skuldebrev och kontanter ökar det skattepliktiga förmögenhetsvärdet med 33 %.

Kupongskatt

Enligt 1 § 2 st kupongskattelagen (1970:624) skall kupongskatt erläggas för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag och på utdelning på andel i svensk värdepappersfond.

Om en fond är en värdepappersfond skall kupongskatt därför erläggas på utdelning från fonden till delägare som är bosatt i utlandet. Om fonden däremot övergår till att bli en nationell fond enligt 3 § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder skall kupongskatt i stället erläggas

för utdelningar som tillfaller fonden och som belöper på ägare bosatta i utlandet. På räntor och reavinster som tillfaller fonden utgår däremot ingen kupongskatt. Även beskattningstidpunkten är olika i de två fallen. Beskattningskonsekvenserna bör därför övervägas.

Prop. 1992/93:90
Bilaga 5

Mervärdeskatt

Enligt p 5 anv till 8 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt är värdepappershandel och därmed jämförlig verksamhet undantagen från skatteplikt.

Med sådan verksamhet förstås också ett fondbolags fondverksamhet enligt 1 § 1 st lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

Skulle sådan verksamhet hänföras till 3 § lagen om värdepappersfonder skulle detta medföra att de administrativa tjänster som ett fondbolag tillhandahåller en värdepappersfond blir ett mervärdeskattepliktigt tillhandahållande. Detta under förutsättning att mervärdeskattelagen inte ändras i berörda delar.

6 Industriförbundet

Förbundet tillstyrker Fondbolagens Förenings förslag.

7 Sveriges Aktiesparares Riksförbund

SARF anser att frågan ej är tillräckligt utredd. Att koncentrera mer makt och inflytande till ett fåtal fondbolag är principiellt fel. Förslaget leder till att det institutionella ägandet ytterligare ökar och koncentreras. Ägarutredningens (SOU 1988:38) slutsats är att det enskilda direktägandet i aktier inte får minska ytterligare. Det nu framförda förslaget strider således mot Ägarutredningens slutsats.

8 Aktiefrämjandet

Aktiefrämjandet har inget att erinra mot förslaget.

9 Svenska Bankföreningen

Svenska Bankföreningen har ingen erinran mot att den av Fondbolagens Förening begärda ändringen i rubricerade lag görs.

10 Svenska Fondhandlareföreningen

Svenska Fondhandlareföreningen har inget att invända.

11 Sparbanksgruppen AB

Framställningen behandlar problemet att Finansinspektionen vid prövning enligt 3 § nämnda lag inte anser sig kunna bevilja tillstånd för ett fondbolag som det definieras i 1 §. Finansinspektionen synes tolka bestämmelserna så att ett fondbolag är uteslutet från att bedriva någon annan verksamhet än sådan fondverksamhet som avses i 1 § 1 st 2 p.

Sparbankernas Bank kan inte finna något sakligt motiv för att reglerna skall ha denna innebörd. De praktiska konsekvenser som föreningen beskriver torde vidare medföra i övrigt omotiverade merkostnader för bolagen och därmed också indirekt för andelsägarna.

Den oklarhet i lagtexten som föreligger torde mer bero på ett förbi-seende, än att vara ett uttryck för lagstiftarens vilja i den riktning som motsvarar Finansinspektionens tolkning. Då emellertid Finansinspek-tionen inom ramen för nuvarande lagstiftning inte anser sig kunna ge bestämmelserna annat innehåll, behöver de förtydligas.

Sparbankernas Bank finner således ej skäl att motsätta sig föreslagna förändringar, varför föreningens hemställan tillstyrkes.

Sammanställning av remissyttranden över promemorian (Ds 1991:7) Nya placeringsregler för allemanfonder

Prop. 1992/93:90
Bilaga 6

1 Remissinstanserna

Efter remiss har yttranden avgetts av Bankinspektionen (numera Finansinspektionen), Riksskatteverket, Konsumentverket, Riksgäldskontoret, Riksbanken, Svenska Bankföreningen, Svenska sparbanksföreningen (numera Sparbankernas Bank), Sveriges Föreningsbankers Förbund (numera Sveriges Föreningsbank, central föreningsbank), Svenska Fondhandlareföreningen, Fondbolagens Förening och Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF).

Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen har anslutit sig till Fondbolagens Förenings yttrande.

2 Allmänna och sammanfattande synpunkter

2.1 Bankinspektionen

Bankinspektionen kan konstatera att de föreslagna ändringarna endast utgör en partiell reform på ett område där mer genomgripande förändringar synes nödvändiga. Det nu pågående auktorisationsförfarandet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder, som trätt i kraft 1991-01-01, har förstärkt intrycket av att allemansfondernas roll som aktörer på marknaden inte alltid utövas på ett för andelsägarna optimalt sätt med hänsyn till de organisatoriska och administrativa förutsättningar under vilka fonderna arbetar. En längre gående anpassning av dessa funktioner till de krav som uppställts enligt den nya lagstiftningen borde eftersträvas.

Vidare saknas en analys av vilka effekter på penning- och kapitalmarknaderna som de nu föreslagna placeringsreglerna skulle medföra. Med hänsyn till att allemansfonderna troligtvis kommer att bli stora aktörer på dessa marknader och att allemanssparandet även i det nya skattesystemet alltjämt i viss utsträckning är skattesubventionerat utgör en sådan analys en viktig förutsättning för ett ställningstagande i frågan om ändrade placeringsregler för dessa fonder.

2.2 Riksskatteverket

Riksskatteverket har ingenting att erinra mot de förslag som framförs i promemorian.

2.3 Konsumentverket

Konsumentverket har inget att erinra mot de i promemorian föreslagna ändringarna i lagen (1983:890) om allemanssparande.

2.4 Svenska sparbanksföreningen

Svenska sparbanksföreningen har inte något att erinra mot de i promemorian framförda förslagen, varför förslagen tillstyrks.

2.5 Svenska Fondhandlareföreningen

Svenska Fondhandlareföreningen anser att alla former av överföringar av kapital mellan olika fonder, däribland allemansfonder, bör kunna göras utan att realisationsvinstbeskattning aktualiseras. Årets skattereform har i det avseendet medfört en försämring för fondsparandet, som enligt föreningen bör undanröjas.

2.6 Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF)

SARF delar promemorians uppfattning att hushållens sparande måste öka, för att därigenom komma tillrätta med den i internationell jämförelse mycket låga sparkvoten i Sverige. För att kunna genomföra detta krävs att Sverige har en rimlig kapitalbeskattning som harmoniserar med omvärlden. För att stimulera sparandet krävs en sänkning av kapitalbeskattningen till 15 %. De nya reglerna för kapitalbeskattning kan således ej betecknas som sparfrämjande.

Genom att införa en formellt likformig beskattning bortser man från realbeskattningens höjd. Inflation och riskpremie negligeras helt och fast sparande i bank och obligationer gynnas jämfört med sparande i aktier. Det finns i detta sammanhang anledning att erinra om de av SARF samt andra framförda förslaget om ett personligt investeringskonto. På dessa skulle envar kunna investera i valfria sparformer: obligationer, aktier, aktiefonder etc. Avkastning och värdestegring skulle vara skattefria så länge inga medel lyftes från kontot. Omplaceringar skulle inte utlösa beskattning. SARF anser det angeläget betona att det direkta enskilda sparandet i aktier ges bättre förutsättningar.

3 Placeringsbestämmelser

3.1 Bankinspektionen

Utifrån de synpunkter bankinspektionen har att beakta har inspektionen emellertid sammanfattningsvis inte något att erinra mot förslaget att allemansfonderna får samma placeringsregler som fonder enligt den nya lagen om värdepappersfonder.

3.2 Riksgäldskontoret

Riksgäldskontoret avstyrker bestämt den föreslagna utvidgningen av allemansfondernas möjlighet att inneha räntebärande värdepapper.

Promemorians förslag innebär en kraftig försvagning av statsbudgeten genom minskad skatt på kapitalinkomster och ökade utgifter för statskuldräntor. Riksgäldskontoret finner det anmärkningsvärt att inga förslag till finansiering anvisas. Däremot sägs det att det ökade hushållssparandet, som förslaget antas medföra, ger ökade möjligheter att minska ränte-

differensen mot utlandet. Som exempel anges att en sänkning av de svenska marknadsräntorna med 0,1 procentenheter på sikt skulle minska kostnaderna för statsskulden med över 500 milj kr.

Riksgäldskontoret anser att förslagets ev effekt på marknadsräntorna är så osäker att den inte kan betraktas som en finansiering av förslaget. Motsvarande effekter utgjorde t ex inte heller finansieringskällor vid skatteomläggningen.

Det finns skäl som talar för att räntenivån tvärtom kan komma att stiga till följd av förslaget. Hushållens sparande ökar möjligen marginellt; statens sparande minskar däremot otvetydigt genom utvidgningen av skattesubventionerna till att även gälla sparande i räntebärande värdepapper via allemansfonder. Ett ökat budgetunderskott leder snarare till ökade bytesbalansunderskott och höjda räntor än till minskade bytesbalansunderskott och sänkta räntor.

De statsfinansiella kostnaderna beräknas vidare på ett felaktigt sätt och underskattas därmed i promemorian. Kostnaderna uppstår inte enbart på den del av sparandet som överflyttas från allemansspar till räntebärande värdepapper i allemansfond genom att räntan är lägre för allemansspar än för upplåningen på penning- och obligationsmarknaden. Kostnaderna uppstår i själva verket på hela stocken räntesparande i allemansfonderna, bortsett från den troligen mindre del som överflyttas från nuvarande allemansfonder, genom att skatten på sparande i allemansfond är lägre än för de flesta andra typer av sparande. Om allemansfonderna om ett par år innehar räntebärande värdepapper till ett värde av 50 mdr kr, vilket inte förefaller orimligt med tanke på skattefördelarna, och avkastningen lågt räknat är 10 % kostar skattesubventionen staten årligen 500 milj kr.

Till skillnad från vad som gäller för skattesubventioneringen av allemansfond avräknas den skattesubvention som utgår på allemansspar när räntan bestäms. Allemanssparräntan sätts så att totalkostnaden inklusive bl a skattebortfallet understiger kostnaden för alternativa upplåningsformer för riksgäldskontoret. På så sätt sker de facto ingen subventionering av allemansspar. Riksgäldskontoret får därmed inte heller några incitament att expandera upplåningen via allemansspar mer än vad som är kostnadseffektivt för staten. Allemansspar medför följaktligen inte någon omfördelning av hushållssparandet i riktning mot vad som samhällsekonomiskt ofördelaktigt.

Förslaget till utvidgade placeringsmöjligheter i räntebärande värdepapper för allemansfonderna är därför mer än en teknisk förändring. Förslaget innebär att skattesubventionerat räntesparande införs på nytt bara en kort tid efter det att de tidigare subventionerna tagits bort genom skatteomläggningen och efter det att räntesättningen i allemansspar delegerats till riksgäldskontoret.

Skattesubventionerna på räntesparande i allemansfonder leder till snedvridningar på kreditmarknaden. Räntesparande i allemansfondernas regi kommer till följd av skattesubventionen att vara ett mycket konkurrenskraftigt räntesparande. Marknaden för obligationssparande i hushållen har ökat kraftigt i och med skatteomläggningen. Riksgäldskontoret har tagit

fasta på detta och introducerat en ny sparform, Riksgäldskonto, som är fast förräntad som en obligation men som administrativt är enklare och flexiblere genom kontoförmen. Administrationskostnadspåslägg uppgår till 0,50 % -enheter. I takt med att de inledningsvis höga fasta kostnaderna för system mm betalas av kommer det att finnas möjlighet till att minska detta pålägg. Enligt spardelegationens undersökning av allemansfondernas administrationskostnadspålägg för 1989 uppgick det genomsnittliga påslägg för dessa till 1,5 % av fondförmögenheten. Allemansfondernas administration är således tre gånger dyrare än kostnaderna för riksgäldskonto. Trots detta kommer Riksgäldskonto och andra kostnads-effektiva former för hushållens räntesparande att få det svårt i konkurrensen med det skattesubventionerade allemansfond.

Genomförs förslaget måste riksgäldskontoret överväga i vilken utsträckning skatteeffekter skall beaktas vid räntesättning på hushållsuplåningen. Ett alternativ är t ex att bortse från skattebortfallet när räntan sätts i allemansspar. Detta skulle medföra att placerarnas val mellan allemansspar och räntesparande i allemansfond inte skulle påverkas av skatte-subventionen. Allemansspar skulle dock samtidigt expandera på bekostnad av för staten kostnadseffektivare upplåning. Statsskuldens kostnader skulle öka med ca 500-600 milj kr per år bara genom att kostnaderna för den existerande stocken allemansspar på så sätt skulle fördyras. Genom att Allemansspar skulle expandera volymmässigt skulle dock den totala kostnadsökningen bli större.

Sammanfattningsvis avstyrker riksgäldskontoret bestämt förslaget till utvidgade placeringsmöjligheter i räntebärande värdepapper för allemansfonderna så länge som sparande i dessa fonder är skattemässigt gynnat. Genomförs förslaget ökar snedvridningarna på kreditmarknaden i stället för att minska. Kostnaderna för staten är dessutom höga och underskattade i promemorian. Samhällsekonomiskt sett ersätts kostnads-effektiva upplåningsformer som riksgäldskonto och privatobligationer och även allemansspar och banksparande med räntesparande i allemansfondernas kostsamma regi.

3.3 Riksbanksfullmäktige

I yttrande över förslaget om reformerad inkomstbeskattning framhöll fullmäktige att det fanns skäl att tro att det tidigare skattesystemet "genom den bristande likformigheten i behandlingen av olika sparformer har påverkat strukturen och effektiviteten på ett negativt sätt".

Sett ur ett strikt kapitalförvaltningsperspektiv är det naturligt att fonderna ges flexibla placeringsregler. En ökad diversifiering i placeringarna hindrar att inlåsnings effekter uppstår och möjliggör att en bättre riskspridning kan uppnås. Detta är normala inslag i en effektiv kapitalförvaltning. Fullmäktige har tidigare givit uttryck för denna åsikt bl a i yttrande över förslaget till den nya lagen om värdepappersfonder.

De nu föreslagna placeringsreglerna kan dock leda till en omfördelning av hushållssparandet på kreditmarknaden om nuvarande skatteregler förblir oförändrade. Andra placeringsalternativ som privatobligationer,

riksgäldskonto, räntefonder o dyl skulle minska i konkurrenskraft. Trots att skattesatserna förblir oförändrade kan det totala skattesubventionsinslaget på kreditmarknaden till följd av förslaget komma att öka. Effekterna på det totala sparandet är dock osäkra.

Fullmäktige vill i detta sammanhang även erinra om att ett av allemansfondernas syften var att förse svenskt näringsliv med riskvilligt kapital. Detta var ett av motiven för de skattesubventioner som byggdes in i systemet. Det nu framlagda förslaget skulle medföra att dessa subventioner utsträcks till att också omfatta utländskt riskkapital.

Som ovan anförts kan de vidgade placeringsreglerna leda till en ökning av skattesubventionerna. Snedvridningseffekterna på kreditmarknaden ökar därmed. Utifrån de särskilda synpunkter på kreditmarknadens funktionssätt som riksbanken har att beakta bör dessa snedvridningseffekter anses få väga tyngre än de fördelar som kan följa av att de vidgade placeringsreglerna medför bättre riskspridning och minskade inlåsnings-effekter.

3.4 Fondbolagens Förening

I yttrande, till vilket Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen anslutit sig, har Fondbolagens Förening anförts bl.a. följande.

Föreningen välkomnar förslaget och instämmer i de skäl som anförs i promemorian. Allemansfonderna, som fram till innevarande år varit helt befriade från skatt, beskattas nu på samma sätt som övriga värdepappersfonder. Det är därför både rimligt och välkommet att allemansfonderna får samma utvidgade placeringsmöjligheter som övriga fonder.

Föreningen skulle i detta sammanhang vilja föreslå en annan förenkling, som gäller reglerna i 12 § lagen (1983:890) om allemanssparande. Enligt denna bestämmelse får ett fondbolag endast förvalta en allemansfond. Någon möjlighet till dispens från denna bestämmelse finns inte i lagen. Bestämmelsen tillkom för att undvika alltför dominerande placeringar på marknaden. Detta synsätt kan möjligtvis vara befogat under de förutsättningar som hittills gällt, nämligen att alla allemansfonder måste placera minst 75 % av förmögenheten på den svenska börsen. Bestämmelsen blir emellertid inte relevant med de nu föreslagna förändringarna i placeringsbestämmelserna. Föreningen vill därför föreslå att man i ett fondbolag får förvalta flera allemansfonder. I vart fall föreslås detta gälla renodlat räntebärande eller utlandsplaceringar allemansfonder samt sk nationella fonder (nuvarande företagsanknutna aktiesparfonder). En sådan möjlighet kan inte innebära att ett enskilt fondbolag skulle bli dominerande på någon marknad, samtidigt som det skulle innebära en förenklad och därmed billigare lösning för andelsägarna. Föreningens förslag kräver en ändring av 12 §, i första hand genom att dess andra stycke får utgå, i andra hand att bankinspektionen ges möjlighet att meddela dispens från bestämmelsen i nämnda stycke.

3.5 Svenska sparbanksföreningen

I promemorian föreslås att allemansfonderna får utvidgade placeringsmöjligheter, motsvarande vad som gäller för andra värdepappersfonder.

Allemansfonderna får för närvarande inte investera i utländska tillgångar. Skälet härför har varit att hushållssparandet skulle kanaliseras som riskkapital till svenskt näringsliv. Allemansfonderna får inte heller förvärva alla typer av finansiella instrument, utan i huvudsak enbart svenska börsnoterade aktier och konvertibla skuldebrev samt av svenska staten eller hypoteksinstitut och kreditaktiebolag utfärdade skuldförbindelser.

Med hänsyn till den alltmer internationaliserade kapitalmarknaden samt avskaffandet av valutaregleringen anser Sparbanksföreningen att det är svårt att finna motiv för en fortsatt särreglering av allemansfondernas placeringsmöjligheter. Sparbanksföreningen delar den i promemorian framförda uppfattningen att det inte längre är sannolikt att det svenska näringslivets kapitalförsörjning påverkas nämnvärt av att allemansfonderna enbart får investera i svenska tillgångar. Ytterligare ett skäl att införa likartade placeringsbestämmelser är att allemansfonderna, i likhet med övriga värdepappersfonder, blir skattepliktiga från årsskiftet. Av ovan anförda skäl tillstyrker Sparbanksföreningen förslaget.

Med anledning av de föreslagna ändringarna av placeringsbestämmelserna ifrågasätter Sparbanksföreningen om inte bestämmelsen i 12 § Lagen om allemanssparande också bör ändras. Regeln, som tillkom för att förhindra alltför dominerande placerare på marknaden, innebär att ett fondbolag enbart får förvalta en allemansfond. Med ändrade placeringsbestämmelser synes regeln inte längre befogad.

3.6 Sveriges Föreningsbankers Förbund (SFF)

SFF har inget att invända mot förslaget i promemorian att allemansfonderna får samma placeringsmöjligheter som värdepappersfonder. SFF vill i detta sammanhang peka på ett ytterligare exempel på onödig byråkrati beträffande allemansfonderna. Idag krävs det att varje allemansfond skall administreras av ett för detta ändamål eget bildat fondbolag. Det kan dock finnas samma VD i olika fondbolag. För att förenkla hanteringen och minska onödig byråkrati föreslår SFF att lagen ändras så att ett fondbolag kan sköta flera allemansfonder. Några nackdelar med den föreslagna ordningen synes inte finnas utan bara fördelar.

3.7 Sveriges Aktiesparares Riksförbund (SARF)

SARF ställer sig positivt till de förslag som innebär att allemansfonderna får utvidgade placeringsmöjligheter. Det är t.ex. naturligt att placeringar i utländska finansiella instrument tillåts. Även möjligheten för allemansfonder att placera i derivatinstrument är positiv. Däremot ställer sig SARF avvisande till förslaget att tillåta placering i räntebärande tillgångar utan begränsningar.

Att utvidga allemansfondernas placeringsmöjligheter till att även omfatta utländska aktier framstår som naturligt i en allt mer internationaliserad värdepappersmarknad och där den enskilde placeraren önskar minimera sin samlade risk.

Möjligheten för allemansfonder att placera i ytterligare finansiella instrument t.ex. optioner och terminer är positiv. För flertalet allemansfonder torde möjligheten att försäkra innehavet genom optionsaffärer gagna en säker, långsiktig värdeökning.

Att tillåta allemansfonder att placera i räntebärande tillgångar utan begränsningar avvisar SAREF. Utgångspunkten för de placerare som sparar i allemansfonder är att man blir ägare i en aktiefond. Skulle promemorians förslag genomföras medför det att stor osäkerhet hos placerarna uppstår beträffande det egna innehavet. Skulle placerare eftersträva placeringar i räntebärande instrument finns på marknaden ett flertal möjligheter till detta. Alternativt skulle kunna tillåtas allemansfonder som uteslutande skall placera i räntebärande instrument men att tillåta bäge delarna framstår som mindre välbetänkt.

Däremot vill vi förordas att allemansfonder skall kunna bestå av färre slag av värdepapper än för närvarande. Redan vid en handfull bolag kan en betydande riskspridning uppnås. Mot bakgrund av lättheten att byta fond ser vi heller inga skäl att bromsa tillkomsten av t.ex. branschinriktade allemansfonder. Vi förordar därför att huvudregeln skall vara att fonden skall innehålla minst fem olika emittenters värdepapper och att ingen emittent skall få svara för mer än 21 % av fondens samlade värde.

I 22 § regleras de företagsanknutna allemansfonderna. Det synes i detta sammanhang vara befogat att utöka placeringsramarna till att även omfatta teckningsoptioner. En alternativ lösning skulle vara formuleringen

"Minst 25 % av en företagsanknuten allemansfonds värde skall placeras i marknadsnoterade värdepapper som har utfärdats av det aktiebolag i vilket de som tillskjuter kapital till fonden är anställda eller ..."

4 Offentliga styrelseledamöters mandattid

4.1 Bankinspektionen

Inte heller har inspektionen något att erinra mot att de av regeringen utsedda styrelseledamöterna i fondbolagen utses för en tid av högst fyra räkenskapsår.

4.2 Fondbolagens Förening

Fondbolagens Förening, till vars yttrande Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen anslutit sig, har i denna fråga anfört. Förslaget om förlängd mandattid för offentliga styrelseledamöter förefaller enligt föreningarnas uppfattning vara en befogad förenkling.

4.3 Svenska sparbanksföreningen

I promemorian föreslås vidare att mandattiden för offentliga styrelseledamöter får förlängas till fyra år mot nuvarande ett år. Eftersom leda-

möterna normalt omväljs leder nuvarande bestämmelse till onödig byråkrati. Sparbanksföreningen anser att förslaget innebär en befogad för-
enkling och tillstyrker förslaget.

Prop. 1992/93:90

Bilaga 6

4.4 Sveriges Föreningsbankers Förbund (SFF)

I förslaget ingår också att ge möjlighet att de av regeringen utsedda ledamöterna i en fondstyrelse får förordnas för en tid av högst fyra år mot idag ett år i taget. Motivet som anges är bl a att detta tar icke obetydliga resurser från regeringskansliet i onödan då det är samma personer som oftast utses år efter år. SFF har inget att invända mot förslaget även om argumentets bärkraft möjligen kan diskuteras.

5 Ikraftträdande m.m.

5.1 Bankinspektionen

Vad avser övergångstiden anser bankinspektionen att den föreslagna tidsperioden på ett år är väl avvägd.

5.2 Fondbolagens Förening

Fondbolagens Förening, till vars yttrande Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen anslutit sig, har anfört.

När det gäller övergångsbestämmelserna vill föreningen framföra följande.

I lagen om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder 3 § stadgas att fondbolag enligt aktiefondslagen (1974:931) skall söka tillstånd enligt nya lagen inom fem månader, alltså senast den 31 maj 1991. Även allemansfönderna förvaltas av fondbolag enligt nämnda lag och bör formellt också söka tillstånd enligt nya lagen. I prop 1989/90:153, s 2 resp 46, konstateras att allemansfönderna skall förbli särreglerade, eftersom de inte anses omfattade av EG-direktivet. Därför föreslås endast följdändringar för allemansfönderna. Med tanke på den relativt korta tid som återstår tills de nya placeringsreglerna skall träda i kraft, vore det önskvärt att fondbolag vars fonders placeringar skall ändras enligt reglerna från den 1 januari 1992 kunde få avvakta med tillståndsansökan till detta datum.

Slutligen, när det gäller övergångstid till de nya riskspridningsreglerna, är det med tanke på fondernas storlek och deras ibland mer koncentrerade innehav önskvärt med en tidsperiod på tolv månader. Detta för att undvika eventuella negativa effekter för värdepappersmarknaden och därmed också för andelsägarna.

Hemställan om ändring av insiderlagen (1990:1342) m.m.*Sammanfattning*

Erfarenheter som vunnits under den tid insiderlagen varit i kraft, samt de kommande förändringar av börslagstiftningen vilka kommer att påverka tillämpningsområdet för insiderlagen, motiverar att man nu gör vissa anpassningar av berörd lagstiftning.

Finansinspektionen hemställer att ansvaret för att föra insiderregistret förs över från Värdepapperscentralen VPC AB (VPC) till Finansinspektionen, att anmälningsskyldigheten till insiderregistret och vissa rutiner med anknytning härtil ändras, att förbudet i vissa fall mot förvaltarregistrering straffsanktioneras, samt att Finansinspektionen i enlighet med intentionerna vid tillkomsten av insiderlagen bereds möjlighet till direkt insyn i det kontobaserade aktiesystemet vid insiderbrottsutredningar.

Finansinspektionen hemställer att de föreslagna ändringarna träder i kraft samtidigt med den nya lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet och den därav föranledda ändringen (1992:557) i insiderlagen (1990:1342).

Inledning

Genom den nya insiderlagen som trädde i kraft den 1 februari 1991 utvidgades förbudet mot insiderhandel till att gälla såväl privatanställda som offentliganställda, inte som tidigare enbart personer med anknytning till aktiemarknadsbolag, och handel med alla typer av fondpapper på värdepappersmarknaden. Lagstiftningen täcker numera såväl aktiemarknad, optionsmarknad som obligations- och penningmarknad. Samtidigt med denna utvidgning av tillämpningsområdet skärptes straffet för brott mot handelsförbudet kraftigt. Insiderlagen följer nära det gällande EG-direktivet på området.

Den nya lagstiftningen ställer stora krav på tillsynsarbetet. Inspektionen har i konsekvens härmed i sin nya organisation inrättat en särskild insiderenhet till vilken under det senaste året rekryterats ett antal kvalificerade utredare med mycket hög kompetens beträffande bl a utredning av ekonomisk brottslighet. Till sin hjälp har insiderenheten ett avancerat elektroniskt marknadsövervakningssystem med direkt uppkoppling till Stockholms fondbörs, OM Stockholm AB och ett par nyhetsbyråer. Stor vikt har också lagts vid att upparbeta kontakter med marknadsplatser och aktörer på marknaden samt att få till stånd flexibla samarbetsformer med utländska tillsynsmyndigheter. Syftet med dessa åtgärder har varit självklara och effekterna har redan noterats i form av

- att handläggningstiden per ärende kortats ned
- att fler utredningar har kunnat bedrivas effektivt samtidigt och då valfritt på ett brett eller smalt plan

- att "samarbete" med åklagare och polis utvecklats smidigt och flexibelt och med tidiga insatser från dessa organ
- att insatser kunnat göras i ett tidigt skede med snabbt informationsutbyte med marknadsplatser och andra aktörer
- att insiderbevakningen nu totalt sett är bättre "i fas" med vad som händer på de olika marknaderna och att information kommer in till enheten från aktörer och andra på marknaden
- samt att den preventiva effekten har ökat väsentligt, bl a genom att fler personer kommer i direkt kontakt med själva "övervaknings- och utredningsapparaten".

Bevisvärigheterna vid denna typ av brottslighet är emellertid påtagliga varför inspektionen, för vilket närmare redogörs nedan, i ett väsentligt avseende hemställer om förändring av regelsystemet för att möjliggöra än effektivare och smidigare informationsinhämtande i utredningssyfte när brottsmisstankar föreligger.

Anmälningsskyldighet till insiderregistret

Från lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden överfördes med vissa förändringar reglerna om att personer med s k insynsställning i aktiemarknadsbolag är anmälningsskyldiga till insiderregistret för eget och vissa närståendes innehav av aktier, konvertibla skuldebrev m m i det egna bolaget.

I propositionen till insiderlagen angavs den bärande tanken bakom anmälningsskyldigheten vara, förutom betydelse för kontrollen av förbudens efterlevnad, att den förmodas minska intresset för otillåten handel. Ett annat syfte med lagen angavs vara att ge offentlig insyn i vissa värdepappersaffärer.

Utvidgat tillämpningsområde

Riksdagen har i juni 1992 antagit den nya lagen om börs och clearingverksamhet. Genom denna lag kommer ensamrätten för Stockholms fondbörs att bedriva fondbörsverksamhet att upphöra, och notering av icke inregistrerade fondpapper att tillåtas vid börser och auktoriserade marknadsplatser. I konsekvens med den nya börslagstiftningen kommer insiderlagens definition av aktiemarknadsbolag att ändras till att avse: "svenskt aktiebolag som utgivit aktier vilka är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats", d v s inte som tidigare enbart bolag med inregistrerade aktier och OTC-bolag.

Genom denna nya definition av aktiemarknadsbolag kommer antalet bolag och därtill hörande personer med insynsställning som omfattas av insiderlagens regler om anmälningsskyldighet att öka kraftigt. Den omedelbara effekten blir att det femtiotal olika bolag vars aktier noteras på den s k O-listan kommer att omfattas av reglerna.

Som ett led i en effektivisering av övervakningen av insiderlagstiftningens efterlevnad infördes i insiderlagen bestämmelsen att insiderregistret skall föras av Värdepapperscentralen VPC AB (VPC) med hjälp av automatisk databehandling. Finansinspektionen är registeransvarig enligt datalagen (1973:289) för insiderregistret och skall på lämplighet sätt underrätta de registrerade om registret. Liksom tidigare är insiderregistret offentligt.

Ursprungligen var avsikten att hela ADB-systemet för insiderregistret skulle utvecklas i VPC:s stordatormiljö. Med hänsyn till de mycket stora utvecklingskostnader detta skulle medföra och till den begränsade tid som stod till buds beslöt dåvarande Bankinspektionen och VPC att utveckla systemet i en kombinerad person- och stordatormiljö, där registret är persondatorbaserat och i vissa fall erhåller information som förs över från VPC:s stordator.

Inspektionen och VPC framhöll dock i en gemensam skrivelse till Finansdepartementet att det valda systemet inte är lika flexibelt som ett traditionellt stordatorsystem och skulle kunna komma att visa sig otillräckligt om förutsättningarna för systemet väsentligt förändrades. Som exempel på fall, då det kombinerade person- och stordatorsystemet inte skulle vara den bästa lösningen och större del av det totala systemet kunna behöva föras över till stordatorn, angavs

- att antalet aktiemarknadsbolag skulle bli avsevärt fler eller kretsen av insiders avsevärt utvidgas genom ny lagstiftning

- att möjlighet skulle införas att göra kontinuerliga jämförelser mot VP-registrets information om insiders innehav

- att förvaltarregistrering av insiderinnehav skulle tillåtas och rapporteringen till insiderregistersystemet ske via VP-systemet.

Anmälningsskyldighetens inträde

Något förenklat uttryckt inträder anmälningsskyldigheten för personer med insynsställning i aktiemarknadsbolag redan när innehavet eller förändring i innehavet uppgår till 200 aktier eller, beträffande med aktier i insiderlagen likställda värdepapper, ett marknadsvärde motsvarande 50.000 kronor.

Befrielse från anmälningsskyldigheten

Med anledning av moderniseringen av insiderregistret har i 9 § insiderlagen införts en möjlighet för Finansinspektionen att ge dispens från anmälningsskyldigheten.

Denna möjlighet har utformats på så sätt att Finansinspektionen kan medge befrielse från anmälningsskyldigheten om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt, närmare bestämt från register som förs med stöd av aktiekontolagen (1989:827), dvs avstämningsregistren hos VPC (jmf 16 § insiderlagen).

Lagstiftaren har ansett att det saknas skäl att kräva manuell anmälan från berörda personer om registrering i insiderregistret av aktieinnehav

och förändringar i innehavet i stället kan ske automatiskt i samband med övriga registreringsåtgärder som sker vid aktietransaktioner i avstämningsregistren hos VPC (prop 1990/91:41, s 58). För att möjliggöra en sådan automatisk registrering har det i aktiekontolagen införts en bestämmelse (5 kap 5 §) med innebörden att uppgifter som skall anmälas enligt 9 § insiderlagen får utlämnas till insiderregistret genom automatisk databehandling.

I propositionen till insiderlagen (s 100) påpekade departementschefen att vid sådan automatisk registrering efter dispens kommer rapporteringen att kunna ske inom avsevärt kortare tid än 14 dagar (som är den i lagen angivna tidsfristen för anmälningar).

Det är att märka att den lagtekniska lösning lagstiftaren valt förutsätter en frivillig medverkan från den person med insynsställning som skall omfattas av dispensen. Lagtexten uppställer visserligen inte något krav på ansökan eller annan aktivitet från den anmälningsskyldiges sida för att erhålla dispens, men för att sådan skall kunna ges måste Finansinspektionen / VPC erhålla kännedom om vilka personer som är närstående till den anmälningsskyldige enligt 10 § insiderlagen.

Dispens kan tills vidare endast omfatta *aktier* i VP-systemet och inte t ex konvertibler eftersom avstämningsregistren hos VPC inte innehåller uppgift om marknadsvärdet. Anmälningsskyldigheten beträffande med aktier likställda instrument inträder vid ett marknadsvärde på 50.000 kronor. Instrumentet som ligger utanför VP-systemet, t ex aktieoptioner och terminer, kan inte heller omfattas av sådan dispens.

På grund av VP-systemets konstruktion får berörda aktier inte ägas med samäganderätt, vare sig av insidern eller av någon denne närstående vars innehav enligt 10 § insiderlagen omfattas av anmälningsskyldigheten, om dispens skall kunna medges.

Samtliga närstående fysiska och juridiska personer vars innehav enligt 10 § insiderlagen omfattas av insiderns anmälningsskyldighet måste av insidern anmälas för registrering så att uppgifter kan överföras även från deras VP-konton till insiderregistret. Detta gäller även sådana personer som blir närstående efter det att dispens medgivits.

Önskemål om anpassning till vunna erfarenheter

Den delade rollen mellan Finansinspektionen och VPC liksom anmälningsreglernas utformning har under det gångna året visat sig medföra stora administrativa nackdelar. Automatiseringen av registret har medfört ett ökat krav på exakthet vid uppgiftslämnandet. Ett mycket stort antal anmälningar har visat sig innehålla sådana brister att de inte har kunnat registreras utan tidsödande kontroller och utredningar. I många fall har VPC inte självständigt kunna bedöma kvaliteten på de gjorda anmälningarna utan vänt sig till Finansinspektionen för att få hjälp. Detta har medfört att oväntat stora personella insatser har fått göras från inspektionens sida. Dessa insatser har på ett oacceptabelt sätt tagit resurser från inspektionens insiderbrottsutredande verksamhet.

Mot bakgrund av de hanteringsproblem som redogjorts för ovan och den beslutade ökningen av tillämpningsområdet för anmälningsreglerna vill Finansinspektionen med skärpa förordra vissa förändringar av dessa regler.

Med hänsyn till de angivna syftena för insiderregistret kan ifrågasättas om anmälningsskyldigheten för de personer som har insynsställning i aktiemarknadsbolagen skall ligga på en så pass låg nivå som den nuvarande.

Finansinspektionen förordar ett system där kretsen av personer med insynsställning bevaras, men där

* gränsvärdena för dessa personers anmälningsskyldighet höjs på så sätt att den personliga anmälningsskyldigheten inträder för eget och vissa närståendes innehav när detta sammantaget uppgår till

en (1) procent av aktiekapitalet i bolaget eller, beträffande med aktier likställda värdepapper, ett marknadsvärde motsvarande 250.000 kronor.

* alla affärer oberoende av antal eller värde skall anmälas av den person som ligger över gränsvärdena.

En sådan begränsning skulle medföra att kretsen av idag anmälningsskyldiga personer med insynsställning i aktiemarknadsbolag skulle minska från ca 4 600 personer till drygt 600 personer. Därtill kommer att kretsen av registrerade närstående personer skulle minska i motsvarande mån.

Genom de föreslagna ändringarna skulle registret och arbetet kring detta bli hanterligare och Finansinspektionens resurser användas på ett mer ändamålsenligt sätt utan att i och för sig det angivna syftet med offentlighet kring vissa värdepappersaffärer behöver anses åsidosatt. Härtill kommer att man genom att minska den totala volymen av registret minska den ovan berörda risken att behöva överflytta en större del av det totala insiderregistersystemet till stordatormiljön, med de väsentligt ökade kostnader och utvecklingsinsatser det skulle föra med sig.

Finansinspektionen, som redan idag är registeransvarig enligt datalagen, anser vidare att insiderlagen bör ändras på så sätt att det formella ansvaret att föra insiderregistret förs över från VPC till Finansinspektionen. Detta skulle möjliggöra för inspektionen att på ett smidigt sätt kunna välja mellan att utnyttja egen personal för registrering och systemunderhåll m.m., eller vid behov anlita utomstående (t ex VPC). Härigenom skulle klara kostnadsbesparingar kunna göras för Finansinspektionen. En sådan överföring skulle också innebära ett naturligare och lättare sätt för inspektionen att utöva sitt registeransvar.

Förbud mot förvaltarregistrering i vissa fall

En fråga som hör nära samman både med insiderregistrets funktion och Finansinspektionens insiderbrottsutredande verksamhet är förbudet i 8 § sista stycket insiderlagen, enligt vilket en person med insynsställning eller en honom närstående person som anges i 10 § första stycket insiderlagen, inte får ha sina aktier i aktiemarknadsbolaget förvaltarregistrerade.

Bakgrunden till förbudet mot förvaltarregistrering är VPC:s roll att föra insiderregistret med hjälp av ADB och att det enligt lagstiftarens bedöm-

ning inte ansågs tekniskt möjligt för VPC att ha direktkontakt med förvaltarens register över ägarna till de förvaltarregistrerade aktierna vilket fördröjer uppdateringen av insiderregistret (prop. 1990/91:42, s. 59). Ett sätt att undvika detta bedömdes vara att inte tillåta personer som är anmälningsskyldiga och dem närstående att ha sina aktier förvaltarregistrerade. Insiderregistret skulle därmed innehålla de dagsaktuella uppgifterna om aktieägarna och gjorda transaktioner, vilket bedömdes skulle avsevärt underlätta ett snabbt och effektivt utredningsförfarande vid misstanke om insiderbrott (ibid).

Det bör dock poängteras att förbudet mot förvaltarregistrering inte i och för sig medför att uppgifterna i insiderregistret skulle bli dagsaktuella. Aktualiteten styrs dels av sättet för uppdatering av registret, dels av tidsfristen för anmälan till registret.

Förbudet bör straffsanktioneras

Erfarenheterna under det gångna året visar att förbudet i många fall inte efterlevs. Förvaltarregistrering omöjliggör utnyttjandet av den tidigare beskrivna automatiska överföringsrutinen från vp-systemet till insiderregistret, samt försvårar i hög grad inspektionens utredningar av misstänkta brott mot insiderlagens handelsförbud.

Insiderlagens förbud mot förvaltarregistrering bör därför enligt Finansinspektionens uppfattning straffsanktioneras på samma nivå som brott mot anmälnings- och uppgiftsskyldigheten. Sådant brott som begås uppsåtligt eller av oaktsamhet kan bestraffas med böter eller fängelse i högst sex månader.

Finansinspektionen har från representanter för fondhandeln under hand mottagit starka önskemål om en ordning som skulle möjliggöra för värdepappersinstituten att på nytt kunna erbjuda även personer med insynsställning och deras närstående förvaltarregistrering av deras innehav av aktier m.m. i aktiemarknadsbolagen.

En lösning som skisserats och som i viss utsträckning skulle kunna möjliggöra detta kunde vara att utöka Finansinspektionens möjlighet att lämna dispens från anmälningskyldigheten till sådana fall där motsvarande uppgifter kunde erhållas från sådan förvaltare som inspektionen kunde godtaga, och att i dessa fall således göra undantag från det stadgade förbudet mot förvaltarregistrering.

Finansinspektionen ställer sig positiv till en lösning av skisserat slag. Innan en sådan lösning genomförs bör dock de rättsliga förutsättningarna härför utredas närmare t ex avseende det rättsliga förhållandet mellan den anmälningskyldige respektive dennes närstående och förvaltaren, den anmälningskyldiges straffrättsliga ansvar m.m. Likaså bör de praktiska förutsättningarna utredas närmare, t ex beträffande de datormässiga anpassningar som kan behöva göras hos förvaltare och hos VPC / Finansinspektionen, samt beträffande täckning av de kostnader som kan uppkomma.

Finansinspektionen finner det också angeläget att inspektionen i enlighet med intentionerna vid tillkomsten av insiderlagen nu bereds möjlighet till direkt insyn i avstämningsregistren inom vp-systemet via egen terminal.

Samtidigt med den nya insiderlagen infördes i 5 kap. 5 § första stycket aktiekontolagen en bestämmelse som fastslår att de myndigheter som utreder överträdelse mot reglerna i insiderlagen har rätt till upplysningar ur ett avstämningsregister.

I ett förslag till lagrådsremiss (av förslag till insiderlagen och ändring av aktiekontolagen) förutsattes i specialmotiveringen att uppgifterna skulle kunna inhämtas av utredande personal på myndigheterna genom direkt dataterminalkontakt.

I yttrande över förslaget till lagrådsremiss påpekade Datainspektionen, som i och för sig inte hade någon invändning mot att dåvarande Bankinspektionen och åklagare gavs insyn i VPC:s avstämningsregister, att frågan om VPC:s rätt att genom terminal lämna ut uppgifter ur ett avstämningsregister fick anses vara uttömmande reglerad i 5 kap. 3 § aktiekontolagen (som behandlar s.k. storplacerares möjligheter till direktinsyn på sina egna konton med hjälp av terminal).

Datainspektionen anförde att en utvidgning av denna rätt till inspektionen och åklagare därför förutsatte att en bestämmelse härom togs in i aktiekontolagen. Den ovan återgivna skrivningen i utkastet till specialmotiveringen ströks därefter.

Det är enligt Finansinspektionens uppfattning nu lämpligt att genomföra den ursprungligen tänkta insynsmöjligheten fullt ut, särskilt mot bakgrund av vad som anförts ovan beträffande ökad effektivitet och snabbhet när det gäller utredning av misstänkta insiderbrott.

Det kan tilläggas att den tekniska uppkoppling som krävs redan finns mellan VPC och Finansinspektionen för inspektionens insyn och kontroll (enligt aktiekontolagen) av de kontoförande institutens s.k. likvidhantering inom vp-systemet.

Hemställan om lagändring/Förslag till utformning

Mot bakgrund av vad som anförts ovan hemställer Finansinspektionen att berörd lagstiftning ändras på så sätt att

- ansvaret för att föra insiderregistret förs över på Finansinspektionen
 - * genom att ordet "värdepapperscentralen" ersätts av ordet "Finansinspektionen" i 14-16 §§ insiderlagen
- gränserna för anmälningsskyldigheten till insiderregistret höjs
 - * genom att gränsvärdena i 9 § tredje stycket andra punkten insiderlagen höjs till en (1) procent av aktiekapitalet respektive ett marknadsvärde motsvarande 250.000 kr, samt genom att den därpå följande (nuvarande tredje) punkten upphävs
- förbudet mot förvaltarregistrering straffsanktioneras på samma nivå som brott mot anmälnings- och uppgiftsskyldigheten
 - * genom att det i 22 § första stycket insiderlagen införs en fjärde punkt med lydelsen "bryter mot förbudet i 8 § sista stycket"

- Finansinspektionen bereds möjlighet till direkt insyn i avstämningsregistren inom det kontobaserade aktiesystemet

- * genom att 5 kap. 5 § aktiekontolagen ändras och ges en lydelse med innebörden att, när det föreligger misstanke om brott mot insiderlagen, Finansinspektionen och åklagare kostnadsfritt från VPC kan inhämta uppgifter om ett avstämningsregisters innehåll och att dessa uppgifter kan inhämtas via dataterminal.

Vid en förändring av 14-16 §§ insiderlagen bör av utrednings- och bevis tekniska skäl då samtidigt 14 och 15 §§ kompletteras med en föreskrift att bolagen utan dröjsmål till Finansinspektionen skall sända *bevis* om att respektive person tagit emot underrättelsen från bolaget. Sådant bevis kan utgöras t ex av en kvitterad kopia av underrättelsen. Detta förslag hänger i och för sig inte samman med registrets omfång eller med ansvaret för dess förande men underrättelsen utgör förutsättning för anmälningsskyldighetens inträde för denna personkategori och från bevis teknisk synpunkt utgör ett sådant bevis en absolut förutsättning för att straffrättsligt ansvar skall kunna göras gällande mot berörda personer för brott mot anmälningsskyldigheten. Det kan nämnas att en föreskrift om skyldighet för bolaget att till Bankinspektionen sända kopia av den då föreskrivna underrättelsen fanns i den tidigare lagen om värdepappersmarknaden.

Med hänsyn till att den ovan nämnda nya börslagstiftningen - och den därmed sammanhängande utvidgningen av tillämplighetsområdet för reglerna om anmälningsskyldighet till insiderregistret - träder i kraft den 1 januari 1993 (eller den tidigare dag regeringen bestämmer) är det ett mycket starkt önskemål att de av inspektionen nu föreslagna förändringarna skulle kunna träda i kraft vid samma tidpunkt.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören efter föredragning av Anders Backman. I den slutliga handläggningen har också deltagit avdelningschefen Kjell Arvidsson och enhetschefen Bernt Magnusson.

Anders Sahlén

Anders Backman

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1992-10-27

Närvarande: justitierådet Per Jermsten, regeringsrådet Stig von Bahr, justitierådet Inger Nyström.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 20 oktober 1992 har regeringen på hemställan av statsrådet Lundgren beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1983:890) om allemanssparande,
2. lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
3. lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder,
4. lag om ändring i insiderlagen (1990:1342),
5. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
6. lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342),
7. lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

Förslagen har inför lagrådet föredragits av t.f. departementsrådet Göran Haag.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

RÅDETS DIREKTIV

av den 20 december 1985

om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)

(85/611/EEG)

**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV**

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommittens yttrande³, och

med beaktande av följande:

Medlemsstaternas författningsregler beträffande företag för kollektiva investeringar varierar avsevärt, särskilt i fråga om de skyldigheter och den övervakning som gäller för sådana företag. Dessa olikheter inverkar negativt på villkoren för konkurrens mellan företagen och ger inte likvärdigt skydd för andelsägarna.

Nationella författningar avseende företag för kollektiva investeringar bör samordnas i syfte att inom gemenskapen utjämna villkoren för konkurrens mellan dessa företag och samtidigt tillförsäkra andelsägarna ett effektivare och enhetligare skydd. Sådan samordning kommer att underlätta för ett företag för kollektiva investeringar hemmahörande i en medlemsstat att utbjuda sina andelar i andra medlemsstater.

Förverkligandet av dessa målsättningar kommer att göra det lättare att ta bort de hinder som finns mot fri omsättning inom gemenskapen av andelar i företag för kollektiva investeringar och en sådan samordning kommer att bidra till att skapa en europeisk kapitalmarknad.

Med hänsyn till dessa målsättningar bör gemensamma grundregler införas om auktorisation, tillsyn, organisation och verksamheter för medlemsstaternas företag för kollektiva investeringar hemmahörande i medlemsstaterna och för den information de skall offentliggöra.

Sådana gemensamma regler ger en tillräcklig garanti för att medlemsstaternas företag för kollektiva investeringar, med iakttagande av vad som skall gälla beträffande kapitalrörelser, skall kunna utbjuda sina andelar i andra medlemsstater utan att dessa skall ha möjlighet att för företagen eller deras andelar tillämpa några andra bestämmelser än sådana som faller utanför direktivets tillämpningsområde. Ett företag för kollektiva investeringar som utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat än där företaget hör hemma, skall dock vidta alla åtgärder som krävs för att andelsägarna där skall kunna utöva sina finansiella rättigheter utan svårighet och få tillgång till nödvändig information.

Samordningen av medlemsstaternas lagstiftning skall till en början begränsas till att avse företag för kollektiva investeringar av icke sluten typ som utbjuder sina andelar till allmänheten inom gemenskapen och som har som enda syfte att investera i överlåtbara värdepapper (dvs. väsentligen överlåtbara värdepapper som är officiellt noterade vid fondbörser eller liknande reglerade marknadsplatser). Regleringen av företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av direktivet erbjuder en mängd problem som måste lösas med hjälp av andra bestämmelser, och sådana företag kommer följaktligen att bli föremål för samordning i ett senare skede. I avvaktan på sådan samordning får varje enskild medlemsstat bl.a. från direktivets tillämpningsområde undanta kategorier av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) som har speciell placerings- och upplåningsinriktning och upptälla särskilda regler för dessa företags verksamhet inom den medlemsstaten.

Den fria marknadsföringen av andelar som utgivits av fondföretag som fått tillstånd att placera upp till 100% av sina tillgångar i överlåtbara värdepapper från samma emittent (stat, lokal myndighet, etc.) får varken direkt eller indirekt åstadkomma störningar i kapitalmarknadens funktion eller medlemsstaternas finansiering eller skapa ekonomiska situationer av det slag som artikel 68.3 i fördraget avser att förhindra.

Hänsyn bör tas till de särskilda omständigheter som råder beträffande de finansiella marknaderna i Grekland och Portugal

¹ EGT nr C 171, 26.7.1976, s. 1.

² EGT nr C 57, 7.3.1977, s. 31.

³ EGT nr C 75, 26.3.1977, s. 10.

genom att dessa länder medges en förlängd frist för att genomföra detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser och räckvidd

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall tillämpa detta direktiv på företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (här nedan kallade fondföretag) hemmahörande inom staternas territorier.

2. Vid tillämpning av detta direktiv skall, om inte annat följer av artikel 2, med *fondföretag* avses företag

— som har till enda syfte att företa kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om riskspridning,

och

— vars andelar på begäran av innehavarna återköps eller inlöses med medel ur företagets tillgångar. En åtgärd som ett fondföretag vidtar för att säkra att börsvärdet av dess andelar inte i någon väsentlig mån avviker från andelarnas nettovärde skall jämföras med återköp eller inlösen.

3. Sådana företag kan bildas med stöd av lag, antingen på kontraktsrättslig grund (som värdepappersfonder förvaltade av förvaltningsföretag) eller enligt trustlagstiftning (som "unit trusts") eller på bolagsrättslig grund (som investeringsbolag).

Vid tillämpningen av detta direktiv skall med *värdepappersfonder* avses även "unit trusts".

4. Detta direktiv skall emellertid inte tillämpas på investeringsbolag vars tillgångar via dotterbolag är placerade huvudsakligen i annat än överlåtbara värdepapper.

5. Medlemsstaterna skall förbjuda fondföretag för vilka detta direktiv gäller att ombilda sig till sådant företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av direktivets bestämmelser.

6. Med förbehåll för bestämmelserna om kapitalrörelser och bestämmelserna i artiklarna 44, 45 och 52.2 får en medlemsstat, i de avseenden som regleras i detta direktiv, inte tillämpa andra bestämmelser för fondföretag hemmahörande i en annan medlemsstat, eller för andelar som utgivits av sådana företag, i de fall de utbjuder sina andelar inom medlemsstatens territorium.

7. Bestämmelserna i punkt 6 hindrar inte en medlemsstat att på fondföretag hemmahörande i den egna staten ställa krav som är strängare eller som går utöver vad som föreskrivs i

artikel 4 och följande artiklar, förutsatt att kraven är generellt tillämpbara och inte står i strid med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 2

1. Följande företag skall inte anses som fondföretag i direktivets mening:

— Fondföretag av sluten typ.

— Fondföretag som anskaffar kapital utan att marknadsföra sina andelar till allmänheten inom gemenskapen eller någon del av den.

— Fondföretag vars andelar enligt fondbestämmelserna eller bolagsordningen får säljas endast till allmänheten i icke-medlemsländer.

— Kategorier av fondföretag enligt vad som föreskrivs av medlemsstater där företagen hör hemma och för vilka bestämmelserna i avdelning V och artikel 36 inte är ändamålsenliga med hänsyn till den placerings- och upplåningsinriktning som företagen har.

2. Senast fem år efter genomförandet av detta direktiv skall kommissionen överlämna en rapport till rådet över tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1, särskilt dess fjärde strecksats. Om så erfordras skall kommissionen föreslå lämpliga åtgärder för att utöka bestämmelsernas tillämpningsområde.

Artikel 3

Vid tillämpningen av detta direktiv skall ett fondföretag anses hemmahörande i den medlemsstat där investeringsbolaget eller förvaltningsbolaget har sitt stadgeenliga säte; medlemsstaterna skall föreskriva att företagets huvudkontor skall vara beläget i samma medlemsstat som dess stadgeenliga säte.

AVSNITT II

Auktorisation av fondföretag

Artikel 4

1. Inget fondföretag får bedriva verksamhet utan auktorisation av behöriga myndigheter i den medlemsstat där företaget hör hemma (i fortsättningen kallade "behöriga myndigheter").

Auktorisationen skall gälla i samtliga medlemsstater.

2. En värdepappersfond får auktoriseras endast om de behöriga myndigheterna godkännt förvaltningsbolaget, fondbestämmelserna och valet av förvaringsinstitut. Ett investeringsbolag får auktoriseras endast om de behöriga myndigheterna godkännt både dess bolagsordning och valet av förvaringsinstitut.

3. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett fondföretag, om de som ingår i den verkställande ledningen för

förvaltningsbolaget, investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet inte har erforderlig vandel eller om de saknar tillräcklig erfarenhet för att kunna utföra sina uppgifter. För detta ändamål skall de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättas om namnen på personer i sådan ledande ställning samt namnen på var och en som efterträder dem.

Med den verkställande ledningen avses de personer som, i enlighet med lag eller annan författning eller bolagsordning, företräder förvaltningsbolaget, investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet eller som faktiskt bestämmer verksamhetsinriktningen för sådana företag.

4. Utan de behöriga myndigheternas godkännande får varken förvaltningsbolaget eller förvaringsinstitutet bytas ut, eller fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning ändras.

AVSNITT III

Bestämmelser om värdepappersfonders organisation

Artikel 5

Ett förvaltningsbolag skall ha finansiella resurser som är tillräckliga för att bolaget skall kunna bedriva sin verksamhet på ett effektivt sätt och uppfylla sina förpliktelser.

Artikel 6

Ett förvaltningsbolag får inte ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag.

Artikel 7

1. Tillgångarna i en värdepappersfond skall förvaras hos ett förvaringsinstitut.

2. Ett förvaringsinstituts ansvarighet enligt artikel 9 skall gälla oberoende av om institutet anförtrött förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar till någon annan.

3. Ett förvaringsinstitut skall vidare

a) tillse att försäljning, utgivning, återköp, inlösen och makulering av andelar som sker på uppdrag av en värdepappersfond eller ett förvaltningsbolag genomförs i enlighet med lag eller annan författning och med fondbestämmelserna,

b) tillse att andelarnas värde beräknas i enlighet med lag eller annan författning och med fondbestämmelserna,

c) verkställa förvaltningsbolagets instruktioner såvida inte dessa strider mot lag eller annan författning eller mot fondbestämmelserna,

d) tillse att ersättningar för transaktioner som berör en värdepappersfonds tillgångar inbetalas till institutet inom sedvanlig tid,

e) tillse att en värdepappersfonds intäkter används i enlighet med lag eller annan författning och med fondbestämmelserna.

Artikel 8

1. Ett förvaringsinstitut skall antingen ha sitt stadgeenliga säte i samma medlemsstat som förvaltningsbolaget eller vara etablerat där om det har sitt stadgeenliga säte i en annan medlemsstat.

2. Ett förvaringsinstitut skall stå under offentlig tillsyn. Det skall också kunna ställa erforderliga ekonomiska garantier samt besitta tillfredsställande sakkunskap och kompetens för att kunna effektivt bedriva verksamhet som förvaringsinstitut och uppfylla därmed förenade åtaganden.

3. Medlemsstaterna skall bestämma vilka av de kategorier av institut som avses i punkt 2 som skall kunna utses till förvaringsinstitut.

Artikel 9

Ett förvaringsinstitut skall i enlighet med den nationella lagstiftningen i den stat där förvaltningsbolaget har sitt stadgeenliga säte vara ansvarigt mot förvaltningsbolaget och andelsägarna för förluster som drabbar dem som följd av att institutet allvarligt försummat sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt. Detta ansvar kan av andelsägarna åberopas antingen direkt eller indirekt genom förvaltningsbolaget, beroende på hur rättsförhållandet mellan förvaringsinstitutet, förvaltningsbolaget och andelsägarna är utformat.

Artikel 10

1. Ett företag får inte samtidigt vara förvaltningsbolag och förvaringsinstitut.

2. Förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet skall utföra sina respektive uppgifter självständigt och uteslutande i andelsägarnas intresse.

Artikel 11

Villkoren för utbyte av förvaltningsbolaget eller förvaringsinstitutet skall, liksom regler till skydd för andelsägare vid sådana utbyten, föreskrivas i lag eller annan författning eller anges i fondbestämmelserna.

AVSNITT IV

Bestämmelser om investeringsbolags organisation och om deras förvaringsinstitut

Artikel 12

Medlemsstaterna skall bestämma vilken rättslig form ett investeringsbolag skall ha. Ett investeringsbolag skall ha ett så stort inbetalt kapital att det kan bedriva verksamheten effektivt och uppfylla sina förpliktelser.

Artikel 13

Ett investeringsbolag får inte bedriva andra verksamheter än de som anges i artikel 1.2.

Artikel 14

1. Ett investeringsbolags tillgångar skall förvaras hos ett förvaringsinstitut.

2. Ett förvaringsinstituts ansvarighet enligt artikel 16 skall gälla oberoende av om institutet anförtrott förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar till någon annan.

3. Ett förvaringsinstitut skall vidare

- a) tillse att försäljning, utgivning, återköp, inlösen och makulering av andelar, som sker av eller på uppdrag av ett investeringsbolag, genomförs i enlighet med lag eller annan författning och med bolagsordningen,
- b) tillse att ersättningar för transaktioner som berör ett bolags tillgångar inbetalas till institutet inom sedvanlig tid,
- c) tillse att ett bolags intäkter används i enlighet med lag eller annan författning och med bolagsordningen.

4. En medlemsstat får besluta att investeringsbolag som hör hemma i den staten och som utbjuder sina andelar uteslutande på en eller flera fondbörser där andelarna är officiellt noterade, inte skall vara skyldiga att anlita förvaringsinstitut som avses i detta direktiv.

Artiklarna 34, 37 och 38 skall inte gälla sådana bolag som nu sagts. Bestämmelserna om värdering av sådana bolags tillgångar måste emellertid vara angivna i lag eller annan författning eller i bolagsordningen.

5. En medlemsstat får bestämma att investeringsbolag som hör hemma i den staten och som utbjuder minst 80% av sina andelar på en eller flera fondbörser, vilka finns angivna i deras bolagsordningar, inte skall vara skyldiga att ha förvaringsvar-

ingsinstitut som avses i detta direktiv, förutsatt att deras andelar noteras officiellt på fondbörserna i de medlemsstater där andelarna utbjuds, och att varje transaktion som ett sådant investeringsbolag kan komma att göra utanför fondbörserna sker uteslutande till börskurs. I ett investeringsbolags bolagsordning skall anges en fondbörs i varje land där andelar utbjuds och vars kursnotering skall vara bestämmande för de priser som skall gälla vid transaktioner som bolaget genomför utanför fondbörser i det landet.

En medlemsstat får utnyttja den möjlighet som ges i föregående stycke endast om den finner att andelsägarna har ett skydd som är likvärdigt med det som tillkommer andelsägare i fondföretag med förvaringsinstitut som avses i detta direktiv.

Sådana bolag och de bolag som avses i punkt 4 skall särskilt

- a) i sina bolagsordningar ha uppgift om grunderna för beräkning av andelarnas nettovärde, om beräkningsgrunderna inte finns angivna i lag eller annan författning,
- b) agera (intervenera) på marknaden för att hindra att marknadsvärdet för andelarna avviker mer än 5% från nettovärdet,
- c) fastställa andelarnas nettovärde, lämna uppgift om nettovärdet till de behöriga myndigheterna minst två gånger per vecka och offentliggöra uppgifter om nettovärdet två gånger per månad.

Minst två gånger per månad skall en oberoende revisor kontrollera att andelarnas värde beräknas i enlighet med lag eller annan författning och med bolagsordningen. Vid sådana tillfällen skall revisorn kontrollera att bolagets tillgångar är placerade i enlighet med lag eller annan författning och med bolagsordningen.

6. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de investeringsbolag för vilka särregler, medgivna enligt punkterna 4 och 5, tillämpas.

Kommissionen skall senast inom fem år från det att detta direktiv genomförts underrätta kontaktkommittén om tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 4 och 5. När kontaktkommitténs yttrande erhållits skall kommissionen, om det behövs, föreslå lämpliga åtgärder.

Artikel 15

1. Ett förvaringsinstitut skall antingen ha sitt stadgeenliga säte i samma medlemsstat som investeringsbolaget eller vara etablerat där om det har sitt stadgeenliga säte i en annan medlemsstat.

2. Ett förvaringsinstitut skall stå under offentlig tillsyn. Det skall också kunna ställa erforderliga ekonomiska garantier samt

besitta tillfredsställande sakkunskap och kompetens för att kunna effektivt bedriva verksamhet som förvaringsinstitut och uppfylla därmed förenade åtaganden.

3. Medlemsstaterna skall bestämma vilka av de kategorier av institut som avses i punkt 2 som skall kunna utses till förvaringsinstitut.

Artikel 16

Ett förvaringsinstitut skall i enlighet med den nationella lagstiftningen i den stat där investeringsbolaget har sitt stadgeenliga säte vara ansvarigt mot investeringsbolaget och andelsägarna för förluster som drabbar dem som följd av att institutet allvarligt försummat sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt.

Artikel 17

1. Ett företag får inte samtidigt vara investeringsbolag och förvaringsinstitut.

2. Ett förvaringsinstitut skall vid utförande av sina uppgifter handla uteslutande i andelsägarnas intresse.

Artikel 18

Villkoren för utbyte av förvaringsinstitut skall, liksom regler till skydd för andelsägarna vid sådana utbyten, föreskrivas i lag eller annan författning eller anges i investeringsbolagets bolagsordning.

AVSNITT V

Placeringsbestämmelser för fondföretag

Artikel 19

1. En värdepappersfonds eller ett investeringsbolags tillgångar får placeras endast i

- a) överlåtbara värdepapper som är officiellt noterade på en fondbörs i en medlemsstat, och/eller
- b) överlåtbara värdepapper som är föremål för handel på någon annan reglerad marknad i en medlemsstat och vilken marknadsplats fungerar fortlöpande och är erkänd och öppen för allmänheten, och/eller
- c) överlåtbara värdepapper som är officiellt noterade på en fondbörs i en icke-medlemsstat eller som är föremål för handel på någon annan reglerad marknadsplats i en icke-medlemsstat och vilken marknadsplats fungerar fortlöpande och är erkänd och öppen för allmänheten, förutsatt att valet av fondbörs eller annan marknadsplats godkänts av de behöriga myndigheterna eller är reglerat i lag eller annan författning eller i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning, och/eller

d) överlåtbara värdepapper som nyligen emitterats, förutsatt att

- emissionsvillkoren omfattar en förbindelse att ansökan skall göras om officiell notering på en fondbörs eller någon annan reglerad marknadsplats, som fungerar fortlöpande och är erkänd och öppen för allmänheten, förutsatt att valet av fondbörs eller annan marknadsplats godkänts av de behöriga myndigheterna eller är reglerat i lag eller annan författning eller i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning
- garantier föreligger för att sådan notering sker inom ett år från emissionsstillfället.

2. Dock gäller att

- a) ett fondföretag får placera högst 10% av sina fondtillgångar i andra överlåtbara värdepapper än de som avses i punkt 1,
- b) en medlemsstat får föreskriva att ett fondföretag får placera högst 10% av sina tillgångar i fordringsbevis som med hänsyn till sin natur kan jämföras med överlåtbara värdepapper och för vilka bland annat gäller att de är överlåtbara och likvida och vars värde kan nöjaktigt bestämmas när som helst eller i vart fall så ofta som sägs i artikel 34,
- c) ett investeringsbolag får förvärva lös och fast egendom som det behöver för sin verksamhet,
- d) ett fondföretag inte får förvärva ädla metaller eller värdepapper inlösbare i sådana metaller.

3. Summan av placeringar som nämns i punkt 2 a och b får aldrig motsvara mer än 10% av ett fondföretags tillgångar.

4. Värdepappersfonder och investeringsbolag får ha kompletterande likvida tillgångar.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall tillställa kommissionen

- a) senast på den dag detta direktiv genomförs förteckningar över skuldebrev som de med stöd av artikel 19.2 b avser att jämföras med överlåtbara värdepapper, varvid dessa skuldebrevs natur och skälen för beslutet skall anges,
- b) närmare upplysningar om alla ändringar de avser att göra i förteckningar enligt a eller om andra instrument som de avser att jämföras med överlåtbara värdepapper, med angivande av skälen.

2. Kommissionen skall genast till övriga medlemsstater vidarebefordra denna information jämte de kommentarer som bedöms erforderliga. Sådana underrättelser kan göras till föremål för övervakningen i kontaktkommittén i den ordning som föreskrivs i artikel 53.4.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna får ge fondföretag tillstånd att använda sig av sådan teknik och sådana instrument som hänför sig till överlåtbara värdepapper under de villkor och inom de ramar staterna föreskriver, förutsatt att sådan teknik och sådana instrument används i syfte att åstadkomma en effektiv förvaltning av värdepappersportföljen.

2. Medlemsstaterna får också ge fondföretag tillstånd att vid förvaltningen av sina tillgångar och skulder utnyttja sådan teknik och sådana instrument som syftar till att ge skydd mot valutarisker.

Artikel 22

1. Ett fondföretag får placera högst 5% av fondtillgångarna i överlåtbara värdepapper med samme utgivare.

2. Medlemsstaterna får höja den gräns som anges i punkt 1 till högst 10%. I den mån fondföretaget placerar mer än 5% av fondtillgångarna i överlåtbara värdepapper med samme utgivare, får det sammanlagda innehavet av sådana placeringar inte överstiga 40% av fondtillgångarna.

3. Medlemsstaterna får höja den gräns som anges i punkt 1 till högst 35% om de överlåtbara värdepapperen är utgivna eller garanterade av en medlemsstat, av dess lokala myndigheter, av en icke-medlemsstat eller av offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.

Artikel 23

1. Utan hinder av artikel 22, med förbehåll för artikel 68.3 i fördraget, får medlemsstaterna ge fondföretag tillstånd att med tillämpning av principen om riskspridning placera upp till 100% av fondtillgångarna i olika överlåtbara värdepapper utgivna eller garanterade av en medlemsstat, dess lokala myndigheter, en icke-medlemsstat eller offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.

De behöriga myndigheterna får medge sådana undantag endast om de finner att andelsägarna i fondföretaget har ett skydd likvärdigt med det som tillkommer andelsägarna i fondföretag som iakttar de gränsvärden som anges i artikel 22.

Ett sådant fondföretag skall inneha värdepapper från minst sex olika emissioner, varvid dock skall gälla att värdepapper från en och samma emission inte får motsvara mer än 30% av de samlade fondtillgångarna.

2. Fondbestämmelserna eller bolagsordningarna för de fondföretag som avses i punkt 1 skall innehålla uttrycklig uppgift om de stater, lokala myndigheter och offentliga

internationella organ som utger eller garanterar sådana värdepapper i vilka fondföretaget avser att placera mer än 35% av fondtillgångarna; sådana fondbestämmelser och bolagsordningar måste godkännas av behöriga myndigheter.

3. De fondföretag som avses i punkt 1 skall vidare i sina prospekt och reklamprosytyper på framträdande plats omnämna tillståndet och ange de stater, lokala myndigheter och/eller offentliga internationella organ i vars värdepapper de har för avsikt att placera eller har placerat mer än 35% av fondtillgångarna.

Artikel 24

1. Ett fondföretag får inte förvärva fondandelar i andra företag för kollektiva investeringar av den öppna typen, såvida dessa inte är företag för kollektiva investeringar i den betydelse som avses i första och andra strecksatserna i artikel 1.2.

2. Ett fondföretag får placera högst 5% av sina tillgångar i andelar i sådana företag för kollektiva investeringar.

3. Placeringar i andelar i en värdepappersfond som förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat företag med vilket förvaltningsbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande får tillåtas endast om det rör sig om en fond som, i enlighet med sina fondbestämmelser, har specialiserat sig på placeringar inom ett visst geografiskt område eller en viss ekonomisk sektor och förutsatt att sådana placeringar medges av de behöriga myndigheterna. Tillstånd skall ges endast om fonden har meddelat sin avsikt att utnyttja denna möjlighet och möjligheten uttryckligen angivits i dess fondbestämmelser.

Ett förvaltningsbolag får inte debitera några avgifter eller kostnader för transaktioner som hänför sig till en viss värdepappersfonds andelar i fall där några av en värdepappersfonds tillgångar är placerade i andelarna i en annan värdepappersfond som förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat bolag med vilket förvaltningsbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande.

4. Punkt 3 skall även gälla i fall där ett investeringsbolag förvärvar fondandelar i ett annat investeringsbolag till vilket det är anknutet på det sätt som anges i punkt 3.

Punkt 3 skall även gälla i fall där ett investeringsbolag förvärvar andelar i en värdepappersfond till vilken bolaget är anknutet eller där en värdepappersfond förvärvar andelar i ett investeringsbolag till vilket fonden är anknuten.

Artikel 25

1. Ett investeringsbolag eller ett förvaltningsbolag får, såvitt gäller handhavandet av alla de värdepappersfonder som står under bolagets förvaltning och som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, inte förvärva aktier med sådan rösträtt som skulle göra det möjligt för bolaget att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen hos en emittent.

I avvaktan på vidare samordning skall medlemsstaterna beakta gällande föreskrifter i andra medlemsstaters lagstiftning, som närmare uttrycker den i föregående stycke angivna principen.

2. Ett investeringsbolag eller en värdepappersfond får vidare inte förvärva mer än

- 10% av de aktier utan rösträtt som en enskild emittent givit ut,
- 10% av de skuldebrev som en enskild emittent givit ut,
- 10% av andelarna i ett sådant företag för kollektiva investeringar som avses i första och andra strecksatserna i artikel 1.2.

De gränsvärden som anges i andra och tredje strecksatserna behöver inte iaktas vid förvärvstillfället, om bruttomängden av skuldebrev eller nettomängden av de värdepapper som är under utgivning då inte kan uppskattas.

3. En medlemsstat behöver inte tillämpa bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beträffande följande:

- a) Överlåtbara värdepapper som är emitterade eller garanterade av en medlemsstat eller dess lokala myndigheter.
- b) Överlåtbara värdepapper som är emitterade eller garanterade av en icke-medlemsstat.
- c) Överlåtbara värdepapper som är emitterade av offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.
- d) Ett fondföretags innehav av aktier i ett bolag beläget i en icke-medlemsstat och vars tillgångar placeras huvudsakligen i värdepapper utgivna av emittenter med sitt stadsegenliga säte i den staten, då den statens lagstiftning inte gör det möjligt för fondföretaget att på något annat sätt placera sina fondtillgångar i värdepapper med utgivare i staten. Detta undantag gäller dock endast om bolaget från icke-medlemsstaten vid sina placeringar följer de gränsvärden som anges i artiklarna 22, 24 och 25.1 och 2. Om gränsvärdena i artikel 22 har överskridits skall artikel 26 gälla i tillämpliga delar.
- e) Ett investeringsbolags aktieinnehav i dotterbolag vars verksamhet består i förvaltning, rådgivning eller avsättning uteslutande för investeringsbolagets räkning.

Artikel 26

1. Fondföretag behöver inte iaktta de gränsvärden som anges i detta avsnitt när de utnyttjar teckningsrätter för överlåtbara värdepapper som ingår i fondtillgångarna.

Medlemsstaterna får, med beaktande av principen om risk-spridning, tillåta nyligen auktoriserade fondföretag att under en tid av högst sex månader från auktorisationsdagen avvika från vad som föreskrivits i artiklarna 22 och 23.

2. Om gränsvärdena enligt punkt 1 överskrider av skäl som ligger utanför ett fondföretags rådighet eller som följd av att teckningsrätter utnyttjas, skall fondföretaget vid sina försäljningstransaktioner prioritera rättelse av detta förhållande under vederbörligt hänsynstagande till andelsägarnas intressen.

AVSNITT VI

Bestämmelser om information till andelsägarna

A. Offentliggörande av prospekt och periodiska rapporter

Artikel 27

1. Ett investeringsbolag och ett förvaltningsbolag, det senare för varje värdepappersfond det förvaltar, skall offentliggöra

- ett prospekt,
- en årsrapport för varje räkenskapsår, samt
- en halvårsrapport för räkenskapsårets första sex månader.

2. Årsrapporten respektive halvårsrapporten skall ges ut inom följande tidsgränser räknade från utgången av den redovisningsperiod de avser:

- Fyra månader för årsrapporten.
- Två månader för halvårsrapporten.

Artikel 28

1. Ett prospekt skall innehålla den information som krävs för att investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av den erbjudna investeringen. Prospektet skall innehålla minst den information som anges i bilaga A till detta direktiv, såvida inte informationen redan framgår av de handlingar som skall bifogas prospektet enligt artikel 29.1.

2. Årsrapporten skall innehålla en balansräkning eller en redovisning av tillgångar och skulder, en specificerad resultat-

räkning för räkenskapsåret, en verksamhetsberättelse för räkenskapsåret samt den information som anges i bilaga B till detta direktiv, liksom all annan väsentlig information som möjliggör för investerare att göra en välgrundad bedömning av utvecklingen av fondföretagets verksamhet och av dess resultat.

3. Halvårsrapporten skall innehålla minst den information som anges i kapitel I - IV i bilaga B till detta direktiv; om ett fondföretag har utbetalat eller föreslår utbetalning av interimsutdelning, skall i redovisningen anges resultatet efter skatt för halvårsperioden i fråga samt den interimsutdelning som utbetalats eller föreslås.

Artikel 29

1. Fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning skall utgöra en del av prospektet och skall bifogas till detta.

2. De handlingar som avses i punkt 1 behöver dock inte bifogas prospektet om andelsägarna informerats om att han på begäran kommer att tillställas dessa handlingar eller få upplysning om var i varje medlemsstat, där andelarna finns på marknaden, hon eller han kan ta del av handlingarna.

Artikel 30

All väsentlig information i ett prospekt måste hållas aktuell.

Artikel 31

De uppgifter om räkenskaper som årsrapporten innehåller skall vara granskade av en eller flera personer som enligt lag eller annan författning bemyndigats att granska redovisningar i överensstämmelse med rådets direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i Romfördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper¹. Revisionsberättelsen, med eventuella anmärkningar, skall i sin helhet återges i årsrapporten.

Artikel 32

Ett fondföretag skall till de behöriga myndigheterna ge i sina prospekt och eventuella ändringar och tillägg i dessa, liksom årsrapporter och halvårsrapporter.

Artikel 33

1. Den som avser att teckna sig för förvärv av fondandelar skall innan avtalet ingås erbjudas att kostnadsfritt få prospektet, den senaste halvårsrapporten samt, i förekommande fall, den därpå följande halvårsrapporten.

2. Årsrapporterna och halvårsrapporterna skall finnas tillgängliga för allmänheten på i prospektet angivna platser.

3. Årsrapporterna och halvårsrapporterna skall på begäran kostnadsfritt tillställas andelsägarna.

B. Offentliggörande av annan information

Artikel 34

Ett fondföretag skall vid varje tillfälle då det emitterar, säljer, återköper eller löser in andelar, dock minst två gånger per månad, på lämpligt sätt offentliggöra emissions-, försäljnings-, återköps- och inlösenpriserna. De behöriga myndigheterna får dock medge ett fondföretag att offentliggöra sådana uppgifter endast en gång per månad, förutsatt att andelsägarnas intressen inte härigenom åsidosätts.

Artikel 35

Vid all marknadsföring av ett fondföretags andelar skall anges att ett prospekt finns och uppges var allmänheten kan få tillgång till prospektet.

AVSNITT VII

Fondföretags allmänna förpliktelser

Artikel 36

1. Varken

— ett investeringsbolag eller

— ett förvaltningsbolag eller ett förvaringsinstitut som handlar på uppdrag av en värdepappersfond,

får ta upp lån.

Ett fondföretag får dock ta upp lån i utländsk valuta i form av "back-to-back-lån".

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 får en medlemsstat ge fondföretag tillstånd att låna

a) upp till 10%

— av tillgångarna, i fråga om ett investeringsbolag eller,

— av fondens värde, i fråga om en värdepappersfond,

¹ EGT nr L 126, 12.5.1984, s. 20.

- b) upp till 10% av tillgångarna, i fråga om ett investeringsbolag, förutsatt att upplåningen har till syfte att möjliggöra förvärv av fast egendom som det behöver för verksamheten; i detta fall får summan av denna upplåning och den som avses i a inte överstiga 15% av låntagarens tillgångar.

Artikel 37

1. Ett fondföretag skall återköpa eller inlösa andelar när andelsägare begär det.
2. Oavsett vad som föreskrivs i punkt 1 gäller följande:
 - a) Ett fondföretag får, i särskilt föreskrivna fall och med iakttagande av förfaranden som föreskrivs i lag eller annan författning, i fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning, tillfälligt uppskjuta återköp eller inlösen av andelar. Sådant uppskov får ske endast i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då uppskovet är berättigat med hänsyn till andelsägarnas intressen.
 - b) Medlemsstaterna får tillåta de behöriga myndigheterna att kräva att återköp eller inlösen av andelar senareläggs med hänsyn till andelsägarnas eller allmänhetens intresse.

3. I de fall som avses i punkt 2 a, skall ett fondföretag utan dröjsmål underrätta de berörda myndigheterna och myndigheterna i samtliga medlemsstater där företaget utbjuder sina andelar om uppskovsbeslutet.

Artikel 38

Reglerna för värdering av tillgångar och för beräkning av försäljnings- eller emissionspris samt återköps- eller inlösenpris på ett fondföretags andelar skall vara föreskrivna i lag eller annan författning, i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning.

Artikel 39

Utdelningen eller återinvestering av en värdepappersfonds eller ett investeringsbolags intäkter skall ske i enlighet med lag eller annan författning och fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning.

Artikel 40

Ett fondföretags andelar får emitteras endast om fondtillgångarna inom sedvanlig tid tillförs betalning motsvarande emissionsnettopris. Denna bestämmelse skall inte utgöra hinder för tilldelning av bonusandelar.

Artikel 41

1. Med undantag för sådana fall som avses i artiklarna 19 och 21 gäller att varken
 - ett investeringsbolag eller
 - ett förvaltningsbolag eller förvaringsinstitut som handlar för en värdepappersfonds räkning

får bevilja lån eller ingå borgen för någon annans räkning.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte hindra sådana företag från att förvärva överlåtbara värdepapper som inte är till fullo betalda.

Artikel 42

Varken

- ett investeringsbolag eller
- ett förvaltningsbolag eller ett förvaringsinstitut som handlar för en värdepappersfonds räkning

får sälja överlåtbara värdepapper som de inte innehar.

Artikel 43

I lag eller annan författning eller i fondbestämmelserna skall det anges vilken ersättning och vilka kostnader ett förvaltningsbolag har rätt att debitera en värdepappersfond och vilken metod som skall tillämpas för beräkning av sådana vederlag.

I lag eller annan författning eller i ett investeringsbolags bolagsordning skall det anges vilka kostnader som skall bäras av bolaget.

AVSNITT VIII

Särskilda bestämmelser för fondföretag som utbjuder sina andelar i andra medlemsstater än dem där företagen är hemmahörande

Artikel 44

1. Ett fondföretag som utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat måste följa de lagar och andra författningar som gäller i den staten, och som inte faller inom tillämpningsområdet för detta direktiv.
2. Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i de medlemsstater där dessa utbjuds. Det måste därvid följa de bestämmelser om reklam som gäller i det landet.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får inte tillämpas på ett diskriminerande sätt.

Artikel 45

I det fall som avses i artikel 44 skall fondföretagen, i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i den medlemsstat där andelarna utbjuds, bl.a. vidta erforderliga åtgärder för att där kunna göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla.

Artikel 46

Om ett fondföretag avser att utbjuda sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget hör hemma, skall det först underrätta de behöriga myndigheterna samt myndigheterna i den andra medlemsstaten om detta. Företaget skall samtidigt till de sistnämnda myndigheterna ge in

- ett intyg från de behöriga myndigheterna som utvisar att företaget uppfyller de villkor som ställs upp i detta direktiv,
- sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning,
- sitt prospekt,
- där det anses lämpligt, sin senaste årsrapport och eventuellt senare halvårsrapport, samt
- upplysningar om de åtgärder som vidtagits för försäljning av dess andelar i den andra medlemsstaten.

Ett fondföretag får börja utbjuda sina andelar i den andra medlemsstaten två månader efter det att sådan information givits in, såvida inte myndigheterna där före utgången av två månadersperioden fattat beslut i vilket skälen angivits för myndighetens bedömning att de åtgärder som vidtagits för försäljning av andelar inte står i överensstämmelse med de bestämmelser som avses i artikel 44.1 och artikel 45.

Artikel 47

Om ett fondföretag utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget är beläget, skall det i den andra medlemsstaten, på minst ett av den andra medlemsstatens officiella språk, tillhandahålla de handlingar och den information som skall offentliggöras i den medlemsstat där det är hemmahörande, i den ordning som föreskrivs i den sistnämnda staten.

Artikel 48

Ett fondföretag skall i sin verksamhet ha rätt att använda samma företagsbeteckning (t.ex. investeringsbolag eller värdepappersfond) inom hela gemenskapen som det använder i den medlemsstat där det är hemmahörande. Om det finns risk för förväxling kan värde medlemsstaten i förtydligande syfte begära att namnet skall åtföljas av något förklarande tillägg.

AVSNITT IX

Bestämmelser om de myndigheter som svarar för auktorisation och tillsyn*Artikel 49*

1. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som skall fullgöra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta och i förekommande fall ange hur uppgifterna fördelats mellan myndigheterna.

2. De myndigheter som avses i punkt 1 skall vara offentliga myndigheter eller institutioner utsedda av offentliga myndigheter.

3. Myndigheterna i den stat där ett fondföretag är hemmahörande skall vara behöriga att utöva tillsyn över företaget. Myndigheterna i den stat där ett fondföretag utbjuder sina andelar i enlighet med artikel 44 skall dock vara behöriga att kontrollera att bestämmelserna i avsnitt VIII följs.

4. De berörda myndigheterna skall ges alla de befogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Artikel 50

1. De medlemsstaters myndigheter som avses i artikel 49 skall fullgöra sina uppgifter i nära samarbete och utbyta nödvändig information.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla som är eller har varit anställda hos de myndigheter som avses i artikel 49 skall vara bundna av tystnadsplikt. Detta innebär att ingen konfidentiell information som erhållits i tjänsten får röjas för någon person eller myndighet annat än med stöd av bestämmelser i lag eller annan författning.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall emellertid inte utesluta utbyte av information mellan de i artikel 49 angivna myndigheterna i olika medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Beträffande sålunda utväxlad information skall anställda eller tidigare anställda hos myndigheter som erhåller information enligt ovan iaktta tystnadsplikt.

4. Utöver vad som följer av straffrättsliga föreskrifter får en myndighet som avses i artikel 49 och som erhåller ifrågasättande information använda denna endast för fullgörande av sina uppgifter samt vid överklaganden i administrativ ordning och vid rättsliga förfaranden som har samband med myndighetens verksamhet.

Artikel 51

1. Myndigheter som avses i artikel 49 skall uppges skälen för såväl beslut att vägra auktorisation som de övriga beslut

med negativ innebörd som fattas i samband med införande av föreskrifter för tillämpning av detta direktiv, samt underrätta sökandena om skälen.

2. Medlemsstaterna skall sörja för att beslut som fattas med avseende på fondföretag med stöd av lag eller annan författning i enlighet med detta direktiv kan prövas av domstol. En möjlighet till domstolsprövning skall finnas också för fall då beslut inte fattats inom sex månader från det att ett fondföretag lämnat in auktorisationsansökan som innehåller all den information som krävs enligt gällande föreskrifter.

Artikel 52

1. Endast myndigheterna i den medlemsstat där ett fondföretag är beläget skall ha behörighet att vidta åtgärder mot företaget om det bryter mot lag eller annan författning eller fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning.

2. Myndigheterna i den medlemsstat där ett fondföretags andelar utbuds får dock vidta åtgärder mot företaget, om det bryter mot de i avsnitt VIII nämnda bestämmelserna.

3. Myndigheterna i den medlemsstat där ett fondföretag är beläget skall utan dröjsmål underrätta myndigheterna i de medlemsstater där företaget utbjuder sina andelar om beslut som avser återkallelse av auktorisation, andra allvarliga åtgärder som riktar sig mot företaget samt uppskov med återköp eller inlösen.

AVSNITT X

Kontaktkommitté

Artikel 53

1. En kontaktkommitté, i fortsättningen kallad kommittén, skall inrättas vid sidan av kommissionen. Dess funktion skall vara

- a) att, så långt det inte strider mot artiklarna 169 och 170 i fördraget, underlätta ett samordnat genomförande av detta direktiv genom regelbundna samråd om praktiska problem som kan uppkomma vid dess tillämpning och beträffande vilka en diskussion bedöms ändamålsenlig,
- b) att underlätta samråd mellan medlemsstater aningen beträffande skärpta eller kompletterande krav som de har rätt att uppställa i enlighet med artikel 1.7, eller beträffande föreskrifter som de får utfärda i enlighet med artiklarna 44 och 45,
- c) att, om så erfordras, föreslå kommissionen tillägg till eller ändringar i detta direktiv.

2. Det skall inte ankomma på kommittén att pröva beslut som fattats i enskilda fall av de myndigheter som avses i artikel 49.

3. Kommittén skall vara sammansatt av personer utsedda av medlemsstaterna och av representanter för kommissionen. Ordföranden skall vara en representant för kommissionen. Sekretariatstjänster skall tillhandahållas av kommissionen.

4. Kommittén skall sammankallas av dess ordförande aningen på dennes eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats delegation. Kommittén skall självständigt fastställa sin arbetsordning.

AVSNITT XI

Övergångsbestämmelser, undantag och avslutande bestämmelser

Artikel 54

Uteslutande med avseende på danska fondföretag skall "pantebrev" utställda i Danmark jämföras med de överlåtbara värdepapper som avses i artikel 19.1 b.

Artikel 55

Trots bestämmelserna i artiklarna 7.1 och 14.1 får de behöriga myndigheterna tillåta sådana fondföretag som i enlighet med nationell lagstiftning hade två eller flera förvaringsinstitut vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv att behålla dessa institut, om myndigheterna har garantier för att de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 7.3. och 14.3 kommer att fullgöras i praktiken.

Artikel 56

1. Trots bestämmelserna i artikel 6 får medlemsstaterna tillåta förvaltningsbolag att emittera innehavarbevis avseende andra företags registrerade värdepapper.

2. Medlemsstaterna får bevilja förvaltningsbolag som, vid tidpunkten för antagande av detta direktiv bedriver andra verksamheter än sådana som tillåts enligt artikel 6, att fortsätta med dessa i fem år efter nämnda tidpunkt.

Artikel 57

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober 1989 sätta i kraft de beslut som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna får bevilja fondföretag, som var verksamma vid tidpunkten för genomförandet av detta direktiv en frist om högst 12 månader från den tidpunkten att anpassa sig till den nya nationella lagstiftningen.

3. Grekland och Portugal tillåts att uppskjuta genomförandet av detta direktiv till senast den 1 april 1992.

Ett år före detta datum skall kommissionen rapportera till rådet om hur genomförandet av direktivet fortgår och om eventuella svårigheter som kan uppkomma för Grekland eller Portugal att genomföra direktivet per det datum som anges i föregående stycke.

Kommissionen skall, om så erfordras, föreslå att rådet förlänger uppskovet upp till fyra år.

Artikel 58

Medlemsstaterna skall se till att kommissionen erhåller uppgift om texterna till de viktigaste föreskrifterna som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 59

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 1985.

På rådets vägnar

R. KRIEPS

Ordförande

BILAGA

LISTA A

1. Information om värdepappersfonden	1. Information om förvaltningsbolaget	1. Information om investeringsbolaget
1.1 Namn	1.1 Namn eller typ, rättslig form, stadgeenliga säte och huvudkontor om detta finns på annan plats	1.1 Namn eller typ, rättslig form, stadgeenliga säte och huvudkontor om detta finns på annan plats
1.2 Datum för bildandet av värdepappersfonden. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.	1.2 Datum för bolagets bildande. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.	1.2 Datum för bolagets bildande. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.
	1.3 Om bolaget förvaltar andra värdepappersfonder, uppgift om dessa fonder.	
1.4 Uppgift om var fondbestämmelserna, om dessa inte finns bifogade och periodiska rapporter finns tillgängliga.		1.4 Uppgift om var bolagets bolagsordning, om den inte finns bifogad, och periodiska rapporter finns tillgängliga.
1.5 En sammanfattning av för andelsägarna relevanta uppgifter om de skatteregler som gäller för värdepappersfonden. Uppgift om huruvida avdrag görs vid källan från de inkomster och realisationsvinster som fonden utbetalar till andelsägarna.		1.5 En sammanfattning av för andelsägarna relevanta uppgifter om de skatteregler som gäller för bolaget. Uppgift om huruvida avdrag görs vid källan från de inkomster och realisationsvinster som fonden utbetalar till andelsägarna.
1.6 Datum för bokslut och utdelning.		1.6 Datum för bokslut och utdelning.
1.7 Namnen på de personer som ansvarar för granskningen av räkenskaperna i enlighet med artikel 31.		1.7 Namnen på de personer som ansvarar för granskningen av räkenskaperna i enlighet med artikel 31.
	1.8 Namn och befattning i bolaget på dem som tillhör bolagets administrativa, förvaltande och kontrollerande organ. Uppgifter om deras huvudsysselsättningar utanför bolaget när dessa är av betydelse för bolaget.	1.8 Namn och befattning i bolaget på dem som tillhör bolagets administrativa, förvaltande och kontrollerande organ. Uppgifter om deras huvudsysselsättningar utanför bolaget när dessa är av betydelse för bolaget.
	1.9 Storleken på tecknat kapital med angivande av hur mycket därav som har betalats in.	1.9 Kapital

1.10 Uppgift om andelarnas art och väsentliga egenskaper, särskilt — vilket slags rätt, (sakrätt, obligationsrätt eller annan rättighet) som följer med andelarna; — om huruvida det är fråga om värdepapper i egentlig mening eller om certifikat som representerar sådana värdepapper samt huruvida notering sker i register eller på konto — beträffande andra egenskaper; om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren; uppgift om andelarnas nominella värden; — uppgift, i förekommande fall, om rösträtt för andelsägarna; — under vilka förutsättningar beslut kan fattas om likvidation av värdepappersfonden och i vilken ordning likvidation skall ske, särskilt med avseende på andelsägarnas rättigheter.		1.10 Uppgift om andelarnas art och väsentliga egenskaper, särskilt — om huruvida det är fråga om värdepapper i egentlig mening eller om certifikat som representerar sådana värdepapper samt huruvida notering sker i register eller på konto — beträffande andra egenskaper; om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren; uppgift om andelarnas nominella värden; — uppgift, i förekommande fall, om rösträtt för andelsägarna; — under vilka förutsättningar beslut kan fattas om likvidation av investeringsbolaget och i vilken ordning likvidation skall ske, särskilt med avseende på andelsägarnas rättigheter.
1.11 Där så är tillämpligt, upplysningar om fondbörser eller marknadsplatser där andelarna är noterade eller föremål för handel.		1.11 Där så är tillämpligt, upplysningar om fondbörser eller marknadsplatser där andelarna är noterade eller föremål för handel.
1.12 Förfaranden och villkor för emission och försäljning av andelar.		1.12 Förfaranden och villkor för emission och försäljning av andelar.
1.13 Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas.		1.13 Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas.
1.14 Beskrivning av regler för bestämmande och disposition av intäkter.		1.14 Beskrivning av regler för bestämmande och disposition av intäkter.
1.15 Beskrivning av värdepappersfondens investeringsmål, inklusive finansiell målsättning (t.ex. kapitaltillväxt eller vinstkrav), placeringsinriktning (t.ex. specialisering inom vissa geografiska eller industriella områden), eventuella begränsningar av denna inriktning och uppgifter om teknik och instrument eller upplåningsbefogenheter som kan komma att användas vid förvaltningen av värdepappersfonden.		1.15 Beskrivning av bolagets investeringsmål, inklusive finansiell målsättning (t.ex. kapitaltillväxt eller vinstkrav), placeringsinriktning (t.ex. specialisering inom vissa geografiska eller industriella områden), eventuella begränsningar av denna inriktning och uppgifter om teknik och instrument eller upplåningsbefogenheter som kan komma att användas vid förvaltningen av bolaget.
1.16 Regler för värdering av tillgångar.		1.16 Regler för värdering av tillgångar.

1.17 Hur försäljnings- eller emissionspriser och återköps- eller inlösenpriser för andelarna fastställs, särskilt — sättet och tidsintervallerna för beräkning av sådana priser, — information om de avgifter som tas ut vid försäljning eller emission och återköp eller inlösen av andelar, — uppgift om hur, var och hur ofta sådana priser offentliggörs.		1.17 Hur försäljnings- eller emissionspriser och återköps- eller inlösenpriser för andelarna fastställs, särskilt — sättet och tidsintervallerna för beräkning av sådana priser, — information om de avgifter som tas ut vid försäljning eller emission och återköp eller inlösen av andelar, — uppgift om hur, var och hur ofta sådana priser offentliggörs¹.
1.18 Information om dels beräkningen av storleken på och sättet för utbetalning av ersättningar från värdepappersfonden till förvalningsbolaget, förvaringsinstitutet och tredje man, dels värdepappersfondens täckande av förvaltningsbolagets, förvaringsinstitutets och tredje mans omkostnader.		1.18 Information om dels beräkningen av storleken på och sättet för utbetalning av ersättningar från bolaget till dess styrelse, till personer i dess administrativa organ och i dess lednings- och kontrollorgan, samt till förvaringsinstitutet och tredje man, dels bolagets täckande av styrelsens, förvaringsinstitutets och tredje mans omkostnader.

- ¹ De investeringsbolag som avses i artikeln 14.5 i direktivet skall även uppgi:
- hur och med vilka tidsintervaller beräkning av nettotillgångsvärdet på andelarna sker,
 - hur, var och hur ofta detta värde offentliggörs
 - den fondbörs i varje land där andelar utbjuds och vars kursnotering skall vara bestämmande för de priser som skall gälla vid transaktioner som genomförs utanför fondbörsen i det landet.

2. Information om förvaringsinstitutet

2.1 Namn eller typ, rättslig form, stadsegenliga säte och huvudkontor, om detta finns på annan plats.

2.2 Huvudsaklig verksamhet.

3. Information om de konsultföretag eller externa placeringsrådgivare som arbetar enligt avtal och mot ersättning ur fondtillgångarna:

3.1 Företagets namn eller typ eller rådgivarens namn,

3.2 Väsentliga bestämmelser i kontraktet med förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget vilka kan vara av intresse för andelsägarna med undantag för bestämmelser om ersättning,

3.3 Andra verksamheter av betydelse.

4. Information om rutinerna för utbetalningar till andelsägare, återköp eller inlösen av andelar och tillhandahållande av information om fondföretaget. Sådan information skall under alla omständigheter lämnas i den medlemsstat där fondföretaget är beläget. Därutöver skall, i det fall andelar utbjuds i annan medlemsstat, sådan information lämnas i de prospekt som offentliggörs där, i den mån informationen rör den staten.

LISTA B

Information som skall ingå i periodiska rapporter

I. Uppgifter om tillgångar och skulder

- överlåtbara värdepapper
- skuldebrev som avses i artikel 19.2 b
- tillgodohavanden i bank
- andra tillgångar
- summan av tillgångar
- skulder
- nettotillgångsvärde

II. Antal utestående andelar

III. Nettotillgångsvärde per andel

IV. Värdepappersportfölj, uppdelad på

- a) överlåtbara värdepapper inregistrerade vid fondbörs,
- b) överlåtbara värdepapper som är föremål för handel på någon annan reglerad marknadsplats,
- c) nyligen emitterade överlåtbara värdepapper av det slag som avses i artikel 19.1 d,
- d) andra överlåtbara värdepapper av det slag som avses i artikel 19.2 a,
- e) skuldebrev som jämföras med överlåtbara värdepapper i enlighet med artikel 19.2 b

och analyserad utifrån mest ändamålsenliga kriterier med hänsyn till fondföretagets placeringsinriktning (t.ex. ekonomiska, geografiska eller valutabetingade kriterier) uttryckt i procent av nettotillgångarna; för var och en av de ovan nämnda placeringarna skall anges dess andel av samtliga fondtillgångar.

Uppgift om förändringar i sammansättningen av portföljen under den aktuella perioden.

V. Uppgift om utvecklingen av fondföretagets tillgångar under den aktuella perioden inklusive:

- intäkter av placeringar,
- andra intäkter,
- förvaltningsavgifter,
- avgifter till förvaringsinstitut,
- andra avgifter och skatter,
- nettointäkt,
- utdelningar och återinvesterade intäkter,
- förändringar av kapitalet,
- uppskrivning eller nedskrivning av placeringar,
- andra förändringar som inverkar på fondföretagets tillgångar och skulder.

VI. En jämförelsetabell över de tre senaste räkenskapsåren som för varje räkenskapsår innehåller det vid årets utgång gällande:

- totala nettotillgångsvärdet,
- nettotillgångsvärdet per andel

VII. Uppgift om hur stor andel av fondföretagets åtaganden under redovisningsperioden som utgörs av sådana transaktioner som avses i artikel 21, angivet för varje transaktionstyp.

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 mars 1988

med ändring, såvitt gäller placeringsinriktningen för vissa fondföretag, av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)

(88/220/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i samarbete med Europaparlamentet²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

Artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 85/611/EEG⁴ begränsar ett fondföretags placeringar av fondtillgångarna i överlåtbara värdepapper med samme emittent till 5%, ett gränsvärde som vid behov kan få höjas till 10%.

Detta gränsvärde medför speciella problem för fondföretag etablerade i Danmark, när dessa önskar placera en väsentlig del av sina tillgångar på den danska obligationsmarknaden, eftersom denna marknad domineras av obligationer emitterade av hypotekskreditinstitut och antalet institut som emitterar sådana obligationer är mycket litet.

Dessa obligationer är i Danmark underkastade särskild reglering och tillsyn i syfte att skydda innehavarna, och behandlas i dansk lagstiftning som likvärdiga med obligationer emitterade eller garanterade av staten.

Bestämmelserna i artikel 22.3 i direktiv 85/611/EEG innehåller undantag från punkterna 1 och 2 i samma artikel, när det gäller obligationer som är emitterade eller garanterade av en medlemsstat, och ger fondföretag rätt att placera upp till 35% av sina tillgångar i sådana obligationer.

Det finns skäl för ett liknande undantag, men av mer begränsad omfattning, såvitt gäller obligationer inom den privata sektorn, vilka även om de saknar statlig garanti ändå erbjuder investerare särskilda garantier inom ramen för de särskilda regler som gäller för dessa. Det är därför nödvändigt att utvidga undantaget till att omfatta samtliga sådana obligationer som uppfyller gemensamt fastställda kriterier, varvid det bör överlåtas åt medlemsstaterna att fastställa en lista över de obligationer vilka de avser, där så är lämpligt, bli omfattade av en undantagsbestämmelse, och varvid det bör föreskrivas ett likadant förfarande för information till andra medlemsstater som gäller enligt artikel 20 i direktiv 85/611/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 22 i direktiv 85/611/EEG skall följande punkter införas:

"4. Medlemsstaterna får höja den gräns som anges i punkt 1 till högst 25% när det gäller vissa obligationer, om de är emitterade av ett kreditinstitut som har sitt säte i en medlemsstat och som enligt lag är underkastat särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda obligationsinnehavarna. Särskilt skall iaktas att kapital som härrör från emissionen av sådana obligationer måste enligt lag

¹ EGT nr C 155, 21.6.1986, s. 4.

² Uttalande publicerat i EGT nr C 125, 11.5.1987, s. 162 och beslut den 10 februari 1988 (ännu inte offentliggjort i EGT).

³ EGT nr C 333, 29.12.1986, s. 10.

⁴ EGT nr L 375, 31.12.1985, s. 3.

placeras i tillgångar, som under obligationernas hela giltighetstid täcker de med obligationerna förenade fordringarna och som i händelse av emittentens oförmåga att fullgöra sina ekonomiska åtaganden skall med prioritet användas för återbetalning av kapital och upplupen ränta.

Om ett fondföretag placerar mer än 5% av sina fondtillgångar i sådana obligationer som avses i första stycket och som har samme emittent får det totala värdet av dessa placeringar inte överstiga 80% av värdet av fondföretagets tillgångar.

Medlemsstaterna skall, i enlighet med bestämmelserna i artikel 20.1, till kommissionen överlämna en förteckning över ovan angivna kategorier av obligationer och över de kategorier av emittenter, vilka, enligt gällande lag och enligt sådana tillsynsregler som avses i första stycket, beviljats tillstånd att ge ut sådana obligationer som uppfyller kriterierna ovan. Till förteckningen skall fogas uppgifter om vad slags garantier som erbjudits. Det i artikel 20.2 fastställda informationsförfarandet skall därvid gälla.

5. Vid beräkningen av den övre gräns på 40% som anges i punkt 2 skall inte medräknas de i punkterna 3 och 4 angivna överlåtbara värdepapperen.

De gränser som anges i punkterna 1 — 4 får inte kombineras, och placeringar i överlåtbara värdepapper

emitterade av samme emittent enligt bestämmelserna i punkterna 1 — 4 får därför under inga förhållanden överstiga sammanlagt 35% av ett fondföretags tillgångar."

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv vid samma tidpunkter som föreskrivits i direktiv 85/611/EEG. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 1988.

På rådets vägnar

M. BANGEMANN

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV

av den 17 mars 1980

om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs

(80/390/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.3 g och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

Den marknad där företag är verksamma har utvidgats till att omfatta hela gemenskapen och denna utvidgning medför en motsvarande ökning av företagens finansieringsbehov och av de kapitalmarknader som de måste vända sig till för att tillgodose dessa behov. Upptagande till officiell notering vid medlemsstaternas fondbörser av värdepapper som har emitterats av företag utgör ett betydelsefullt medel för att få tillgång till dessa kapitalmarknader. Vidare har, som ett led i liberaliseringen av kapitalrörelser, valutarestriktioner vid köp av värdepapper som handlas på fondbörs i en annan medlemsstat tagits bort.

I flertalet medlemsstater krävs av företag som bjuder ut sina värdepapper till allmänheten att de vidtar åtgärder till skydd

för nuvarande och blivande investerares intressen, antingen då värdepapperen bjuds ut eller då de upptas till officiell notering vid fondbörs. För sådana skyddsåtgärder krävs att det lämnas upplysningar, som är tillräckligt utförliga och så objektiva som möjligt, om emittentens finansiella ställning och om de värdepapper som är föremål för ansökan om upptagande till officiell notering. Vanligtvis krävs att upplysningarna lämnas genom offentliggörande av prospekt.

Medlemsstaternas krav på skyddsåtgärder skiljer sig åt både vad gäller prospektets innehåll och uppställning och i fråga om effektivitet, metod och val av tidpunkt för granskning av prospektuppgifterna. Dessa skillnader gör det inte bara svårare för företag att få värdepapper upptagna till officiell notering vid fondbörs i flera medlemsstater utan försvårar även för investerare som hör hemma i en viss medlemsstat att förvärva värdepapper som är noterade vid fondbörs i andra medlemsstater och inverkar därmed också hämmande på företagets finansiering och på investeringar inom hela gemenskapen.

Dessa skillnader bör undanröjas genom samordning av regler, vilka inte nödvändigtvis behöver göras fullständigt enhetliga, men så att en tillräcklig grad av överensstämmelse kan uppnås mellan de skyddsåtgärder som krävs av medlemsstaterna, allt för att åstadkomma att nuvarande och blivande investerare av värdepapper får information som är tillräckligt utförlig och så objektiv som möjligt. Samtidigt framstår det för närvarande som tillräckligt att begränsa samordningen till att avse upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, detta med hänsyn till nuvarande nivå för liberalisering av

¹ EGT nr C 131, 13.12.1972, s. 61.

² EGT nr C 11, 7.2.1974, s. 24.

³ EGT nr C 125, 16.10.1974, s. 1.

kapitalrörelser inom gemenskapen och till det förhållandet att inte alla medlemsstater ännu har en ordning för granskning vid den tidpunkt då värdepapper bjuds ut.

Sådan samordning skall omfatta värdepapper, oberoende av vilken rättslig form det emitterande företaget har och skall följaktligen, i den utsträckning direktivet är tillämpligt på rättssubjekt som inte är omnämnda i artikel 58 andra stycket i fördraget och direktivet därmed har större räckvidd än artikel 54.3 g, grundas också på artikel 100.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Detta direktiv är tillämpligt på värdepapper som är föremål för ansökan om upptagande till officiell notering vid en fondbörs som är belägen eller verksam i en medlemsstat.

2. Direktivet gäller inte

- andelar som emitterats av sådana företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ,
- värdepapper som emitterats av en stat eller av dess regionala eller lokala myndigheter.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ*: värdepappersfonder och investeringsbolag
- vars verksamhet består i kollektiv investering av kapital från allmänheten, och som tillämpar principen om riskspridning, och
 - vars andelar på innehavarens begäran återköps eller inlöses med medel av företagets tillgångar. En åtgärd som vidtas av ett sådant företag för att säkra att börsvärdet av dess andelar inte i någon väsentlig mån avviker från andelarnas nettovärde skall jämföras med återköp eller inlösen.

b) *Andelar i ett företag för kollektiv investering*: värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar.

c) *Emitterer*: bolag, andra juridiska personer och andra företag vars värdepapper är föremål för ansökan om upptagande till officiell notering vid en fondbörs.

d) *Nettoomsättning*: belopp som erhållits genom försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster inom ramen för företagets normala verksamhet, efter avdrag av försäljningsrabatter och mervärdesskatt samt andra skatter som direkt relateras till omsättningen.

e) *Kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i att ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning.

f) *Ägarintressen*: andelar i andra företags kapital, oavsett om andelarna representeras av värdepapper eller inte, som genom att skapa en varaktig förbindelse med dessa andra företag är avsedda att främja verksamheten i det företag som innehar andelarna.

g) *Årsbokslut*: balansräkning, resultaträkning och noter. Dessa handlingar skall tillsammans bilda en helhet.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall se till att upptagande av värdepapper till officiell notering vid en fondbörs som är belägen eller verksam inom deras territorier betingas av att en informationsskrift, i fortsättningen benämnd börsprospekt, offentliggörs.

Artikel 4

1. Börsprospektet skall innehålla den information som, allt efter slaget av emitent och arten av de värdepapper för vilka upptagande söks, behövs för att investerare och deras rådgivare skall kunna göra en välgrundad bedömning av emitentens tillgångar och skulder, finansiella situation, vinster och förluster och framtidsutsikter, samt av de rättigheter som är förenade med värdepapperen.

2. Medlemsstaterna skall se till att de skyldigheter som avses i punkt 1 åvilar dem som enligt punkt 1.1 i de här bilagda listorna A och B ansvarar för börsprospektet.

Artikel 5

1. Utan att de skyldigheter som följer av artikel 4 påverkas skall medlemsstaterna, om inte annat följer av de möjligheter till undantag som anges i artiklarna 6 och 7, se till att börsprospektet innehåller, i så lättanalyserad och lättbegriplig form som möjligt, minst de uppgifter som anges i lista A, B eller C, beroende på om det gäller aktier, skuldebrev eller bevis som representerar aktier.

2. I de särskilda fall som avses i artiklarna 8—17 skall börsprospekt upprättas enligt specifikationerna i de artiklarna, om inte annat följer av de möjligheter till undantag som anges i artiklarna 6 och 7.

3. I de fall där innehållet i vissa punkter i listorna A, B och C inte framstår som avpassade för emittentens verksamhetsområde eller rättsliga form skall börsprospekt med likvärdigt innehåll upprättas, sedan innehållet i respektive punkt har anpassats.

Artikel 6

Medlemsstaterna får tillåta de myndigheter som ansvarar för granskning av sådana börsprospekt som avses i detta direktiv (i fortsättningen kallade "de behöriga myndigheterna") att medge undantag, helt eller delvis, från skyldigheten att offentliggöra prospekt i följande fall:

1. När de värdepapper som ansökan om upptagande till officiell notering avser är
 - a) värdepapper som varit föremål för emission till allmänheten,
 - b) värdepapper som emitterats i samband med ett uppköpserbjudande,
 - c) värdepapper som emitterats i samband med en fusion som innefattar förvärv av ett annat bolag eller bildandet av ett nytt bolag, uppdelning av ett bolag, överlåtelse av ett företags tillgångar och skulder, helt eller delvis, eller som vederlag vid överlåtelse av andra tillgångar än kontanta medel,

och då en handling, som av de behöriga myndigheterna bedöms innehålla information som är likvärdig med den som börsprospekt enligt detta direktiv skall innehålla, offentliggjorts i samma medlemsstat inte tidigare än tolv månader innan värdepapperen upptas till officiell notering. Vidare skall uppgifter offentliggöras om varje väsentlig förändring som inträffat efter det att handlingen färdigställdes. Handlingen skall hållas tillgänglig för allmänheten där emittenten har sitt säte och hos de finansiella företag som har anlitis för att ombesörja betalningar för emittentens räkning, och varje väsentlig förändring skall offentliggöras i enlighet med artikel 20.1 och artikel 21.1.

2. När de värdepapper som ansökan om upptagande till officiell notering avser är
 - a) aktier som utan vederlag tilldelas innehavare av sådana aktier som redan är noterade vid samma fondbörs, eller
 - b) aktier som tillkommit vid konvertering av konvertibla skuldebrev eller aktier som utfärdats i utbyte mot utbytbara skuldebrev, förutsatt att aktier i det bolag vars aktier bjuds ut genom konvertering eller utbyte redan är noterade vid samma fondbörs, eller
 - c) aktier som tillkommit vid utnyttjande av optionsrätt till nyteckning, förutsatt att aktierna i det bolag vars aktier erbjuds innehavare av optionsrätterna redan är noterade vid samma fondbörs, eller
 - d) aktier som emitterats som ersättning för aktier som redan är noterade vid samma fondbörs, förutsatt att en sådan emission inte innebär någon ökning av bolagets emitterade aktiekapital,

och, när detta är tillämpligt, den information som föreskrivs i kapitel 2 i lista A har offentliggjorts enligt bestämmelserna i artikel 20.1 och artikel 21.1.

3. När de värdepapper som ansökan om upptagande till officiell notering avser är
 - a) aktier vars antal eller beräknade marknadsvärde eller nominella värde eller, om nominellt värde saknas, deras bokföringsmässiga parivärde, understiger 10% av antalet eller av motsvarande värde på aktier av samma slag som redan är noterade vid samma fondbörs, eller
 - b) skuldebrev emitterade av bolag och andra juridiska personer som är hemmahörande i en medlemsstat, och

- som utövar sin verksamhet med stöd av statligt monopol, och
 - som bildas eller regleras enligt särskild lag eller med stöd av sådan lag, eller vars upplåning är ovillkorligt och oåterkalleligt garanterad av en medlemsstat eller av en medlemsstats delstat, eller
- c) skuldebrev emitterade av i en medlemsstat hemmahörande juridiska personer som inte är bolag och
- som bildats genom lag, och
 - vars verksamhet regleras av denna lag och uteslutande består i
 - i) att anskaffa kapital under statlig kontroll genom emission av skuldebrev, och
 - ii) att finansiera produktion med dels medel som dessa juridiska personer har anskaffat, dels medel som ställts till förfogande av en medlemsstat, och
 - vars skuldebrev vid upptagande till officiell notering, enligt medlemsstatens nationella lagstiftning betraktas som skuldebrev emitterade eller garanterade av medlemsstaten, eller
- d) aktier som tilldelas anställda, förutsatt att aktier av samma slag redan har upptagits till officiell notering vid samma fondbörs; aktier som skiljer sig åt enbart vad gäller första datum för rätt till utdelning skall inte anses vara av olika slag, eller
- e) värdepapper som redan är upptagna till officiell notering vid en annan fondbörs i samma medlemsstat, eller
- f) aktier som emitterats för att helt eller delvis kompensera ledningen i ett kommanditbolag med aktiekapital för att den avstått från sin rätt enligt bolagsordningen till andel i vinst, förutsatt att aktier av samma slag redan har upptagits till officiell notering vid samma fondbörs; aktier som skiljer sig åt enbart vad gäller första datum för rätt till utdelning skall inte anses vara av olika slag, eller
- g) tilläggsbevis som representerar aktier, som emitterats i stället för originalvärdepapperen, när emissionen av sådana nya bevis inte medfört någon ökning av företagets emitterade kapital, och under förutsättning att sådana bevis redan är noterade vid samma fondbörs, och där

- i sådana fall som avses i a) emittenten har uppfyllt de krav som de nationella myndigheterna uppställt angående offentliggörande av information för börshandel, och har upprättat årsbokslut samt förvaltningsberättelse och delårsrapporter, som godtagits av dessa myndigheter,
- i sådana fall som avses i e) börsprospekt som är i överensstämmelse med detta direktiv redan har offentliggjorts, och
- i samtliga fall som avses i a)—g) uppgifter om antal och typ av värdepapper som avses bli upptagna till officiell notering och om de omständigheter under vilka värdepapperen emitterats har offentliggjorts i enlighet med artikel 20.1 och artikel 21.1.

Artikel 7

De behöriga myndigheterna får medge att viss information som krävs enligt direktivet får utelämnas i börsprospektet, om de finner att

- a) informationen är av endast mindre betydelse och inte är sådan att den påverkar bedömningen av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinster och förluster samt framtidsutsikter, eller
- b) röjandet av sådan information skulle stå i strid med allmänhetens intresse eller allvarligt skada emittenten, förutsatt, i det senare fallet, att ett utelämnande sannolikt inte skulle medföra att allmänheten vilseleddes i fråga om fakta och omständigheter som det är av betydelse att känna till vid en bedömning av värdepapperen.

AVSNITT II

Börsprospektets innehåll i vissa speciella fall

Artikel 8

1. När ansökan om upptagande till officiell notering avser aktier som erbjuds emittentens aktieägare med företrädesrätt och emittentens aktier redan är noterade vid samma fondbörs, får de behöriga myndigheterna föreskriva att börsprospektet endast skall innehålla sådana upplysningar som anges i lista A

- kapitel 1,
- kapitel 2,

- kapitel 3 punkterna 3.1.0, 3.1.5, 3.2.0, 3.2.1, 3.2.6, 3.2.7, 3.2.8 och 3.2.9,
- kapitel 4 punkterna 4.2, 4.4, 4.5, 4.7.1 och 4.7.2,
- kapitel 5 punkterna 5.1.4, 5.1.5 och 5.5,
- kapitel 6 punkterna 6.1, 6.2.0, 6.2.1, 6.2.2, 6.2.3, och
- kapitel 7.

När sådana aktier som avses i första stycket i denna punkt representeras av bevis skall börsprospektet, utöver de upplysningar som anges i nämnda stycke och om inte annat följer av artikel 16.2 och 16.3, ha minst det innehåll som föreskrivs i lista C

- kapitel 1 punkterna 1.1, 1.3, 1.4, 1.6 och 1.8, och
- kapitel 2.

2. När en ansökan om upptagande till officiell notering avser konvertibla skuldebrev, utbytbara skuldebrev eller skuldebrev förenade med företrädesrätt till teckning för emittentens aktieägare, och emittentens aktier redan är noterade vid samma fondbörs, får de behöriga myndigheterna föreskriva att prospektet skall innehålla endast

- upplysningar om arten av de aktier som erbjuds för konvertering, utbyte eller teckning och de rättigheter som är förenade med dessa,
- upplysningar som anges i lista A och återges i punkt 1 första stycket ovan, med undantag för vad som föreskrivs i kapitel 2 i samma lista,
- upplysningar som anges i kapitel 2 i lista B, och
- villkoren för och förfarandet vid konvertering, utbyte och teckning och uppgift om i vilka fall villkoren kan ändras.

3. Sådana börsprospekt som avses i punkterna 1 och 2 skall när de offentliggörs enligt artikel 20 åtföljas av årsbokslut för det senaste räkenskapsåret.

4. När emittenten uppräftar såväl eget årsbokslut som sammanställd årsredovisning, skall bådaddera bifogas börsprospektet. De behöriga myndigheterna får emellertid medge emittenten att till prospektet foga endast det egna bokslutet eller

endast den sammanställda redovisningen, förutsatt att den redovisning som inte bifogas prospektet inte innehåller någon ytterligare väsentlig information.

Artikel 9

1. När en ansökan om upptagande till officiell notering avser skuldebrev som varken är konvertibla, utbytbara eller förenade med optionsrätt till nyteckning, får de behöriga myndigheterna, när skuldebreven är emitterade av ett företag som redan har värdepapper noterade vid samma fondbörs, föreskriva att börsprospektet skall innehålla endast sådana upplysningar som anges i lista B

- kapitel 1,
- kapitel 2,
- kapitel 3 punkterna 3.1.0, 3.1.5, 3.2.0 och 3.2.2,
- kapitel 4 punkt 4.3,
- kapitel 5 punkterna 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4 och 5.4,
- kapitel 6, och
- kapitel 7.

2. Sådana börsprospekt som avses i punkt 1 skall när de offentliggörs enligt artikel 20 åtföljas av årsbokslutet för det senaste räkenskapsåret.

3. När emittenten uppräftar såväl eget årsbokslut som sammanställd årsredovisning, skall bådaddera bifogas börsprospektet. De behöriga myndigheterna får emellertid medge emittenten att till prospektet foga endast det egna bokslutet eller endast den sammanställda redovisningen, förutsatt att den redovisning som inte bifogas prospektet inte innehåller någon ytterligare väsentlig information.

Artikel 10

När en ansökan om upptagande till officiell notering avser skuldebrev som nästan samtliga, på grund av sin natur, normalt köps och handlas av ett begränsat antal investerare som är särskilt kunniga i investeringsfrågor, får de behöriga myndigheterna medge att vissa uppgifter som anges i lista B utelämnas i börsprospektet eller att de ges i sammanfattning, såvida de inte är väsentliga för berörda investerare.

Artikel 11

1. För upptagande till officiell notering av värdepapper som har emitterats av finansiella institut skall börsprospektet innehålla

- minst de uppgifter som anges i kapitel 1, 2, 3, 5 och 6 i lista A eller B, beroende på om emissionen avser aktier eller skuldebrev, och
- de uppgifter som, i enlighet med bestämmelser i nationell lag eller föreskrifter meddelade av behöriga myndigheter, har anpassats efter emittentens särskilda natur och motsvarar minst vad som anges i kapitel 4 och 7 i lista A eller B.

2. Medlemsstaterna skall bestämma vilka finansiella institut som skall omfattas av denna artikel.

3. Föreskrifterna i denna artikel får utsträckas till att omfatta även

- företag för kollektiv investering vars andelar inte är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde genom artikel 1.2 första strecksatsen,
- finansiella bolag vars enda verksamhet består i att anskaffa kapital åt sina moderföretag eller åt till dessa anknutna företag, samt
- bolag som innehar portföljer med värdepapper, licenser eller patenträtter och vars enda verksamhet består i förvaltning av sådana portföljer.

Artikel 12

När en ansökan om upptagande till officiell notering avser skuldebrev som emitteras löpande eller återkommande av kreditinstitut som regelbundet offentliggör sina årsbokslut och som inom gemenskapen bildats eller regleras av särskild lag, eller med stöd av sådan lag, eller är föremål för offentlig tillsyn avsedd att skydda sparande, får medlemsstaterna föreskriva att börsprospektet skall innehålla endast

- sådana uppgifter som anges i punkt 1.1 och i kapitel 2 i lista B, och
- upplysningar om händelser av betydelse för bedömningen av värdepapperen, som inträffat efter utgången av det räkenskapsår som det senast offentliggjorda årsbokslutet avser. Sådant årsbokslut skall finnas tillgängligt för allmänheten på emittentens kontor eller

hos sådana finansiella företag som anlitas för att ombesörja betalningar för emittentens räkning.

Artikel 13

1. För upptagande till officiell notering av skuldebrev garanterade av en juridisk person skall börsprospektet innehålla

- med avseende på emittenten: sådana uppgifter som anges i lista B, och
- med avseende på garantigivaren: sådana uppgifter som anges i punkt 1.3 och i kapitel 3—7 i samma lista.

När emittenten eller garantigivaren är ett finansiellt institut skall den del av prospektet som avser detta institut upprättas i enlighet med artikel 11, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i första stycket i denna punkt.

2. När emittenten av de garanterade skuldebreven är ett sådant finansiellt bolag som avses i artikel 11.3 skall börsprospektet innehålla

- med avseende på emittenten: de uppgifter som anges i kapitel 1, 2 och 3 och i punkterna 5.1.0—5.1.5 och 6.1 i lista B, och
- med avseende på garantigivaren: de uppgifter som anges i punkt 1.3 och i kapitel 3—7 i samma lista.

3. När det finns mer än en garantigivare skall de angivna uppgifterna avse var och en av dem. De behöriga myndigheterna får dock medge att information ges i förkortad form i syfte att underlätta förståelsen av börsprospektet.

4. I de fall som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall garantiavtalet hållas tillgängligt för allmänheten på emittentens kontor och hos sådana finansiella företag som anlitas för att ombesörja betalningar för emittentens räkning. Kopia av avtalet skall tillhandahållas var och en som begär det.

Artikel 14

1. När en ansökan om upptagande till officiell notering avser konvertibla skuldebrev, utbytbara skuldebrev eller skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning skall börsprospektet innehålla

- upplysningar om vilket slags aktier som erbjuds vid konvertering, utbyte eller teckning och de rättigheter som är förenade med aktierna,

- de uppgifter som anges i punkt 1.3 och kapitel 3—7 i lista A,
- de uppgifter som anges i kapitel 2 i lista B, och
- villkoren för och förfarandet vid konvertering, utbyte och teckning samt uppgift om i vilka fall villkoren kan ändras.

2. När emittenten av de konvertibla skuldebrev, de utbytbara skuldebrev eller skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning inte är den som emitterar aktierna, skall börsprospektet innehålla

- upplysningar om vilket slags aktier som erbjuds vid konvertering, utbyte eller teckning och de rättigheter som är förenade med dessa,
- med avseende på emittenten av värdepapperen: de uppgifter som anges i lista B,
- med avseende på emittenten av aktierna: de uppgifter som anges i punkt 1.3 och kapitel 3—7 i lista A, och
- villkoren för och förfarandet vid konvertering, utbyte och teckning samt uppgift om i vilka fall villkoren kan ändras.

När emittenten av skuldebrev är ett sådant finansiellt bolag som avses i artikel 11.3 behöver beträffande detta bolag börsprospektet innehålla endast de uppgifter som anges i kapitel 1, 2 och 3 samt punkterna 5.1.0—5.1.5 och 6.1 i lista B.

Artikel 15

1. När en ansökan om upptagande till officiell notering avser värdepapper emitterade i samband med en fusion som innefattar förvärv av ett annat bolag eller bildande av ett nytt bolag, uppdelning av ett bolag, överlåtelse helt eller delvis av ett företags tillgångar och skulder, ett uppköpserbudande, eller emitterade som vederlag för överlåtelse av andra tillgångar än kontanta medel, skall, oberoende av kravet på offentliggörande av börsprospektet, de handlingar som innehåller bestämmelserna och villkoren för sådana transaktioner hållas tillgängliga för allmänheten på värdepappersemittentens kontor och hos de finansiella företag som anlitas för att ombesörja betalningar för emittentens räkning. Detsamma gäller i tillämpliga fall en ingående balansräkning, vare sig den är formellt upprättad eller ej, om emittenten ännu inte upprättat sitt årsbokslut.

2. När en transaktion av det slag som avses i punkt 1 har ägt rum mer än två år tidigare, får de behöriga myndigheterna medge undantag från de krav som ställs i nämnda punkt.

Artikel 16

1. När en ansökan om upptagande till officiell notering avser bevis som representerar aktier, skall börsprospektet i fråga om bevisen innehålla de uppgifter som anges i lista C och med avseende på aktierna de uppgifter som anges i lista A.

2. De behöriga myndigheterna får dock befria emittenten av bevisen från kravet att offentliggöra uppgifter om sin egen finansiella ställning, när emittenten är

- ett kreditinstitut som är hemmahörande i en medlemsstat och som bildats enligt eller regleras av särskild lag eller med stöd av sådan lag eller är föremål för offentlig tillsyn avsedd att skydda sparande, eller
- ett dotterbolag som till 95% eller mer ägs av ett sådant kreditinstitut som avses i föregående strecksats, och vars åtaganden gentemot innehavarna av bevis är ovillkorligt garanterade av kreditinstitutet och som, enligt lag eller i praktiken, är föremål för samma tillsyn, eller
- ett "Administratørskantoor" i Nederländerna för vilket, såvitt avser förvar av originalvärdepapperen, gäller särskilda av de behöriga myndigheterna utfärdade bestämmelser.

3. För bevis utställda av en inrättning som ombesörjer överlåtelser av värdepapper eller av ett underlydande institut som bildats av en sådan inrättning får de behöriga myndigheterna medge befrielse från kravet att offentliggöra de uppgifter som anges i kapitel 1 i lista C.

Artikel 17

1. När skuldebrev, för vilka ansökan om upptagande till officiell notering görs, omfattas av ovillkorlig och oåterkallelig garanti från en medlemsstat eller en av dess delstater, såvitt gäller återbetalning av lånet och räntebetalning, får i nationell lag eller av de behöriga myndigheterna medges att de uppgifter som anges i kapitel 3 och 5 i lista B lämnas i förkortad form.

2. Den möjlighet till förkortning som ges i punkt 1 får även tillämpas beträffande företag som har bildats enligt eller regleras av särskild lag eller med stöd av sådan lag och som har rätt att ta ut avgifter av sina kunder.

AVSNITT III

**Bestämmelser om granskning och offentliggörande av
börsprospekt**

Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall utse en eller flera behöriga myndigheter och underrätta kommissionen om detta samt, i förekommande fall, lämna uppgift om fördelning av befogenheter dem emellan. Medlemsstaterna skall också tillse att detta direktiv tillämpas.

2. Ett börsprospekt får inte offentliggöras innan det har godkänts av de behöriga myndigheterna.

3. De behöriga myndigheterna får tillåta att ett börsprospekt offentliggörs endast om de finner att det uppfyller alla villkor som anges i detta direktiv.

Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

4. Detta direktiv skall inte inverka på de behöriga myndigheternas ansvarighet, som även fortsättningsvis uteslutande skall regleras i nationell lag.

Artikel 19

De behöriga myndigheterna skall avgöra om en revisionsberättelse som avgivits av den officiella revisor som avses i punkt 1.3 i lista A och B skall godtas eller om en kompletterande berättelse behöver begäras in.

Ett krav på kompletterande berättelse måste vara grundat på en prövning av omständigheterna i varje enskilt fall. På begäran av den officiella revisorn och/eller emittenten skall de behöriga myndigheterna för dem uppe skälen till att en komplettering krävs.

Artikel 20

1. Börsprospekt skall offentliggöras

— genom införande i en eller flera dagstidningar med spridning i hela eller stora delar av den medlemsstat där ansökan om upptagande till officiell notering av värdepapperen görs, eller

— i form av en broschyr som kostnadsfritt tillhandahålls allmänheten vid den eller de fondbörser där värdepapperen avses bli upptagna till officiell notering, på det kontor där emittenten har sitt säte och hos de finansiella

företag som anlitas för att ombesörja betalningar för emittentens räkning i den medlemsstat där ansökan om upptagande av värdepapperen till officiell notering görs.

2. Därutöver skall i en publikation, som anvisas av den medlemsstat, där ansökan om upptagande av värdepapper till notering gjorts, införas antingen det fullständiga börsprospektet eller ett meddelande om var prospektet offentliggjorts och var allmänheten kan få tillgång till detta.

Artikel 21

1. Börsprospekt skall offentliggöras inom en i nationell lag eller av de behöriga myndigheterna föreskriven skälighetsperiod före den dag då den officiella noteringen blir gällande.

När upptagandet till officiell notering föregås av handel med teckningsrätter med förtur, vilka resulterar i transaktioner som registreras på den officiella listan, skall prospektet offentliggöras innan denna handel inleds, inom en skälighetsperiod som har bestämts av de behöriga myndigheterna.

2. I exceptionella, väl motiverade fall, får de behöriga myndigheterna medge uppskov med offentliggörande av börsprospektet till efter

— den dag då den officiella noteringen blir gällande, i fråga om värdepapper av sådant slag som redan noteras vid samma fondbörs och som emitterats som vederlag vid överlåtelse av andra tillgångar än kontanta medel,

— den dag då handel med teckningsrätter med förtur inleds.

3. Om upptagande av skuldebrev till officiell notering sammanfaller med emission till allmänheten av skuldebreven och om vissa av emissionsvillkoren inte fastställts förrän i sista stund, får de behöriga myndigheterna nöja sig med att begära offentliggörande inom rimlig tid av börsprospekt som, utan angivande av emissionsvillkoren, innehåller upplysningar om hur dessa villkor kommer att meddelas. Uppgifter om emissionsvillkoren skall offentliggöras före den dag då den officiella noteringen inleds, utom då skuldebreven emitteras löpande till variabla priser.

Artikel 22

I de fall när börsprospekt offentliggörs eller kommer att offentliggöras enligt artiklarna 1 och 3 vid upptagande till officiell notering av värdepapper, skall annonser, tillkännagivanden, affischer och handlingar som upplyser om denna händelse och om värdepapperens viktigaste egenskaper, liksom alla andra

handlingar som gäller upptagandet och som är avsedda att offentliggöras av emittenten eller för dennes räkning, först översändas till de behöriga myndigheterna. Dessa skall avgöra om informationsmaterialet skall underkastas granskning innan det får offentliggöras.

I ovan nämnda dokument skall anges att ett börsprospekt finns och var detta offentliggörs eller kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 20.

Artikel 23

Varje ny väsentlig omständighet som kan påverka bedömningen av värdepapperen, och som uppkommer mellan den tidpunkt då börsprospektet godkänns och den tidpunkt då börshandeln inleds, skall anges i ett tillägg till prospektet, granskat på samma sätt som prospektet och offentliggjort i den ordning som anges av de behöriga myndigheterna.

AVSNITT IV

Samarbete mellan medlemsstaterna

Artikel 24

1. I de fall när flera ansökningar om upptagande till officiell notering av samma värdepapper inges samtidigt eller med korta mellanrum till fondbörser som är belägna eller verksamma inom olika medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna utbyta information och eftersträva att åstadkomma största möjliga samordning av de krav som de ställer på börsprospekt, att undvika en mångfald formaliteter och att komma överens om en gemensam text som i förekommande fall endast behöver översättas eller förses med tillägg för att uppfylla de individuella kraven i varje berörd medlemsstat.

2. I de fall när en ansökan om upptagande till officiell notering görs för värdepapper som blivit noterade mindre än sex månader tidigare i en annan medlemsstat, skall de behöriga myndigheter till vilka ansökan ställts ta kontakt med de behöriga myndigheter som tidigare upptagit värdepapperen till officiell notering och, så långt det är möjligt, befria emittenten av värdepapperen från att behöva upprätta ett nytt börsprospekt, om inte annat följer av sådana krav på uppdatering, översättning eller tillägg som kan gälla i den berörda medlemsstaten.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla anställda eller tidigare anställda hos de behöriga myndigheterna skall iakta tystnadsplikt. Detta innebär att ingen konfidentiell information som de fått del av i sin anställning får röjas till någon annan person eller myndighet, utom där detta medges i lag eller annan författning.

2. Bestämmelsen i punkt 1 skall emellertid inte hindra de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna från att utbyta information i enlighet med detta direktiv. Den information som på detta sätt utväxlas skall omfattas av den tystnadsplikt som anställda eller tidigare anställda hos de behöriga myndigheterna är skyldiga att iakta.

AVSNITT V

Kontaktkommitté

Artikel 26

1. Den kontaktkommitté som inrättats genom artikel 20 i rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs¹ skall även ha till uppgift

- a) att, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 169 och 170 i fördraget, underlätta ett harmoniserat genomförande av detta direktiv genom regelbundet samråd om alla praktiska problem som uppkommer vid dess tillämpning och beträffande vilka ett utbyte av åsikter bedöms vara av värde,
- b) att underlätta samråd mellan medlemsstaterna beträffande sådana tillägg till och förbättringar av börsprospekten, som de behöriga myndigheterna har rätt att fordra eller rekommendera på nationell nivå,
- c) att vid behov rekommendera kommissionen tillägg till eller ändringar av detta direktiv.

2. Det skall inte ingå i kontaktkommitténs uppgifter att pröva skäligheten av beslut som de behöriga myndigheterna fattat i enskilda fall.

¹ EGT nr L 66, 16.3.1979, s. 21.

AVSNITT VI

författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Slutbestämmelser

Artikel 28

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 27

Utfärdat i Bryssel den 17 mars 1980.

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 30 månader efter dagen för anmälan. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Efter anmälan av detta direktiv skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna texterna till centrala lagar och andra

På rådets vägnar

J. SANTER

Ordförande

BILAGA

LISTA A

**UTFORMNING AV PROSPEKT VID UPPTAGANDE AV AKTIER TILL OFFICIELL
NOTERING VID FONDBÖRS**

KAPITEL 1

Upplysningar om dem som är ansvariga för börsprospektet och för revision av räkenskaperna

- 1.1 Namn och befattning för de fysiska personer samt namn och säte för de juridiska personer som är ansvariga för börsprospektet eller, i förekommande fall, för vissa särskilt angivna delar av detta.
- 1.2 Försäkran avgiven av de ansvariga enligt 1.1 att, såvitt de vet, uppgifterna i den del av börsprospektet för vilken de är ansvariga överensstämmer med de faktiska förhållandena och att ingenting är utelämnat som skulle kunna påverka betydelsen av prospektet.
- 1.3 Namn, adress och kvalifikationer för de officiella revisorer som i enlighet med nationell lagstiftning granskat årsbokslut för de tre senaste räkenskapsåren.

Förklaring att årsbokslut har blivit föremål för revision. Om de rapporter som ligger till grund för revisionen av företagets räkenskaper inte har godkänts av de officiella revisorerna, eller om de har försetts med anmärkningar, skall sådant underkännande eller sådana anmärkningar återges i sin helhet med angivande av skäl.

Uppgift om andra delar av börsprospektet som har granskats av revisorerna.

KAPITEL 2

Upplysningar om upptagande till officiell notering och om de aktier som är föremål för ansökan om upptagande

- 2.1 Angivande av om ansökan om upptagande till officiell notering avser aktier som redan är föremål för handel eller sådana som skall introduceras för börshandel.
- 2.2 Upplysningar om de aktier som är föremål för ansökan om officiell notering:
- 2.2.0 Uppgift om de beslut, tillstånd och godkännanden på grund av vilka aktierna har blivit eller skall bli utställda och/eller emitterade.

Emissionens storlek och art.

Antalet aktier som är utställda eller kommer att utställas och/eller emitteras, om antalet är fastställt i förväg.

- 2.2.1 Beträffande aktier som har emitterats i samband med en fusion, uppdelning av ett bolag, överföring helt eller delvis av ett företags tillgångar och skulder, ett uppköpserbjudande eller som vederlag vid överlåtelse av andra tillgångar än kontanta medel, uppgift om var de handlingar som innehåller bestämmelserna och villkoren för sådana transaktioner hålls tillgängliga för allmänheten.
- 2.2.2 En kortfattad beskrivning av de rättigheter som är förenade med aktierna, särskilt vad gäller rösträttens omfattning, rätt till andel i vinst och i eventuellt överskott vid likvidation samt andra förmåner.

Uppgift om den tidsperiod efter vars utgång rätt till utdelning upphör och vem utdelningen i så fall tillfaller.

- 2.2.3 Källskatteavdrag från inkomst av aktier som görs i ursprungslandet och/eller i det land där noteringen sker.

Uppgift om huruvida emittenten gör avdrag för källskatt.

- 2.2.4 Uppgift om vad som gäller vid överlåtelse av aktierna och om eventuella inskränkningar i överlåtbarheten (t.ex. krav på godkännande).
- 2.2.5 Datum då rätt till utdelning uppkommer.
- 2.2.6 De fondbörser där upptagande till officiell notering söks eller kommer att sökas.
- 2.2.7 De finansiella företag som vid tiden för upptagandet av aktierna till officiell notering ombesörjer betalningar för emittentens räkning i de medlemsstater där upptagande har skett.
- 2.3 I den mån det är av betydelse, uppgifter om offentlig eller privat emission respektive försäljning av de aktier som är föremål för ansökan om upptagande till officiell notering, när emissionen eller försäljningen företagits inom tolv månader före upptagandet:
- 2.3.0 Uppgift om aktieägares utövande av företrädesrätt eller om inskränkning eller upphävande av sådan rätt.
- I förekommande fall, uppgift om skäl för inskränkning eller upphävande av sådan företrädesrätt, motivering av emissionskursen, när det är fråga om kontantemission, och uppgift om förmånsberättigade, när inskränkning eller upphävande av företrädesrätten avses gynna vissa angivna personer.
- 2.3.1 Det sammanlagda beloppet för offentlig eller privat emission respektive försäljning och det antal aktier som utjudits, i förekommande fall uppdelat på aktiekategori.
- 2.3.2 Om en offentlig eller privat emission respektive försäljning har gjorts eller görs samtidigt på marknaderna i två eller flera stater och om en viss del av dessa aktier har reserverats eller kommer att reserveras för en eller flera av marknaderna, skall uppgift om sådan reservering lämnas.
- 2.3.3 Uppgift om emissionskursen eller utbuds- eller försäljningskursen, med angivande av det nominella värdet eller, om sådant värde inte fastställs, det bokförda parivärdet eller det belopp som skall anskaffas samt uppgift om överkursen och de eventuella kostnader som särskilt påförs aktietecknare eller aktieköpare.
- Betalningssätt, särskilt när det gäller slutbetalning av aktier som inte är fullt betalda.
- 2.3.4 Förfarandet vid utövande av företrädesrätt; uppgift om teckningsrätters överlåtbarhet och om hur det skall förfaras med ej utövade teckningsrätter.
- 2.3.5 Den period under vilken aktier emitteras eller bjuds ut, med angivande av vilka finansiella företag som har till uppgift att ta emot aktieteckningar från allmänheten.
- 2.3.6 Tidsfrister och sätt för utlämnande av aktier, eventuellt utställande av interimbevis.
- 2.3.7 Namn och adress för samt beskrivning av de fysiska eller juridiska personer som för emittentens räkning övertar eller har övertagit emissionen i fast räkning eller som garanterar dess genomförande. Om övertagandet i fast räkning eller garantin inte omfattar hela emissionen: uppgift om hur stor andel som inte omfattas.
- 2.3.8 Uppgift om eller uppskattning av det totala beloppet och/eller beloppet per aktie av de avgifter som hänför sig till emissionsförfarandet, med angivande av summan av ersättningar till finansiella mellanhänder, inklusive övertagandeprovision eller övertagandemarginal, garantiprovision, försäljningsprovision eller provision till försäljningsombud.
- 2.3.9 Emittentens nettobehållning av emissionen och hur den avses att användas, t.ex. för att finansiera investeringsprogram eller för att allmänt stärka emittentens finansiella ställning.
- 2.4 Upplysningar om upptagande av aktier till officiell notering:
- 2.4.0 Beskrivning av de aktier som är föremål för ansökan om upptagande till officiell notering, varvid särskilt anges antalet aktier och det nominella värdet per aktie eller, om sådant värde inte fastställts, det bokförda parivärdet eller det totala nominella värdet, specifik beteckning eller aktieslag och tillhörande kuponger.

- 2.4.1 Om aktierna skall bli föremål för handel på fondbörsen och inga sådana aktier tidigare har sålts till allmänheten: uppgift om antalet aktier som tillförs marknaden och deras nominella värde, eller, om sådant värde inte fastställts, det bokförda parivärdet eller det sammanlagda nominella värdet samt, i förekommande fall, uppgift om lägsta utbudspris.
- 2.4.2 Uppgift om vilken dag, om denna har bestämts, då de nya aktierna kommer att noteras och bli föremål för handel.
- 2.4.3 Om aktier av samma slag redan är noterade vid en eller flera fondbörser: uppgift om vilka dessa fondbörser är.
- 2.4.4 Om aktier av samma slag ännu inte har upptagits till officiell notering men är föremål för handel på en eller flera andra reglerade, erkända och öppna, ordinarie marknader: uppgift om dessa marknader.
- 2.4.5 Uppgift för det senaste och det innevarande räkenskapsåret om
- offentliga uppköpserbjudanden från tredje man som avser emittentens aktier,
 - offentliga uppköpserbjudanden från emittenten som avser aktier i andra bolag.
- Uppgift om pris eller utbytesvillkor vid sådana erbjudanden samt vad resultatet blivit.
- 2.5 Om samtidigt eller nästan samtidigt med utställandet av aktier, för vilka ansökan om upptagande till officiell notering görs, aktier av samma slag tecknas av eller säljs till enskild part eller aktier av andra slag utställs för att introduceras för allmän eller enskild placering, skall uppgifter lämnas om arten av dessa transaktioner och om antal och kännetecken beträffande de aktier som transaktionerna avser.

KAPITEL 3

Allmänna upplysningar om emittenten och dennes kapital

- 3.1 Allmänna upplysningar om emittenten:
- 3.1.0 Namn, säte och huvudkontor, om detta inte är detsamma som sätet.
- 3.1.1 Dagen för bildandet och uppgift om tiden för emittentens bestånd, om inte denna tid är obestämd.
- 3.1.2 Uppgift om den lagstiftning som gäller för emittentens verksamhet och den rättsliga form som företaget har antagit enligt denna lagstiftning.
- 3.1.3 Uppgift om ändamålen för emittentens verksamhet med hänvisning till den bestämmelse i stiftelseurkunden där dessa anges.
- 3.1.4 Uppgift om bolagsregister och om nummer i registret.
- 3.1.5 Uppgift om var de handlingar med upplysningar om emittenten, till vilka hänvisas i prospektet, hålls tillgängliga.
- 3.2 Allmänna upplysningar om kapitalet:
- 3.2.0 Storleken på det emitterade kapitalet samt antal och slag beträffande de aktier som kapitalet är fördelat på, med angivande av aktiernas väsentligaste egenskaper; uppgift om hur stor del av det emitterade kapitalet som återstår att inbetala, med angivande av antalet eller av det sammanlagda nominella värdet och arten beträffande de aktier som ännu inte är fullt betalda, i förekommande fall uppdelade efter inbetalningens omfattning.
- 3.2.1 När emissionskapitalet har fastställts men emissionen ännu inte har genomförts eller när ett åtagande att öka kapitalet har gjorts, t.ex. i samband med emission av konvertibla lån eller tilldelning av teckningsoptioner, uppgift om

- den storlek som bestäms för kapitalet eller kapitalökningen och, i förekommande fall, uppgift om giltighetstid.
 - vilka kategorier av personer som har förtursrätt vid teckning av andelarna i sådant ytterligare kapital,
 - de villkor och bestämmelser som gäller för den aktieemission som svarar mot den nämnda kapitalfördelningen.
- 3.2.2 Om det finns aktier som inte representerar kapitalet, skall uppgift om deras antal och viktigaste egenskaper lämnas.
- 3.2.3 Det sammanlagda beloppet för eventuella konvertibla skuldebrev, utbytbara skuldebrev eller skuldebrev med optionsrätt till nyteckning, med angivande av de villkor och förfaranden som gäller vid konvertering, utbyte eller teckning.
- 3.2.4 De villkor som anges i stiftelseurkund och bolagsordning beträffande ändring av kapitalet och de rättigheter som är knutna till olika slag av aktier, när sådana villkor är strängare än vad som föreskrivs i lag.
- 3.2.5 En kortfattad beskrivning av de transaktioner under de tre senaste åren som medfört ändring i det emitterade kapitalets storlek och/eller i antal och kategori för de aktier som kapitalet består av.
- 3.2.6 Uppgifter, i den mån de är kända av emittenten, om de fysiska eller juridiska personer som, direkt eller indirekt, var för sig eller gemensamt, utövar eller skulle kunna utöva ägarkontroll över emittenten och om den andel av det röstberättigade kapitalet som dessa personer innehar.
- Med gemensam ägarkontroll avses ägarkontroll som utövas av flera bolag eller flera personer, vilka ingått ett avtal som kan medföra att de antar en gemensam handlingslinje i fråga om emittenten.
- 3.2.7 Uppgifter, i den mån de är kända av emittenten, om de aktieägare som direkt eller indirekt innehar en andel av emittentens kapital, vilken andel medlemsstaterna inte får sätta högre än 20%.
- 3.2.8 Om emittenten ingår i en företagsgrupp: en kort beskrivning av gruppen och av emittentens ställning inom denna.
- 3.2.9 Antal, bokfört och nominellt värde eller, om nominellt värde saknas, det bokförda parivärdet av egna aktier, vilka emittenten eller något annat bolag i vilket emittenten direkt eller indirekt äger mer än 50% har förvärvat och innehar, såvida sådana värdepapper inte tas upp som en särskild post i balansräkningen.

KAPITEL 4

Upplysningar om emittentens verksamhet

- 4.1 Emittentens huvudsakliga verksamhet:
- 4.1.0 Beskrivning av emittentens huvudsakliga verksamhet med angivande av de viktigaste kategorierna av de varor som säljs och/eller tjänster som utförs.
- Uppgift om nya produkter och/eller verksamheter av betydelse.
- 4.1.1 Nettoomsättningen för de tre senaste räkenskapsåren, uppdelad efter verksamhetskategorier och geografiska marknader, i den mån dessa kategorier respektive marknader väsentligen skiljer sig åt med hänsyn tagen till hur handel sker med sådana varor och tjänster som faller inom ramen för emittentens normala verksamhetsområde.
- 4.1.2 Plats och storlek för emittentens huvudanläggningar och kortfattade uppgifter om fastighetsinnehav. Varje anläggning som svarar för mer än 10% av omsättningen eller produktionen skall anses som en huvudanläggning.
- 4.1.3 Beträffande gruvdrift, utvinning av olja och naturgas, stenbrytning och liknande verksamheter, i den mån de är av betydelse: beskrivning av fyndigheter, uppskattning av ekonomiskt utvinningshara tillgångar och tid under vilken verksamheten förväntas pågå.

Uppgifter om giltighetstider och huvudvillkor för koncessioner och om de ekonomiska förutsättningarna för att utnyttja dessa.

Uppgift om pågående utnyttjande.

- 4.1.4 När de uppgifter som lämnas enligt punkterna 4.1.0—4.1.3 har påverkats av osedvanliga omständigheter skall detta anges.
- 4.2 Kortfattade uppgifter om och i vilken utsträckning emittenten är beroende av patent eller licenser, industriella, kommersiella eller finansiella avtal eller nya tillverkningsprocesser, när sådana faktorer är av väsentlig betydelse för emittentens verksamhet eller lönsamhet.
- 4.3 Uppgifter om emittentens inriktning i fråga om forskning och utveckling av nya produkter och produktionsmetoder under de tre senaste räkenskapsåren, såvitt dessa uppgifter är av betydelse.
- 4.4 Uppgifter om rätts- eller skiljeförfaranden som kan få eller under senare tid har haft betydelse för emittentens finansiella ställning.
- 4.5 Uppgifter om eventuella avbrott i emittentens verksamhet som kan få eller under senare tid har haft betydelse för emittentens finansiella ställning.
- 4.6 Genomsnittligt antal anställda och väsentliga förändringar häri under de tre senaste räkenskapsåren, om möjligt med fördelning av de anställda på huvudsakliga verksamheter.
- 4.7 Investeringsinriktning:
- 4.7.0 Beskrivning med sifferuppgifter av de viktigaste investeringarna, inklusive förvärv i andra företag i form av aktier, skuldebrev etc., som har vidtagits under de tre senaste räkenskapsåren och under de månader som redan gått av det innevarande räkenskapsåret.
- 4.7.1 Uppgifter om de viktigaste pågående investeringarna med undantag för förvärv av intressen i andra företag.
- Geografisk fördelning av dessa investeringar (i hemlandet och utomlands).
- Finansieringsmetod (intern eller extern).
- 4.7.2 Uppgifter om emittentens viktigaste framtida investeringar, med undantag för förvärv av intressen i andra företag, beträffande vilka ledningen redan träffat bindande överenskomelser.

KAPITEL 5

Upplysningar om emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster och förluster

- 5.1 Emittentens räkenskaper:
- 5.1.0 De balansräkningar och resultaträkningar som bolaget har upprättat för de tre senaste räkenskapsåren uppställda i en tabellform som möjliggör jämförelse. Noter till årsboks slutet för det senaste räkenskapsåret.
- Ett utkast till börsprospekt skall ha kommit in till de behöriga myndigheterna senast 18 månader efter utgången av det räkenskapsår som det senast offentliggjorda årsboks slutet avser. De behöriga myndigheterna får i undantagsfall förlänga denna frist.
- 5.1.1 Om emittenten upprättar endast sammanställd årsredovisning, skall denna ingå i börsprospektet i enlighet med vad som sägs i punkt 5.1.0.

Om emittenten upprättar såväl eget årsbokslut som sammanställd årsredovisning skall båda delarna ingå i prospektet i enlighet med punkt 5.1.0. De behöriga myndigheterna får emellertid medge emittenten att i prospektet ta med endast det egna årsbokslutet eller endast den sammanställda redovisningen, på villkor att den redovisning som inte tas med inte innehåller någon ytterligare väsentlig information.

- 5.1.2 När det emitterande bolagets eget årsbokslut ingår i børsprospektet: uppgift om bolagets vinst eller förlust efter skatt i bolagets ordinarie verksamhet under de tre senaste räkenskapsåren, beräknat per aktie.

När emittenten tar med endast sammanställd årsredovisning i prospektet skall detta utvisa företagsgruppens vinst eller förlust per räkenskapsår för de tre senaste räkenskapsåren, beräknad per aktie. Dessa uppgifter skall ingå utöver den information som lämnats i enlighet med föregående stycke, när prospektet även innehåller emittentens eget årsbokslut.

Om inom loppet av ovannämnda tre räkenskapsår antalet aktier i det emitterande bolaget har ändrats, t.ex. på grund av en ökning eller minskning av kapitalet eller en omfördelning eller uppdelning av aktierna, skall vinsten eller förlusten per aktie enligt första och andra styckena ovan korrigeras så att de blir jämförbara; i sådana fall skall den använda omräkningsfaktorn anges.

- 5.1.3 Utdelningen per aktie under de tre senaste räkenskapsåren, vid behov med korrigering enligt 5.1.2 tredje stycket för att göra beloppen jämförbara.

- 5.1.4 När mer än nio månader har gått efter utgången av det räkenskapsår som det senast offentliggjorda egna årsbokslutet och/eller den sammanställda årsredovisningen avser, skall en delårsrapport som omfattar minst räkenskapsårets första sex månader ingå i børsprospektet eller biläggas detta. Om en sådan delårsrapport inte har granskats av revisor skall detta anges.

När emittenten upprättar sammanställd årsredovisning, skall de behöriga myndigheterna bestämma om den delårsrapport som skall inges skall avse företagsgruppen eller inte.

Varje förändring av betydelse som inträffat efter utgången av det senaste räkenskapsåret eller efter upprättandet av delårsrapporten skall anges i en not intagen i prospektet eller bifogad detta.

- 5.1.5 Om det egna årsbokslutet eller den sammanställda årsredovisningen inte överensstämmer med rådets direktiv om företags årsredovisning och inte ger en sann och rättvisande bild av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt av vinster och förluster, skall mer detaljerade och/eller ytterligare uppgifter lämnas.

- 5.1.6 En tabell som utvisar både anskaffning och användning av rörelsekapital under de tre senaste räkenskapsåren.

- 5.2 Nedan angivna individuella uppgifter beträffande företag i vilka emittenten innehar en andel som kan förväntas ha väsentlig betydelse för bedömningen av hans egna tillgångar och skulder, finansiella situation eller vinster och förluster.

De nedan angivna uppgifterna skall lämnas för varje företag i vilket emittenten har ett direkt eller indirekt ägarintresse, om det bokförda värdet av ägarintresset representerar minst 10% av emittentens kapital och reserver eller motsvarar minst 10% av emittentens nettoresultat, eller, när det gäller en företagsgrupp, om det bokförda värdet av ägarintresset representerar minst 10% av värdet av företagsgruppens nettotillgångar eller motsvarar minst 10% av gruppens nettoresultat.

De nedan angivna uppgifterna behöver inte lämnas om emittenten kan styrka att hans innehav endast är av tillfällig natur.

Likaså får de uppgifter som krävs enligt e och f utelämnas, om det företag i vilket emittenten har ett ägarintresse inte offentliggör sina årsbokslut.

I avvaktan på senare samordning av bestämmelserna om sammanställd årsredovisning får medlemsstaterna bemyndiga sina behöriga myndigheter att medge att de uppgifter som föreskrivs i d—j får utelämnas, om årsboksluten för de företag i vilka emittenten har ägarintressen ingår i sammanställd årsredovisning eller om det värde som kan hänföras till ägarintresset, beräknat enligt kapitalandelsmetoden, anges i årsbokslutet, förutsatt att

utlämnandet av dessa uppgifter enligt de behöriga myndigheternas bedömning inte kan förväntas vilseleda allmänheten beträffande fakta och omständigheter som är nödvändiga att känna till vid en bedömning av värdepapperen i fråga.

De uppgifter som föreskrivs i g och j får utlämnas om detta, enligt de behöriga myndigheternas bedömning, inte vilseleder investerarna.

- a) Företagets namn och säte.
 - b) Verksamhetsområde.
 - c) Emittentens andel i företags kapital.
 - d) Emitterat kapital.
 - e) Reserver.
 - f) Resultat efter skatt i den ordinarie verksamheten för det senaste räkenskapsåret.
 - g) Värdet för de aktier som den emittent som är skyldig att offentliggöra prospekt innehar för egen räkning.
 - h) Belopp som återstår att betala för aktier som emittenten innehar.
 - i) Utdelningar som emittenten erhållit på aktier eller andra andelar under det senaste räkenskapsåret.
 - j) Emittentens fordringar på och skulder till företaget.
- 5.3 Individuella uppgifter om företag, som inte omfattas av 5.2 och i vilka emittenten äger minst 10% av kapitalet. Dessa uppgifter får utlämnas om de är av endast ringa betydelse med avseende på det ändamål som anges i artikel 4 i detta direktiv:
- a) Företagets namn och säte.
 - b) Emittentens andel i företags kapital.
- 5.4 När sammanställd årsredovisning ingår i börsprospektet skall uppgift lämnas
- a) om de principer som tillämpas för sammanställd redovisning; en utförlig beskrivning av dessa skall lämnas i de fall när medlemsstaten saknar lagstiftning om sammanställd redovisning eller om de principer som tillämpas inte överensstämmer med sådan lagstiftning eller med allmän praxis i den medlemsstat där den fondbörs vid vilken ansökan om upptagande till officiell notering görs är belägen eller verksam,
 - b) om namn och säte för de företag som omfattas av sammanställd redovisning, när sådana uppgifter är av betydelse för bedömningen av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster och förluster; det är tillräckligt att sådana företag markeras i den lista över företag för vilka uppgifter fordras enligt 5.2, och
 - c) för varje företag som avses i b om
 - andelen av samtliga tredjemansinnehav, när sammanställd redovisning sker i form av fullständig konsolidering,
 - den andel, beräknad på grundval av innehav, som omfattas av den sammanställda redovisningen, när denna sker i form av kvotkonsolidering.
- 5.5 När emittenten är ett företag med dominerande ställning i en företagsgrupp med ett eller flera underställda företag, skall upplysningar enligt kapitel 4 och 7 lämnas beträffande såväl emittenten som företagsgruppen.
- De behöriga myndigheterna får medge att sådana upplysningar lämnas för endast emittenten eller endast företagsgruppen, förutsatt att de upplysningar som då utlämnas inte är av någon väsentlig betydelse.
- 5.6 Om de upplysningar som föreskrivs i lista A lämnas i de årsredovisningar som avses i detta kapitel, behöver de inte upprepas.

KAPITEL 6

Upplysningar om förvaltning, ledning och kontroll

- 6.1 Namn, adress och befattning för nedanstående personer i det emitterande bolaget, med angivande av deras viktigaste sysselsättningar utanför bolaget, om dessa är av betydelse med avseende på bolaget.
- a) Medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan.
 - b) Komplementärer i kommanditbolag med aktiekapital.
 - c) Stiftare, om bolaget funnits i mindre än fem år.
- 6.2 De intressen som medlemmarna av förvaltnings-, lednings- och kontrollorganen har i det emitterande bolaget:
- 6.2.0 Ersättningar och naturaförmåner som under det senast avslutade räkenskapsåret utgått till medlemmar av emittentens förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan och som oavsett rubricering belastat allmänna kostnadskontot eller vinstdispositionskontot, varvid skall anges det sammanlagda beloppet för varje typ av organ.
- Sammanlagda ersättningar och naturaförmåner som utgått till samtliga medlemmar av emittentens förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan från samtliga underställda företag i den företagsgrupp i vilken emittenten ingår.
- 6.2.1 Det sammanlagda antalet aktier i det emitterande bolaget som innehas av medlemmar av dess förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan och de optioner på bolagets aktier som tilldelats dem.
- 6.2.2 Uppgifter om art och omfattning av det utbyte som medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan haft av transaktioner som emittenten genomfört under det föregående och det innevarande räkenskapsåret och som är ovanliga till sin karaktär eller med avseende på omständigheterna (såsom köp som inte ingår i den normala verksamheten, förvärv eller avyttring av fasta tillgångar). Även beträffande sådana ovanliga transaktioner som gjorts under tidigare räkenskapsår och som ännu inte helt genomförts skall uppgifter lämnas.
- 6.2.3 Summan av samtliga utestående lån som beviljats av emittenten till sådana personer som anges i 6.1 a och av garantier som ställts av emittenten till dessa personers förmån.
- 6.3 Förfaranden för att låta de anställda ta del i emittentens kapital.

KAPITEL 7

Upplysningar om emittentens senaste utveckling och framtidsutsikter

- 7.1 Allmän information skall, om inte undantag beviljats av de behöriga myndigheterna, lämnas om utvecklingstendenserna för emittentens affärsverksamhet efter utgången av det räkenskapsår som den senast offentliggjorda årsredovisningen avser och då särskilt
- de viktigaste utvecklingstendenserna vad gäller produktion, försäljning och lagerhållning samt ordreläge, och
 - de aktuella utvecklingstendenserna vad gäller kostnader och försäljningspriser.
- 7.2 Uppgift skall lämnas om emittentens utsikter för i vart fall det innevarande räkenskapsåret, om inte undantag beviljats av de behöriga myndigheterna.

LISTA B

UTFORMNING AV PROSPEKT VID UPPTAGANDE AV SKULDEBREV TILL
OFFICIELL NOTERING VID FONDBÖRS

KAPITEL 1

Upplysningar om dem som är ansvariga för börsprospektet och för revision av räkenskaperna

- 1.1 Namn och adress för de fysiska eller juridiska personer som är ansvariga för börsprospektet eller, i förekommande fall, för vissa särskilt angivna delar av detta.
- 1.2 Försäkran avgiven av de ansvariga enligt 1.1 att, såvitt de vet, uppgifterna i den del av börsprospektet för vilken de är ansvariga är med sanningen överensstämmande och att ingenting är utelämnat som skulle kunna påverka innebörden av prospektet.
- 1.3 Namn, adress och kvalifikationer för de officiella revisorer som i enlighet med nationell lagstiftning granskat årsbokslut för de tre senaste räkenskapsåren.

Förklaring att årsbokslut har blivit föremål för revision. Om de rapporter som ligger till grund för revisionen av företagets räkenskaper inte har godkänts av de officiella revisorerna, eller om de försetts med anmärkningar, skall sådant underkännande eller sådana anmärkningar återges i sin helhet med angivande av skäl.

Uppgift om andra delar av börsprospektet som har granskats av revisorerna.

KAPITEL 2

Upplysningar om lån och upptagande av skuldebrev till officiell notering

- 2.1 Lånevillkor:
 - 2.1.0 Lånets nominella belopp; om beloppet inte är fastställt skall detta uppges.

Skuldebrevens art, antal och nummer och deras valörer.
 - 2.1.1 Emissionskurs och inlösenkurs samt nominell räntesats, utom när det gäller löpande emissioner. Om flera räntesatser kan gälla: uppgift om de villkor som gäller för ändringar av räntesatsen.
 - 2.1.2 Förfaranden vid tilldelning av andra förmåner. Beräkningsmetod för sådana förmåner.
 - 2.1.3 Källskatteavdrag från inkomst av skuldebrev som görs i ursprungslandet och/eller i det land där notering sker.

Uppgift om huruvida emittenten gör avdrag för källskatt.
 - 2.1.4 Bestämmelser som gäller amortering av lånet, inklusive förfarandet vid återbetalning.
 - 2.1.5 De finansiella företag som vid tiden för upptagande till officiell notering ombesörjer betalningar för emittentens räkning i den medlemsstat där upptagandet sker.
 - 2.1.6 Lånevaluta; om lånebeloppet uttrycks i beräkningsenheter, de avtalsbestämmelser som finns härom; valutaoptioner.
 - 2.1.7 Tidsfrister:
 - a) Lånets löptid och eventuella förfallodagar under denna.
 - b) Den dag från och med vilken ränta är tillgänglig för betalning samt ränteförfallodagar.

- c) Preskriptionstid vad gäller krav på ränta och återbetalning av lånebeloppet.
 - d) Förfaranden och tidsfrister vid utlämnande av skuldebrev, eventuellt utfärdande av interimisbevis.
- 2.1.8 Uppgift om avkastning, utom när det gäller löpande emissioner. Sättet att beräkna avkastningen skall beskrivas kortfattat.
- 2.2 Upplysningar av rättslig natur:
- 2.2.0 Uppgift om de beslut, bemyndiganden och godkännanden med stöd av vilka skuldebreven har blivit eller skall bli utställda och/eller emitterade.
- Typ av emission och beloppets storlek.
- Antal skuldebrev som har blivit eller kommer att bli utställda och/eller emitterade, om detta bestämts i förväg.
- 2.2.1 Art och omfattning av de garantier, säkerheter och åtaganden som är avsedda att säkerställa att låntagaren fullgör sina förpliktelser både vad gäller inlösen av skuldebreven och betalning av ränta.
- Uppgift om var allmänheten har tillgång till avtalstexterna för sådana garantier, säkerheter och åtaganden.
- 2.2.2 Uppgift om i vilken ordning skuldebrevsinnehavarna företräds av förvaltare eller annan.
- Namn, funktion, beskrivning och huvudkontor för den som representerar skuldebrevsinnehavarna samt de huvudvillkor som gäller för sådan representation med särskilt angivande av de villkor under vilka företrädaren kan bytas ut.
- Uppgift om var allmänheten kan få tillgång till de avtal som gäller för detta slags representation.
- 2.2.3 Uppgift om bestämmelser enligt vilka lånet har efterställts andra skulder som emittenten iklätt sig eller kommer att ikläda sig.
- 2.2.4 Uppgift om den lagstiftning enligt vilken skuldebreven har utställts och om vilka domstolar som är behöriga i händelse av tvist.
- 2.2.5 Uppgift om huruvida skuldebreven är registrerade eller utställda på innehavare.
- 2.2.6 Eventuella inskränkningar i rätten att fritt överlåta skuldebreven.
- 2.3 Upplysningar om upptagande av skuldebreven till officiell notering.
- 2.3.0 De fondbörser där upptagande till officiell notering söks eller kommer att sökas.
- 2.3.1 Namn och adress för samt beskrivning av de fysiska eller juridiska personer som för emittentens räkning övertar eller har övertagit emissionen i fast räkning eller som garanterar dess genomförande. Om övertagandet i fast räkning eller garantin inte omfattar hela emissionen: uppgift om hur stor andel som inte omfattas.
- 2.3.2 Om en offentlig eller privat emission eller försäljning har gjorts eller görs samtidigt på marknaderna i två eller flera stater och om en viss del av emissionen har reserverats eller kommer att reserveras för en eller flera av marknaderna, skall uppgift om sådan reservering lämnas.
- 2.3.3 Om skuldebrev av samma slag redan är noterade vid en eller flera fondbörser: uppgift om vilka dessa fondbörser är.
- 2.3.4 Om skuldebrev av samma slag ännu inte har upptagits till officiell notering men är föremål för handel på en eller flera andra reglerade, erkända och öppna marknader som fungerar fortlöpande: uppgift om dessa marknader.
- 2.4 Upplysningar om emissionen, om den sker samtidigt med officiellt upptagande eller om den ägt rum inom de närmaste tre månaderna före sådant upptagande.
- 2.4.0 Förfarandet vid utövande av företrädesrätt; uppgift om teckningsrätters överlåtbarhet och om hur det skall förfaras med ej utövade teckningsrätter.
- 2.4.1 Hur betalning skall ske vid emission och erbjudande.

- 2.4.2 Utom vid löpande emission av skuldebrev uppgift om öppningstid för emissionen eller erbjudandet och om eventuella möjligheter till förkortning av öppningstiden.
- 2.4.3 Uppgift om vilka finansiella företag som har till uppgift att ta emot teckning från allmänheten.
- 2.4.4 Hänvisning, i förekommande fall, till att teckning kan komma att begränsas.
- 2.4.5 Uppgift om nettobehållningen av lånet, utom när det gäller löpande emissioner av skuldebrev.
- 2.4.6 Emissionens ändamål och planerad användning av de medel som inflyter genom emissionen.

KAPITEL 3

Allmänna upplysningar om emittenten och dennes kapital

- 3.1 Allmänna upplysningar om emittenten:
 - 3.1.0 Namn, säte och huvudkontor, om detta inte är detsamma som sätet.
 - 3.1.1 Dagen för bildandet och uppgift om tiden för emittentens bestånd, om inte denna tid är obestämd.
 - 3.1.2 Uppgift om den lagstiftning som gäller för emittentens verksamhet samt om den rättsliga form som företaget har antagit enligt denna lagstiftning.
 - 3.1.3 Uppgift om ändamålen för emittentens verksamhet med hänvisning till den bestämmelse i stiftelseurkunden där dessa anges.
 - 3.1.4 Uppgift om bolagsregister och om nummer i registret.
 - 3.1.5 Uppgift om var de handlingar med upplysningar om emittenten, till vilka hänvisas i prospektet, hålls tillgängliga.
- 3.2 Allmänna upplysningar om kapitalet:
 - 3.2.0 Storleken på det emitterade kapitalet samt antal och slag beträffande de värdepapper som kapitalet är fördelat på, med angivande av värdepapperens väsentligaste egenskaper.

Uppgift om hur stor del av det emitterade kapitalet som återstår att inbetala, med angivande av antalet eller av det sammanlagda nominella värdet och arten beträffande de värdepapper som ännu inte är fullt betalda, i förekommande fall uppdelade efter inbetalningens omfattning.
 - 3.2.1 Det sammanlagda beloppet för eventuella konvertibla skuldebrev, utbytbara skuldebrev eller skuldebrev med rätt till nyteckning, med angivande av de villkor och förfaranden som gäller vid konvertering, utbyte eller teckning.
 - 3.2.2 Om emittenten tillhör en företagsgrupp, en kort beskrivning av gruppen och av emittentens ställning inom denna.
 - 3.2.3 Antal, bokfört och nominellt värde eller, om nominellt värde saknas, det bokförda parivärdet av egna aktier, vilka emittenten eller något annat bolag i vilket emittenten direkt eller indirekt äger mer än 50% har förvärvat och innehar, om sådana värdepapper inte tas upp som en särskild post i balansräkningen, och såvitt de representerar en betydande andel av det emitterade kapitalet.

KAPITEL 4

Upplysningar om emittentens verksamhet

- 4.1 Emittentens huvudsakliga verksamhet:

- 4.1.0 Beskrivning av emittentens huvudsakliga verksamhet med angivande av de viktigaste kategorierna av de varor som säljs och/eller tjänster som utförs.

Uppgift om nya produkter och/eller verksamheter av betydelse.

- 4.1.1 Nettoomsättning för de två senaste räkenskapsåren.

- 4.1.2 Plats och storlek för emittentens huvudanläggningar och kortfattade uppgifter om fastighetsinnehav. Varje anläggning som svarar för mer än 10% av omsättningen eller produktionen skall anses som en huvudanläggning.

- 4.1.3 Beträffande gruvdrift, utvinning av olja och naturgas, stenbrytning och liknande verksamheter, i den mån de är av betydelse: beskrivning av fyndigheter, uppskattning av ekonomiskt utvinningsbara tillgångar och tid under vilken verksamheten förväntas pågå.

Uppgifter om giltighetstider och huvudvillkor för koncessioner och om de ekonomiska förutsättningarna för att utnyttja dessa.

Uppgift om pågående utnyttjande.

- 4.1.4 När de uppgifter som lämnas enligt 4.1.0—4.1.3 har påverkats av osedvanliga omständigheter skall detta anges.

- 4.2 Kortfattade uppgifter om och i vilken utsträckning emittenten är beroende av patent eller licenser, industriella, kommersiella eller finansiella avtal eller nya tillverkningsprocesser, när sådana faktorer är av väsentlig betydelse för emittentens verksamhet eller lönsamhet.

- 4.3 Uppgifter om rätts- eller skiljeförfaranden som kan få eller under senare tid har haft betydelse för emittentens finansiella ställning.

- 4.4 Investeringsinriktning:

- 4.4.0 Beskrivning med sifferuppgifter av de viktigaste investeringarna, inklusive förvärv i andra företag i form av aktier, skuldebrev etc., som har vidtagits under de tre senaste räkenskapsåren och under de månader som redan har gått av det innevarande räkenskapsåret.

- 4.4.1 Uppgifter om de viktigaste pågående investeringarna med undantag för förvärv av intressen i andra företag.

Geografisk fördelning av dessa investeringar (i hemlandet och utomlands).

Finansieringsmetod (intern eller extern).

- 4.4.2 Uppgifter om emittentens viktigaste framtida investeringar, med undantag för förvärv av intressen i andra företag, beträffande vilka ledningen redan har träffat bindande överenskommelser.

KAPITEL 5

Upplysningar om emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster och förluster

- 5.1 Emittentens räkenskaper:

- 5.1.0 De balansräkningar och resultaträkningar som bolaget har upprättat för de två senaste räkenskapsåren uppställda i en tabellform som möjliggör jämförelse. Noter till årsbokslutet för det senaste räkenskapsåret.

Ett utkast till börsprospekt skall ha kommit in till de behöriga myndigheterna senast 18 månader efter utgången av det räkenskapsår som det senast offentliggjorda årsbokslutet avser. De behöriga myndigheterna får i undantagsfall förlänga denna frist.

- 5.1.1 Om emittenten upprättar endast sammanställd årsredovisning, skall denna ingå i börsprospektet i enlighet med vad som sägs i punkt 5.1.0.

Om emittenten upprättar såväl eget årsbokslut som sammanställd årsredovisning skall bådadatera ingå i prospektet i enlighet med punkt 5.1.0. De behöriga myndigheterna får emellertid medge emittenten att i prospektet ta med endast det egna årsbokslutet eller endast den sammanställda redovisningen på villkor att den redovisning som inte tas med inte innehåller någon ytterligare väsentlig information.

- 5.1.2 När mer än nio månader har gått efter utgången av det räkenskapsår som senast offentliggjorda egna årsbokslut och/eller sammanställda årsredovisning avser, skall en delårsrapport som omfattar minst räkenskapsårets första sex månader ingå i børsprospektet eller biläggas detta. Om en sådan delårsrapport inte har granskats av revisor skall detta anges.

När emittenten upprättar sammanställd årsredovisning, skall de behöriga myndigheterna bestämma om den delårsrapport som skall inges skall avse företagsgruppen eller inte.

Varje betydelsefull förändring som inträffat efter utgången av det senaste räkenskapsåret eller efter upprättandet av delårsrapporten skall anges i en not intagen i prospektet eller bifogad detta.

- 5.1.3 Om det egna årsbokslutet eller den sammanställda årsredovisningen inte överensstämmer med rådets direktiv om företags årsredovisning och inte ger en sann och rättvisande bild av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt av vinster och förluster, skall mer detaljerade och/eller ytterligare uppgifter lämnas.

- 5.1.4 Uppgifter per senast möjliga datum (vilket skall anges) om följande förhållanden, såvida uppgifterna är av väsentlig betydelse:

- Det sammanlagda beloppet av utestående lånat kapital, varvid lån som är garanterade (genom ställande av säkerhet eller på annat sätt, av emittenten eller av tredje man) och lån som inte är garanterade skall särredovisas.
- Det sammanlagda beloppet av alla övriga lån och skuldsättningar av lånekaraktär, varvid lån och skuldsättning med respektive utan garanti skall särredovisas.
- Det sammanlagda beloppet av eventalförpliktelser.

Om lån, skuldsättningar eller eventalförpliktelser av angivet slag inte förekommer skall detta uttryckligen anges.

Om emittenten upprättar sammanställd årsredovisning skall de i punkt 5.1.1 angivna principerna tillämpas.

Som allmän regel gäller att skuldförbindelser ingångna mellan företag inom samma företagsgrupp inte skall beaktas, vilket vid behov skall anges.

- 5.1.5 En tabell som utvisar både anskaffning och användning av rörelsekapital under de tre senaste räkenskapsåren.

- 5.2 Nedan angivna individuella uppgifter beträffande företag i vilka emittenten innehar en andel som kan förväntas ha väsentlig betydelse för bedömningen av hans egna tillgångar och skulder, finansiella situation eller vinster och förluster.

De nedan angivna uppgifterna skall lämnas för varje företag i vilket emittenten har ett direkt eller indirekt ägarintresse, om det bokförda värdet av ägarintresset representerar minst 10% av emittentens kapital och reserver eller motsvarar minst 10% av emittentens nettoresultat, eller, när det gäller en företagsgrupp, om det bokförda värdet av ägarintresset representerar minst 10% av värdet av företagsgruppens nettotillgångar eller motsvarar minst 10% av gruppens nettoresultat.

De nedan angivna uppgifterna behöver inte lämnas om emittenten kan styrka att hans innehav är av endast tillfällig natur.

Likaså får de uppgifter som krävs enligt e och f utelämnas om det företag i vilket emittenten har ett ägarintresse inte offentliggör sina årsbokslut.

I avvaktan på samordning av bestämmelser om sammanställd årsredovisning får medlemsstaterna bemyndiga sina behöriga myndigheter att medge att de uppgifter som

föreskrivs i d—h får utelämnas, om årsboksluten för de företag i vilka emittenten har ägarintressen ingår i sammanställd årsredovisning eller om det värde som kan hänföras till ägarintresset, beräknat enligt kapitalandelsmetoden, anges i årsbokslutet, förutsatt att utelämnandet av dessa uppgifter enligt de behöriga myndigheternas bedömning inte kan förväntas vilseleda allmänheten beträffande fakta och omständigheter som är nödvändiga att känna till vid en bedömning av värdepapparen i fråga.

- a) Företagets namn och säte.
- b) Verksamhetsområde.
- c) Emittentens andel i företags kapital.
- d) Emitterat kapital.
- e) Reserver.
- f) Resultat efter skatt i den ordinarie verksamheten för det senaste räkenskapsåret.
- g) Belopp som återstår att betala för aktier som emittenten innehar.
- h) Utdelningar som emittenten erhållit under det senaste räkenskapsåret på aktier eller andra andelar.

5.3 När sammanställd årsredovisning ingår i börsprospektet skall uppgift lämnas

- a) om de principer som tillämpas för sammanställd redovisning, en utförlig beskrivning av dessa skall lämnas i de fall medlemsstaten saknar lagstiftning om sammanställd redovisning eller om de principer som tillämpas inte överensstämmer med sådan lagstiftning eller med allmän praxis i den medlemsstat där den fondbörs vid vilken ansökan om upptagande till officiell notering görs är belägen eller verksam,
- b) om namn och säte för de företag som omfattas av sammanställd redovisning, när sådana uppgifter är av betydelse för bedömning av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster och förluster, det är tillräckligt att de markeras i den lista över företag för vilka uppgifter fordras enligt 5.2,
- c) för varje företag som avses i b om
 - andelen av samtliga tredjemansintressen, när sammanställd redovisning sker i form av fullständig konsolidering,
 - den andel, beräknad på grundval av innehav, som omfattas av den sammanställda redovisningen, när denna sker i form av kvotkonsolidering.

5.4 Om emittenten är ett företag med dominerande ställning i en företagsgrupp med ett eller flera underställda företag, skall upplysningar enligt kapitel 4 och 7 lämnas beträffande såväl emittenten som företagsgruppen.

De behöriga myndigheterna får medge att sådana upplysningar lämnas för endast emittenten eller endast företagsgruppen, förutsatt att de upplysningar som då utelämnas inte är av någon väsentlig betydelse.

5.5 Om de upplysningar som föreskrivs i lista B lämnas i de årsredovisningar som avses i detta kapitel, behöver de inte upprepas.

KAPITEL 6

Upplysningar om förvaltning, ledning och kontroll

6.1 Namn, adress och befattning för nedanstående personer i det emitterande företaget, med angivande av deras viktigaste sysselsättningar utanför företaget, om dessa är av betydelse med avseende på företaget,

- a) medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan,
- b) komplementärer i kommanditbolag med aktiekapital.

KAPITEL 7^a

Upplysningar om emittentens senaste utveckling och framtidsutsikter

- 7.1 Allmän information skall, om inte undantag beviljats av de behöriga myndigheterna, lämnas om utvecklingstendenserna för emittentens affärsverksamhet efter utgången av det räkenskapsår som den senast offentliggjorda årsredovisningen avser och då särskilt
- de viktigaste utvecklingstendenserna vad gäller produktion, försäljning och lagerrhållning samt orderläge, och
 - de aktuella utvecklingstendenserna vad gäller kostnader och försäljningspriser.
- 7.2 Uppgift skall lämnas om emittentens utsikter för i vart fall det *innevarande* räkenskapsåret, om inte undantag har beviljats av de behöriga myndigheterna.

LISTA C

UTFORMNING AV PROSPEKT VID UPPTAGANDE AV BEVIS SOM REPRESENTERAR AKTIER TILL OFFICIELL NOTERING VID FONDBÖRS

KAPITEL 1

Allmänna upplysningar om emittenten

- 1.1 Namn, säte och huvudkontor, om detta inte är detsamma som sätet.
- 1.2 Dagen för bildandet och uppgift om tiden för emittentens bestånd, om inte denna tid är obeständ.
- 1.3 Uppgift om den lagstiftning som gäller för emittentens verksamhet samt om den rättsliga form som företaget antagit enligt denna lagstiftning.
- 1.4 Storleken på det emitterade kapitalet samt antal och slag beträffande de värdepapper som kapitalet är fördelat på, med angivande av värdepapperens väsentligaste egenskaper.
- Uppgift om hur stor del av det emitterade kapitalet som återstår att inbetala, med angivande av antalet eller av det sammanlagda nominella värdet och arten beträffande de värdepapper som ännu inte är fullt betalda, i förekommande fall uppdelade efter inbetalningens omfattning.
- 1.5 Uppgift om de viktigaste kapitalägarna.
- 1.6 Namn, adress och befattning för nedanstående personer hos emittenten, med angivande av deras viktigaste sysselsättningar *utanför emittentens verksamhet*, om dessa är av betydelse med avseende på emittenten,
- a) medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan,
 - b) komplementärer i kommanditbolag med akuekapital.
- 1.7 Bolagets ändamål. Om emission av bevis som representerar aktier inte är det enda ändamålet med bolagets verksamhet, skall arten av dess övriga verksamheter beskrivas, varvid sådan verksamhet som är enbart förvaltande skall redovisas för sig.
- 1.8 En sammanfattning av årsbokslutet för det senast avslutade räkenskapsåret.

När mer än nio månader har gått efter utgången av det räkenskapsår som senast offentliggjorda egna årsbokslut och/eller sammanställda årsredovisning avser, skall en delårsrapport som omfattar minst räkenskapsårets första sex månader ingå i börsprospektet eller biläggas detta. Om en sådan delårsrapport inte har granskats av revisor skall detta anges.

När emittenten upprättar sammanställd årsredovisning, skall de behöriga myndigheterna bestämma om den delårsrapport som skall inges skall avse företagsgruppen eller inte.

Varje betydelsefull förändring som har inträffat efter utgången av det senaste räkenskapsåret eller efter upprättandet av delårsrapporten skall anges i en not intagen i prospektet eller bifogad detta.

KAPITEL 2

Upplysningar om bevisen

- 2.1 Rättslig form:
- Uppgift om de regler som gäller för emissionen av bevisen samt om dagen och platsen för deras offentliggörande.
- 2.1.0 Utövande och åtnjutande av de rättigheter som är förenade med originalvärdepapperen, särskilt vad gäller rösträtt, villkor som gäller för emittentens utnyttjande av sådana rättigheter och bestämmelser som gäller för inhämtande av instruktioner från innehavaren av bevisen samt rätt till andel i vinst och likvidationsöverskott.
- 2.1.1 Bankgarantier eller andra garantier som gäller för bevisen och som är avsedda att garantera emittentens åtaganden.
- 2.1.2 Möjlighet att få bevisen konverterade till originalvärdepapper och förfarandet vid sådan konvertering.
- 2.2 Storleken av provisioner och kostnader som påförs bevisinnehavarna i samband med
- emission av bevis,
 - inlösen av kuponger,
 - utställande av ytterligare bevis,
 - utbyte av bevis mot originalvärdepapper.
- 2.3 Bevisens överlåtbarhet:
- a) De fondbörser där ansökan om upptagande till officiell notering görs eller kommer att göras.
 - b) Inskränkningar i rätten att fritt överlåta bevisen.
- 2.4 Kompletterande upplysningar vid upptagande till officiell notering:
- a) Om bevisen skall introduceras på en fondbörs: uppgift om antalet bevis som tillförs marknaden och/eller deras sammanlagda nominella värde samt lägsta försäljningspris, om sådant pris bestämts.
 - b) Den dag då de nya bevisen kommer att noteras, om dagen har fastställts.
- 2.5 Uppgift om beskattningsordning för eventuella skatter och avgifter som påförs bevisinnehavarna och som tas ut i de länder där bevisen emitteras.
- 2.6 Uppgift om den lagstiftning enligt vilken bevisen utställts och om de domstolar som är behöriga i händelse av tvist.
-

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 juni 1987

om ändring av direktiv 80/390/EEG om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs

(87/345/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande², och

med beaktande av följande:

Rådet antog den 17 november 1986 direktiv 86/566/EEG om ändring av första direktivet av den 11 maj 1960 för genomförande av artikel 67 i fördraget³. Som en följd härav kommer antalet ansökningar över gränserna om upptagande till notering av värdepapper vid fondbörs sannolikt att öka.

Artikel 24 i direktiv 80/390/EEG⁴, i dess lydelse enligt direktiv 82/148/EEG⁵, anger att, i de fall värdepapper skall upptas till notering vid fondbörser i två eller flera medlemsstater, de behöriga myndigheterna i sådana medlemsstater skall samarbeta och sträva efter att ena sig om en gemensam text för börsprospekt, att användas i samtliga berörda medlemsstater.

Den bestämmelsen medför inte ett fullständigt ömsesidigt erkännande av börsprospekt, och direktiv 80/390/EEG bör därför ändras så att ett sådant ömsesidigt erkännande uppnås.

Ömsesidigt erkännande utgör ett viktigt steg mot genomförandet av gemenskapens inre marknad.

Det är i detta sammanhang nödvändigt att närmare ange vilka myndigheter som skall vara behöriga att granska och godkänna börsprospekt när ansökningar om officiell notering görs samtidigt i två eller flera medlemsstater.

Ömsesidigt erkännande kan genomföras endast i den mån direktiv 80/390/EEG och därin angivna direktiv har införlivats i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndigheter skall godkänna prospektet.

Ömsesidigt erkännande av börsprospekt medför inte i sig en rätt till notering.

Möjlighet bör ges att, genom avtal mellan gemenskapen och icke-medlemsländer, under förutsättning av reciprocitet, utvidga erkännandet även till prospekt från icke-medlemsländer.

En övergångstid bör gälla för Spanien och Portugal med hänsyn till de tidsfrister som medgetts dessa medlemsstater i artikel 2.2 i direktiv 86/566/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 80/390/EEG skall avsnitt IV ersättas med följande avsnitt, och avsnitt V och VI betecknas VIII respektive IX.

"AVSNITT IV

Behörig myndighet

Artikel 24

I de fall det samtidigt eller med kort mellanrum görs ansökningar om upptagande av samma värdepapper till officiell notering vid fondbörser belägna eller verksamma i två eller flera medlemsstater, däribland den stat där emittenten har sitt säte, skall börsprospekt upprättas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv i den medlemsstat där emittenten har sitt säte och godkänns av de behöriga myndigheterna i denna stat; om emittenten inte har sitt säte i någon av dessa medlemsstater, skall emittenten bland dessa stater välja en stat enligt vars lagstiftning börsprospekt skall upprättas och godkänns.

AVSNITT V

Ömsesidigt erkännande

Artikel 24a

1. När ett börsprospekt har godkänts i enlighet med artikel 24 skall det, med förbehåll för eventuell överläggning, erkännas av de andra medlemsstater där an-

¹ EGT nr C 125, 11.5.1987, s. 173.

² EGT nr C 150, 9.6.1987, s. 18.

³ EGT nr L 332, 26.11.1986, s. 22.

⁴ EGT nr L 100, 17.4.1980, s. 1.

⁵ EGT nr L 62, 5.3.1982, s. 22.

sökan om upptagande till officiell notering har gjorts, utan att godkännande först måste inhämtas från de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater, och utan att dessa kan kräva att ytterligare uppgifter skall tillföras prospektet. Dessa behöriga myndigheter får dock kräva att prospektet skall innehålla uppgifter som är specifika för marknaden i det land där ansökan om notering görs, särskilt beträffande reglerna om inkomstskatt, de finansiella företag som anlitats för att ombesörja betalningar för emittentens räkning i det landet, och sättet för offentliggörande av meddelanden till investerare.

2. Ett börsprospekt som godkänts av de behöriga myndigheter som avses i artikel 24 skall erkännas i andra medlemsstater där ansökan om upptagande till officiell notering görs, även i de fall undantag till viss del eller avvikelser till viss del medgivits i enlighet med detta direktiv, förutsatt att

- a) undantaget eller avvikelserna är av sådant slag som erkänns enligt de i den andra medlemsstaten gällande reglerna, och
- b) de omständigheter som motiverar undantaget eller avvikelserna föreligger även i den andra berörda medlemsstaten och att andra villkor, som skulle kunna föranleda den behöriga myndigheten i den medlemsstaten att inte erkänna sådant undantag eller sådan avvikelse, inte föreligger.

Även om förutsättningarna i a och b inte är uppfyllda får den berörda medlemsstaten tillåta sina behöriga myndigheter att erkänna de börsprospekt som godkänts av de behöriga myndigheter som avses i artikel 24.

3. Vid godkännande av prospekt skall de behöriga myndigheter som avses i artikel 24 överlämna ett intyg om godkännande till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater där ansökan om officiell notering görs. Har undantag till viss del eller avvikelser till viss del medgivits i enlighet med detta direktiv skall detta anges i intyget jämte skälen härfor.

4. Vid ansökan om upptagande till officiell notering skall emittenten tillställa de behöriga myndigheterna i var och en av de andra medlemsstater där han ansöker om notering, ett utkast till det börsprospekt som han avser att använda i den staten.

5. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till börsprospekt från emittenter som har sitt säte i en medlemsstat.

Artikel 24b

1. Har ansökan om upptagande till officiell notering vid fondbörser belägna i två eller flera medlemsstater gjorts samtidigt eller med kort mellanrum och har, vid den tid då värdepapperen utbjöds till allmänheten, ett börsprospekt upprättats och godkänts av behöriga myndigheter enligt artikel 24 inom de tre månader som

föregår ansökan om notering i den staten, skall prospektet, med förbehåll för eventuell översättning, erkännas som börsprospekt i de andra medlemsstater där ansökan om officiell notering görs, utan att godkännande först måste inhämtas från de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater, och utan att dessa myndigheter kan kräva att ytterligare uppgifter skall tillföras prospektet. Dessa myndigheter får emellertid kräva att prospektet skall innehålla uppgifter som är specifika för marknaden i det land där ansökan om notering görs, särskilt beträffande reglerna om inkomstskatt, de finansiella företag som anlitats för att ombesörja betalningar för emittentens räkning i noteringslandet, och sättet för offentliggörande av meddelanden till investerare.

2. Artikel 24a.2—24a.5 skall tillämpas i de fall som anges i punkt 1 i denna artikel.

3. Artikel 23 skall tillämpas beträffande alla förändringar som inträffar mellan den dag då innehållet i det prospekt som avses i punkt 1 i denna artikel fastställs och den dag då börshandel inleds.

AVSNITT VI

Samarbete

Artikel 24c

1. De behöriga myndigheterna skall, närhelst de behöver det för fullgörandet av sina uppgifter, samarbeta och utbyta den information som fordras.

2. I de fall en ansökan om upptagande till officiell notering av värdepapper, vilka ger rätt till en andel i ett företags kapital, antingen omedelbart eller vid utgången av en viss löptid, görs i en eller flera andra medlemsstater än den där emittenten av de aktier som dessa värdepapper ger rätt till har sitt säte, får, om emittenten aktuel redan har upptagits till officiell notering i den medlemsstaten, de behöriga myndigheterna där fatta beslut först efter att ha samrått med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där emittenten av aktierna har sitt säte.

3. I de fall en ansökan görs om upptagande till officiell notering av värdepapper som mindre än sex månader tidigare blivit noterade i en annan medlemsstat, skall de behöriga myndigheter till vilka ansökan har ställts ta kontakt med de behöriga myndigheter som tidigare godkänt värdepapperen för officiell notering och, så långt det är möjligt, befria emittenten av värdepapperen från att upprätta ett nytt börsprospekt, med förbehåll för den berörda medlemsstatens eventuella egna krav på uppdatering, översättning eller tillägg.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla anställda eller tidigare anställda hos de behöriga myndigheterna skall iaktta tystnadsplikt. Detta innebär att ingen konfidentiell information som de fått del av i sin anställning får röjas för någon annan person eller myndighet, utom där detta medges i lag eller annan författning.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall dock inte hindra de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna från att utbyta information i enlighet med detta direktiv. Den information som på detta sätt utväxlas skall omfattas av den tystnadsplikt som anställda eller tidigare anställda hos de behöriga myndigheterna är skyldiga att iaktta.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av straffrättsliga föreskrifter får en behörig myndighet som erhåller information enligt artikel 24c.1 använda denna endast för fullgörande av sina uppgifter eller vid överklaganden i administrativ ordning eller rättsliga förfaranden som har samband med myndighetens verksamhet.

AVSNITT VII

Förhandlingar med icke-medlemsländer

Artikel 25a

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget ingåtts med ett icke-medlemsland eller flera

sådana länder, under förutsättning av reciprocitet, goda börsprospekt som har upprättats och granskats i enlighet med bestämmelserna i ett sådant land, så att de skall anses uppfylla kraven enligt detta direktiv, förutsatt att bestämmelserna, även om de avviker från vad som föreskrivs i detta direktiv, ger investerare ett skydd som är likvärdigt med det de tillförsäkras genom detta direktiv."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1990. De skall genast underrätta kommissionen om detta. För Spanien skall dock i stället för den 1 januari 1990 sista dag vara den 1 januari 1991 och för Portugal den 1 januari 1992.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 1987.

På rådets vägnar

L. TINDEMANS

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV

av den 23 april 1990

med ändring av direktiv 80/390/EEG såvitt avser ömsesidigt godtagande av prospekt för erbjudande till allmänheten som prospekt för notering av värdepapper vid fondbörs

(90/211/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i samarbete med Europaparlamentet²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

I artikel 21 i direktiv 89/298/EEG⁴ föreskrivs att, när värdepapper erbjuds till allmänheten samtidigt eller med kort mellanrum i två eller flera medlemsstater, ett prospekt som har upprättats och godkänts av de behöriga myndigheterna enligt artikel 7, 8 eller 12 i direktivet skall erkännas som prospekt i de andra berörda medlemsstaterna i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande.

Ett prospekt för erbjudande till allmänheten bör erkännas som börsprospekt också i det fall ansökan om upptagande till officiell notering vid fondbörs görs kort tid efter erbjudandet till allmänheten.

Ändring bör därför ske av artikel 24b i direktiv 80/390/EEG⁵, senast ändrat genom direktiv 87/345/EEG⁶.

Ömsesidigt erkännande av prospekt för erbjudande till allmänheten som börsprospekt medför inte i sig en rätt till upptagande till officiell notering vid fondbörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande tillägg skall göras till inledningen av artikel 6 i direktiv 80/390/EEG:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24b.1 gäller att".

Artikel 2

Punkt 1 i artikel 24b i direktiv 80/390/EEG skall ersättas med följande:

"1. I de fall en ansökan om upptagande till officiell notering av värdepapper görs i en eller flera medlemsstater, och ett prospekt för erbjudande till allmänheten har upprättats och godkänts enligt artikel 7, 8, eller 12 i direktiv 89/298/EEG* inom de tre månader som föregår ansökan om notering, skall prospektet för erbjudande till allmänheten, med förbehåll för eventuell översättning, erkännas som börsprospekt i den eller de medlemsstater där ansökan om notering har gjorts, utan att godkännande först behöver inhämtas från de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater, och utan att dessa kan kräva att ytterligare uppgifter skall tillföras prospektet för erbjudande till allmänheten. De behöriga myndigheterna får dock begära att prospektet för erbjudande till allmänheten skall innehålla uppgifter som är specifika för marknaden i noteringslandet, särskilt beträffande reglerna om inkomstskatt, de finansiella

¹ EGT nr C 101, 22.4.1989, s. 13.

² EGT nr C 304, 8.12.1989, s. 34, och
EGT nr C 38, 19.2.1990, s. 40.

³ EGT nr C 201, 7.8.1989, s. 5.

⁴ EGT nr L 124, 5.5.1989, s. 8.

⁵ EGT nr L 100, 17.4.1980, s. 1.

⁶ EGT nr L 185, 4.7.1987, s. 81.

företag som anlåtats för att ombesörja betalningar för emittentens räkning i det berörda landet, och sättet för offentliggörande av meddelanden till investerare.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala lagar och andra författningar som de anser inom det område som omfattas av detta direktiv.

* EGT nr L 124, 5.5.1989, s. 8."

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 april 1991. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 23 april 1990.

På rådets vägnar

A. REYNOLDS

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV

av den 17 april 1989

om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten

(89/298/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i samarbete med Europaparlamentet²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

Investeringar i överlåtbara värdepapper innebär, liksom alla andra slag av investeringar, risker. Skyddet för investerare fordrar att de ges möjlighet att göra en riktig bedömning av sådana risker, så att de kan fatta beslut om investeringar med full kännedom om sakförhållandena.

Tillhandahållandet av fullständig och relevant information om överlåtbara värdepapper och om emittenterna av dessa befrämjar skyddet för investerare.

Sådan information är vidare ett effektivt medel för att öka förtroendet för överlåtbara värdepapper och därigenom bidra till en tillfredsställande funktion och utveckling av marknader för överlåtbara värdepapper.

En enhetlig ordning inom gemenskapen för information om överlåtbara värdepapper bör därför införas. Genom de säkerhetsgarantier en sådan ordning erbjuder investerare, och genom dess inflytande i fråga om det riktiga funktionssättet på marknader för överlåtbara värdepapper, förmår en sådan informationsordning främja integration av nationella värdepappersmarknader och därigenom bidra till upprättandet av en verklig europeisk kapitalmarknad.

Rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs⁴, senast ändrat genom direktiv 87/345/EEG⁵, utgör ett viktigt steg i införandet av en sådan informationsordning inom gemenskapen. Det direktivet

samordnar den information som skall offentliggöras när värdepapper upptas till notering vid fondbörs, såvitt gäller slaget av erbjudna värdepapper och emittenterna av sådana värdepapper, för att ge investerare möjlighet att göra en välgrundad bedömning av tillgångar och skulder, finansiell ställning, vinster och förluster samt emittenternas framtidsutsikter och av de rättigheter som följer med sådana värdepapper.

En sådan informationsordning fordrar också, när överlåtbara värdepapper för första gången erbjuds allmänheten i en medlemsstat, oavsett om erbjudandet görs av emittenten eller på dennes vägnar eller av någon annan, och oavsett om värdepapperen sedermera noteras eller ej, att ett prospekt med information av detta slag görs tillgängligt för investerare. Det är vidare nödvändigt att samordna innehållet i sådana prospekt för att uppnå ett likformigt minimiskydd för investerare i de olika medlemsstaterna.

Det har hittills visat sig omöjligt att fastställa en gemensam definition av begreppet "erbjudande till allmänheten" och av allt som ingår i detta begrepp.

I de fall ett erbjudande till allmänheten avser överlåtbara värdepapper som skall upptas till officiell notering vid fondbörs, skall det tillhandahållas information som, anpassad till omständigheterna vid erbjudandet, motsvarar den som föreskrivs i direktiv 80/390/EEG. Beträffande erbjudanden till allmänheten av överlåtbara värdepapper, som inte skall upptas till officiell notering vid fondbörs, kan kravet på detaljerad information sättas lägre för att inte vara oskäligt betungande för små och medelstora emittenter. I fråga om erbjudanden till allmänheten av överlåtbara värdepapper som skall upptas till officiell notering vid fondbörs, är den samordning som uppnås sådan att ett prospekt som godkänts av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat kan, på grundval av ömsesidigt erkännande, användas för erbjudanden till allmänheten av samma värdepapper i en annan medlemsstat. Även om en ansökan om upptagande till officiell notering vid fondbörs inte gjorts, skall ömsesidigt erkännande tillämpas beträffande sådana prospekt för erbjudande till allmänheten som uppfyller de i direktiv 80/390/EEG föreskrivna kraven och är godkända av de behöriga myndigheterna.

För att säkerställa att ändamålet med detta direktiv till fullo uppnås måste direktivet gälla även överlåtbara värdepapper som emitterats av bolag eller företag som lyder under lagstiftningen i tredje land.

¹ EGT nr C 226, 31.8.1982, s. 4.

² EGT nr C 125, 17.5.1982, s. 176, och EGT nr C 69, 20.3.1989.

³ EGT nr C 310, 30.11.1981, s. 50.

⁴ EGT nr L 100, 17.4.1980, s. 1.

⁵ EGT nr L 185, 4.7.1987, s. 81.

Det bör ges möjlighet att, genom avtal mellan gemenskapen och tredje länder, erkänna även prospekt från sådana länder på grundval av reciprocitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Detta direktiv skall tillämpas på överlåtbara värdepapper som erbjuds allmänheten för första gången i en medlemsstat, under förutsättning att dessa värdepapper inte redan är noterade vid en fondbörs som är belägen eller verksam i den medlemsstaten.

2. Avser ett offentligt erbjudande endast en del av de överlåtbara värdepapperen från en viss emission, behöver medlemsstaterna, om resterande del sedermera erbjuds allmänheten, inte kräva att ytterligare ett prospekt skall offentliggöras.

Artikel 2

Detta direktiv omfattar inte

1. följande slag av erbjudanden:
 - a) erbjudanden av överlåtbara värdepapper till personer inom ramen för deras förvärvsverksamhet, och/eller
 - b) erbjudanden av överlåtbara värdepapper till personer inom en begränsad krets, och/eller
 - c) erbjudanden där försäljningspriset för samtliga de överlåtbara värdepapper som erbjuds inte överstiger 40 000 ecu, och/eller
 - d) erbjudanden där de överlåtbara värdepapper som erbjuds kan förvärfvas endast mot ett vederlag av minst 40 000 ecu per investerare,
2. överlåtbara värdepapper av följande slag:
 - a) överlåtbara värdepapper som erbjuds med ett nominellt värde om vardera minst 40 000 ecu,
 - b) andelar emitterade av sådana företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ,
 - c) överlåtbara värdepapper emitterade av en stat eller av en stats regionala eller lokala myndigheter, eller av ett internationellt offentligt organ i vilket en eller flera medlemsstater är medlemmar,
 - d) överlåtbara värdepapper som erbjuds i samband med ett uppköpserbjudande,
 - e) överlåtbara värdepapper som erbjuds i samband med en fusion,

- f) aktier som utan vederlag tilldelas aktieägare,
- g) aktier eller därmed jämställda överlåtbara värdepapper som erbjuds i utbyte mot aktier i samma bolag, om erbjudandet av sådana nya värdepapper inte innebär någon total ökning av bolagets aktiekapital,
- h) överlåtbara värdepapper som av arbetsgivaren eller ett anknutet företag erbjuds till eller till förmån för nuvarande eller tidigare anställda,
- i) överlåtbara värdepapper som tillkommit vid konvertering av konvertibla skuldebrev eller vid utnyttjande av optionsrätt till nyteckning, eller aktier som erbjuds i utbyte mot utbytbara skuldebrev, under förutsättning att ett prospekt för erbjudande till allmänheten eller ett börsprospekt avseende dessa konvertibla eller utbytbara skuldebrev, eller dessa optionsrätter till nyteckning har offentliggjorts i samma medlemsstat,
- j) överlåtbara värdepapper som emitterats av statligt erkända sammanslutningar vars verksamhet är författningsreglerad eller drivs utan vinstsyfte, i de fall emissionen sker för att anskaffa medel som är nödvändiga för uppnående av sammanslutningens oegennyttiga ändamål,
- k) aktier eller därmed jämställda överlåtbara värdepapper, vilka berättigar ägaren att bli medlem i eller utnyttja de tjänster som utförs av sammanslutningar som "building societies", "Crédits populaires", "Genossenschaftsbanken" eller "Industrial and Provident Societies",
- l) euro-värdepapper som inte är föremål för allmän marknadsföring genom annonsering eller personlig hänväsende.

Artikel 3

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ:* värdepappersfonder och investeringsbolag,
 - vars verksamhet består i kollektiv investering av kapital från allmänheten, och som tillämpar principen om riskspridning, och
 - vars andelar på innehavarens begäran återköps eller inlöses med medel av företagets tillgångar. En åtgärd som vidtas av ett sådant företag för att säkra att börsvärdet av dess andelar inte i någon väsentlig mån avviker från andelarnas nettovärde skall jämföras med återköp eller inlösen.
- b) *Andelar i ett företag för kollektiva investeringar:* värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar, och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar.

- c) *Emittenter*: bolag och andra juridiska personer och varje annat företag vars överlåtbara värdepapper erbjuds allmänheten.
- d) *Kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i att ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten och att bevilja krediter för egen räkning, däribland sådana kreditinstitut som avses i artikel 2 i direktiv 77/780/EEG¹, senast ändrat genom direktiv 86/524/EEG².
- e) *Överlåtbara värdepapper*: aktier i bolag och andra med sådana aktier jämslällda överlåtbara värdepapper, skuldebrev med en löptid av minst ett år och andra därmed jämslällda överlåtbara värdepapper och alla andra överlåtbara värdepapper som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte.
- f) *Euro-värdepapper*: överlåtbara värdepapper som
- garanteras och fördelas av ett konsortium med minst två medlemmar med säte i olika stater, och
 - erbjuds i väsentlig omfattning i en eller flera andra stater än den där emittenten har sitt säte, och
 - kan tecknas eller förvärvas för första gången endast genom ett kreditinstitut eller något annat finansiellt institut.
- i sin verksamhet åtnjuter statlig monopolställning, och
- har bildats eller verkar i enlighet med, eller med stöd av särskild lagstiftning, eller vars upplåning villkorslöst och oåterkalleligt garanteras av en medlemsstat eller av en medlemsstats regionala eller lokala myndigheter,
- c) skuldebrev emitterade av i en medlemsstat hemmahörande juridiska personer som inte är bolag och som har
- bildats genom särskild lagstiftning, och
 - vars verksamhet regleras av denna lagstiftning samt består enbart i
 - i) att under statlig kontroll anskaffa kapital genom att emittera skuldebrev, och
 - ii) att finansiera produktion med dels medel som dessa juridiska personer har anskaffat, dels medel som ställs till förfogande av en medlemsstat, och/eller att förvärva innehav i sådan produktion, och
 - vars skuldebrev, såvitt gäller upptagande till officiell notering vid fondbörs, enligt nationell lagstiftning betraktas som skuldebrev som är emitterade eller garanterade av staten.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall se till att varje erbjudande av överlåtbara värdepapper till allmänheten inom deras territorier sker under förutsättning av att ett prospekt offentliggörs av den som gör erbjudandet.

Artikel 5

Medlemsstaterna får föreskriva undantag, helt eller delvis, från skyldigheten att offentliggöra prospekt i de fall de överlåtbara värdepapper som erbjuds till allmänheten är

- a) skuldebrev eller andra därmed jämslällda överlåtbara värdepapper, vilka emitteras fortlöpande eller vid upprepade tillfällen av kreditinstitut eller andra därmed jämslällda finansiella institut, vilka regelbundet offentliggör sina årsbokslut och som, inom gemenskapen, har bildats eller verkar i enlighet med, eller med stöd av särskild lagstiftning, eller är föremål för offentlig tillsyn avsedd att skydda sparmedel,
- b) skuldebrev eller andra därmed jämslällda överlåtbara värdepapper, vilka emitterats av bolag och andra juridiska personer som är hemmahörande i en medlemsstat, och som

Artikel 6

Om ett fullständigt prospekt har offentliggjorts i en medlemsstat inom de föregående tolv månaderna, är det tillräckligt att ytterligare prospekt som upprättas av samma emittent i samma stat, men avseende andra överlåtbara värdepapper, anger endast de förändringar som inträtt sedan offentliggörandet av det fullständiga prospektet och som kan antas påverka värdet av värdepappren.

Ett sådant prospekt får dock göras tillgängligt endast tillsammans med det fullständiga prospekt till vilket det hänförs sig, eller med en hänvisning till detta.

AVSNITT II

Innehåll i och förfaranden för granskning och spridning av prospekt för överlåtbara värdepapper beträffande vilka ansökan görs om upptagande till officiell notering vid fondbörs

Artikel 7

I de fall ett erbjudande till allmänheten avser överlåtbara värdepapper som vid tiden för erbjudandet är föremål för en ansökan om upptagande till officiell notering vid en fondbörs som är belägen eller verksam i samma medlemsstat, skall innehållet i prospektet och sättet för granskning och spridning av detta, med den anpassning som föranleds av förhållandena vid ett erbjudande till allmänheten, bestämmas i enlighet med direktiv 80/390/EEG.

¹ EGT nr L 322, 17.12.1977, s. 30.

² EGT nr L 309, 4.11.1986, s. 15.

Artikel 8

AVSNITT III

1. Den som gör ett erbjudande till allmänheten i en medlemsstat och en ansökan om upptagande till officiell notering vid en fondbörs i en annan medlemsstat, skall ha möjlighet att i den medlemsstat där erbjudandet görs upprätta ett prospekt, beträffande vilket innehållet och sättet för granskning och spridning skall, med de anpassningar som föranleds av omständigheterna vid ett erbjudande till allmänheten, bestämmas i enlighet med direktiv 80/390/EEG.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas endast i de medlemsstater som generellt föreskriver förhandsgranskning av prospekt för offentliga erbjudanden.

Artikel 9

Ett prospekt skall offentliggöras eller göras tillgängligt för allmänheten senast då ett offentligt erbjudande görs.

Artikel 10

1. När ett prospekt enligt artikel 7 eller 8 offentliggörs eller skall offentliggöras, skall sådana annonser, meddelanden, anslag och dokument som tillkännager erbjudandet till allmänheten inges i förväg till de behöriga myndigheterna. I de nämnda dokumenten skall anges att det föreligger ett prospekt och var prospektet offentliggörs.

2. Om medlemsstaterna godkänner att de i punkt 1 nämnda dokumenten sprids innan prospektet är tillgängligt, skall i dessa handlingar anges att ett prospekt kommer att offentliggöras och var allmänheten kan ta del av det.

3. Prospektet skall offentliggöras antingen

- genom att införas i en eller flera dagstidningar med spridning i hela den medlemsstat där det offentliga erbjudandet görs, eller
- i form av en broschyr som kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten i den medlemsstat där erbjudandet till allmänheten görs, samt på huvudkontoret för den som gör det offentliga erbjudandet och hos de finansiella företag som anlitas för att ombesörja betalningar för dennes räkning i den medlemsstat där erbjudandet görs.

4. Dessutom skall antingen det fullständiga prospektet eller en annons som anger var prospektet offentliggjorts och var det finns tillgängligt för allmänheten införas i en publikation som anvisats av den medlemsstat där erbjudandet görs.

Innehåll i och förfaranden för spridning av prospekt för överlåtbara värdepapper, beträffande vilka ansökan om upptagande till officiell notering vid fondbörs inte görs

Artikel 11

1. I de fall ett offentligt erbjudande avser andra överlåtbara värdepapper än de som anges i artiklarna 7 och 8, skall prospektet innehålla de uppgifter som med hänsyn till emittentens och de överlåtbara värdepapperens natur behövs för att investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinster och förluster och framtidsutsikter samt av de rättigheter som följer med de överlåtbara värdepapperen.

2. För att uppfylla kraven i punkt 1 skall prospektet, om inte annat följer av de möjligheter till undantag som ges i artiklarna 5 och 13, innehålla i vart fall följande uppgifter i så lättanalyserad och lättbegriplig form som möjligt:

- a) De för prospektet ansvariga (namn, befattningar och försäkran av dem att uppgifterna i prospektet är riktiga och att ingenting som är ägnat att påverka prospektets innebörd är utelämnat).
- b) Erbjudandet till allmänheten och de överlåtbara värdepapper som erbjuds (arten av de värdepapper som erbjuds, emissionens storlek och ändamål, antalet emitterade värdepapper och de rättigheter som följer med dem, den inkomstskatt som innehålls som källskatt, den tid erbjudandet står öppet, den dag då rätt till utdelning eller ränta inträder, de som garanterar erbjudandet, inskränkningar i överlåtbarheten av värdepapperen och på vilka marknader de får bli föremål för handel, de företag som ombesörjer betalningar för emittenten, om möjligt det pris till vilket värdepapperen erbjuds eller, om detta föreskrivs i nationell lag, sättet och tidsplanen för fastställande av priset om detta inte är känt när prospektet upprättas, betalningssättet, sättet för utövande av eventuell företrädesrätt till teckning samt förfaranden och tidsgränser för leverans av värdepapperen).
- c) Emittenten (namn, säte, datum för bildandet, den lag som gäller för emittenten samt emittentens rättsliga form, ändamålet för emittentens verksamhet, uppgift om register och registreringsnummer) och emittentens kapital (det tecknade kapitalet, antalet och de väsentligaste egenskaperna hos de värdepapper som utgör kapitalet och ännu ej betald del av kapitalet, beloppet av konvertibla och utbytbara skuldebrev och skuldebrev med optionsrätt till nyteckning samt förfarandet för konvertering respektive utbyte och nyteckning, när det är påkallat den företagsgrupp som emittenten tillhör; i fråga om aktier skall följande uppgifter lämnas: aktier som inte representerar kapital, den övre gränsen för aktiekapitalets storlek och den tid detta värde gäller,

samt, om de är kända, vilka aktieägare som direkt eller indirekt skulle kunna utöva ett bestämmande inflytande över emittentens verksamhet).

- d) Emittentens huvudsakliga verksamhet (beskrivning av den huvudsakliga verksamheten och, om det är påkallat, uppgift om osedvanliga omständigheter som påverkat verksamheten, eventuellt beroende av patent, licenser och kontrakt om dessa är av grundläggande betydelse, pågående investeringar av betydelse och eventuella rättsliga förfaranden av väsentlig betydelse för emittentens finansiella ställning).
- e) Emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning samt vinster och förluster (eget bokslut och i förekommande fall sammanställd redovisning; i de fall emittenten upprättar endast sammanställd årsredovisning skall denna ingå i prospektet; om emittenten upprättar såväl eget bokslut som sammanställd redovisning skall bådadera ingå i prospektet, dock att emittenten äger utelägna det ena slaget av redovisning om den redovisning som utelämnas inte innehåller någon ytterligare väsentlig information, delårsredovisning om sådan offentliggjorts sedan slutet av föregående räkenskapsår, revisorns namn; om denne gjort anmärkningar eller vägrat godkännande skall detta anges jämte skälen).
- f) Emittentens förvaltning, ledning och kontroll (namn, adresser och befattningar; beträffande erbjudanden till allmänheten av aktier i bolag med begränsad ansvarighet skall anges ersättningen till medlemmarna av emittentens förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan).
- g) I den mån sådana uppgifter inverkar på bedömningen av emittenten skall anges den senaste utvecklingen i fråga om emittentens affärsverksamhet och framtidsutsikter (de viktigaste utvecklingstendenserna under senare tid för emittentens affärsverksamhet sedan utgången av det föregående räkenskapsåret samt emittentens framtidsutsikter för i vart fall det innevarande räkenskapsåret).

3. I de fall ett erbjudande till allmänheten avser skuldebrev som garanteras av en eller flera juridiska personer, skall uppgifter enligt punkt 2 c—g lämnas även beträffande den eller de som lämnat garantin.

4. I de fall ett erbjudande till allmänheten avser konvertibla skuldebrev, utbytbara skuldebrev eller skuldebrev förenade med option till nyteckning eller enbart optionsrätterna, skall uppgifter lämnas även om arten av de aktier eller skuldebrev de ger rätt till, och om förfaranden för konvertering, utbyte eller teckning. Om emittenten av aktierna eller skuldebreven inte är densamme som emittenten av skuldebreven eller optionsrätterna skall uppgifter enligt punkt 2 c—g lämnas även beträffande emittenten av aktierna eller skuldebreven.

5. Är den tidsperiod som förflutit sedan emittentens bildande kortare än den som anges i punkt 2 behöver uppgifter lämnas endast beträffande denna period.

6. I de fall sådana uppgifter som anges i punkt 2 inte är tillämpliga med hänsyn till emittentens verksamhetsområde, rättsliga form eller för de överlåtbara värdepapper som erbjuds, skall ett prospekt som ger motsvarande information upprättas.

7. När aktier, då de upptas till handel vid fondbörs, erbjuds emittentens aktieägare med företrädesrätt, får medlemsstaterna eller av dem utsedda organ medge att vissa av de i punkt 2 d, e och f angivna uppgifterna utelämnas, under förutsättning att investerarna till följd av den upplysningsskyldighet som gäller vid fondbörs redan har sådan information om emittenten, som är aktuell och likvärdig den som fordras enligt avsnitt III.

8. I de fall ett visst slags aktier upptagits till handel vid fondbörs får medlemsstaterna eller av dem utsedda organ medge undantag, helt eller delvis, från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt, om antalet, det uppskattade marknadsvärdet eller det nominella värdet, eller om nominellt värde saknas, det bokföringsmässiga parivärdet av de aktier som erbjuds uppgår till mindre än 10% av antalet eller det motsvarande värdet av de aktier av samma slag som redan upptagits till handel, under förutsättning att investerarna till följd av den upplysningsskyldighet som gäller vid fondbörs redan har sådan information om emittenten, som är aktuell och likvärdig den som fordras enligt avsnitt III.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får dock föreskriva att den som gör ett erbjudande till allmänheten skall ha möjlighet att upprätta ett prospekt vars innehåll, anpassat till omständigheterna vid ett erbjudande till allmänheten, skall bestämmas i enlighet med direktiv 80/390/EEG.

2. Förhandsgranskning av sådana prospekt som avses i punkt 1 skall utföras av de organ som utsetts av medlemsstaterna, även om det inte gjorts någon ansökan om upptagande till officiell notering vid fondbörs.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna eller de av dem utsedda organen får medge att i ett sådant prospekt som avses i artikel 11 vissa uppgifter som föreskrivs i detta direktiv utelämnas, om

- a) dessa uppgifter endast är av mindre betydelse och inte kan antas påverka bedömningen av emittentens tillgångar och skulder, finansiella ställning, vinster och förluster samt framtidsutsikter, eller
- b) röjandet av sådana uppgifter skulle stå i strid med allmänhetens intresse eller allvarligt skada emittenten, i det senare fallet under förutsättning att ett utelämnande inte kan antas vilseleda allmänheten beträffande sakupp-

gifter och förhållanden som är av väsentlig betydelse för värderingen av de överlåtbara värdepapperen.

2. I de fall där initiativtagaren till ett erbjudande inte är vare sig emittenten eller annan som handlar på dennes vägnar, får medlemsstaterna eller de av dem utsedda organen medge att i prospektet utelämnas vissa uppgifter som initiativtagaren normalt inte förfogar över.

3. Medlemsstaterna eller de av dem utsedda organen får föreskriva undantag, helt eller delvis, från skyldigheten att offentliggöra ett prospekt i de fall de uppgifter som de som gör erbjudandet är skyldiga att lämna enligt lag eller annan författning, eller enligt regler som stiftats av organ som enligt nationell lag är behöriga här till, är tillgängliga för investerare, i form av dokument med information motsvarande minst den som krävs enligt avsnitt III, senast vid den tid då prospektet enligt detta direktiv skall eller skulle ha offentliggjorts eller gjorts tillgängligt för allmänheten.

Artikel 14

Ett prospekt skall innan det offentliggörs ges in till de organ som har utsetts för detta ändamål i varje medlemsstat där de överlåtbara värdepapperen för första gången erbjuds allmänheten.

Artikel 15

Ett prospekt skall offentliggöras eller göras tillgängligt för allmänheten i den medlemsstat där ett erbjudande till allmänheten görs i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den medlemsstaten.

Artikel 16

Ett prospekt skall offentliggöras eller göras tillgängligt för allmänheten senast vid den tidpunkt då ett erbjudande till allmänheten görs.

Artikel 17

1. När ett prospekt som överensstämmer med artikel 11 eller 12 offentliggörs eller skall offentliggöras, skall de annonser, meddelanden, anslag och dokument, som upplyser om erbjudandet till allmänheten och som sprids eller görs tillgängliga för allmänheten av den som gör erbjudandet, i förväg ges in till de organ som utsetts i enlighet med artikel 14, om dessa organ ombesörjer förhandsgranskning av prospekt för erbjudanden till allmänheten. I sådant fall skall dessa organ pröva om dokumenten i fråga skall kontrolleras före offentliggörandet. I sådana dokument skall anges att det föreligger ett prospekt och var detta är publicerat.

2. Om medlemsstaterna medger spridning av sådana

dokument som avses i punkt 1 innan prospektet är tillgängligt, skall i dessa dokument anges att ett prospekt kommer att offentliggöras och var allmänheten kan få tillgång till det.

Artikel 18

Varje ny omständighet eller felaktighet i ett prospekt, som är av beskaffenhet att påverka bedömningen av de överlåtbara värdepapperen och som inträffar eller uppmärksammas mellan offentliggörandet och erbjudandets definitiva slutdag, skall uppges eller rättas i ett tillägg till prospektet som skall offentliggöras på ett sätt som minst motsvarar det förfarande som tillämpades när det ursprungliga prospektet spreds, eller enligt ett förfarande som föreskrivits av medlemsstaterna eller av dem utsedda organ.

AVSNITT IV

Samarbete mellan medlemsstaterna

Artikel 19

Medlemsstaterna skall utse de organ, vilka kan vara desamma som avses i artikel 14, som skall samarbeta med varandra för den riktiga tillämpningen av detta direktiv, och inom ramen för sina ansvarsområden efter bästa förmåga utbyta all information som krävs för detta ändamål. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka organ som har utsetts. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.

Medlemsstaterna skall se till att de organ som utsetts har erforderliga befogenheter för att fullgöra sina uppgifter.

Artikel 20

1. I de fall samma överlåtbara värdepapper samtidigt eller med kort mellanrum erbjuds allmänheten i två eller flera medlemsstater och ett prospekt för erbjudande till allmänheten har upprättats i enlighet med artikel 7, 8 eller 12, skall den myndighet som är behörig att godkänna prospektet vara myndigheten i den medlemsstat där emittenten har sitt säte, om erbjudandet till allmänheten eller ansökningen om upptagande till officiell notering vid fondbörs görs i den medlemsstaten.

2. Om emellertid den medlemsstat som avses i punkt 1 inte föreskriver generell förhandsgranskning av prospekt för erbjudanden till allmänheten, och om endast erbjudandet eller ansökningen om upptagande till officiell notering görs i den medlemsstaten, skall, liksom i alla andra fall, den som gör erbjudandet till allmänheten välja tillsynsmyndighet bland myndigheterna i de medlemsstater i vilka erbjudandet till allmänheten görs, och vilka föreskriver generell förhands-

granskning av prospekt för erbjudanden till allmänheten.

AVSNITT VI

Samarbete

Artikel 22

AVSNITT V

Ömsesidigt erkännande

Artikel 21

1. Om ett prospekt har godkänts i enlighet med artikel 20 skall det, med förbehåll för översättning om så krävs, erkännas såsom överensstämmande med, eller anses överensstämma med lagstiftningen i de andra medlemsstater där samma överlåtbara värdepapper samtidigt eller med kort mellanrum erbjuds allmänheten, utan att där behöva godkännande i någon form och utan att dessa stater kan fordra att ytterligare uppgifter skall tillföras prospektet. Dessa medlemsstater får dock kräva att prospektet skall innehålla uppgifter som är specifika för marknaden i det land där erbjudandet till allmänheten görs, särskilt beträffande reglerna om inkomstskatt, de finansiella företag som anlitas för att ombesörja betalningar för emittentens räkning i det landet, och sättet för offentliggörande av meddelanden till investerare.

2. Ett prospekt som har godkänts av de behöriga myndigheterna enligt artikel 24a i direktiv 80/390/EEG skall erkännas såsom överensstämmande med, eller anses överensstämma med lagstiftningen i en annan medlemsstat i vilken erbjudande till allmänheten görs, även om undantag eller avvikelser, helt eller delvis, medgivits i enlighet med detta direktiv, dock under förutsättning att

- a) undantaget eller avvikelserna är av sådant slag att det erkänns enligt de i den andra medlemsstaten gällande reglerna, och
- b) de omständigheter som motiverar undantaget eller avvikelserna föreligger även i den andra berörda medlemsstaten.

Även om förutsättningarna i första stycket a och b inte är uppfyllda, får den berörda medlemsstaten anse prospekt som har godkänts av de behöriga myndigheterna enligt artikel 20 såsom överensstämmande med den egna lagstiftningen.

3. Den som gör erbjudandet till allmänheten skall till de organ, som utsetts av de andra medlemsstaterna i vilka erbjudandet till allmänheten skall göras, ge in det prospekt som är avsett att användas i respektive stat. Detta prospekt skall vara identiskt med det prospekt som har godkänts av den myndighet som avses i artikel 20.

4. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till sådana prospekt för överlåtbara värdepapper vars emittenter har sitt säte i en medlemsstat.

1. De behöriga myndigheterna skall, närhelst de behöver det för fullgörande av sina uppgifter, samarbeta och utbyta den information som fordras härför.

2. I de fall ett erbjudande till allmänheten som avser överlåtbara värdepapper vilka ger rätt till en andel i ett företags kapital, antingen omedelbart eller efter utgången av en viss löptid, görs i en eller flera andra medlemsstater än den där emittenten av de aktier som dessa värdepapper ger rätt till har sitt säte, får, om emittentens aktier redan upptagits till officiell notering i den medlemsstaten, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där erbjudandet görs fatta beslut först efter att ha samrått med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där emittenten av de berörda aktierna har sitt säte, i de fall prospektet för erbjudande till allmänheten granskas.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla anställda eller tidigare anställda hos de behöriga myndigheter som avses i artikel 20 skall iakttä tystnadsplikt. Detta innebär att ingen konfidentiell information som de har fått del av i sin anställning får röjas för någon annan person eller myndighet av något slag, utom där detta medges i lag eller annan författning.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte hindra de olika medlemsstaternas myndigheter som avses i artikel 20 från att vidarebefordra information så som föreskrivs i detta direktiv. Den information som på detta sätt utväxlas skall omfattas av den tystnadsplikt som gäller för anställda eller tidigare anställda hos den myndighet som erhåller sådan information.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av straffrättsliga föreskrifter får de myndigheter som avses i artikel 20, och som erhåller information enligt artikel 21, använda denna endast för fullgörande av sina uppgifter eller vid överklagande i administrativ ordning eller rättsliga förfaranden som har samband med myndighetens verksamhet.

AVSNITT VII

Förhandlingar med icke-medlemsländer

Artikel 24

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget ingåtts med ett icke-medlemsland eller flera sådana länder, under förutsättning av reciprocitet, erkänna prospekt för erbjudanden till allmänheten som har upprättats och granskats i enlighet med bestämmelserna i ett sådant land, så att de skall anses uppfylla kraven enligt detta direktiv, förutsatt att

bestämmelserna, även om de avviker från vad som föreskrivs i detta direktiv, ger investerare ett skydd som är likvärdigt med det de tillförsäkras genom detta direktiv.

AVSNITT VIII

Kontaktkommitté

Artikel 25

1. Den kontaktkommitté som inrättats genom artikel 20 i rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs¹, senast ändrat genom direktiv 82/148/EEG², skall även ha till uppgift

- a) att, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 169 och 170 i fördraget, underlätta ett harmoniserat genomförande av detta direktiv genom regelbundet samråd om alla praktiska problem som uppkommer vid dess tillämpning och beträffande vilka ett utbyte av åsikter bedöms vara av värde,
- b) att underlätta samråd mellan medlemsstaterna beträffande sådana tillägg och förbättringar av prospekt som de har rätt att begära eller rekommendera på nationell nivå,
- c) att vid behov rekommendera kommissionen tillägg till eller ändringar av detta direktiv.

2. Det skall inte ingå i kontaktkommitténs uppgifter att pröva skäligheten av beslut som de behöriga myndigheterna har fattat i enskilda fall.

AVSNITT IX

Slutbestämmelser

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 april 1991. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 27

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 april 1989.

På rådets vägnar

C. SOLCHAGA CATALAN

Ordförande

¹ EGT nr L 66, 16.3.1979, s. 1.

² EGT nr L 62, 5.3.1982, s. 22.

RÅDETS DIREKTIV

av den 12 december 1988

om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag

(88/627/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

i samarbete med Europaparlamentet²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

En ordning som innebär att adekvata upplysningar lämnas om investerare inom området för överlåtbara värdepapper är ägnad att förbättra skyddet för investerare, öka deras förtroende för värdepappersmarknaderna och härigenom säkerställa att dessa marknader fungerar väl.

En samordning i detta avseende på gemenskapsnivå, så att skyddet för investerare görs mer enhetligt, är ägnad att öka integrationen av värdepappersmarknaderna i medlemsstaterna och härigenom bidra till att skapa en verklig europeisk kapitalmarknad.

För detta ändamål bör investerare upplysas om större innehav och om förändringar av sådana innehav i bolag inom gemenskapen vars aktier är officiellt noterade vid fondbörser belägna i eller verksamma inom gemenskapen.

Samordnade bestämmelser bör införas beträffande det närmare innehållet och om sättet för tillämpning av upplysningskravet.

Bolag vars aktier är officiellt noterade vid en fondbörs inom gemenskapen kan upplysa allmänheten om förändringar av större innehav endast om de själva av innehavarna fått uppgift om sådana förändringar.

De flesta medlemsstater föreskriver inte någon sådan skyldighet för innehavare, och mellan de stater där en sådan skyldighet föreligger råder betydande skillnader i fråga om till-

ämpningen. Samordnade bestämmelser på gemenskapsnivå bör därför införas inom detta område.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall göra detta direktiv tillämpligt på fysiska personer och juridiska personer av såväl offentlig- som privaträttslig natur, vilka direkt eller genom annan förvärv eller avyttrar ett sådant innehav som avses i artikel 4.1, där detta medför ändringar av rösträttsfördelningen i bolag som bildats enligt statens lag och vars aktier är officiellt noterade vid en eller flera fondbörser som är belägna eller verksamma i en eller flera medlemsstater.

2. Sker förvärv eller avyttring av ett sådant större innehav som avses i punkt 1 genom bevis som representerar aktier skall detta direktiv tillämpas på innehavaren av sådana bevis och inte på emittenten.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på förvärv eller avyttring av ett större innehav i företag för kollektiv investering.

4. I rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs⁴, senast ändrat genom direktiv 82/148/EEG⁵, skall punkt 5 c i lista C i bilagan ersättas med följande:

"c) Bolaget skall, såvitt gäller större innehav, offentliggöra uppgifter om alla förändringar i ägarstrukturen (aktieägare och aktiernas fördelning mellan dem) i förhållande till vad som tidigare offentliggjorts, så snart det får kännedom om sådana förändringar.

Beträffande de bolag som inte omfattas av rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag⁶, gäller särskilt att bolaget, när det får kännedom om att en fysisk eller juridisk person har förvärvat eller avyttrat ett sådant antal aktier att andelen överstiger eller nedgår under de gränsvärden som anges i artikel 4 i det angivna direktivet, skall offentliggöra detta inom nio kalenderdagar.

* EGT nr L 348, 17.12.1988, s. 62."

¹ EGT nr C 351, 31.12.1985, s. 35, och
EGT nr C 255, 25.9.1987, s. 6.

² EGT nr C 125, 11.5.1987, s. 144, och
EGT nr C 309, 5.12.1988.

³ EGT nr C 263, 20.10.1986, s. 1.

⁴ EGT nr L 66, 16.3.1979, s. 21.

⁵ EGT nr L 62, 5.3.1982, s. 22.

Artikel 2

I detta direktiv avses med *förvärv av ett innehav* inte endast köp utan även varje annat förvärv, däribland förvärv i de fall som avses i artikel 7.

Artikel 3

Medlemsstaterna får på de fysiska och juridiska personer som avses i artikel 1.1 ställa krav som är strängare än eller går utöver vad som föreskrivs i detta direktiv, förutsatt att sådana föreskrifter är generellt tillämpliga på alla som förvärvar eller avyttrar andelar och på alla bolag, eller på alla förvärvare, avyttrare och bolag inom en viss kategori.

Artikel 4

1. När en sådan fysisk eller juridisk person som avses i artikel 1.1 förvärvar eller avyttrar ett innehav i ett sådant bolag som avses i artikel 1.1, skall han, om hans rösträttsandel till följd av förvärvet eller avyttringen når upp till, överskrider eller nedgår under något av gränsvärdena 10%, 20%, $\frac{1}{5}$, 50%, och $\frac{3}{4}$ inom sju kalenderdagar underrätta bolaget och, samtidigt, den eller de behöriga myndigheter som avses i artikel 13, om hur stor rösträttsandel han innehar efter förvärvet eller avyttringen. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa

- gränsvärdena 20% och $\frac{1}{5}$, om de tillämpar ett enhetligt gränsvärde om 25%,
- gränsvärdet $\frac{3}{4}$, om de tillämpar gränsvärdet 75%.

Tidsfristen om sju kalenderdagar skall räknas från den tidpunkt då ägaren av det större innehavet fått, eller med hänsyn till omständigheterna, bort få kännedom om förvärvet eller avyttringen.

Medlemsstaterna får vidare föreskriva att ett bolag skall underrättas även beträffande den andel av kapitalet som innehas av en fysisk eller juridisk person.

2. Medlemsstaterna skall vid behov, genom nationell lagstiftning och bestämmelser som meddelas med stöd härav, föreskriva på vilket sätt de fysiska och juridiska personer som avses i artikel 1.1 skall underrättas om de rösträttsandelar som skall beaktas vid tillämpning av punkt 1.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall föreskriva skyldighet för varje fysisk eller juridisk person som avses i artikel 1.1 att, vid den första årliga bolagsstämman som hålls i ett bolag som avses i artikel 1.1 och som äger rum senare än tre månader efter det att detta

direktiv överförs till nationell lag, underrätta bolaget och, samtidigt, behöriga myndigheter om sina innehav om de uppgår till minst 10% av röstetalet, med närmare uppgift om den rösträttsandel som faktiskt innehas, såvida personen i fråga inte redan har lämnat underrättelse i enlighet med artikel 4.

Inom en månad från denna bolagsstämma skall alla innehav om 10% eller mer offentliggöras i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 10.

Artikel 6

Den som förvärvar eller avyttrar ett sådant större innehav som avses i artikel 4, och ingår i en företagsgrupp som enligt direktiv 83/349/EEG¹ är skyldig att upprätta sammanställd redovisning, skall vara befriad från skyldigheten att lämna sådana underrättelser som avses i artikel 4.1 och artikel 5, om sådana underrättelser lämnas av moderbolaget eller, om detta i sin tur är ett dotterbolag, av dess eget moderbolag.

Artikel 7

Vid bestämmande av huruvida en sådan fysisk eller juridisk person som avses i artikel 1.1 är skyldig att lämna underrättelse enligt artikel 4.1 och artikel 5, skall följande anses som rösträtt som innehas av den fysiska eller juridiska personen:

- Rösträtt som innehas av annan i eget namn men för den fysiska eller juridiska personens räkning.
- Rösträtt som innehas av ett företag som står under ägarkontroll av den fysiska eller juridiska personen.
- Rösträtt som innehas av annan med vilken den fysiska eller juridiska personen har träffat en skriftlig överenskommelse som förpliktar parterna att genom samordnat utövande av sin rösträtt inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning.
- Rösträtt som innehas av annan med stöd av ett skriftligt avtal som han träffat med den fysiska eller juridiska personen eller med ett företag som står under denna persons ägarkontroll, där avtalet medger tillfällig överflyttning av rösträtten mot ersättning.
- Rösträtt som följer med aktier som ägs av den fysiska eller juridiska personen och vilka denne deponerat som säkerhet, utom då rösträtten kan disponeras av den hos vilken säkerheten ställts och denne förklarar sig ha för avsikt att utöva den, i vilket fall rösträtten skall anses tillkomma den sistnämnde.
- Rösträtt som följer med aktier till vilka den fysiska eller juridiska personen har en livslång dispositionsrätt.

¹ EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1.

- Rösträtt som den fysiska eller juridiska personen eller någon annan av de personer som avses i föregående strecksatser har en självständig rätt att förvärva på grund av ett uttryckligt avtal. I sådant fall skall den i artikel 4.1 föreskrivna underrättelsen lämnas den dag då avtalet ingås.
- Rösträtt som följer med aktier som har deponerats hos den fysiska eller juridiska personen, där denne i avsaknad av särskilda instruktioner kan utöva rösträtten efter eget gottfinnande.

För det fall att en fysisk eller juridisk person kan utöva sådan rösträtt som avses i den sista strecksatsen i föregående stycke i ett bolag, och hela denna rösträtt tillsammans med annan rösträtt som den fysiska eller juridiska personen innehar i bolaget når upp till eller överstiger något av de gränsvärden som anges i artikel 4.1, får medlemsstaterna, trots bestämmelserna i artikel 4.1, föreskriva att den nämnda fysiska eller juridiska personen endast är skyldig att underrätta det berörda bolaget 21 kalenderdagar före den årliga bolagsstämman.

Artikel 8

1. I detta direktiv avses med *ägarkontrollerat företag* ett företag där en fysisk eller juridisk person
 - a) innehar en majoritet av de röster som tillkommer aktieägare eller bolagsmän, eller
 - b) har rätt att utse eller avsätta en majoritet av befattningshavarna i förvaltnings-, lednings- och kontrollorganen och samtidigt är aktieägare eller delägare i företaget, eller
 - c) är aktieägare eller delägare och på grund av avtal med andra aktieägare eller delägare i företaget ensam disponerar en majoritet av röstetalet.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ovan skall i ett moderbolags rättigheter beträffande utövande av rösträtt och utseende och avsättande av befattningshavare även ingå de rättigheter som tillkommer andra företag som står under ägarkontroll och alla andra fysiska eller juridiska personer som handlar i eget namn men för moderbolagets eller något annat ägarkontrollerat företags räkning.

Artikel 9

1. De behöriga myndigheterna får föreskriva undantag från underrättelseskyldigheten enligt artikel 4.1 beträffande förvärv eller avyttring av ett sådant större innehav som avses i artikel 4, som görs av en yrkesmässigt verksam fondhandlare, förutsatt att han handlar i denna sin egenskap och inte utnyttjar förvärvet för att ingripa i förvaltningen av det berörda bolaget.
2. De behöriga myndigheterna skall föreskriva att de fondhandlare som avses i punkt 1 skall vara medlemmar av en fondbörs som är belägen eller verksam i en medlemsstat, eller vara auktoriserade eller stå under tillsyn av en sådan behörig myndighet som avses i artikel 12.

Artikel 10

1. Ett bolag som mottagit en underrättelse som avses i artikel 4.1 första stycket skall i sin tur snarast möjligt och senast nio kalenderdagar efter mottagandet offentliggöra underrättelsens innehåll i varje medlemsstat där bolagets aktier är officiellt noterade vid en fondbörs.

En medlemsstat får föreskriva att offentliggörande enligt föregående stycke inte skall göras av det berörda bolaget utan av den behöriga myndigheten, eventuellt i samarbete med bolaget.

2. Offentliggörande enligt första stycket skall ske genom annonsering i en eller flera dagstidningar med spridning i hela eller stora delar av den medlemsstat eller de medlemsstater som berörs, eller, antingen genom skriftliga meddelanden som hålls tillgängliga på platser som anges i annonser i en eller flera dagstidningar med spridning i hela eller stora delar av den medlemsstat eller de medlemsstater som berörs, eller på annat likvärdigt sätt som godkänts av de behöriga myndigheterna.

Offentliggörandet skall ske på ett eller flera av de officiella språken, eller på ett annat språk, under förutsättning att i den berörda medlemsstaten det officiella språket eller språken eller det andra språket är vedertaget inom det finansiella området och godtaget av de behöriga myndigheterna.

Artikel 11

De behöriga myndigheterna får i undantagsfall befria de bolag som avses i artikel 1.1 från den i artikel 10 föreskrivna skyldigheten att underrätta allmänheten, om dessa myndigheter finner att röjandet av sådana uppgifter skulle stå i strid med allmänhetens intresse eller allvarligt skada de berörda bolagen, i det senare fallet under förutsättning att ett sådant utelämnande inte kan antas vilseleda allmänheten beträffande sakuppgifter och förhållanden som är av väsentlig betydelse för värderingen av värdepapperen i fråga.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall utse den eller de myndigheter som skall vara behöriga vid tillämpning av detta direktiv och underrätta kommissionen om detta samt, i förekommande fall, ange hur ansvaret fördelats mellan myndigheterna.
2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter för att fullgöra sina uppgifter.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, närhelst de behöver det för fullgörande av sina uppgifter, samarbeta och utbyta den information som fordras.

Artikel 13

Vid tillämpning av detta direktiv skall de behöriga myndigheterna vara myndigheterna i den medlemsstat vars lagstiftning reglerar de bolag som avses i artikel 1.1.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla anställda eller tidigare anställda hos en behörig myndighet skall iaktta tystnadsplikt. Detta innebär att ingen konfidentiell information som de fått del av i sin anställning får röjas för någon annan person eller myndighet utom där detta medges i lag eller annan författning.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall dock inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta information i enlighet med detta direktiv. Den information som på så sätt utväxlas skall omfattas av den tystnadsplikt som anställda eller tidigare anställda är skyldiga att iaktta.

3. En behörig myndighet som erhåller konfidentiell information enligt punkt 2 får använda denna endast för fullgörande av sina uppgifter.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga påföljder för det fall de fysiska eller juridiska personer och bolag som avses i artikel 1.1 inte följer bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 16

1. Den kontaktkommitté som inrättats genom artikel 20 i direktiv 79/279/EEG skall även ha till uppgift

- a) att möjliggöra regelbundet samråd i fråga om alla praktiska svårigheter som uppkommer vid tillämpning av detta direktiv och beträffande vilka ett utbyte av åsikter bedöms vara av värde,
- b) att underlätta samråd mellan medlemsstaterna om strängare eller ytterligare föreskrifter som de får införa enligt artikel 3, så att föreskrifterna kan, i enlighet med artikel 54.3 g i fördraget, göras enhetliga i alla medlemsstaterna,
- c) att vid behov rekommendera kommissionen tillägg till eller ändringar av detta direktiv.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 januari 1991. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 1988.

På rådets vägnar

P. ROUMELIOTIS

Ordförande

Proposition	3
Propositionens huvudsakliga innehåll	3
Propositionens lagförslag	5
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992	33
1 Ärendet och dess beredning	33
2 EES-avtalet och regler om värdepappershandel	35
3 Värdepappersfonder	36
3.1 Allmänt om EES-regler om fondföretag	36
3.2 Utländska fondföretag	37
3.3 Tillsyn över utländska fondföretag	40
3.4 Domstolsprövning vid uppehållande av tillståndsgivande	42
3.5 Förbud mot ombildning av värdepappersfonder	44
3.6 Förvaltning av s.k. nationella fonder	44
3.7 Information till andelsägarna	46
3.8 Fondandelsbevis	47
4 Prospekt	48
4.1 Allmänt om EES-regler om prospekt	48
4.2 Börsprospekt	50
4.3 Prospekt vid erbjudanden till allmänheten	53
5 Offentliggörande av aktieinnehav	58
6 Allemansfonder	60
6.1 Förvaltning av flera fonder	60
6.2 Placeringsbestämmelser	61
6.3 Offentliga styrelseledamöter	63
7 Förändring av insiderregistret	64
8 Ikraftträdande m.m.	65
9 Upprättade lagförslag	66
10 Specialmotivering	67
10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:890) om allemansfonder	67
10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1114) om värdepappersfonder	68
10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:1115) om ikraftträdande av lagen (1990:1114) om värdepappersfonder	76
10.4 Förslaget till lag om ändring i insiderlagen (1990:1342)	76
10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet	77
10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:557) om ändring i insiderlagen (1990:1342)	78
10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:558) om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	79
10.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	82
10.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:560) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	82

11 Hemställan	83	Prop. 1992/93:90
12 Beslut	83	
<i>Bilaga 1: Förteckning över remissinstanser</i>	<i>84</i>	
<i>Bilaga 2: Skrivelse den 19 juni 1991 från Fondbolagens Förening</i>	<i>85</i>	
<i>Bilaga 3: Sammanställning av remissyttrandena över skrivelsen i bilaga 2</i>	<i>88</i>	
<i>Bilaga 4: Skrivelse den 17 juni 1992 från Fondbolagens Förening</i>	<i>91</i>	
<i>Bilaga 5: Sammanställning av remissyttrandena över skrivelsen i bilaga 4</i>	<i>92</i>	
<i>Bilaga 6: Sammanställning av remissyttrandena över promemorian (Ds 1991:7) Nya placeringsregler för allemansfonder</i>	<i>98</i>	
<i>Bilaga 7: Skrivelse den 25 juni 1992 från Finansinspektionen . .</i>	<i>106</i>	
<i>Bilaga 8: Lagrådets yttrande</i>	<i>114</i>	
<i>Bilaga 9: Rådets direktiv av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (85/611/EEG)</i>	<i>115</i>	
<i>Bilaga 10: Rådets direktiv av den 22 mars 1988 med ändring, såvitt gäller placeringsinriktningen för vissa fondföretag, av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (88/220/EEG)</i>	<i>131</i>	
<i>Bilaga 11: Rådets direktiv av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs (80/390/EEG)</i>	<i>133</i>	
<i>Bilaga 12: Rådets direktiv av den 22 juni 1987 om ändring av direktiv 80/390/EEG om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs (87/345/EEG)</i>	<i>159</i>	
<i>Bilaga 13: Rådets direktiv av den 23 april 1990 med ändring av direktiv 80/390/EEG såvitt avser ömsesidigt godtagande av prospekt för erbjudande till allmänheten som prospekt för notering av värdepapper vid fondbörs (90/211/EEG)</i>	<i>162</i>	
<i>Bilaga 14: Rådets direktiv av den 17 april 1989 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten (89/298/EEG)</i>	<i>164</i>	

Bilaga 15: Rådets direktiv av den 12 december 1988 om sådana
uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv
eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat
bolag (88/627/EEG) 172